

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till
skattekontolag och lagar om ändring av vissa skattelagar**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en ny skattekontolag om betalning, deklaration och återbäring av skatter. I den övriga skattelagstiftningen företas de ändringar som den föreslagna lagen förutsätter. Avsikten är att övergången till skattekontosystemet ska ske stegvis. I den första fasen överförs skatter som ska betalas på eget initiativ till förfarandet. I följande fas överförs även andra skatter som Skatteförvaltningen uppbär till förfarandet och lagens tillämpningsområde. Senare ska även indrivningsförfarandet omfattas av skattekontosystemet.

Skatteförvaltningen ska upprätthålla ett skattekontosystem som består av skattekonton för de skattskyldiga. På skattekontot samlas uppgifter om skatter som ska deklaras och betalas på eget initiativ och som hör till skattekontolagens tillämpningsområde samt övriga uppgifter som behövs för verkställandet av beskattningen och indrivningen av skatter.

De skatter som hör till lagens tillämpningsområde anmäls med en periodskattedeklaration, vars uppgifter efter nödvändiga myndighetsåtgärder överförs till skattekontot.

Deklarationstidpunkterna för enskilda skatteskiljningsföretagens så att deklARATIONERNA ska vara framme hos Skatteförvaltningen senast den allmänna förfallodagen som är den 12 i varje månad.

Om deklARATIONEN är försenad påförs en förseningsavgift på det belopp som deklarerats för sent som beräknas enligt en årlig räntesats på 20 % och som är högst 15 000 euro och minst 5 euro.

Skatterna ska betalas senast på den allmänna förfallodagen för den period som det föreskrivs om i de aktuella skattelagarna.

De betalda beloppen bokförs på skattekontot och används som betalning för de skatter på skattekontot som förfallit till betalning i den ordning som föreskrivs i skattekontola-

gen. Den skattskyldige kan inte hänföra sin betalning till en viss skatterat.

På skattekontot hanteras förutom skatter och avgiftsbetalningar även skatteåterbäringar, krediteringsräntor och andra poster som ska räknas den skattskyldige till godo och som bokförs på skattekontot och används som betalning för skatter som förfallit till betalning. På skattekontot hanteras likaså olika påföljder av skatteförsummelse och belopp som ska betalas med stöd av skattekontolagen.

Mervärdesskatt som inte dragits av för en skatteperiod ska återbäras till alla skattskyldiga redan under räkenskapsperioden i samband med respektive skatteperiod. För återbäring ska det inte längre krävas en särskild ansökan, utan uppgifterna om den ska anmälas med periodskattedeklaration. Det belopp som inte dragits av bokförs på skattekontot och återbärs enligt skattekontoförfarandet till den skattskyldig eller används som betalning för förpliktelser som finns på skattekontot.

Anmärkning om obetalda skatter görs på kontoutdraget. Om de obetalda beloppen inte betalas ens efter anmärkning, avförs de från skattekontot och överförs för indrivning. De belopp som finns registrerade på kontoutdraget ska vara direkt utsökbara. På indrivning tillämpas lagen om skatteuppbörd samt andra bestämmelser om indrivning av skatter.

Den del av de belopp som ska räknas till godo som överstiger de belopp som har använts som betalning för skatter återbärs till den skattskyldige utan dröjsmål, betalningar som den skattskyldige gjort dock endast i det fall att betalningen skett utan grund eller i misstag.

På obetalda skatter ska i stället för nuvarande skattetillägg och förseningsränta uppbäras dröjsmålsränta från skattens förfallodag till betalningsdagen. På skatteåterbäringar som finns på skattekontot och som inte har

använts som betalning för skatter ska det betalas krediteringsränta i stället för återbäringensränta. Räntan ska till skillnad från nuläget betalas från betalningsdagen även för betalningar som gjorts före skattens förfallodag.

De skattskyldiga får varje månad ett skattekontoutdrag av vilket framgår kontotransaktionerna under kontoutdragsperioden, kontots saldo på avstämningsdagen och övriga nödvändiga uppgifter.

I de materiella skattelagar som hör till skattekontolagens tillämpningsområde företas de ändringar som skattekontoförfarandet förutsätter och som också förenhetligar de nuvarande skatteuppbörds- och deklarationsförfarandena. De lagar som ska ändras är mervärdesskattelagen, lagen om förskottsuppbörd, lotteriskattelagen, lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst, lagen om skatt på vissa försäkringspremier, lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift och lagen om källskatt på ränteinkomst. Dessutom företas de ändringar som skattekontoförfarandet förutsätter i lagen om skatteuppbörd, lagen om skattetillägg och förseningsränta, lagen om skatteredovisning och lagen om offentlighet och sekretess i fråga om betalningsuppgifter.

Lagen om skatteredovisning ändras dessutom så att till lagen fogas bestämmelser om ett förfarande med garantiredovisning, som tryggar skattetagarnas ställning i exceptionella situationer. Om de belopp som under in-

tagsperioden använts på de skattskyldigas skattekonton som betalning för förskottsinnehållningar och arbetsgivares socialskyddsavgift sammanlagt är mindre än 90 % av det minimibelopp av arbetsgivarprestationer som uppskattats inflyta för motsvarande månad, redovisas skillnaden som garantiredovisning. De månadsvisa minimibeloppen fastställs varje år på förhand så att de så exakt som möjligt motsvarar det korrekta belopp som ska redovisas. Dessutom intas bestämmelser om intagsperiod och redovisningstidpunkt i lagen i fråga om de skatteslag som omfattas av skattekontoförfarandet.

Småföretag ska till skillnad från nuläget kunna deklarerera och betala en del av de skatter som hör till skattekontosystemets tillämpningsområde kalenderårsvis eller kalenderårskvartalsvis. En deklarations- och betalningsskyldig vars omsättning under ett kalenderår är högst 50 000 euro ska kunna tillämpa kalenderårskvartalsförfarandet på alla skatter som omfattas av skattekontoförfarandet, med undantag för försäkringspremieskatt och lotteriskatt. En skattskyldig vars omsättning under ett kalenderår är högst 25 000 euro ska kunna deklarerera och betala mervärdesskatten på en gång för hela kalenderåret.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2010. Lagarna ska i regel tillämpas på deklARATIONEN och betalningen av skatter för perioder som går ut den 1 januari 2010 eller däref-

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	3
ALLMÄN MOTIVERING	6
1 NULÄGE	6
1.1 Allmänt.....	6
Deklaration av skatter som ska betalas på eget initiativ	6
Debiterad skatt och dröjsmålspåföljder	6
Rättelse av fel i deklARATIONEN	7
Betalningsdagar för skatter som ska betalas på eget initiativ	7
Hänförande av betalningen.....	7
Betalning	8
Återbäring.....	8
Indrivning av obetalda skatter	9
Dröjsmålsräntor	9
1.2 Internationell jämförelse	10
Sverige.....	10
Österrike	11
Danmark	12
1.3 Bedömning av nuläget	12
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	13
2.1 Reformens framåtskridande och mål	13
2.2 Skattekonto.....	14
Allmän beskrivning av skattekontosystemet	14
Tillämpningsområde.....	15
Deklaration	15
Återbäringar av mervärdesskatt inom skattekontoförfarandet	16
Förseningsavgift	16
Förlängd deklARATIONENS- och betalningsperiod	17
Betalning	18
Slopande av rätten att hänföra betalningar	18
Begränsad rätt att hänföra betalningar.....	19
Betalningsordningen för förpliktelser.....	20
Obetalda förpliktelser	21
Återbäring.....	21
Räntor på skattekontot.....	21
Rättelse och överklagande.....	22
Påföljder som inte indrivs och lindring	22
2.3 Mervärdesskattelagen och lagen om förskottsuppbörd.....	23
2.4 Lagen om skatteredovisning	23
2.5 Andra skatteslag	24
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	24
3.1 Konsekvenser för Skatteförvaltningen	24
Deklarationsövervakning.....	25
Skatteuppbörd.....	25
3.2 Konsekvenser för indrivningen.....	25
Behandling av förskott på inkomstskatt i skattekontoförfarandets andra fas	26

	Elektroniska skattekontotjänster.....	26
3.3	Konsekvenser för de skattskyldiga.....	26
3.4	Konsekvenser för skattetagarna	27
3.5	Konsekvenser för utsökningsmyndigheterna	28
3.6	Konsekvenser för statsfinanserna.....	28
	Konsekvenser för statens skatteinkomster och finansiella ställning	28
	Administrativa kostnader för införandet av skattekontosystemet	29
	Inbesparingar i statens administrativa kostnader till följd av reformen	29
4	BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	29
	DETALJMOTIVERING	30
1	LAGFÖRSLAG	30
1.1	Skattekontolag.....	30
	1 kap. Allmänna bestämmelser	30
	2 kap. Skattekonto	31
	3 kap. Deklaration	33
	4 kap. Betalning	36
	5 kap. Användning av krediteringar som betalning för förpliktelser	38
	6 kap. Indrivning av obetalda förpliktelser	41
	7 kap. Återbäring av krediteringar och skattekvittning	43
	8 kap. Räntor	46
	9 kap. Rättelse av fel, återkrav av felaktig kreditering och överklagande	52
	10 kap. Särskilda bestämmelser	54
	11 kap. Ikraftträdande	56
1.2	Mervärdesskattelag	57
1.3	Lag om skatt på vissa försäkringspremier.....	76
1.4	Lag om skatteredovisning	77
1.5	Lag om förskottsuppbörd.....	78
1.6	Lag om arbetsgivares socialskyddsavgift.....	81
1.7	Lag om källskatt på ränteinkomst	82
1.8	Lag om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst.....	82
1.9	Lotteriskattelag.....	82
1.10	Lag om skatteuppbörd.....	83
1.11	Lag om skattetillägg och förseningsränta.....	84
1.12	Lag om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter.....	84
2	NÄRMARE FÖRESKRIFTER.....	85
3	IKRAFTTRÄDANDE	85
4	FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	85
	LAGFÖRSLAG	89
	Skattekontolag.....	89
	om ändring av mervärdesskattelagen	103
	om ändring av 5 och 6 § i lagen om skatt på vissa försäkringspremier.....	113
	om ändring av lagen om skatteredovisning	114
	om ändring av lagen om förskottsuppbörd.....	116
	om ändring av 10 och 13 § i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.....	121
	om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst	122
	om ändring av 11 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst	123
	om ändring av lotteriskattelagen	124
	om ändring av lagen om skatteuppbörd.....	126

om ändring av 1 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta	128
om ändring av 21 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter	129
BILAGA	130
PARALLELLTEXTER	130
om ändring av mervärdesskattelagen	130
om ändring av 5 och 6 § i lagen om skatt på vissa försäkringspremier.....	153
om ändring av lagen om skatteredovisning	154
om ändring av lagen om förskottsuppbörd.....	157
om ändring av 10 och 13 § i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.....	167
om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst	168
om ändring av 11 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst	170
om ändring av lotteriskattelagen	170
om ändring av lagen om skatteuppbörd.....	174
om ändring av 1 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta	178
om ändring av 21 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter	179

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Allmänt

Allmänna bestämmelser om betalning, återbäring och indrivning av skatter ingår i lagen om skatteuppbörd (609/2005) och finansministeriets förordning om skatteuppbörd (747/2005). Lagen om skatteuppbörd tillämpas på uppbörd av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) samt på uppbörd av skogsvårdsavgift, arbetsgivares socialskyddsavgift, mervärdesskatt och skatt på vissa försäkringspremier. Lagen tillämpas också på uppbörd av andra skatter som faller under Skatteförvaltningens behörighet, om så bestäms i de aktuella skattelagarna. Lagen om skatteuppbörd reglerar uppbörden av såväl debiterade skatter som skatter som ska betalas på eget initiativ.

I lagen om skatteuppbörd avses med skatter som ska betalas på eget initiativ skatter eller avgifter som den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten är skyldig att själv beräkna och betala. De finns skilda bestämmelser om deklaration av och betalningstidpunkt för de olika skatteslag som ska betalas på eget initiativ i de aktuella materiella skattelagarna. Dessa materiella skattelagar innehåller också vissa specialbestämmelser om betalningsförfarande och återbäring.

Deklaration av skatter som ska betalas på eget initiativ

Mervärdesskatt samt förskottsinnehållning, socialskyddsavgift och källskatt på inkomst för den som är begränsat skattskyldig, vilka baserar sig på arbetsgivarförpliktelser, anmäls varje kalendermånad med övervakningsdeklaration. År 2006 inlämnades cirka 3,5 miljoner övervakningsdeklarationer.

Uppgifter om mervärdesskatt meddelas den 15 dagen i den andra månaden efter månaden i fråga och uppgifter om arbetsgivarprestationer den 15 dagen i månaden efter lönebetalningsmånaden. I fråga om sjöarbetsgivarprestationer inlämnas övervakningsdeklara-

tionen den 15 dagen i den andra månaden efter lönebetalningsmånaden, och de som är skyldiga att betala skatt på försäkringspremier lämnar in månadsdeklarationen den 25 dagen i månaden efter kalendermånaden i fråga. Mervärdesskattskyldiga, försäkringspremiestaxtskyldiga, arbetsgivare som regelbundet betalar lön och arbetsgivare som betalar sjöarbetsinkomst ska lämna in en deklaration trots att ingen verksamhet har bedrivits. I fråga om övriga skatter som ska betalas på eget initiativ inlämnas inga övervakningsdeklarationer, utan skatteslaget och månaden anmäls i samband med betalningen på giroblanketten.

I fråga om arbetsgivarprestationer och vissa andra skatter som ska betalas på eget initiativ inlämnas för varje kalenderår en årsdeklaration med mottagarvisa specifikationer. För 2006 inlämnade cirka 230 000 arbetsgivare årsdeklarationer. Över lotteriskatt ska på skatteverkets begäran inlämnas en särskild utredning. Antalet fall där utredning begärts har varit rätt få per år. Mervärdesskattskyldiga primärproducenter och bildkonstnärer omfattas i regel av årsförfarandet när det gäller mervärdesskatten, varvid mervärdesskattedeklaration för kalenderåret ska lämnas in före utgången av februari efter kalenderåret i fråga. Det har inlämnats cirka 245 000 sådana deklarationer per år.

Debiterad skatt och dröjsmålspåföljder

Om den skattskyldige lämnar in en deklaration men inte betalar skatten till fullt belopp inom föreskriven tid, debiterar skatteverket den obetalda skatten. År 2006 debiterades skatt i sammanlagt cirka 640 000 fall varav 410 000 gällde mervärdesskatt och 230 000 arbetsgivarprestationer.

För mervärdesskatt, arbetsgivarprestationer, försäkringspremiestaxt och lotteriskatt som betalats för sent eller inte alls påförs för närvarande sanktioner i form av skatteförhöjningar som är specifika för respektive skatteslag. Skatteförhöjningen beräknas som procent på det skattebelopp som försummas gällande. Skatteförhöjningen påförs stegvis så att förhöjningsprocenten blir desto högre

ju längre försummelsen har pågått. Skatteförhöjningen är det belopp av den försummade skatten som förhöjningsprocenten utvisar. Skatteförhöjning som påförs vid debitering enligt uppskattning är i praktiken 25 % av beloppet av den uppskattade skatten.

Förutom betalningsförsummelse är det möjligt att påföra skatteförhöjning när deklARATIONERNA försummats fast det inte skulle finnas någon skatt att betala. I praktiken har skatteförhöjning som baserar sig på dessa bestämmelser påförts endast när debiteringen enligt uppskattning för månaden i fråga har rättats så att det inte blir någon skatt att betala. Till följd av försummelse av deklarations-skyldigheten har då påförts en skatteförhöjning om 85 euro.

Andra skatter som ska betalas på eget initiativ kan påföras skatteförhöjning i samband med behandlingen av årsdeklarationerna.

Med det nuvarande förfarandet har det varit rätt vanligt att deklARATIONERNA försenats. Exempelvis 2006 inlämnades i genomsnitt 40 % av övervakningsdeklarationerna för mervärdesskatt och 25 av övervakningsdeklarationerna för arbetsgivarprestationer för sent.

Rättelse av fel i deklARATIONEN

Fel till statens nackdel i deklARATIONER för mervärdesskatt, arbetsgivarprestationer och sjöarbetsinkomst rättas av den deklarations-skyldige genom att han lämnar in en ny ersättande deklARATION som gäller månaden i fråga. Ett fel till statens nackdel i en deklARATION för försäkringspremieskatt rättas av den skattskyldige genom att han lämnar in en tilläggsdeklARATION där endast ändringsbeloppet uppges. I fråga om andra skatter som ska betalas på eget initiativ rättar den skattskyldige fel som inträffat till skattetagarens nackdel genom att betala det belopp som saknas för perioden och lämna nödvändiga uppgifter på giroblanketten för skatter som ska betalas på eget initiativ.

Fel till den skattskyldiges egen nackdel kan den skattskyldige rätta genom att dra av det överdeklarerade beloppet i deklARATIONER för senare månader. Om räkenskapsperioden har gått ut ska den skattskyldige ansöka om att få tillbaka överbetald mervärdesskatt eller mervärdesskatt som inte återburits med en sär-

skild räkenskapsperiodsåterbäringsansökan. Fel i andra skatter som ska betalas på eget initiativ rättas i allmänhet senast i samband med behandlingen av årsdeklARATIONEN.

Betalningsdagar för skatter som ska betalas på eget initiativ

Bestämmelser om betalningsdagar för skatter som ska betalas på eget initiativ ingår i de aktuella skattelagarna eller i förordningar eller beslut som utfärdats med stöd av dem. Lotteriskatt betalas den 1 dagen i månaden, förskotts innehållningar, arbetsgivares socialskyddsavgift och källskatt för begränsat skattskyldig den 10 dagen i månaden, mervärdesskatt den 15 dagen i månaden samt försäkringspremieskatt den 25 dagen i månaden.

Förfallodagen för debiterade skatter som ska betalas på eget initiativ fastställs med stöd av finansministeriets förordning om skatteuppbörd till tre veckor efter den dag då debiteringsbeslutet fattades.

Hänförande av betalningen

Den skattskyldige hänför sin betalning till en viss skatt och skatterat eller skatteperiod som han väljer själv, och Skatteförvaltningen ska använda betalningen i enlighet med det. Om det inte framgår av betalningen för vilken skatt som ska betalas på eget initiativ den är avsedd, använder Skatteförvaltningen i enlighet med lagen om skatteuppbörd betalningen först för betalning av skatter som har flera skattetagare, därefter för betalning av arbetsgivares socialskyddsavgift och till sist för betalning av mervärdesskatter och andra skatter som tillfaller staten ensam. En helt ospecificerad betalning används som betalning för skatter i den kvittningsordning som anges i lagen om skatteuppbörd. I oklara fall försöker Skatteförvaltningen ta reda på för vilken skatt betalningen är avsedd.

Om den skattskyldige har betalt för mycket skatt som ska betalas på eget initiativ, överförs det överbetalda beloppet på den skattskyldiges begäran som betalning för skatt som förfaller till betalning för en senare månad. Om en skattskyldige har betalat för

mycket i debiterad skatt, återbärs det överbetalda beloppet till den skattskyldige.

Betalning

Skatter betalas till skatteverkens bankkonton i de banker som sköter statens betalningsrörelse. Varje skatteverk har skilda bankkonton för betalning av debiterade skatter, mervärdesskatter och andra skatter som ska betalas på eget initiativ.

Över debiterade skatter skickar Skatteförvaltningen den skattskyldige en förhandsifylld referensgiroblankett och på grundval av uppgifterna på den kan betalningen hänföras till rätt skatt. Till skattskyldiga som regelbundet betalar skatt på eget initiativ skickas förhandsifylla referensbetalningsanvisningar, som man ska följa när man betalar skatten. De som tillfälligt betalar skatt på eget initiativ ska däremot när de betalar kunna lämna uppgifter om såväl den skattskyldige, skatten, perioden och kontonummer, så att betalningen kan hänföras rätt som betalning för den skatt som betalaren avser.

I praktiken sker mottagandet av betalningsuppgifter från bankerna och hänförandet av dem till skatterna i form av massbehandling som baserar sig på datateknik och som förutsätter tillräckliga och felfria betalningsuppgifter för att lyckas. Betalningar med bristfälliga eller felaktiga uppgifter måste behandlas fall för fall. De utreds med hjälp av kunden och banken eller på grundval av uppgifter som finns inom förvaltningen. Merparten av utredningsarbetet föranleds av brister i betalningsuppgifterna för skatter som ska betalas på eget initiativ.

År 2006 gjordes över 11 miljoner betalningar till Skatteförvaltningen, varav cirka 1,8 miljoner var gällde arbetsgivarprestationer och cirka 1,7 miljoner mervärdesskatt. Antalet transaktioner som gällde debiterade skatter var över 7 miljoner. Av betalningarna av skatt på eget initiativ var drygt 326 000 och av betalningarna av debiterad skatt cirka 178 000 ospecificerade eller annars oklara, varav över 97 000 var debiterade skatter som skulle betalas på eget initiativ. Dessutom behandlades cirka 164 000 enskilda fall av debiterade skatter som skulle betalas på eget

initiativ och som hade betalats till för högt belopp.

Bankerna förmedlar uppgifter om betalningarna till Skatteförvaltningen varvid de använder det system som skapats för förmedling av i huvudsak skatter och där uppgifter om enskilda betalningstransaktioner kommer till Skatteförvaltningen direkt från bankernas centrala verksamhetsställen och motsvarande penningprestationer från de banker som sköter betalningsrörelsen som kontoutdragsuppgifter. Förmedlingen av betalningsuppgifter från bankerna till Skatteförvaltningen avviker från bankernas normala förfarande, där betalningsuppgifter förmedlas vid den bank som sköter betalningsrörelsen med kontoutdraget. Bankerna betalas ersättningar för de betalningsuppgifter som förmedlats via förmedlingssystemet för skattemedel. Om ersättningarna bestäms i finansministeriets förordning om skatteuppbörd.

Bestämmelserna och förfarandena när det gäller betalning av skatter och förmedling av betalningsuppgifter kommer att ses över i samband med övergången till det gemensamma eurobetalningsområdet (SEPA) före utgången av 2010.

Återbäring

De materiella grunderna för skatteåterbäring varierar i någon mån beroende på skatteslag, och bestämmelser om dem ingår i de aktuella skattelagarna. Bestämmelser om återbäringsförfarandet ingår i lagen om skatteuppbörd. Enligt lagen om skattebörd betalas inte återbärningar som är mindre än 5 euro.

Skatter som betalats på eget initiativ återbärs med stöd av såväl Skatteförvaltningens som besvärsinstansernas beslut. De största återbärningarna är förhandsåterbärningarna av mervärdesskatt, som 2006 var drygt 35 000 st. Räkenskapsperiodsåterbärningarna av mervärdesskatt var cirka 21 000 st. och återbärningarna på grund av lättnad vid den nedre gränsen för skattskyldighet var drygt 19 000 st. För primärproducenter som omfattas av årsövervakningen fattades cirka 82 000 beslut om återbäring av mervärdesskatt.

Om den skattskyldige har skatterester ska återbärningen enligt lagen om skatteuppbörd användas för kvittning av dem. I vissa fall,

t.ex. när återbäringen grundar sig på ett beslut om befrielse från skatt, får återbäringen ändå inte användas för kvittning. Återbäringsar som inte får användas för kvittning och belopp som eventuellt återstår av återbäringsarna efter kvittningarna betalas utan dröjsmål till den skattskyldige, om de inte på grund av utmätning ska betalas till utsökningsmyndigheten. I praktiken betalas en återbäring till den skattskyldige inom några dagar efter det att rätten att få den står klar och kvittningarna har gjorts.

Ränta på återbäringsar betalas endast om det i skattelagen i fråga förskrivs uttryckligen att ränta ska betalas. I regel betalas ränta. Räntesatsen är i enlighet med 22 § i lagen om skatteuppbörd den i 12 § i räntelagen (633/1983) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga minskad med två procentenheter.

Indrivning av obetalda skatter

I 7 kap. i lagen om skatteuppbörd bestäms om de indrivningsmetoder som Skatteförvaltningen förfogar över och i 47 § i lagen om skatteuppbörd om det minsta belopp som indrivs och som är för närvarande är 10 euro. För närvarande skickas betalningspåminnelser och indrivs skatter genom utsökning skilt för varje skatteslag och skatterat. Specialindrivningsåtgärder gäller däremot i allmänhet den skattskyldiges obetalda skatter som helhet och föremål för indrivning är då gäldenärens hela skuldbelopp.

De skattskyldiga skickas betalningspåminnelser automatiskt separat för varje skatterat som förfallit föregående månad. En betalningspåminnelse kan endast i enskilda fall och undantagsvis gälla den skattskyldiges alla skatterater som förfallit till betalning. År 2006 skickades sammanlagt cirka 1,45 miljoner betalningspåminnelser, av vilka över 385 000 st. gällde debiterade skatter som skulle betalas på eget initiativ.

När skatter indrivs genom utsökning iakttas i regel utsökningsbalken (705/2007). Särskilda bestämmelser som gäller verkställigheten av skatterester ingår i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Utsökningsansökningar som gäller obetalda skatterater skickas maskinellt till utsök-

ningen. Över ändringar och betalningar skickas ändrings- och återtagandemeddelanden skilt för varje rat. Vid utsökning har den skattskyldige rätt att välja vilken skatt han betalar om betalningen sker frivilligt. På indrivningen av skatterester i en konkurs tillämpas de konkursrättsliga bestämmelserna. Skatterester har inte någon särställning vid en konkurs eller vid utsökning.

Dröjsmålsräntor

Bestämmelser om dröjsmålsräntor som ska uppbäras på skatter ingår i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). På skatt som ska betalas på eget initiativ och som betalats för sent ska betalas skattetillägg från den betalningsdag som föreskrivs i lagen till den dag då skatten har betalats eller, om skatten har debiterats, till den förfallodag som anges i debiteringsbeslutet. För tiden efter förfallodagen tas förseningsränta ut. Skattetillägg som debiteras och dröjsmålsränta som tas ut ska uppgå till minst tre euro.

Räntesatsen för såväl skattetillägg som dröjsmålsränta är den referensränta som avses i 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.

Redovisning av skatter till skattetagarna

Bestämmelser om redovisning av skattemedel ingår i lagen om skatteredovisning (532/1998) och förordningen om skatteredovisning (804/1998) samt i finansministeriets beslut om betalningstidpunkten för de belopp som ska redovisas till skattetagarna (758/1998).

Redovisningen av skatter grundar sig på det faktiska penningmässiga inflödet av skatter. De betalningar anses ha influtit som har registrerats på skatteverkets bankkonto under den intagsperiod som föreskrivs i lagen, och som återburna anses på motsvarande sätt de skatter som har betalats till den skattskyldige under intagsperioden.

Inflödet redovisas månadsvis till skattetagarna enligt skatteslag och skatteår med användning av de utdelningsgrunder som föreskrivs i lagen. Innan det inflöde som ska re-

dovisas utdelas till skattetagarna minskas det med de återbärningar som betalats till de skattskyldiga.

1.2 Internationell jämförelse

Skattekontosystem används bl.a. i Sverige och Österrike. I Danmark har man för avsikt att ta i bruk ett system under 2009. Dessutom har man övervägt att övergå till ett skattekontosystem åtminstone i Ungern.

Det gemensamma för dessa system är att betalningarna betalas till ett bank- eller postgirokonto och den skattskyldige kan i regel inte hänföra en betalning till en viss skatt.

De inbetalda beloppen används som betalning för de förpliktelser som förfallit till betalning i ordning från den äldsta till den senaste. Det överskott som uppkommer på kontot återbärs under vissa förutsättningar, och den skattskyldige skickas uppgifter och betalningsuppläsning i fråga om skatt som förfallit till betalning innan indrivningsåtgärder vidtas. Den skattskyldige skickas ett kontoextrakt och dessutom kan uppgifterna på skattekontot också kontrolleras via internet. Antalet förfalldagar för betalningarna varierar i olika länders system, liksom t.ex. sättet att beräkna räntor på skattekontot.

Sverige

I Sverige infördes skattekontot stegvis från början av 1998. I det första skedet omfattade det mervärdesskatt, av arbetsgivaren verkställda förskottsinnehållningar och arbetsgivaravgifter samt debiterad förskottsskatt. Numera omfattar skattekontoförfarandet dessutom inkomstbeskattningen samt acciser och alla grupper av skattskyldiga. Via skattekontot förmedlas dessutom de närings- och sysselsättningsstöd som olika myndigheter beviljar.

Deklarationsdagen för mervärdesskatt, olika förskottsinnehållningar och arbetsgivaravgifter och förfalldagen för skatter är i allmänhet den 12 dagen i månaden. Betalningsdagen för mervärdesskatt för företag vars omsättning överstiger 40 miljoner kronor har dock tidigare lagts till den 26 dagen i

månaden efter perioden, då också deklarationen ska lämnas in. Enligt en lagändring som trädde i kraft vid ingången av 2008 ska företag vars omsättning är högst 40 miljoner kronor, betala och deklarerar mervärdesskatt i perioder om tre månader. Vissa skattskyldiga vars omsättning är högst 200 000 kronor kan deklarerar mervärdesskatten kalenderårsvis. Företagen deklarerar sin skatt med en förhandsfylld deklaration.

Den skattskyldige kan inte välja vilken skatt han betalar och inom skattekontosystemet kan man inte heller följa vilka skatteslag som betalats, utan systemet grundar sig utslutande på saldot på skattekontot. Om det är nödvändigt att fastställa vilken del av skatterna som har betalats och vilken som är obetald på ett skattekonto som uppvisar underskott, görs det genom att underskottet delas i förhållande till de skatter som förfallit till betalning under perioden.

Betalningarna, återbärningarna och förpliktelserna på skattekontot avstäms en gång i månaden. I det sammanhanget beräknas också räntorna och de belopp som ska återbäras till den skattskyldige samt överförs underskottet till utskökningsmyndigheten för indrivning. Om det inte finns några andra kontotransaktioner än sådana som hänför sig till räntor görs avstämning endast på begäran. Dessutom avstäms alla skattekonton en gång i året i samband med registreringen av den slutliga skatten.

Räntan på skattekontot grundar sig på den av skatteförvaltningen fastställda grundräntan och räntan beräknas för varje dag på kontot. Överskottsräntan har sedan september 2007 varit 1,8 % och underskottsräntan har avtrappats enligt underskottets storlek och varit 4, 5 eller 19 %. När skattebeloppet ändras till följd av skattemyndighetens beslut eller överklagande korrigeras såväl överskotts- som underskottsräntan på motsvarande sätt.

Mervärdesskatt som inte dragits av för skatteperioden anmäls med periodskattedeclarationen och överförs efter automatisk eller manuell behandling till skattekontot för att användas som betalning för skatter eller för att återbäras. På mervärdesskatt som inte dragits av för skatteperioden betalas ränta i regel från den allmänna förfalldagen i deklarationsmånaden.

Mervärdesskatt, acciser, belopp som ned-satts på grundval av sökande av ändring i olika skatter och återbäring av en fysisk persons slutliga inkomstskatt överförs till skattekontot, och överskott återbärs utan ansökan. Den skattskyldige kan dock begära att beloppen inte återbärs utan att de används som betalning för kommande skatter. Dessutom kan man alltid begära att överskott återbärs med en skriftlig ansökan. Det minst belopp som återbärs är 100 kronor.

Det finns särskilda bestämmelser om ut-sökbar återbäring. Slutlig inkomstskatt som återbärs kan utmätas efter att utsöknings-myndigheten har getts möjlighet att kvitta återbäringen som betalning för skatter och offentligrättsliga fordringar som är föremål för indrivning.

I samband med månadsavstämningen av skattekontot skickas den skattskyldige en betalningsuppsmaning över underskottet. Om underskottet och nya förpliktelser som förfallit till betalning fram till förfallodagen för betalningsuppsmaningen inte betalas senast på förfallodagen, överförs underskottet till utsökningsmyndigheten för indrivning. Den undre gränsen för att skatt ska skickas till utsökningen är för företag och deklara-tions-skyldiga arbetsgivare 10 000 kronor och för andra skattskyldige 500 kronor (enligt kursen i maj 2007 1 088 euro och 54,40 euro). I specialfall, t.ex. när man kan förutse att gäldenä- ren kommer att försättas i konkurs för att en skuld ska kunna indrivnas, behöver ovan nämnda gräns dock inte iakttas utan under-skottet kan skickas till utsökningen oberoende av beloppet.

Skatter har inte företrädesrätt framom andra fordringar.

Till den skattskyldige skickas varje månad ett kontoutdrag om det finns transaktioner på kontot. Personkunder får ett kontoutdrag minst en gång om året, om det finns transaktioner eller saldo på kontot. Kontoutdraget innehåller uppgifter om föregående månads händelser samt om debiterade skatter som inte förfallit till betalning. Den skattskyldige kan granska uppgifterna på sitt skattekonto via internet, och kontoutdrag kan också beställas avgiftsfritt från skatteverket. Med undantag för vissa sekretessbelagda uppgifter, bl.a. kontonummer och uppgifter med an-

knytning till personen, är uppgifterna om transaktioner på skattekontot offentliga och vem som helst kan få kontoutdragen på begäran.

Redovisningen av skatteinkomsterna till skattetagarna grundar sig inte på uppgifter som fås ur skattekontosystemet, utan redovisningarna grundar sig på de förhandskalkyler som gjorts på grundval av den slutliga beskattningen och på avstämningar som görs sedan beskattningen blivit klar.

Införandet av skattekontot har främjat beskattningsarbetet bl.a. därför att med hjälp av skattekontot kan man få en helhetsbild av kundens situation. Överföringen av obetalda skatter till utsökningen för indrivning har påskyndats. Införandet av skattekontot har inneburit personalbesparingar på olika sätt. Exempelvis antalet personer som sköter betalningsrörelseuppgifter i anslutning till skatteuppbörden har minskat från 200 till ungefär en tiondel. Att det obetalda beloppet av enskilda skatteslag fastställs genom att underskottet på kontot delas i förhållande till de skatter som förfallit till betalning under perioden har medfört vissa problem t.ex. inom utlandsindrivningen, som förutsätter att det exakta beloppet av olika skatteslag uppges.

Österrike

Skattekontot har använts ända sedan 1970-talet och det omfattar både fysiska och juridiska personer. Av skattelagen omfattar skattekontot förbundsstatens samtliga skatter med undantag för arvs- och gåvoskatt samt avgifterna inom trafikbeskattningen.

Skatterna betalas till ett konto och den skattskyldige kan i allmänhet inte hänföra betalningen till en viss skatt, utan betalningarna används som betalning för skatterna från den äldsta till den senaste. Det är dock möjligt att hänföra betalningen till en viss skatt eller avgift. Betalaren kan hänföra betalningen t.ex. när han betalar mervärdesskatt och av arbets-givaren innehållen förskotts-innehållning samt inkomstskatt och samfundsskatt. Betalningen kan likaså hänföras till en betalning som fastställts t.ex. i en straffprocess som gäller skattebrott.

Förskottsinnehållning som arbetsgivaren betalt hanteras på löntagarens skattekonto.

Överskott som uppkommit på skattekontot till följd av skatteåterbäring återbärs i regel endast på begäran.

På underskott eller överskott på skattekontot upp bärs eller betalas inte ränta. Däremot kan ett beslut om samfundsskatt som fattas senare leda till att ränta upp bärs eller ska betalas.

Ett kontoutdrag som gäller skattekontot skickas efter varje annan kontotransaktion än en som beror på den skattskyldiges egen betalning och minst en gång om året. De skattskyldiga som har tillgång till ett särskilt On line-program kan granska uppgifterna om sitt skattekonto på elektronisk väg. Skattebyråerna övervakar skattekonton dagligen på elektronisk väg och när en skatteskuld uppkommer överförs förpliktelseerna snabbt för indrivning.

Danmark

En lag om skattekonto antogs våren 2006, och enligt planerna ska skattekontot tas i bruk senast 2009.

Skattekontot berör företag som bedriver näringsverksamhet, bolag, stiftelser, föreningar och offentliga myndigheter. Av personkunders skatter hanteras bilskatter på skattekontot. Av företagens skatter hanteras på skattekontot förskottsinnehållningar som företagen betalar, bolagsskatter, mervärdeskatter samt tull- och andra avgifter. I samband med införandet av skattekontot förenhetligas också olika påföljder i anslutning till betalningsförseningar.

På skattekontot hanteras sammanlagt cirka 60 olika skatteslag. Det finns sex förfalldagar för skatt i månaden. Den skattskyldige kan inte själv Den skattskyldige kan inte själv hänföra sin betalning till en viss skatt, utan skattekontots saldo används som betalning för förpliktelse som förfallit till betalning i ordning från den äldsta till den senaste. Ett undantag från den begränsade möjligheten att hänföra betalningar utgör dock betalning av frivillig förskottsskatt som motsvarar Finlands komplettering av förskott. Då ska betalaren i samband med betalningen uppgge

vilken skatt den avser och den ska behandlas som en sådan betalning. Motsvarande rätt att hänföra betalningen gäller frivillig komplettering av förskott i enlighet med lagen om beskattning av vissa pensionskapital (lov om beskattning af visse pensionskapital m.v.).

Belopp som ska återbäras, t.ex. mervärdeskatt som inte dragits av för skatteperioden, används som betalning för förpliktelse. Om skattedeklarationen inte har inlämnats inom föreskriven tid, påför Skatteförvaltningen en förpliktelse till uppskattat belopp och en straffavgift. Uppskattad skatt kan rättas efter att deklarationen har inlämnats.

Överskottet på skattekontot återbärs, om företaget har inlämnat skattedeklaration för de avslutade skatteperioderna och det inte finns något överskott som ska kvittas som betalning för skatter som ska indrivnas. För att undvika betalningsrörelse fram och tillbaka återbärs inte ett överskott som beror på återbäring av skatt eller betalningar under fem dagar före en förfalldag. Överskott under 100 kronor återbärs bara på begäran. Ett företag kan också begära att få en högre undre gräns för återbäringar.

Uppvisar saldot på skattekontot underskott upp bärs en dröjsmålsränta. När underskottet överstiger 5 000 kronor skickas den skattskyldige en betalningspåminnelse. Den skattskyldige kan således fortlöpande ha ett underskott på 5 000 kronor. Tack vare förfarandet undviker man varje år att skicka ut cirka 400 000 betalningsuppmaningar.

Om underskottet inte betalas efter betalningspåminnelsen, avförs de obetalda skatterna från skattekontoförfarandet och överförs för indrivning.

Avsikten är att för företagen upprätta en snabb och lättanvänd internetförbindelse till uppgifterna på skattekontot.

1.3 Bedömning av nuläget

Deklarationen, betalningen och indrivningen av skatter grundar sig på skatterater som är specifika för varje skatteslag. Också data-systemen är uppbyggda så att de stöder behandlingen av enskilda skatteslag och skatterater. De nuvarande förfarandena och data-systemen stöder inte tillräckligt den kundinrik-

tade verksamhet som satts som mål i Skatteförvaltningens strategi. Det krävs tid och möda för att få en helhetsbild av den skattskyldiges situation, och i praktiken finns det inte alltid tillräckligt med resurser för det. Avsaknaden av en helhetsbild försvårar kundservicen och skatteövervakningen och gör det också svårt att hitta lämpliga indrivningsåtgärder i en indrivningssituation.

Det stora antalet skatteslag och skatterater inverkar direkt på bl.a. antalet deklarations- och betalningshändelser som kräver utredning samt på antalet betalningspåminnelser, vilket ökar kostnaderna för förvaltningen och kräver resurser.

Det nuvarande förfarandet där skatterna betalas enligt skatteslag förutsätter delvis separata bankkonton för olika skatteslag samt ett system för betalningsförmedling som avviker från normal bankstandard. Bankkontona och systemet för betalningsförmedling orsakar kostnader för förvaltningen.

Skatteuppbörden är redan för närvarande långt automatiserad och kostnadseffektiv. Några betydande administrativa inbesparingar går inte att åstadkomma utan att ändra de nuvarande grundprinciperna för skatteuppbörden och deklarationsövervakningen så att antalet betalningstransaktioner och skattedeklarationer kan minskas.

Behandlingen av deklARATIONER är i nuläget rätt långt automatiserad när det gäller mervärdesskatt och arbetsgivarprestationer, som anmäls med en gemensam övervakningsdeklaration. Det är dock svårt att få någon helhetsbild av situationen beträffande skatter som kunden betalar på eget initiativ, eftersom övriga skatter som ska betalas på eget initiativ deklarerar och betalas enligt andra förfaranden.

Med det nuvarande förfarandet är det inte möjligt att använda återbärningar för att betala skatter som inte förfallit till betalning. Den skattskyldige kan inte heller på eget initiativ kvitta, dvs. dra av mervärdesskatt som ska återbäras från andra skatter som ska betalas samtidigt. Förfarandet för ansökan om återbärning av mervärdesskatt är administrativt tungt och resurskrävande, eftersom behandlingen av ansökningarna också inbegriper mycket rutinuppgifter.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1 Reformens framåtskridande och mål

Det centrala målet med reformen är att förbättra kundservicen och effektivisera Skatteförvaltningens verksamhet genom att förenhetliga och förenkla beskattningsförfarandet. För deklARATIONEN och betalningen av skatter samt betalningsövervakningen och i ett senare skede indrivningsfunktionerna skapas ett system som i stor utsträckning är automatiserat. Effektivare verksamhet och bättre kundservice inom förvaltningen eftersträvas också med förslag som gäller en förlängning av deklarations- och betalningsperioderna.

Reformen främjar ett kundinriktat verksamhetssätt som överensstämmer med Skatteförvaltningens strategi. Enligt förfarandet samlas uppgifterna om respektive skattskyldigs beskattnings- och betalningssituation på ett skattekonto som är specifikt för den skattskyldige. Den skattskyldige ges möjlighet att betala och deklarerar olika skatter enligt samma förfarande och på en och samma gång. Samtidigt skapas tillfälle att följa situationen på skattekontot via kontoutdrag och en nättjänst. Sålunda ger skattekontot en så realtid helhetsbild av situationen som möjligt, vilket betjänar både kundens informationsbehov och förvaltningens verksamhet. För förvaltningen möjliggör systemet ett effektivare deklarations- och betalningsövervakningssystem samt tillfälle att reagera snabbare än nu på problemsituationer.

På grund av reformens omfattning genomförs den stegvis. I den första fasen ska lagen tillämpningsområde omfatta endast skatter som ska betalas på eget initiativ och som Skatteförvaltningen uppbär. Eftersom verkställigheten av reformen förutsätter omfattande ändringar i datasystemen, förnyas i det första skedet de datasystem som gäller deklarationsövervakningen samt byggs det nya system upp som behövs för upprätthållandet av och kalkylerna på skattekontot. I den andra fasen utvidgas skattekontoförfarandet till att gälla andra skatter som Skatteförvaltningen uppbär, t.ex. förskott på inkomstskatt och kvarskatter samt fastighetskatt, arvs- och gåvoskatt samt skogsvårdsavgift. De datasy-

stem som behövs för indrivningen av skatter förnyas först i den tredje fasen. I denna första fas som genomförs nu avförs obetalda skatter från skattekontot och indrivs på samma sätt som andra skatter med hjälp av det nuvarande indrivningssystemet.

Reformen kräver en så pass stor arbetsinsats av Skatteförvaltningen att det har uppskattats vara möjligt att genomföra den andra fasen tidigast 2012 och reformen av indrivningssystemet några år efter att den andra fasen genomförts.

En betydande del av den nytta som eftersträvas med reformen uppnås redan under den första fasen. Värdet av den nytta som uppnås under den första fasen minskas emellertid av att Skatteförvaltningen samtidigt måste upprätthålla ett annat system för uppbörderna av skatter som inte hör till skattekontot. Den totala nyttan för förvaltningen och de skattskyldiga kan uppnås första när förfarandet omfattar alla skatteslag och det täcker hela processen från deklaration till indrivning.

2.2 Skattekonto

Allmän beskrivning av skattekontosystemet

I skattekontolagen föreskrivs om deklaration, betalning, återbäring och indrivning av skatter som hör till lagens tillämpningsområde. Lagen förslås innehålla bestämmelser om bl.a. skattekontosystemet, uppgifterna i det och ändamålet med användningen av det, avstämning av skattekontot och skattekontoutdrag, inlämnande av periodskattedeclaration, betalning och återbäring av skatter samt användning av betalningar och återbäringar som betalning för skatter liksom om räntorna på skattekontot. Bestämmelserna ska utgöra enhetliga procedurbestämmelser för alla skatteslag som börjar omfattas av lagens tillämpningsområde. De ändringar som följer av reformen av förfarandet företas i de materiella skattelagarna.

Med stöd av skattelagen ska Skatteförvaltningen upprätthålla ett skattekonto för respektive skattskyldigs skatter och avgifter, vilket är ett slags konto som kan jämföras med en kundreskontra. Skattekontosystemet utgör ett personregister till den del det inne-

håller uppgifter om fysiska personer. Av denna anledning föreskrivs i lagen om bl.a. uppgifterna i skattekontosystemet och ändamålet med dess användning samt om utskick av skattekontoutdrag och uppgifterna på det.

På grund av förfarandet bokföringsmässiga karaktär har i lagförslaget delvis tillämpas bokföringsterminologi och man har försökt att undvika sådan beskattningsterminologi som är specifik för de olika skatteslagen.

Skatteförvaltningen bokför skatter som ska betalas som förpliktelser på skattekontot och skatter som ska återbäras och betalningar som den skattskyldige gjort som krediteringar. Registreringarna görs dag för dag i kronologisk ordning. En förpliktelse bokförs på förfallodagen för förpliktelsen och en kreditering på den i lagen fastställda valuteringsdagen. Om det inte är möjligt att göra registreringen på förfallo- eller valuteringsdagen, görs registreringen omedelbart när uppgift om förpliktelsen eller krediteringen har fåtts. Ränteffekter beräknas i enlighet med de dagar som anges i lagen oberoende av att registreringarna försenats.

Krediteringar används som betalning för förpliktelser i den ordning som föreskrivs i lagen. På oanvända krediteringar beräknas en daglig krediteringsränta och på obetalda förpliktelser dröjsmålsränta.

Skattekontot avstäms vid månadsavräkningen på skattekontot. Den skattskyldige tillställs ett skattekontoutdrag av vilket framgår kontotransaktionerna på skattekontot och saldot, obetalda förpliktelser samt oanvända krediteringar på avstämningsdagen.

Om det har funnits endast räntetransaktioner på kontot skickas kontoutdrag mera sällan än en gång i månaden, men i allmänhet ändå minst en gång om året. Via nättjänsten kan den skattskyldige följa kontotransaktionerna och situationen på sitt konto dagligen.

Obetalda förpliktelser på 10 euro och mera som inte har betalats ens efter betalningsuppsmaning överförs för indrivning och avförs från skattekontot. På förpliktelser som överförs för indrivning tillämpas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd och de skickas antingen för indrivning genom utsökning eller så vidtas indrivningsåtgärder enligt lagen om skatteuppbörd med anledning av dem.

Tillämpningsområde

Skattekontolagen ska tillämpas på skatter som ska deklarerar och betalas på eget initiativ och som Skatteförvaltningen uppbär. Lagen ska inte tillämpas på överlåtelseskatt och inte på komplettering av förskott som betalas på eget initiativ för inkomstbeskattningen. Komplettering av förskott ska börja omfattas av lagens tillämpningsområde i följande fas samtidigt med andra förskottsskatter. En överföring av överlåtelsebeskattningen till skattekontoförfarandet kräver ytterligare tilläggsutredningar.

Utanför lagens tillämpningsområde stannar också vissa situationer som regleras i mervärdesskattelagen (1501/1993). Lagen ska inte tillämpas på mervärdesskatt som uppbärs av tullförvaltningen och inte på mervärdesskatt vars betalare inte införs i registret över mervärdesskattskyldiga. Utanför skattekontoförfarandet stannar också vissa återbärningar av mervärdesskatt, bl.a. till en sådan utländsk näringsidkare som inte är skattskyldig för försäljning som han bedriver i Finland och som saknar fast driftsställe i Finland, och mervärdesskatter som ska återbäras till Europeiska gemenskaperna samt mervärdesskatter som ska återbäras för diplomatförvärv.

Utanför lagens tillämpningsområde stannar i den första fasen kvarskatter som påförs enligt lagen om beskattningsförfarande och förskott som uppbärs i enlighet med lagen om förskottsuppbörd samt fastighetsskatter och skogsvårdsavgifter. Skattekontoförfarandet ska tills vidare inte heller tillämpas på källskatt som debiteras eller återbäras till en inkomsttagare. Däremot ska den försummelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande som påförs en uppgiftsskyldig omfattas av lagen tillämpningsområde redan i den första fasen.

Deklaration

Skattekontosystemet förändrar deklarationsförfarandet avsevärt. I stället för de skilda deklarationerna för olika skatteslag ska det vara möjligt att deklarerar alla skatter som hör till skattekontolagens tillämpningsområde och som förfaller till betalning samtidigt med en enda periodskattedeklaration. Den

skattskyldige kan dock om han så vill ge uppgifter även med flera periodskattedeklarationer. Detta kan vara nödvändigt t.ex. när den skattskyldige som arbetsgivare har flera redovisningsställen.

Med periodskattedeklarationen ska man också anmäla uppgifter om de skatter som ska betalas på eget initiativ och beträffande vilka man för närvarande ska anmäla endast skatteslaget i samband med gireringen. Detta förutsätter att bestämmelserna om deklarationsförfarande enligt de olika skattelagarna förenhetligas.

Bestämmelser om förfarandet i anslutning till deklarationen, t.ex. sättet att lämna in deklarationen, inlämningstidpunkten och under-tecknandet av deklarationen föreslås ingå i skattekontolagen. Bestämmelser om innehållet i deklarationsskyldigheten och om den period för vilken deklarationen inlämnas ska däremot fortfarande ingå i skattelagarna i fråga.

Skattedeklarationen för perioden enligt mervärdesskattelagen, lagen om förskottsuppbörd och lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift ska i regel inlämnas under samma kalendermånad som för närvarande. Inlämningsdagen för deklarationen ska dock tidigareläggas med tre dagar från den 15 dagen i månaden som för närvarande, om deklarationen inlämnas på elektronisk väg, och med åtta dagar, om deklarationen inlämnas på pappersblankett. Deklarationstiden för försäkringspremieskattskyldiga förkortas från den 25 dagen till den 12 dagen i månaden efter perioden. Deklarationstiden för lotteriskattskyldiga förlängs från den 1 dagen till den 12 dagen i den andra månaden efter perioden. På varulotterier ska samma tidsfrist tillämpas så för deras del förkortas tidsfristen från den 1 dagen i den tredje månaden efter perioden till den 12 dagen i den andra månaden efter perioden.

Med avvikelser från nuvarande praxis anses deklarationen vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen och inte när den skattskyldige har skickat den. En deklaration på papper som skickas per posten ska således postas några dagar tidigare så att den hinner till Skatteförvaltningen senast den sjunde dagen. Deklarationer som lämnas på elektronisk väg kan antas inkomma i regel

samma dag, så de hinner skickas även den 12 dagen i månaden.

Återbäring av mervärdesskatt inom skattekontoförfarandet

I och med skattekontoförfarandet avstår man från det nuvarande förfarandet med ansökan om förskottsåterbäringar och räkenskapsperiodsåterbäringar av mervärdesskatt samt med överföring av mervärdesskatt som inte återburits för skatteperioden till följande period. Den skattskyldige deklarerar alla andra skatter som ska betalas på eget initiativ och som förfaller samtidigt än mervärdesskatt som berättigar till återbäring och kan beakta det belopp som återbärs när han betalar skatter.

Att ansökningsförfarande slopas betyder ändå inte att den skattskyldige automatiskt får det belopp han deklarerat som återbäring. Periodskattedeclarationerna, där den mervärdesskatt som inte avdragits deklarerats, övervakas inom Skatteförvaltningen, och vid behov begärs ytterligare utredningar av den skattskyldige för att utreda om det belopp som ska återbäras är korrekt. Det belopp som ska återbäras bokförs som kreditering på skattekontot förts efter övervakningsåtgärderna. Övervakningen inverkar inte på den krediteringsranta som ska betalas till den skattskyldige.

Om skattemyndigheten inte godkänner mervärdesskatt som berättigar till återbäring till det uppgivna beloppet, får den skattskyldige ett överklagbart beslut om saken. Å andra sidan, fast det belopp som ska återbäras godkänns vid övervakningsförfarande, kan skattemyndigheten senare bestämma att det ska betalas av den skattskyldige under de förutsättningar som anges i mervärdesskatte-lagen.

Mervärdesskatt som berättigar till återbäring räknas den skattskyldige till godo den dag då deklARATIONEN inlämnas, dock tidigast på den allmänna förfallodagen i månaden efter perioden, och används som betalning för skatter som förfaller till betalning då eller som har förfallit till betalning tidigare. Skillnaden mellan de olika skatter som anmälts med deklARATIONEN och den godkända mer-

värdesskatt som berättigar till återbäring ska betalas eller återbäras.

I regel får den skattskyldige till godo mervärdesskatt som inte dragits av för skatteperioden tidigare än med det nuvarande förfarandet. För närvarande avdras oavdragna belopp för de följande skatteperioderna under räkenskapsperioden. Ansökan om återbäring av det belopp som inte dragits av under räkenskapsperioden kan göras först sedan räkenskapsperioden gått ut.

I vissa specialsituationer kan mervärdesskatt som inte dragits av för en skatteperiod erhållas som förskottsåterbäring redan under räkenskapsperioden, varvid återbäringen betalas på grundval av ett beslut som getts på ansökan. De nuvarande förskottsåterbärings-tagarna ska i allmänhet få återbäringen till godo lika snabbt som för närvarande. Enligt skattekontoförfarandet räknas skatt som berättigar till återbäring till godo tidigast den 12 dagen i månaden efter perioden. Bestäm-melsen är nödvändig för att en mervärdesskatteåterbäring ska kunna användas till att täcka andra skatter som den skattskyldige har och som förfaller till betalning då och på så sätt minska betalningsrörelsen mellan Skatteförvaltningen och den skattskyldige.

Enligt skattekontoförfarandet ska skatte-lättnad vid den nedre gränsen för mervärdesskatt normalt inte sökas med ansökan, utan uppgifterna lämnas i samband med periodskattedeclarationen. Det mervärdesskattebelopp som återbärs som lättnad vid den nedre gränsen räknas den skattskyldige till godo på samma sätt som mervärdesskatt som inte dragits av för skatteperioden.

Förseningsavgift

Med skattekontoförfarandet blir det viktigare än nu att deklARATIONERNA inlämnas i tid, för att de influtna skatterna ska kunna redovisas till skattetagarna i rätt tid och till rätt belopp. I enlighet med finansministeriets beslut betalar Skatteförvaltningen de belopp som ska redovisas till skattetagarna så att de står till skattetagarnas förfoganden den 28 dagen i varje månad.

För närvarande behövs inte de skattskyldigas deklARATIONSUPPGIFTER för redovisningen till de skattskyldige, eftersom skatterna beta-

las skilt för varje skatteslag till Skatteförvaltningens olika bankkonton. Enligt skattekontoförfarandet betalas däremot alla skatter till samma bankkonto och redovisningen till skattetagarna bygger på uppgifter som fås från skattekontona. För redovisningsförfarandet innebär ändringen att det är synnerligen viktigt för skattetagarna att periodskattedeclarationerna inlämnas i rätt tid och att registreringarna på skattekontot görs utan dröjsmål och felritt. För att de belopp som ska redovisas ska betalas till skattetagarna enligt en tidtabell som motsvarar den nuvarande förutsatts att Skatteförvaltningen har tillgång till periodskattedeclarationerna senast den 12 dagen i månaden.

Av denna anledning föreslås det i syfte att effektivisera inlämnandet av periodskattedeclarationer i rätt tid att en förseningsavgift tas i bruk. Den ersätter delvis de skatteförhöjningar som för närvarande påförs med stöd av de materiella skattelagarna när deklARATIONEN försenas.

När periodskattedeclarationen är försenad uppbärs en förseningsavgift på det skattebelopp som ska betalas och som deklarerats för sent enligt en årlig räntesats på 20 % från inlämningsdagen för deklARATIONEN till den dag då den inlämnas. Av billighetsskäl tas dock högst 15 000 euro ut i förseningsavgift.

Minimibeloppet av förseningsavgiften ska vara 5 euro för varje skatteslag. Förseningsavgiften tas ut fast det inte finns någon skatt att betala, om den skattskyldige är skyldig att lämna in skattedeclaration enligt de materiella skattelagarna. Genom minimibeloppet försöker man förhindra att deklARATIONER som avser små skattebelopp försenas och på sätt säkra de korrekta uppgifter om influten skatt som behövs som grund för skattetarredo-visningarna.

Sanktionerna lindras något i och med reformen. Enligt de nuvarande bestämmelserna påförs skatteförhöjning enligt skatteslag om betalningen och deklARATIONEN dröjer eller saknas. Enligt skattekontoförfarandet räknas dröjsmålsränta på skattekontot på grundval av en försenad betalning, men någon skatteförhöjning påförs inte längre. För skatt som deklarerats för sent påförs i regel inte skatteförhöjning utan förseningsavgift. Enligt förslagen ska separat skatteförhöjning fortfarande

de kunna påföras t.ex. i samband med debitering enligt uppskattning eller annan debitering på myndighetsinitiativ. I dessa situationer ska ingen förseningsavgift påföras.

Förlängd deklARATIONs- och betalningsperiod

Vid övergången till skattekontosystemet införs förlängda deklARATIONs- och betalningsperioder om ett kalenderårskvartal eller kalenderår för små företag. Avsikten med införandet av förlängd period är att lätta upp små företags administrativa skyldigheter. För Skatteförvaltningen innebär förfarandet möjlighet att inrikta övervakningsresurserna på ett ändamålsenligare sätt än nu. De administrativa kostnaderna för övervakningen av småföretag är för närvarande stora i förhållande till den skatt som inflyter från dem.

De småföretag som är berättigade till förlängd deklARATIONs- och betalningsperiod bestäms med hjälp av en gräns som gäller omsättningen. Omsättningsgränsen bestäms med hjälp av omsättningen enligt bokföringslagen eller motsvarande avkastning, eftersom den bäst motsvarar hela den egentliga affärsverksamhetens omfattning. Denna definition är ändamålsenligt också därför att de förlängda perioderna gäller flera olika skatteslag. För att undvika invecklade administrativa förfaranden ska omsättningen enligt bokföringslagen eller motsvarande avkastning beräknas per kalenderår och inte per räkenskapsperiod enligt bokföringslagen.

Förfarandet med kalenderårskvartal ska tillämpas enhetligt på alla skatter som omfattas av skattekontoförfarandet, med undantag för försäkringspremieskatt och lotteriskatt. Om en deklARATIONs- och betalningsskyldig inte är registrerad som regelbunden arbetsgivare, ska förfarandet tillämpas på andra skatter än mervärdesskatt endast om betalaren också är mervärdesskatteskyldig. Enligt förfarandet får en deklARATIONs- och betalningsskyldig vars i bokföringslagen avsedda omsättning eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 50 000 euro deklARERA och betala alla skatter i fråga som omfattas av skattekontoförfarandet i perioder om tre månader.

Om en mervärdesskatteskyldigs omsättning enligt bokföringslagen eller motsvarande av-

kastning under ett kalenderår är högst 25 000 euro, ska deklara- tions- och betalningsperioden för mervärdesskatt vara ett kalenderår. Andra skatter som ska betalas på eget initiativ och som den som omfattas av kalenderårsför- farandet för mervärdesskatt betalar, ska deklarer- as och betalas för tremånadersperioder.

Det ska vara frivilligt att tillämpa den för- längda deklara- tions- och betalningsperioden, så den deklara- tions- och betalningsskyldige kan välja en kortare period än den längsta pe- riod som han vore berättigad till på grundval av verksamhetens omfattning. Det val som träffas ska alltid vara bindande under tre ka- lenderår efter varandra.

Av övervakningsskäl föreslås att Skatteför- valtningen ska kunna överföra en sådan deklara- tions- och betalningsskyldig till månads- förfarandet, som väsentligt försummar eller som av grundad anledning misstänks ha för avsikt att väsentligt försumma sina skyldig- heter i fråga om beskattningen. Förordnandet kan gälla också ett nyetablerat företag, om de villkor som föreskrivs i lag är uppfyllda.

Betalning

När det gäller betalningen övergår man till en enda förfallodag i månaden. Skatter och avgifter förfaller till betalning på den all- männa förfallodagen i månaden. Den all- männa förfallodagen föreslås vara den 12 da- gen i månaden. Senast då ska den skattskyldige betala in det belopp som behövs som be- talning för sina förpliktelser som förfaller till betalning.

Betalningarna görs till ett penninginstitut på Skatteförvaltningens bankkonto, som är avsett för betalningar på skattekontot. Be- talningen ska inte längre på samma sätt som nu hänföras som betalning för en viss skatt. För identifiering av betalningen behövs endast information som individualiserar den skatt- skyldige.

I fortsättningen kan den skattskyldige alltså betala alla sina förpliktelser med en enda be- talning på en och samma gång. Skatteför- valtningen kan minska antalet bankkonton som behövs för betalningen av skattemedel, och vid förmedlingen av betalningar kan man i framtiden övergå till att iaktta standarderna

för det gemensamma eurobetalningsområdet (SEPA).

För att minska betalningsrörelsen fram och tillbaka föreslås i propositionen dessutom en bestämmelse med stöd av vilken den skatt- skyldige om han så vill kan låta en skatte- återbäring vara kvar på skattekontot för be- talning av skatter som förfaller till betalning senare.

Slopande av rätten att hänföra betalningar

En betydande principiella förändring jäm- fört med nuläget är att den skattskyldige inte kan välja vilken av de förpliktelser som är bokförda på skattekontot som han betalar. Betalningarna används som betalning för förpliktelserna i den ordning som föreskrivs i lagen. Ändringen möjliggör en på datasystem grundad automatiserad matchning av förplik- telser och betalningar. Automatiseringen in- nebär kostnadsbesparingar när det gäller så- väl deklara- tionsövervakningen som hanter- ingen av betalningar. Den medför kostnads- besparingar också när det gäller betalningsrö- relsen mellan Skatteförvaltningen och pen- ninginstituten.

För en skattskyldig som betalar alla sina förpliktelser i tid, saknar sloandet av rätten att hänföra betalningar betydelse. Sloandet av rätten att hänföra betalningar har inte hel- ler någon betydelse i det fallet att påföljderna av obetalda skatter är desamma oberoende av skatteslag.

För närvarande finns det emellertid situa- tioner där obetalda skatter leder till olika menliga påföljder för den skattskyldige. Om den skattskyldiges betalningar inte räcker till för att täcka alla förpliktelser som förfaller till betalning, är det skäl för den skattskyldi- ge att hänföra sin betalning till de skatter som har de allra menligaste påföljderna. Försum- melserna av olika skatteslag skiljer sig i fråga om räntepåföljderna och indrivningsmeto- derna samt grunderna för avförande ur för- skottsuppbördsregistret. Det finns också skillnader när det gäller privaträttsliga och straffrättsliga påföljder.

Olika skattelagar har olika bestämmelser om den ränta som ska betalas på obetald skatt. Om den skattskyldige har haft flera olika skatter obetalda, är det vanligt att den

skattskyldige har velat hänföra betalningen till den skatt vars dröjsmålspåföljder har varit störst eller annars menligast. I propositionen föreslås att räntepåföljderna förenhetligas. På obetalda skatter på skattekontot beräknas dröjsmålsränta som bestäms på samma grunder oberoende av skatteslag och då har den skattskyldige inget särskilt behov av att hänföra sin betalning till en viss skatt.

En skattskyldig som väsentligt försummar att betala skatt kan avföras ur förskottsuppbörsregistret. Orsaker som leder till avförande har i synnerhet ansetts vara försummelser med betalningen av förskottsskatt, slutlig skatt, förskottsinnehållning, arbetsgivares socialskyddsavgift och mervärdesskatt. Enligt Skatteförvaltningens nuvarande anvisningar är det dock alltid fråga om en helhetsbedömning av kundens situation, och det går inte att fastställa någon exakt gräns för vad som är försummelse med betalningen av skatt. Vid övergången till skattekontosystemet vore det ändamålsenligt att föreskriva att alla skatter som ska skötas via skattekontot ska beaktas när man överväger att avföra någon ur registret. Möjligheten att avföra någon ur förskottsuppbörsregistret är en administrativ påföljd som effektiverar inflödet av skatter men som inte är förenad med några direkta ekonomiska påföljder. Av konkurrerande företagare gynnar uppdragsgivarna dock i praktiken sådana som hör till förskottsuppbörsregistret.

Den skattskyldiges syfte att hänföra betalningen till en viss skatt har också kunnat bero på orsaker i anslutning till offentliggörandet av skatterester. Skatteförvaltningen kan meddela restuppgifter om mervärdesskatter samt förskottsinnehållningar och arbetsgivares socialskyddsavgifter för publicering. Skatterester skickas för publicering i Offentliga tidningen samt på den s.k. protestlistan i två ekonomiska dagstidningar samtidigt som de skickas för utsökning. Var och en kan på begäran få ett utsökningsintyg ur utsökningsregistret, av vilket framgår förutom den skattskyldiges övriga skulder dessutom skatteskulderna enligt skatteslag under de två föregående skatteåren. Dessutom publicerar kreditupplysningsinstitutet uppgifter som de samlat ur utsökningsregistret. När skatter

skickas för utsökning snabbare kommer också skatterester att publiceras snabbare.

För skatteförseelse kan med stöd av 29 kap. 4 § i strafflagen (39A/1889) dömas den som i vinningssyfte eller av någon annan orsak än betalningsoförmåga underlåter att betala förskottsinnehållning, källskatt, redovisning underkastad överlåtelseskatt, skatt på vissa försäkringspremier, mervärdesskatt eller arbetsgivares socialskyddsavgift. Att kriminaliseringen av betalningsförsummelser är begränsad till nämnda skatter beror delvis på den synpunkten att försummelser med att redovisa skatter som tillkommer andra ses som mera klandervärdt än att inte betala egna skatter.

Begränsad rätt att hänföra betalningar

Både publiceringen och bestämmelserna om skatteförseelser är förenade med sådana konsekvenser för den enskildes rättsställning som gör att det bör krävas tillräckligt vägnande samhälleliga grunder för påföljderna. Påföljderna har motiverats särskilt med tryggnad av inflödet av skattemedel. Påföljderna har en förebyggande inverkan på försummelser och de riktar sig till kvantitativt största och samhälleligt mest betydande skatterna. De skatter som inte omfattas av påföljderna är av mindre ekonomisk betydelse eller så hör de till den skattskyldiges personliga skattskyldighet.

I samband med beredningen av propositionen har man behandlat olika alternativa sätt att beakta rättsskyddsaspekterna i anslutning till nämnda påföljder i skattekontosystemet.

För att åstadkomma den neutralitet som skattekontosystemet förutsätter kunde påföljderna utvidgas till att gälla samtliga skatteslag. Med beaktande av bestämmelsens karaktär vore det dock motiverat att begränsa påföljderna så att de berör endast företagskunder, av vilka man kan förutsätta högre kunskapsnivå och omsorgsfullt fullgörande av skyldigheterna. Största delen av skattemedlen inflyter också från företagskunder. Om man åter skulle avstå från publiceringsrätten och bestämmelsen om skatteförseelse, borde det säkerställas att offentliggörandet av en skatteskuld via utsökningen och eventuellt även andra kanaler är tillräckligt för att effek-

tivera indrivningen. Det borde kanske dessutom tas i bruk andra metoder som effektiviserar indrivningen och ersätter regelverket om skatteförseelser.

Ett alternativ som har granskats är att betalningarna i första hand skulle hänföras till skatter som är förenade med hot om publicering och straff. I detta fall borde den skattskyldige undvika att göra betalningar innan förpliktelser som är förenade med hot om offentliggörande och straff förfaller till betalning, så att betalningarna inte används för andra skatter som redan förfallit till betalning. Den betalningsordning för förpliktelserna som följer av alternativet skulle i någon mån förändra skattetagarnas inbördes förhållanden jämfört med nuläget när det gäller inflödet av skatter. Ändringen av betalningsordningen kunde inverka mera på förhållandena när det gäller inflödet av de största skattebeloppen. Om man skulle avstå helt och hållet från påföljder är det å andra sidan möjligt att det skulle försämma alla skattetagares ställning när de påföljder som effektiverar inflödet av skatter slopas.

I den första fasen av övergången till skattekontoförfarandet föreslås att det föreskrivs om en mellanform mellan de alternativ som förklarats ovan, så att den skattskyldige behåller begränsad rätt att hänföra betalningar. När obetalda förpliktelser har överförts för indrivning och avförts från skattekontot, kan den skattskyldige begära att en betalning med avvikelse från den lagbestämda ordningen hänförs till skatt som är förenad med hot om publicering eller straff. Sålunda ska en skattskyldiga innan uppgifterna sänds för publicering och anmälan om brott ges möjlighet att betala de obetalda skatterna och undvika hot om straffpåföljder. Genom förslaget försöker man balansera mellan skälighetssynpunkter som hänför sig till de skattskyldigas ställning och de samhällsintressen som ligger bakom påföljderna.

Andra skatteslag än sådana om omfattas av hot om publicering och straff står för en liten del av inflödet av de skatter som börjar omfattas av skattekontoförfarandet i den första fasen och dessa skatters andelar av skatteresterna är ungefär 1 %.

När användningen av skattekontot utvidgas så att tillämpningsområdet börjar omfatta

även kvar- och förskottsskatter samt fastighetsskatt och skogsvårdsavgift, måste man på nytt bedöma vikten av publiceringsrätten och hotet om skatteförseelse i förhållande till avsaknad av rätten att hänföra betalningar.

Med stöd av kreditupplysningslagen (527/2007) kan i kreditupplysningsregistret införas uppgifter som skattemyndigheten publicerat om skattefordringar. Hur införandet av skattefordringar i kreditupplysningsregistret eventuellt kunde utnyttjas vid indrivningen av skatteskulder utreds i ett senare skede. I det sammanhanget blir det aktuellt att bedöma huruvida försummelser med betalningen av skatter kunde införas som betalningsanmärkningar i kreditupplysningsregistret utan föregående offentliggörande och skulle ett sådant förfarande ersätta publiceringen av skatter på protestlistan.

Betalningsordningen för förpliktelser

I skattekontolagen föreskrivs om betalningsordningen för förpliktelser. Betalningsordningen bestämmer vilka skatter och vilka skattetagare som blir utan betalning, om krediteringarna inte räcker till som betalning för alla förpliktelser som förfaller till betalning. Betalningsordningen grundar sig i första hand på åldersföljden enligt preskriptionsdagen och förfallodagen. Åldersföljden garanterar att olika skattetagares skatter inflyter rättvist och minimerar skatteförluster till följd av att förpliktelserna preskriberas. Förpliktelserna preskriberas i regel inom fem år från ingången av året efter det att förpliktelserna förfallit till betalning.

Den inbördes ordningen mellan förpliktelser som preskriberas samtidigt bestäms från den äldsta till den senaste enligt förfallodagen. Förpliktelser som har samma förfallodag betalas i ordning enligt skatteslaget så att företräde ges åt skatter som fördelas på flera skattetagare, därnäst kommer skatter som tillfaller en skattetagare och sist skatter som enbart tillfaller staten. I den första fasen av skattekontoförfarandet betyder detta att först ska betalas förskottsinnehållningarna, som fördelas på kommunerna, församlingarna, Folkpensionsanstalten och staten, därnäst kommer socialskyddsavgifterna, som ska redovisas till Folkpensionsanstalten, och till

sist de skatter som enbart ska redovisas till staten. Ordningen motsvarar användningsordningen för en icke individualiserad betalning som för närvarande gjorts för skatt som ska betalas på eget initiativ samt den skattekvittningsordning som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd.

Obetalda förpliktelser

I samband med den avstämning som varje månad görs på skattekontot meddelar Skatteförvaltningen den skattskyldige vilka förpliktelser som är obetalda. Indrivningen av förpliktelserna sker liksom för närvarande i enlighet med lagen om skatteuppbörd och annan lagstiftning om indrivning.

När det gäller förpliktelser som anmälts med periodskattedeclarationen vidtas dock inga utsöknings- eller andra tvångsindrivningsåtgärder innan två veckor har förflutit från delgivningen av kontoutdraget. På så sätt säkerställs att indrivningsåtgärder inte vidtas innan den skattskyldige har haft möjlighet att kontrollera uppgifterna om förpliktelserna och vid behov begära rättelse av uppgifterna. Begränsningen gäller inte debiterade förpliktelser, eftersom uppgifter om dem kan ses redan på kontoutdraget för månaden innan de förfaller till betalning.

Återbäring

Skatteåterbäringar på skattekontot ska användas som betalning för förpliktelser på skattekontot i den ordning som föreskrivs i lagen, och den överskjutande delen ska betalas till den skattskyldige utan dröjsmål. I normala fall ska återbäringen, liksom för närvarande, betalas inom två tre dagar efter det att rätten till den är klar. Till mervärdesskatt som anmälts med periodskattedeclarationen och som inte avdragits för skatteperioden ska innan återbäringen betalas riktas de övervakningsåtgärder som i varje enskilt fall anses ändamålsenliga.

Den skattskyldige kan om han så vill begära att återbäringen ska kvarhållas på skattekontot för betalning av förpliktelser som förfaller till betalning senare. Härvid beräknas krediteringsränta på återbäringen tills den används som betalning för förpliktelser.

För att åstadkomma ett likadant och enhetligt förfarande ska alla skatteåterbäringar oberoende av skatteslag och återbäringsgrund hanteras på samma sätt på skattekontot. Sålunda ska också en återbäring som grundar sig på ett beslut om skattelättnad och som enligt den nuvarande lagen om skatteuppbörd ska betalas till den skattskyldige användas som betalning för förpliktelser och endast den överskjutande delen ska betalas till den skattskyldige.

Återbäringar ska dock inte betalas till den skattskyldige i en situation där den skattskyldige inte har fullgjort sin deklarations skyldighet. Återbäringen betalas när man har fått klarhet i skattebeloppet.

Betalningar som den skattskyldige gjort återbärs endast om de har betalats i misstag eller utan grund. Skatteförvaltningen kan också på eget initiativ återbära en betalning om det finns anledning till det.

Innan återbäringen betalas ska de belopp som ska återbäras användas för kvittning av skatterester utanför skattekontot.

Räntor på skattekontot

Skattekontosystemet förändrar och förenhetligar reglerna om räntor som uppbärs för obetalda skatter samt räntor som betalas på belopp som återbärs till de skattskyldiga.

Grunderna för den dröjsmålsränta som beräknas på obetalda förpliktelser som förfallit till betalning motsvarar det skattetillägg och den förseningsränta som uppbärs för närvarande. Dröjsmålsränta beräknas för tiden mellan förfallodagen och betalningsdagen för förpliktelsen. Dröjsmålsräntan motsvarar förseningsräntan och är referensräntan enligt räntelagen förhöjd med sju procentenheter.

Krediteringsräntan på skattekontot motsvarar den nuvarande återbäringsräntan. Krediteringsränta beräknas på de betalningar och skatteåterbäringar samt andra krediteringar som inte har använts som betalning för skatter. Ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring räknas dock först från den allmänna förfallodagen i den andra månaden efter perioden. Räntan beräknas till den dag då de oanvända krediteringarna återbärs till den skattskyldige eller, om krediteringarna används som betalning för skatter som förfaller

till betalning senare, till förfallodagen för dessa skatter. Beloppet av krediteringsräntan motsvarar den nuvarande återbäringsräntan enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd och beloppet är referensräntan enligt räntelagen minskat med två procentenheter.

En principiella förändring jämfört med nu läget är att krediteringsränta räknas även på belopp som betalats före förfallodagen. För närvarande betalas inte ränta på betalningar som gjorts före förfallodagen och inte heller på överstora belopp som betalats utan grund. Genom att betala ränta på belopp som betalats före förfallodagen och skatteåterbäring som lämnats kvar på skattekontot försöker man främja inflödet av skatter i tid och i enlighet med målen för skattekontosystemet bidra till att minska betalningsrörelsen fram och tillbaka.

Krediteringsränta på ett belopp som den skattskyldige betalat räknas från och med dagen efter betalningsdagen. Också i fråga om andra poster som ska räknas den skattskyldige till godo bestäms en dag från och med vilken räntan börjar löpa. För krediteringar bestäms också en s.k. valuteringsdag från och med vilken krediteringen används som betalning för förpliktelser. Den dag då räntan börjar räknas ska i allmänhet vara samma som krediteringens valuteringsdag. Ett undantag utgör mervärdesskatt som berättigar till återbäring på vilken ränta börjar löpa dagen efter den allmänna förfallodagen i den andra månaden efter perioden, men när den används som betalning för förpliktelser och återbärs ska valuteringsdagen vara den följande allmänna förfallodagen efter perioden eller den därpå följande inlämningsdagen för deklaration.

Med beaktande av krediteringsräntans nivå kan det inte anses föreligga någon fara för att skattekontot ska börja användas som placeringsställe för kontanta medel i någon större omfattning än det skatteuppbördsmässiga syftet med skattekontot.

Rättelse och överklagande

I skattekontolagen föreslås bestämmelser om rättelse av fel, framställande av rättelseyrkande och överklagande. Skattekontoförfarandet är ett administrativt massförfarande,

där man med hjälp av datasystem samlar olika uppgifter och räknar ut förhållandet mellan den skattskyldiges och Skatteförvaltningen inbördes fordringar och skulder på ett konto. Rättelse och omräkning av kontouppgifterna som Skatteförvaltningens själv rättelse ska vara det primära förfarandet för att rätta fel.

En rättelse till den skattskyldiges fördel kan göras inom fem år och en rättelse till den skattskyldiges nackdel inom två år från utgången av det kalenderår under vilket kontotransaktionen har registrerats på kontoutdraget. Tiderna motsvarar de rättelsetider som föreskrivs inom det nuvarande beskattningsförfarandet. Fel ska också kunna rättas på begäran av den skattskyldige, den som ansvarar för en förpliktelse eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Rättelsen och motiveringen till den registreras på kontoutdraget. Till beslut som har givits med anledning av rättelsebegäran ska söka ändring genom skriftligt rättelseyrkande. Ändring i ett skriftligt rättelseyrkande söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen.

En kreditering som bokförts på kontot utan grund och som återburits till den skattskyldige ska betalas tillbaka. En kreditering som ska betalas tillbaka bokförs på skattekontot som förpliktelse och indrivs utan separat beslut eller dom på samma sätt som andra förpliktelser på skattekontot.

Påföljder som inte indrivs och lindring

I skattekontolagen föreslås också bestämmelser om fall där förseningsavgift, dröjsmålsränta och förseningsränta inte indrivs eller lindras.

Skatteförvaltningen kan i enskilda fall låta bli att indriva dröjsmålspåföljder om dröjsmålet har berott på en orsak som kan jämföras med force majeure och som inte beror på den skattskyldige. Om dröjsmålspåföljderna har berott på Skatteförvaltningens förfarande indrivs de inte alls eller så indrivs de endast delvis, om det anses att de delvis förorsakats av ett förfarande som Skatteförvaltningen ska anses vara skyldig till.

Finansministeriet ska bemyndigas att utfärda en förordning om att dröjsmålspåföljder inte ska indrivs för viss tid när betalningen

eller deklarationen av skatt förhindras av allmänna orsaker som inte beror på de deklara- tions- och betalningsskyldiga.

Skatteförvaltningen ska på ansökan kunna ge lindring med dröjsmålpåföljder antingen helt eller delvis. Lindring ska förutsätta rim- lighetsskäl som hänför sig till den skattskyldiges ekonomiska ställning eller övriga för- hållanden.

2.3 Mervärdesskattelagen och lagen om förskottsuppbörd

I mervärdesskattelagen och lagen om för- skottsuppbörd ändras procedurbestämme- lserna på det sätt som införandet av skatte- kontot förutsätter. I bägge lagarna intas dess- utom bestämmelser om förlängda deklara- tions- och betalningsperioder för småföretag. Inom mervärdesbeskattningen ersätts dessut- om den nuvarande tidsfristen på ett år för på- förande av skatt och efterbeskattning med enhetliga regler om påförandet av skatt.

2.4 Lagen om skatteredovisning

Övergången till skattekontoförfarandet medför inget behov av att ändra de nuvaran- de grundprinciperna för redovisningen av skatter. Redovisningen ska fortfarande ske enligt skatteslag och skatteår, vara månatlig- en återkommande och basera sig på inflö- det. Införandet av skattekontosystemet förut- sätter dock vissa ändringar i bestämmelserna om skatteredovisning.

Det ska föreskrivas separat om intagsperio- den och redovisningstidpunkten för de skat- ter som ska redovisas och som omfattas av skattekontoförfarandet, dvs. förskottsinne- hållningar och arbetsgivares socialskyddsav- gift. Den allmänna förfallodagen för skatter som omfattas av skattekontoförfarandet, den 12 dagen i månaden, och den intagsperiod som tillämpas inom skatteredovisningen, från den 18 dagen i månaden till den 17 dagen i följande månad, har fastställts så att de skatt- skyldiga ska ha tillräckligt lång betalningstid och Skatteförvaltningen tillräcklig tid att göra skattetagarredovisningarna. På så sätt garanteras att skattetagarna få de skattemedel som tillkommer dem senast den 28 dagen i varje månad liksom för närvarande.

De medel på den skattskyldiges konto som under intagsperioden använts som betalning för skatter anses ha influtit och ska beaktas i redovisningarna. Till skillnad från nuläget ska en skatteåterbäring dras av från redovis- ningen när den har räknats den skattskyldige till godo på skattekontot, trots att den ännu inte har betalats till den skattskyldige. I regel ska skatteåterbäringar betalas till de skatt- skyldige utan dröjsmål, om det inte finns skatter som har förfallit till betalning på skat- tekontot och den skattskyldige inte har begärt att återbäringarna ska hållas kvar på skatte- kontot för framtida skattebetalningar.

Förfallodagarna och intagsperioderna för andra skatter än sådana som omfattas av skattekontoförfarandet och ska redovisas till skattetagarna, t.ex. debiterade förskott, kom- plettering av förskott och kvarskatter samt samfundsskatter och fastighetsskatter, bibe- hålls oförändrade.

De principiellt viktigaste ändringarna som också har de största inverkningarna hänför sig till det föreslagna garantiredovisningsför- farandet. För närvarande betalas skatterna med referensgiron enligt skatteslag till Skat- tetförvaltningens bankkonton, så de deklara- tionsuppgifter som de skattskyldiga lämnat behövs inte särskilt för redovisningen. Enligt skattekontoförfarandet anger referensen skat- tebetalaren men inte skatteslaget. För redo- visningsförfarandet betyder detta att fördel- ningen av de influtna medlen grundar sig en- dast på de deklara tionsuppgifter som de skattskyldiga lämnat.

På grund av eventuella tekniska störningar framför allt i samband med att skattekontosy- stemet tas i bruk och även senare t.ex. i för- medlingen av deklara tionsuppgifter eller be- talningsuppgifter eller i andra exceptionella situationer står de uppgifter som förutsätts för redovisningen inte alltid till förfogande för redovisningen den 18 dagen i månaden så att redovisningarna kan göras inom föreskri- ven tid och till rätta belopp. För att säkerstäl- la redovisningen av arbetsgivarprestationerna i sådana situationer tas ett särskilt garantire- dovisningsförfarande i bruk.

För garantiredovisningsförfarandet faststäl- ler finansministeriet årligen de månadsvisa minimibeloppen av arbetsgivarprestationer- na. Minimibeloppen ska uppskattas så att de

så exakt som möjligt motsvarar de faktiska beloppen av de arbetsgivarprestationer som omfattas av skattekontoförfarandet och som ska redovisas. Garantiredovisningsförfarandet ska inledas om det belopp som i enlighet med periodskattedeklarationerna använts för betalningen av arbetsgivarprestationer som ska redovisas för någon månad sammanlagt är mindre än 90 % av det minimibelopp av arbetsgivarprestationerna som fastställs genom förordning av finansministeriet. Då redovisas skillnaden mellan det belopp som använts enligt periodskattedeklarationerna och minimibeloppet som garantiredovisning till skattetagarna.

Som garantiredovisning betalas dock inte mera än ett belopp som motsvarar det sammanlagda beloppet av icke hänförda krediteringar på bankkontot för skattemedel och de facto oanvända krediteringar på skattekontona. Att det finns icke hänförda och oanvända krediteringar beror sannolikt på att betalnings- och deklarationsuppgifter inte har erhållits. Garantiredovisningen rättas vid följande redovisning så att periodens redovisning till skattetagarna motsvarar det faktiska inflödet.

Garantiredovisningsförfarandet ska inte tillämpas på mervärdesskatter, eftersom staten är ensam skattetagare. Betalningar som gjorts för mervärdesskatter står således till statens förfogande på statens konto oberoende av om de i brist på deklarationsuppgifter har kunnat hänföras rätt och intäktsföras till staten som mervärdesskatt.

2.5 Andra skatteslag

Införandet av skattekontosystemet kräver ändringar i de nuvarande bestämmelserna i anslutning till verkställandet av beskattningen som finns i lagen om skatteuppbörd samt i lagen om skattetillägg och förseningsränta. Bestämmelserna om den ränta som ska räknas på försenad skatt i olika skattelagar för enhetligas. Till lagarna fogas också hänvisningar till den allmänna förfallodagen enligt skattekontosystemet samt företas andra ändringar som skattekontolagen förutsätter.

3 Propositionens konsekvenser

Det föreslås att skattekontoförfarandet införas stegvis, vilket garanterar att den omfattande helheten är hanterbar och att det finns tillräckligt med personalresurser.

I den första införandefasen ska skattekontoförfarandet börja omfatta skatter som ska betalas och deklarerar på eget initiativ med undantag för överlåtelseskatt. Med ett stegvist införandet kan man utjämna behovet av personalresurser som följer av införandet av skattekontoförfarandet och ändringen av datasystemen. Av denna orsak framskjuts de systemändringar som gäller andra skatter till den andra fasen och revideringen av indrivningssystemet till efter den.

3.1 Konsekvenser för Skatteförvaltningen

De föreslagna ändringarna innebär förändringar i synnerhet för Skatteförvaltningens verksamhet. Deklarationsförfarandet för skatter som ska betalas på eget initiativ, betalningsrörelsen och delvis också indrivningen av skatter för enhetligas.

Skatterna deklarerar med en enda periodskattedeklaration och kan betalas i en enda rat. Datasystemet ser till att betalningarna hänförs till de skatter som bokförts på skattekontot i enlighet med den föreskrivna betalningsordningen, samt beräknar räntepåföljder och det belopp som ska återbäras till den skattskyldige liksom de obetalda belopp som ska påföras den skattskyldige. Skattekontosystemet producerar kontoutdrag och betalningsanmärkningar. Indrivningen av obetalda skatter ska skötas med hjälp av det nuvarande indrivningssystemet.

Med hjälp av skattekontoförfarandet går man mot en kundinriktad övergripande kontroll över beskattnings- och betalningssituationen. Ett enhetligt deklarations- och betalningsförfarande skapar förutsättningar för automatisering och utveckling av elektroniska tjänster. Förslaget om att slopa rätten att hänföra betalningar är ett av de viktigaste sätten att förbättra kostnadseffektiviteten.

Med skattekontoförfarandet uppnås besparingar i arbetsmängden inom flera verksamhetsområden. När det gäller deklarations-

övervakningen uppnås besparingarna i huvudsak redan i den första fasen. I fråga om skatteuppbörden och indrivningen uppnås besparingar till fullt belopp först när alla skatteslag omfattas av skattekontoförfarandet. Införandet av det nya förfarandet och den ökande kundhandledningen kommer att kräva mera arbetstid i det inledande skedet.

När systemet har tagits i bruk för samtliga skatters del har inbesparingarna i arbetsmängd uppskattats till 180 årsverken, vilket är cirka 3 % av Skatteförvaltningens totala årsverken.

Deklarationsövervakning

Arbetsmängden inom deklarationsövervakningens minskar eftersom jämförelsen mellan betalningar och deklarationer och hänförandet av betalningar till en viss skatt inte längre behöver behandlas fall för fall. Dessutom minskar debiteringarna och rättelserna något. Arbetsmängden minskar också när den manuella behandlingen av återbäringsansökningar slopas, eftersom i stället för separata deklarationer deklarerar alla uppgifter med periodskattedecklarationen. När den automatiska behandlingen av skattedecklarationer och det elektroniska deklarationsförfarandet ökar minskar likaså det manuella arbetet. De längre övervakningsperioderna för småföretag minskar antalet deklarationer. Arbetsmängden inom kundservicen minskar också genom att de skattskyldiga kan följa sin beskattningssituation med hjälp av nättjänsten och skattekontoutdragen.

Förutsättningarna för deklarationsövervakningen och kundhandledningen förbättras när det blir lättare att få en helhetsbild av de skattskyldigas situation för handledningens och övervakningens behov. Deklarationsövervakningens andel av arbetsbesparingarna har uppskattats till knappt 90 årsverken om året efter det att skattekontosystemet har tagits i bruk helt och hållet.

Skatteuppbörd

När hela penningrörelsen går via skattekontot förbättras möjligheterna till kundspecifik

övervakning inom skatteuppbörden. För betalningsrörelsen innebär det arbetstidsbesparingar när man övergår till ett betalningsförfarande med referenser. Samma inverkan har minskningen av det manuella utredningsarbetet och penningtrafiken fram och tillbaka med betalningar och återbärningar. De skattskyldigas möjlighet att kontrollera uppgifterna på sitt skattekonto med hjälp av nättjänsten minskar arbetsmängden inom kundservicen. När det gäller skattetagarredovisningen och bokföringen av skattemedel är inga nämnvärda förändringar att vänta.

Skatteuppbördens och betalningsrörelsens olika funktioners andel av arbetsmängdbesparingarna har uppskattats till 40 årsverken efter att skattekontosystemet har tagits i bruk helt och hållet. De eftersträvade arbetstidsbesparingarna uppnås endast delvis i den första fasen, eftersom andra skatter än de som ska betalas på eget initiativ hanteras utanför skattekontot. Detta kan också i någon mån medföra extra arbete, eftersom de parallella förfarandena i någon mån kan antas förorsaka felsituationer som kräver utredning.

3.2 Konsekvenser för indrivningen

När beskattningsförfarandet som gäller skatter som ska betalas på eget initiativ påskyndas, överförs också obetalda skatter snabbare för indrivning. Vidtagandet av indrivningsåtgärder påskyndas i synnerhet när debiteringen sker enligt uppskattning, då det är viktigt att ingripa snabbt för att förhindra att försummelserna fortsätter.

Övergången från den nuvarande indrivningen av enskilda skatterater till fullständig kundspecifik indrivning av saldot på skattekontot kan genomföras efter det att alla skatteslag omfattas av skattekontoförfarandet. När det gäller indrivningen uppnås nyttan med skattekontoförfarandet till största delen först då. I den första skattekontofasen, när skatter uppbärs enligt två olika förfaranden kan arbetsmängden inom indrivningen i enskilda fall öka.

När skattekontoförfarandet utvidgas och automationen ökar kunde t.ex. skattekontots nättjänst utnyttjas mera och personal kunde vid behov överföras till indrivning som gäller

enskilda fall. Rättidiga indrivningsåtgärder blir viktigare än förr.

Behandling av förskott på inkomstskatt i skattekontoförfarandets andra fas

När användningen av skattekontoförfarandet utvidgas uppnås administrativa besparingar i huvudsak i fråga om behandlingen av förskott på inkomstskatt. Avsikten är att den manuella behandlingen av ansökningar om ändring i förskotten ska minskas så att små ändringar ska kunna godkännas på grundval av den skattskyldiges yrkande som framställts i periodskattedeklarationen. Arbets- tidsbesparingarnas andel har uppskattats till cirka 30 årsverken.

Elektroniska skattekontotjänster

Avsikten är att redan i den första fasen i övergången till skattekontoförfarandet erbjuda de skattskyldiga möjlighet att få kontoutdragen samt även i övrigt kontrollera transaktionerna och situationen på sitt skattekonto via en nättjänst. I nättjänsten kunde kunderna bl.a. räkna räntan på skattekontot fram till den tänkta betalningsdagen.

Nättjänsten beräknas avsevärt minska de skattskyldigas behov av att ta kontakt och medföra personbesparingar inom kundservicen redan i den första fasen. I detta skede är det svårt att uppskatta storleken av besparingarna i årsverken men tillsammans med det blir vanligare att deklarerar på elektronisk väg och de elektroniska tjänsterna börjar användas mera har arbetsmängdsbesparingarnas andel uppskattats till 20 årsverken.

3.3 Konsekvenser för de skattskyldiga

Med skattekontoförfarandet förenhetligas deklara- tions- och betalningstidpunkterna för skatter som ska betalas på eget initiativ. Då kan olika skatter anmälas med samma deklaration och betalas med en enda betalning, vilket underlättar fullgörandet av deklarations- och betalningsskyldigheten och sänker kostnaderna för dem.

Företagen behöver inte heller göra några skilda ansökningar om återbäring av mervärdesskatt, eftersom även mervärdesskatt som inte dragits av för skatteperioden anmäls med periodskattedeklarationen. För småföretagen innebär förlängningen av deklara- tions- och anmälningsperioderna besparingar, när antalet deklara- tioner som ska inlämnas per år minskar.

Felen och behoven av kontakt till följd av dem minskar eftersom samtliga skatter betalas till Skatteförvaltningens samma bankkonto med en standardreferens utan att det meddelas några andra uppgifter i samband med betalningen.

En enda förfallodag per månad och betalning som grundar sig på den skattskyldiges personliga referensnummer förenhetligar betalningsförfarandet.

Den skattskyldige bör i finansieringen av sin verksamhet beakta att alla skatter förfaller till betalning på en och samma dag. Å andra sidan ger förlängningen av de mindre företagens deklara- tions- och betalningsperioder till ett kalenderårskvartal eller kalenderår ungefär 46 % av de mervärdesskattskyldiga företagen en avsevärd betalningstidsförmån jämfört med nuläget. Den möjlighet som skattekontoförfarandet innebär att på förhand göra betalningar för att täcka framtida skatter och att låta belopp som återbärs kvarstå på skattekontot underlättar planeringen av skattebetalningen och främjar kassakontrollen. Den minskar också penningrörelsen fram och tillbaka. På samma sätt inverkar möjligheten att vid skattebetalningen beakta mervärdesskatt som inte dragits av för skatteperioden eller andra krediteringar som kommer företaget till godo.

Den helhetsbild av den skattskyldiges beskattnings- och betalningssituation som man får med hjälp av skattekontot vore till fördel även för de skattskyldiga. Med hjälp av skattekontoutdraget och nättjänsten som ger möjlighet att bläddra i skattekontot kan företagen erbjudas information på ett samlat och lättfattligt sätt. När nättjänsten utvecklas kunde företagen så småningom också börja kommunicera interaktivt med Skatteförvaltningen och t.ex. begära betalningsarrangemang vid betalningsstörningar.

Det finns inga tillförlitliga uppskattningar tillgängliga om t.ex. hur stora besparingar ovan beskrivna positiva konsekvenser skulle medföra för de skattskyldiga t.ex. i form av inbesparat arbete. Kostnaderna för det nuvarande förfarandet har inte uppskattats så det finns ingen jämförelsegrund. Vid övergången till skattekontoförfarandet måste företagen i varje fall uppdatera sina ekonomiförvaltningsprogram. Som minst innebär ändringarna att uppgifterna i övervakningsdeklarationen måste uppdateras så att de motsvarar den nya periodskattedecklarationen, vilket torde kunna genomföras i samband med de normala årsuppdateringarna. Av denna anledning kan man anta att programuppdateringarna inte orsakar företagen några nämnvärda merkostnader.

Procedurändringen gör det möjligt för företagen att förnya sina deklarations- och betalningsprocesser. Man kan foga nya egenskaper till programmen, varvid kostnaderna, men också nyttan för företagen ökar. Avsikten är att i samarbete med programvaruhuset erbjuda olika lösningar för olika kundgruppers behov. Liksom inom Skatteförvaltningen förutsätter ändringen även inom företagen tilläggsutbildning för personalen.

De mervärdesskattskyldiga som för närvarande inte är berättigade till förskottsåterbäring av mervärdesskatt, får en finansiell fördel genom att återbäringen av mervärdesskatt som inte dragits av för skatteperioden tidigareläggs. De som är berättigade till förskottsåterbäring får i allmänhet återbäringarna till godo lika snabbt som för närvarande. De mervärdesskattskyldiga får en finansiell förmån även genom möjligheten att kvitta andra skatter som omfattas av skattekontoförfarandet och som förfaller till betalning samtidigt mot mervärdesskatt som inte avdragits.

Krediteringsräntan innebär en ny ekonomisk förmån för de skattskyldiga. Till skillnad från nuläget ska ränta betalas på en betalning som gjorts före förfallodagen. I fråga om mervärdesskatt som inte dragits av för skatteperioden kan både de som är berättigade till förskottsåterbäring och andra skattskyldiga dra nytta av krediteringsräntan. Krediteringsränta får sådana skattskyldiga räkna sig till godo till vilka återbäring betalas efter den allmänna förfallodagen i den andra må-

naden efter perioden. Enligt det nuvarande systemet betalas ingen ränta på förskottsåterbäringar. På andra återbäringar betalas ränta från utgången av den andra kalendermånaden efter räkenskapsperioden.

3.4 Konsekvenser för skattetagarna

Redovisningen av skatter till skattetagarna ska grunda sig på kontotransaktioner på skattekontona som gäller användningen av krediteringar. Till skattetagarna redovisas de krediteringar som har använts som betalning för skatter på de skattskyldigas skattekonton under intagsperioden. Beloppen redovisas och betalas till skattetagarna på nuvarande sätt den 28 dagen i respektive månad. Redovisningsförfarandet för andra skatter än de som hanteras på skattekontot ska liksom för närvarande grunda sig på betalningsuppgifter om enskilda skatteslag.

Enligt skattekontoförfarandet hänförs betalningar och andra krediteringar som betalning för förpliktelser i den ordning som föreskrivs i skattekontolagen. Ordningen grundar sig i första hand på åldersföljden enligt förpliktelsepreskriptionsdag och förfalldag och i andra hand på ordningen mellan olika skatteslag när förpliktelser som förfallit till betalning samtidigt ska betalas. Företräde i den inbördes ordningen mellan förpliktelsepreskriptionsdag och förfalldag har då skatter som tillfaller flera skattetagare, därnäst kommer skatter som tillfaller en skattetagare och sist skatter som ska redovisas enbart till staten. Ordningen motsvarar den nuvarande kvittningsordningen enligt skatteuppbördslagen.

En kvittningsordning som grundar sig på förfalldagen säkerställer att olika skattetagares skatter inflyter rättvist bättre än ett förfarande som grundar sig på preskription enligt kalenderår och ordning enligt skatteslag. Med stöd av utredningar som gjorts inom Skatteförvaltningen kan man anta att förslagen inte har någon nämnvärd inverkan på förhållandena mellan inflödet av skatter som ska redovisas till skattetagarna eller på utdelningen till skattetagarna.

Intagsperioden för de belopp som ska redovisas ändras jämfört med nuläget. Intagsperioden ska vara från den 18 dagen i kalendermånaden till den 17 dagen i följande må-

nad. När förmedlingen av betalnings- och deklarationsuppgifter fungerar oklanderligt kan de belopp som betalats och deklARATIONER som inlämnats på förfallodagen bokföras på skattekontot inom några dagar och hinner till redovisningen samma månad. Redovisnings- snabbheten när det gäller skatter som ska betalas på eget initiativ ändrar således inte jämfört med nuläget.

När skattekontoförfarandet utvidgas till att omfatta även debiterade skatter, t.ex. förskottsskatter, påskyndas redovisningen av dem i regel med ungefär en månad.

Från det belopp som redovisas till skatteta- garen avdras med stöd av 2 § 2 mom. i lagen om skatteredovisning skattetagarens egna arbetsgivarprestationer liksom för närvarande.

Med det föreslagna garantiredovisningsför- farandet säkerställs att förskottsinnehållning- ar och arbetsgivares socialskyddsavgifter kan redovisas till så rätt belopp som möjligt ock- så när deklARATIONER- eller betalningsuppgifter undantagsvis t.ex. på grund av telekommuni- kationsstörningar inte är tillgängliga i till- räckligt god tid. Garantiredovisningen rättas i samband med följande månadsredovisning så att den motsvarar det faktiska inflödet.

3.5 Konsekvenser för utsökningsmyn- digheterna

I den första och andra fasen i övergången till skattekontoförfarandet medför det inga förändringar i utsökningsförfarandet. Vid indrivningen genom utsökning indrivs obetalda förpliktelser på samma sätt som olika skatte- rater för närvarande. Den skattskyldige kan välja vilka av sina förpliktelser som omfattas av indrivning genom utsökning som han betalar. Införandet av dröjsmålsränta och förse- ningsavgift kräver smärre ändringar i utsök- ningens datasystem.

De juridiska grunderna för utmätning av skatteåterbärningar ändras inte i och med skat- tekontoförfarandet. Utmätningen av skatte- återbärningar ska gå till på samma sätt som för närvarande. I samband med att indrivningen reformeras borde man utreda de förfaranden som hänför sig till utmätningen av återbä- ringar och konsekvenserna för utsökningens verksamhet och i synnerhet datasystemen.

3.6 Konsekvenser för statsfinanserna

Konsekvenser för statens skatteinkomster och finansiella ställning

Propositionen har inte någon direkt inver- kan på beloppet av statens skatteinkomster. Skattekontoförfarandet antas dock i någon mån öka skatteinkomsterna och påskynda in- flödet av skatter på lång sikt. Effekten kom- mer av att processerna påskyndas, skatteres- terna minskar och deklARATIONERÖVERVAKNINGEN effektiveras.

Det är då skattekontoförfarandet träder i kraft medför det faktum att mervärdesskatt som inte avdragits för skatteperioden till skillnad från nuläget återbärs till alla skatt- skyldiga redan under räkenskapsperioden i samband med respektive skatteperiod av engångs- natur på uppskattningsvis cirka 293,1 miljo- ner euro i statens kassainkomster, eftersom beloppet i fråga enligt skattekontoförfarandet ska återbäras redan 2010 i stället för 2011.

Också övergången till de förlängda dekla- rations- och betalningsperioderna medför en minskning av engångsnatur av staten kassa- inkomster det år då reformen träder i kraft. Till följd av det kalenderårsförfarande som tillämpas inom mervärdesbeskattningen överförs en del av det uppskattade inflödet av skatter för 2010 till 2011. Skatteinkomsterna minskar kassabaserat med uppskattningsvis cirka 67,1 miljoner euro 2010. På motsva- rande sätt minskar tillämpningen av kalen- derårskvartalsförfarandet på mervärdesbe- skattningen, arbetsgivarprestationer och vissa andra skatter skatteinkomsterna med upp- skattningsvis cirka 51,9 miljoner euro 2010. Minskningen är av engångsnatur.

Att skatteförhöjning slopas som sanktion för betalningsförseelse och att den delvis ersätts med förseningsavgift minskar statens inkomster på årsnivå med uppskattningsvis cirka 20 miljoner euro.

Krediteringsräntan medför i någon mån ökade kostnader för staten. Om de skattskyl- diga i allmänhet väljer återbärning av kredite- ringarna, blir räntekostnaderna inte betydande. Kostnaderna minskas av att staten får fi- nansiell nytta av medel som kvarhålls på skattekontona.

Senareläggningen av betalningstidpunkten för skatt till följd av de förlängda betalningsperioderna, tidigareläggningen av återbäringarna av mervärdesskatt och möjligheten att kvitta skatter som förfaller till betalning mot en samtidig återbäring medför i någon mån ökade finansiella kostnader för staten som motsvarar den kalkylerade ränteutgiften. Den finansiella kostnaden vore störst i fråga om tidigareläggningen av återbäringarna av mervärdesskatt, dvs. cirka 9 miljoner euro på årsnivå.

Betalningstidpunkten för de belopp som ska redovisas till skattetagarna förblir oförändrad i den första fasen. I skattekontosystemets andra fas tidigareläggs redovisningen i fråga om förskotten på inkomstskatt, eftersom de hinner med i redovisningarna redan förfallomånaden. För närvarande redovisas förskotten vid redovisningen månaden efter förfallomånaden. För skattetagarna medför detta en ränteförmån, för staten åter en förlust av ränteinkomster på cirka 8 miljoner euro.

Administrativa kostnader för införandet av skattekontosystemet

De administrativa kostnader som skapandet av skattekontosystemet förorsakar Skatteförvaltningen fram till 2010 har uppskattats till 35 miljoner euro, varav cirka 8 miljoner euro är lönekostnader som ingår i Skatteförvaltningens omkostnadsanslag. Merparten av kostnaderna hänför sig ändringarna i datasystemen och resten till lagberedningen, moderniseringen av processerna, planeringen av verksamheten, utarbetandet av anvisningar, utbildningen och informationen. I kostnaderna ingår också förverkligandet av den elektroniska kommunikationstjänsten när det gäller skattekontot, cirka 2,5 miljoner euro. I datasystemskostnaderna ingår förutom det egentliga skattekontot avsevärda moderniseringar av de beskattnings- och stödsystem som är i användning. En del av kostnaderna beror på ibruktageandet av sådana nya system som skulle ha genomförts även utan skattekontosystemet, t.ex. ärendehantering, tjänstemannens verktyg och det nya utmatningssystemet.

De administrativa kostnaderna i den andra fasen av skattekontot har i Skatteförvaltningens verksamhets- och ekonomiplan för 2009-2012 preliminärt uppskattats till cirka 9 miljoner euro. Kostnaderna för reformen av in-drivningssystemet har ännu inte uppskattats.

Inbesparingar i statens administrativa kostnader till följd av reformen

Skattekontosystemet möjliggör besparingar i Skatteförvaltningens arbetsmängd som motsvarar uppskattningsvis 135 årsverken, dvs. enligt nivån 2012 cirka 6 miljoner euro om året. I den första fasen av skattekontosystemet beräknas sloandet av de ersättningar som betalas bankerna för det nuvarande separata förmedlingssystemet för skatter minska Skatteförvaltningens direkta kostnader med cirka 750 000 euro om året beräknat enligt kostnadsnivån 2007. Om användningen av nättjänsterna ökar i uppskattad omfattning, beräknas minskningen av antalet pappersutskrifter och sloandet av separata betalningspåminnelser jämfört med nuläget minska Skatteförvaltningens årliga kostnader med cirka 440 000 euro beräknat enligt kostnadsnivån 2007. I detta skede är det inte möjligt att uppskatta alla besparingar som systemet medför i euro. Den ekonomiska nyttan av skattekontosystemet ökar kännbart i och med införandet av den andra fasen, då man kan avstå från upprätthållandet av två parallella system.

Införandet av de förlängda deklarations- och betalningsperioderna uppskattas möjliggöra arbetsmängdsbesparingar om uppskattningsvis 50 årsverken, dvs. enligt nivån 2012 över 2 miljoner euro om året. Minskningen av antalet förslag till beskattning enligt uppskattning minskar kostnaderna för pappersutskrifter och postning med uppskattningsvis 60 000 euro om året enligt kostnadsnivån 2007.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med Skatteförvaltningen.

Utlåtande om propositionen har begärts av följande instanser: justitieministeriet, arbets- och näringsministeriet, finansministeriets

budgetavdelning, social- och hälsovårdsministeriets försäkringsavdelning, Högsta förvaltningsdomstolen, dataombudsmannens byrå, Folkpensionsanstalten, Kyrkostyrelsen, Finlands Kommunförbund rf, Finlands ortodoxa kyrkostyrelse, Tullstyrelsen, Helsingfors exekutionsverk, Statskontoret, Skatteförvaltningen, Finanssialan Keskusliitto - Finansbranschens Centralförbund ry, Finlands när-

ingsliv rf, Keskuskauppakamari ry, KHT-Yhdistys - Föreningen CGR ry, Maa- ja Metsätaloustuottajain Keskusliitto ry, Familjeföretagens förbund rf, Förbundet för Finsk Handel FH rf, Häradsfogdarna i Finland rf, Ekonomiadministrationsförbundet i Finland rf, Finlands Rederiförening rf, Suomen Veroasiantuntijat ry, Företagarna i Finland rf och Skattebetalarnas Centralförbund rf.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Skattekontolag

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpningsområde. Enligt 1 mom. ska skattekontolagen tillämpas vid deklaration, betalning, återbäring och indrivning av skatter, avgifter och andra betalningar som Skatteförvaltningen bär upp. Lagen ska tillämpas i första hand, så den åsidosätter bestämmelser om motsvarande saker som finns i andra lagar. Sådana bestämmelser kan gälla t.ex. betalning och återbäring.

I 2 och 3 mom. uppräknas de lagar som behandlar skatter och avgifter som ska höra till lagens tillämpningsområde. Till den föreslagna lagens tillämpningsområde ska enligt 2 mom. i den första fasen höra de lagar som gäller skatter som ska betalas på eget initiativ. Enligt 3 mom. ska lagen tillämpas på uppbörd av källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) till den del som inte förfarandet enligt lagen om beskattningsförfarande tillämpas. Enligt 3 mom. ska lagen också tillämpas på försummelseavgift som påförs med stöd av 22 a § i lagen om beskattningsförfarande. Det är ändamålsenligt såväl i administrativt hänseende som med tanke på den betalningsskyldige att försummelseavgift börjar omfattas av skattekontoförfarandet redan i den första fasen. I denna fas ska lagen inte tillämpas på andra skatter som omfattas av förfarandet enligt lagen om beskattningsförfarande.

Med stöd av 4 mom. ska lagen också tillämpas på påföljder som påförs med anledning av försening eller någon annan försum-

melse med de skatter och avgifter som avses i 2 och 3 mom., t.ex. på räntor och skatteförhöjningar samt på avgifter som påförs för försummelse av deklarationsskyldigheten.

I 5 mom. föreskrivs om gränserna för tillämpningsområdet, vilka gäller skatter och avgifter som baserar sig på lagen om förskottsuppbörd, lagen om källskatt på ränteinkomst, lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och mervärdesskattelagen. Enligt 1 punkten stannar komplettering av förskott och förskottsbetalning utanför lagens tillämpningsområde i den första fasen av införandet av skattekontosystemet. Med stöd av 2 och 3 punkten ska skattekontoförfarandet inte tillämpas på källskatt som direkt debiteras eller återbärs till inkomsttagaren.

Eftersom lagen ska tillämpas endast inom Skatteförvaltningen, stannar mervärdesskatt som Tullförvaltningen bär upp utanför lagens tillämpningsområde. Lagen ska således inte tillämpas på skatt som ska betalas på import eller gemenskapsinterna förvärv enligt 146 a eller 146 b § i mervärdesskattelagen. Utanför tillämpningsområdet stannar med stöd av 4 mom. 4 punkten sådana mervärdesskattskyldiga som inte införs i registret över mervärdesskattskyldiga. I registret införs inte skattskyldiga som är etablerade utanför Europeiska gemenskapen och som deklarerar och betalar skatt med hjälp av en särskild ordning för elektroniska tjänster enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen och inte en i 147 § 2 mom. i mervärdesskattelagen avsedd köpare av ett nytt transportmedel som inte behöver betala bilskatt. Enligt 4 mom. 5 punkten ska skattekontoförfarandet inte heller tillämpas på återbäring enligt 122, 127, 129, 133 a och 133 b § i mervärdesskattelagen. Således

ska t.ex. återbäring enligt 133 a och 133 b § fortfarande sökas med en separat ansökan, trots att den som har rätt till återbäring skulle vara införd i registret över mervärdesskattskyldiga på grund av annan verksamhet. Skattekontolagen ska inte tillämpas på ovan nämnda mervärdesskatt som ska betalas eller återbäras, trots att betalaren eller den som är berättigad till återbäring skulle ha ett skattekonto för andra skatter eller avgifter.

I 6 mom. sägs att vad som i lagen föreskrivs om skatter tillämpas också på avgifter samt belopp som den som gör en betalning innehåller.

Enligt 7 mom. ska vad som i lagen föreskrivs om skattskyldiga också tillämpas på avgiftsskyldiga, dem som är skyldiga att bära upp källskatt samt förskotts innehållningskyldiga.

2 §. Definitioner. I paragrafen föreslås definitioner av de viktigaste begreppen i skattekontolagen. Med termen *förpliktelse* avses alla poster som den skattskyldige ska betala med stöd av de skattelagar som hör till lagens tillämpningsområde eller med stöd av skattekontolagen och som debiteras skattekontot. Med termen *kreditering* avses på motsvarande sätt alla poster som krediteras skattekontot. Krediteringar är betalningar som gjorts för att täcka förpliktelser. Krediteringar är också alla belopp som återburits till den skattskyldige med stöd av de skattelagar som hör till lagens tillämpningsområde eller med stöd av skattekontolagen, räntor på dem samt krediteringaräntor på skattekontot.

Med termen *kontotransaktion* avses en transaktion som bokförs på skattekontot och med vilken skattekontot antingen debiteras eller krediteras. När en förpliktelse bokförs på kontot debiteras kontot och minskar saldot på kontot. När en kreditering bokförs på kontot krediteras kontot och ökar saldot på kontot.

Med termen *period* avses den tidsperiod för vilken skatt som ska betalas på eget initiativ ska deklarerats och betalas. Perioden finns definierad i de materiella skattelagarna där det används olika uttryck för den. Perioden och dess längd bestäms på grundval av den skattelag som gäller skatten i fråga och den varierar från en månad till ett år.

Med termen *allmän förfallodag* avses månadens förfallodag för skattebetalningar. Dagen ska vara den 12 i varje kalendermånad eller därpå följande bankdag.

2 kap. Skattekonto

3 §. Användningen av och uppgifterna på skattekontot. Som system ska skattekontot vara ett informationssystem som stöder sig på automatisk databehandlingsteknik. Systemet ska bestå av skattekonton för enskilda skattskyldiga på vilka registreras uppgifter i anslutning till de skattskyldigas beskattning samt betalning och indrivning. Skattekontot utgör ett personregister till den del det innehåller uppgifter om fysiska personer. I 1 mom. föreskrivs om ändamålet med användningen av skattekontot. Ändamålet med användningen av skattekontosystemet ska vara deklara- och betalningsövervakning, styrning av belopp som den skattskyldige betalat och andra poster som ska räknas den skattskyldige till godo som betalning för förpliktelser samt meddelande av obetalda förpliktelser. Med hjälp av systemet ska dessutom skötas återbäring till den skattskyldige av krediteringar som inte använts som betalning för förpliktelser och kvarhållande av oanvända betalningar på skattekontot.

I 2 mom. föreskrivs om uppgifterna på skattekontot. På skattekontot bokförs kontotransaktioner, dvs. transaktioner genom vilka kontot krediteras eller debiteras, alla händelser som påverkar det belopp som ska bäras upp hos den skattskyldige eller återbäras till den skattskyldige. På skattekontot registreras således uppgifter om skatter som den skattskyldige deklarerat och som ska betalas på eget initiativ, t.ex. mervärdesskatt och arbetsgivarprestationer. Också skatter som Skatteförvaltningen debiterat och som ska betalas på eget initiativ ska bokföras på skattekontot. Dessutom ska skattekontot uppta uppgifter om andra förpliktelser som den skattskyldige ska betala samt om förpliktelser som avförts från skattekontot för indrivningsåtgärder. På skattekontot ska också registreras uppgifter om skatteåterbäringar eller andra belopp som den skattskyldige har rätt att få från Skatteförvaltningen, belopp som

Skatteförvaltningen återburit till den skattskyldige samt belopp som betalats in som betalning för förpliktelser liksom uppgifter om räntor.

Enligt 3 mom. ska på skattekontot förutom kontotransaktioner registreras skattekontots referensnummer. Referensnumret specificerar den skattskyldiges skattekonto och den skattskyldige ska alltid uppge det i samband med en betalning och med stöd av det hänför Skatteförvaltningen betalningen till skattekontot. På skattekontot registreras också den skattskyldiges begäran enligt 14 § att återbärningar ska kvarhållas på kontot samt andra nödvändiga uppgifter i anslutning till den skattskyldiges beskattning, betalningen och indrivningen. Dessa uppgifter ska gälla bl.a. den dag då deklarationen anlänt, betalningsdag och dag för överföring av obetalda förpliktelser för indrivning.

Uppgifter och handlingar ska delges med hjälp av systemet i enlighet med 4 mom. Skattekontosystemet ger varje månad den skattskyldige ett kontoutdrag om transaktionerna på kontot och ställningen på kontot. Med hjälp av systemet genomförs också en elektronisk kommunikationstjänst som stöder sig på allmänt datanät, dvs. internet, och identifiering, med vars hjälp den skattskyldige kan följa ställningen på sitt konto samt få se kontoutdrag. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om nättjänstens innehåll och användning med beaktande av tillgängliga tekniska och andra resurser.

Inom mervärdesbeskattningen betraktas i vissa situationer flera näringsidkare som en enda näringsidkare. Enligt skattekontoförfarandet registreras uppgifterna om mervärdeskatt för medlemmarna av en skattskyldighetsgrupp enligt 13 a § i mervärdesskattelagen på den näringsidkares skattekonto som enligt 13 b § är skyldig att uppfylla gruppens deklara- och redovisningsskyldighet. På motsvarande sätt ska uppgifterna om mervärdesskatt i anslutning till renskötsel som bedrivs av renägare som hör till en renbeteslagsgrupp enligt 13 c § i mervärdesskattelagen registreras på renbeteslagets skattekonto. Oberoende av det förfarande som tillämpas inom mervärdesbeskattningen ska skattekontoförfarandet tillämpas normalt på andra

skatter för de näringsidkare som hör till en grupp.

4 §. Avstämning av skattekontot och utskick av skattekontoutdrag. I 1 mom. föreskrivs om tidpunkten för avstämning av skattekontot och om kontoutdrag. Skattekontot ska avstämmas senast den åttonde dagen efter den allmänna förfallodagen och samtidigt upprättas ett kontoutdrag över transaktionerna på kontot.

I 2 mom. föreskrivs om möjlighet att ge ut kontoutdrag mera sällan än en gång i månaden. För att spara kostnader kan kontoutdrag upprättas mera sällan, om det inte har funnits annat än räntetransaktioner på kontot. Skatteförvaltningen ges bemyndigande att bestämma närmare om utgivande av kontoutdrag i dylika situationer. Den skattskyldige ska dock ges ett kontoutdrag minst en gång per kalenderår. Om det inte har förekommit några kontotransaktioner på kontot på hela året och det inte finns några förpliktelser eller krediteringar på kontot behöver inget kontoutdrag ges ut.

Kontoutdraget ska ges den skattskyldige via den elektroniska kommunikationstjänsten i allmänt datanät utan dröjsmål genast när avstämningen har gjorts. Närmare bestämmelser om delgivning av kontoutdrag ingår i 47 §.

5 §. Uppgifter på skattekontoutdraget. På kontoutdraget registreras ställningen på kontot på avstämningsdagen och kontotransaktionerna efter föregående avstämningsdag samt obetalda förpliktelser eller oanvända krediteringar på avstämningsdagen. Av kontoutdraget framgår också det belopp som den skattskyldige ska betala till Skatteförvaltningen eller det belopp som Skatteförvaltningen återbär till den skattskyldige.

På skattekontoutdraget registreras dessutom uppgifter om grunderna för kontotransaktionerna. Dessa uppgifter ansluter sig till deklaration, betalning, återbärning och indrivning och är nödvändiga med tanke på den skattskyldiges skyldigheter och rättigheter. På kontoutdraget registreras också de uppgifter och beslut som föreskrivs särskilt i lagen samt Skatteförvaltningens kontaktuppgifter, där den skattskyldige vid behov kan fråga efter ytterligare information samt få handledning.

Avsikten är att den skattskyldige ska kontrollera ställningen och transaktionerna på sitt skattekonto med hjälp av skattekontoutdraget. En del av de uppgifter som registreras på skattekontot, t.ex. betalningsuppgifter, är sådana att bara den skattskyldige själv kan upptäcka om de är felaktiga. Om den skattskyldige t.ex. upptäcker en betalning på sitt konto som han eller hon inte har gjort, ska den skattskyldige begära att felet rättas i enlighet med 37 §.

6 §. Uppgifternas offentlighet och behandlingen av personuppgifter. På offentligheten för uppgifter som är registrerade i skattekontosystemet och på utlämnandet av uppgifter tillämpas lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (642/1999). I praktiken grundar sig utlämnandet av beskattningsuppgifter i stor utsträckning på speciallagstiftningen.

I lagen har föreslagits bestämmelser om bl.a. de uppgifter som ingår i skattekontosystemet och ändamålet med användningen av dem. Den föreslagna lagen innehåller således förfaranden där personuppgifter behandlas. I paragrafen föreskrivs att på behandlingen av personuppgifter tillämpas vid sidan av denna lag personuppgiftslagen (523/1999) samt bestämmelser om behandlingen av personuppgifter i andra lagar.

3 kap. Deklaration

7 §. Inlämnande av periodskattedeclaration. Enligt 1 mom. ska uppgifter som periodens skatter som ska betalas på eget initiativ lämnas med en av Skatteförvaltningen fastställd periodskattedeclaration. Den period för vilken skatt som ska betalas på eget initiativ ska deklarerar bestäms enligt skattelagarna i fråga.

Enligt 2 mom. ska periodskattedeclarationen undertecknas. Signeringsskyldigheten är till skillnad från nuläget nödvändig, eftersom enligt skattekontoförfarandet kan den skattskyldige få återbäring på skatten på basis av uppgifterna i periodskattedeclarationen. Om periodskattedeclarationen lämnas in på elektronisk väg ska den antingen vara certifierad i enlighet med 18 § i lagen om elektroniska signaturer (14/2003) eller inlämnad med

hjälp av någon annan av Skatteförvaltningen godkänd identifieringsmetod som uppfyller villkoren i nämnda lag. Avsikten är att deklARATIONEN ska kunna lämnas in t.ex. med koder som används i en förmedlingstjänst för deklARATIONER som Skatteförvaltningen godkänt. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om de kanaler med hjälp av vilka periodskattedeclarationen kan lämnas in på elektronisk väg. I praktiken kvarstår den nuvarande elektroniska kanalen för övervakningsdeklARATIONER. Eventuellt kan också andra elektroniska kanaler skapas i och med den tekniska utvecklingen och när förvaltningens beredskap förbättras.

I 3 mom. föreskrivs om rättelse av periodskattedeclarationen när det förekommer fel i den. Den skattskyldige ska rätta periodskattedeclarationen på det sätt som föreskrivs i skattelagen i fråga eller i närmare föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

I 4 mom. sägs att när inlämnandet av periodskattedeclaration försummas helt och hållet eller en uppenbart bristfällig periodskattedeclaration lämnas in, skickas den deklARATIONSSKYLDIGE en uppmaning som innehåller en beräkning genom uppskattning av den skatt som ska debiteras. I 4 mom. ingår dessutom en hänvisning till bestämmelserna om beskattning enligt uppskattning i skattelagarna i fråga, eftersom bestämmelserna i den lag som gäller skatten i fråga ska tillämpas vid beskattning enligt uppskattning. Avsikten är att den uppmaning att lämna in skattedeclaration eller komplettera den som förutsätts av bestämmelserna om beskattning enligt uppskattning i skattelagarna ska ges i form av uppmaning enligt 4 mom. När skatteverket verkställer beskattning enligt uppskattning ska det dock inte vara bundet till uppskattningen enligt beräkningen i uppmaningen.

8 §. Inlämningsdag för periodskattedeclarationen. Enligt 1 mom. ska en elektronisk periodskattedeclaration lämnas in senast den allmänna förfallodagen i varje kalendermånad, dvs. den 12 dagen i månaden. Elektroniska deklARATIONER kan förmedlas snabbt till Skatteförvaltningens datalager, så inlämningsdag för deklARATIONEN kan vara samma som förfallodagen för de skatter som deklARERAS med periodskattedeclarationen.

Uppgifter som lämnats på papper ska omvandlas till elektronisk form antingen med hjälp av optisk läsning eller genom att de skrivs in, vilket fördröjer överföringen av deras innehåll till Skatteförvaltningens databaser. För att de registreringar i realtid och den rätttidiga redovisning av skattemedlen till skattetagarna som skattekontoförfarandet förutsätter ska kunna säkerställas även i fråga om deklarerationer som lämnats in på papper, måste de lämnas in senast den 7 dagen i månaden.

Den period för vilken skatt som ska betalas på eget initiativ ska deklarerats samt den kalendermånad då periodens skatt ska deklarerars, bestäms i enlighet med skattelagarna i fråga. Mervärdesskatt, lotteriskatt och arbetsgivarprestationer som gäller sjöarbetsinkomst ska deklarerars den andra månaden efter perioden och försäkringspremieskatt, verkställda förskotts innehållningar, arbetsgivares socialskyddsavgift och källskatt för begränsat skattskyldig månaden efter perioden.

För skattskyldiga som omfattas av månadsförfarandet bestäms tidpunkterna för inlämnandet av deklarerationen i regel liksom för närvarande. Ett undantag utgör de som betalar lotteriskatt, för vilka förfarandet ändras jämfört med nuläget, eftersom betalnings- och deklarerationstidpunkterna i fråga om varulotterier och andra lotterier förenhetligas.

Om en skattskyldig är berättigad till förlängd tre månaders deklarerations- och betalningsperiod, deklarerar han alla sina skatter som ska betalas på eget initiativ och som omfattas av förfarandet i fråga först den andra månaden efter perioden.

I 2 mom. föreskrivs vilken dag periodskattedeclarationen anses vara inlämnad till Skatteförvaltningen. Det är nödvändigt att föreskriva mera exakt i lag än nu inlämningsdagen för periodskattedeclarationen, eftersom förseningsavgiften enligt 9 § räknas automatiskt från den dagen. Att periodskattedeclarationen anses vara inlämnad i rätt tid när den har kommit in till Skatteförvaltningen senast på den föreskrivna dagen, innebär en övergång från det nuvarande förfarandet till förfarandet enligt förvaltningslagen och lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet. För närvarande anses skattedeclarationen vara inlämnad i rätt tid om den

har lämnats in till posten på föreskriven dag. Ändringen är nödvändig, eftersom det i praktiken är omöjligt att tillförlitligt konstatera vilken dag deklarerationen sänts.

Som inlämningsdag för en periodskattedeclaration som lämnats in på elektronisk väg anses ankomstdagen enligt 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), dvs. den dag då deklarerationen finns tillgänglig för myndigheten i en mottagaranordning eller ett datasystem på ett sådant sätt att meddelandet kan behandlas. Kan ankomsttidpunkten inte utredas, anses deklarerationen ha kommit in vid den tidpunkt då den har avsänts, om tillförlitlig utredning om avsändningstidpunkten kan läggas fram. En periodskattedeclaration som lämnas in på elektronisk väg kan i praktiken således sändas även den 12 dagen i månaden.

En periodskattedeclaration som lämnats in på papper anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen den dag som avses i 18 § i förvaltningslagen (434/2003), dvs. den dag då den har getts in till skattemyndigheten. Som ankomstdag för en handling som har sänts per post betraktas den dag då handlingen har kommit till myndighetens postbox eller då myndigheten har tillställts ett meddelande om att försändelsen har kommit in till ett postföretag.

Eftersom andra än elektroniska periodskattedeclarationer med stöd av 1 mom. ska lämnas in senast den 7 dagen i månaden, bör en periodskattedeclaration som sänds med post i praktiken lämnas in till posten en eller två dagar tidigare, för att deklarerationen ska hinna fram senast på inlämningsdagen för periodskattedeclarationen. Andra än elektroniska periodskattedeclarationer kan också lämnas in på Skatteförvaltningens verksamhetsställe senast den 7 dagen i månaden.

9 §. Förseningsavgift för periodskattedeclaration. I paragrafen föreskrivs om en förseningsavgift som delvis ska ersätta den skatteförhöjning som för närvarande påförs som påföljd när deklarerationen lämnas in för sent. Förseningsavgift ska påföras om de uppgifter som ska lämnas med deklarerationen försenas. Påförandet av den är inte förenat med myndighetsprövning och sättet att påföra den ska vara schematiskt.

Om skatten har deklarerats väsentligt för sent, ska skatteförhöjning fortfarande kunna påföras med stöd av den materiella skattelagen. Skatteförhöjning ska påföras när skattemyndigheten bestämmer att den skattskyldige ska betala skatt enligt uppskattning eller annars. Skatteförhöjning kan påföras också när den skattskyldige deklarerar skatten på eget initiativ men väsentligt för sent, och skattemyndigheten har ännu inte påfört skatten när deklarationen kommer in. Saken avgörs från fall till fall. Förseningsavgift ska inte betalas när skattemyndigheten beslutar att påföra skatteförhöjning med stöd av en materiell lag.

Med stöd av 1 mom. ska den deklarationskyldige påföras förseningsavgift om skatten för en period inte har deklarerats inom förskriven tid. Förseningsavgift påförs för att de uppgifter som ska lämnas med deklarationen är försenade, trots att det inte kommer att finnas någon skatt att betala för perioden. Förseningsavgiftens belopp bestäms emellertid då på andra grunder än när den deklarationskyldige deklarerar den skatt som ska betalas för en period för sent.

Mervärdesskattskyldiga, arbetsgivare som regelbundet betalar löner och försäkringspremieskattskyldiga är deklarationskyldiga även i det fallet att det inte kommer att finnas någon skatt att betala för en period. Exempelvis inom mervärdesbeskattningen ska förseningsavgift påföras på det sätt som närmare förskrivs i 10 § när uppgifter om mervärdesskatt enligt 149 § i mervärdesskattelagen som berättigar till återbäring eller meddelande enligt 162 § i mervärdesskattelagen om att det inte kommer att finnas någon skatt att betala görs för sent.

Enligt 2 mom. ska den deklarationskyldige höras innan förseningsavgiften påförs om det är nödvändigt av särskilda skäl. Eftersom bestämningsgrunden för förseningsavgiften inte är förenad med skattemyndighetens prövning och beräkningssättet är schematiskt, ska det i regel inte finnas något behov av detta. Den skattskyldige ska höras t.ex. när det råder oklarhet om den tidpunkt då deklarationen har anlänt eller beloppet av förpliktelsen.

I 2 mom. föreskrivs också om beslutet om förseningsavgift. Beslutet om påförande av

förseningsavgift, grunderna för den och förfallodagen registreras på skattekontoutdraget. Det skickas inte något separat beslut om påförande av förseningsavgiften, eftersom det är ändamålsenligt att ge den skattskyldige motsvarande uppgifter tillsammans med skattekontoutdraget, som skickas ut varje månad. På basis av skattekontoutdraget kan den deklarationskyldige framställa rättelseyrkande i fråga om förseningsavgiften till Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningens negativa beslut får överklagas hos förvaltningsdomstolen genom besvär på det sätt som föreskrivs i 41 §. I praktiken ska den deklarationskyldige kunna framställa rättelseyrkande redan innan förseningsavgiften förfaller till betalning, eftersom förseningsavgiften registreras på de kontoutdrag som föregår förfallodagen.

Enligt 3 mom. ska förseningsavgift inte vara en avdragsgill utgift i inkomstbeskattningen, vilket motsvarar den praxis som allmänt iakttas i fråga om skatteförhöjningar.

10 §. Förseningsavgiftens belopp. Enligt 1 mom. ska förseningsavgiften beräknas på samma sätt som den årliga räntan enligt en räntesats om 20 % på beloppet av den skatt som deklarerats för sent och som ska betalas från dagen efter inlämningsdagen för deklarationen till dagen för inlämnandet av deklarationen. Förseningsavgiften beräknas separat för varje skatteslag som deklarerats för sent med periodskattedeklarationen.

Förseningsavgiften baserar sig alltså på såväl beloppet av den skatt som deklarerats för sent och förseningens längd. På detta sätt beaktas deklarationsförsummelsens längd och dess menlighet för skattetagarna och skattekontosystemets funktion. Ju senare deklarationen lämnas in desto större blir förseningsavgiften, så det ligger i den deklarationskyldiges intresse att lämna in även en försenad deklaration så snabbt som möjligt. För att de skattskyldiga ska bemötas opartiskt är det motiverat att beloppet av den skatt som deklarerats för sent inverkar på förseningsavgiftens belopp. Att ett stort skattebelopp deklarerats för sent är också till större förfång för skattetagarna och det bör därför följas av en större förseningsavgift.

På samma sätt som den nuvarande skatteförhöjningen ska förseningsavgift också påföras när uppgifterna i periodskattedeklara-

tionen rättas på eget initiativ så att beloppet av den skatt som ska betalas blir större. Exempelvis om den första deklarationen som gäller mervärdesskatt skulle ha lämnats in före inlämningsdagen och beloppet av den skatt som ska betalas för samma period ökar till följd av en rättelsedeklaration, ska förseningsavgift beräknas på detta för sent deklarerade skattebelopp från dagen efter inlämningsdagen för deklarationen för perioden till inlämningsdagen för rättelsedeklarationen. Om beloppet av den skatt som ska betalas minskar på grund av rättelsedeklarationen, påförs ingen förseningsavgift för den skatt som tidigare deklarerats till för stort belopp, vilket motsvarar den nuvarande huvudregeln om skatteförhöjning.

I 1 mom. föreskrivs också om förseningsavgiftens minimi- och maximibelopp. Beloppet av förseningsavgiften ska vara minst 5 euro per skatteslag. Förseningsavgiftens maximibelopp ska vara 15 000 euro eller, om den skatt som deklarerats för sent är mindre än så, högst beloppet av den skatt som deklarerats för sent.

I 2 mom. föreskrivs om förseningsavgiftens belopp när det inte kommer att finnas någon skatt att betala för en period. Då påförs en förseningsavgift på 5 euro för varje skatteslag som deklarerats för sent. När en arbetsgivare som regelbundet betalar lön meddelar att lön eller någon annan prestation inte har betalats, ska man dock avvika från kravet på att avgiften ska betalas per skatteslag för att systemet ska vara administrativt enkelt. Då ska bara en förseningsavgift på 5 euro påföras för förskottsinnehållning och inte alls för andra arbetsgivarprestationer.

Om den skattskyldige lämnar in den första deklarationen som gäller mervärdesskatt enligt 149 § i mervärdesskattelagen som berättigar till återbäring för sent, påförs en förseningsavgift på 5 euro, eftersom inlämnandet av deklarationen inom föreskriven tid har försummats. Om den skattskyldige lämnar in den första deklarationen i tid, men senare med en rättelsedeklaration deklarerar mera mervärdesskatt som ska återbäras, ska det inte längre påföras någon förseningsavgift för den andra deklarationen. Om den skattskyldige lämnar in den första deklarationen om mervärdesskatt som ska återbäras i tid,

men senare lämnar in en rättelsedeklaration, enligt vilken det belopp som ska återbäras är mindre, ska förseningsränta beräknas på den återbäring som deklarerats till för stort belopp enligt huvudregeln för skatt som ska betalas, vilket motsvarar nuvarande skatteförhöjningspraxis.

Enligt 3 mom. ska förseningsavgiften rättas om den förpliktelse för vilken den har påförts minskar till följd av rättelsedeklaration, överklagande eller någon annan motsvarande orsak.

4 kap. **Betalning**

11 §. När en förpliktelse förfaller till betalning. I paragrafen föreskrivs om förfallodagarna för förpliktelser, dvs. de dagar då de debiteras skattekontot. Om de krediteringar som finns på skattekontot inte räcker till som betalning för de förpliktelser som förfaller till betalning, ska den skattskyldige betala in det belopp som saknas till Skatteförvaltningens bankkonto senast på förfalldagen.

Skatter som ska betalas på eget initiativ och som baserar sig på periodskattedeklarationen förfaller till betalning den allmänna förfalldagen i den kalendermånad då periodens skatt ska deklarerats och betalas enligt lag som gäller skatten i fråga. Med förpliktelser som baserar sig på periodskattedeklarationen avses de skatter för perioden som den skattskyldige har deklarerat på eget initiativ. Trots att den förfalldag som föreskrivs i momentet ska gälla endast skatter som de facto deklarerats på eget initiativ inom skattekontoförfarandet, ska den skattskyldige enligt skattelagen i fråga vara skyldiga att betala rätt skattebelopp för perioden på den dag som föreskrivs i detta moment. På så sätt bestäms dröjsmålsräntepåföljderna även i fråga om skatter som Skatteförvaltningen debiterar räknat från den förfalldag som föreskrivs i detta moment.

Mervärdesskatt, lotteriskatt och arbetsgivarprestationer som gäller sjöarbetsinkomst ska således betalas senast den 12 dagen i den andra månaden efter perioden och försäkringspremieskatt, förskottsinnehållningar, arbetsgivares socialskyddsavgift och källskatt för begränsat skattskyldig senast den 12 dagen i månaden efter perioden. Förfalldagen

för förskotts innehållningar, arbetsgivares socialskyddsavgift och källskatt för begränsat skattskyldig senareläggs med två dagar för de skattskyldige som lämnar in sin periodskattedeclaration varje månad. Förfallodagen för mervärdesskatt tidigareläggs med tre dagar och för försäkringspremieskatt med 13 dagar. För dem som betalar lotteriskatt tidigareläggs förfallodagen med 19 dagar i fråga om varulotterier medan den senareläggs med 12 dagar i fråga om andra lotterier än varulotterier.

Om den skattskyldige är berättigad till deklara-tions- och betalningsperiod av kalenderårskvartalet, förfaller alla hans skatter som omfattas av förfarandet i fråga och som ska betalas på eget initiativ till betalning först den 12 dagen i den andra månaden efter denna tre månaders period. Bestämmelser om saken föreslås ingå i mervärdesskattelagen och lagen om förskottsuppbörd.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om förfal-lodagarna för debiterade förpliktelse-r. Dessa förpliktelse ska betalas senast på den allmänna förfallodag som i samband med debiteringen har fastställts som förfallodag för förpliktelsen. Förpliktelse som avses i bestämmelsen är bl.a. förpliktelse som grundar sig på beslut om påförande av skatt som fattats med stöd av skattelagen i fråga, rättelsebeslut eller beslut på överklagande. Den skattskyldige ska således liksom för närvarande ges en skäligen betalningstid innan Skatteförvaltningen kan vidta indrivningsåtgärder i fråga om debiterad skatt. De andra förpliktelse som avses i bestämmelsen är t.ex. skatteförhöjningar och försummelseavgifter samt förseningsavgift enligt denna lag. I fråga om de sist nämnda förpliktelse ska även förseningsränta beräknas från den förfallodag som avses i detta moment.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om när en förpliktelse förfaller till betalning i en situation där förpliktelsen beror på en rättelse-declaration som den skattskyldige lämnat in till periodskattedeclarationen. En förpliktelse som baserar sig på en rättelse-declaration till en periodskattedeclaration förfaller till den betalning den dag då rättelse-declarationen lämnas in. En förpliktelse som grundar sig på en rättelse-declaration kan bero antingen på att en förpliktelse som deklarerats tidigare blivit större eller en kreditering som deklare-

rats tidigare blivit mindre. Exempelvis om mervärdesskatt enligt 149 § i mervärdesskatte-lagen som berättigar till återbäring och som deklarerats med periodskattedeclarationen minskar till följd av den skattskyldiges rättelse-declaration till skattedeclarationen, debiteras den förpliktelse som följer av det minskade beloppet skattekontot den dag då rättelse-declarationen lämnas in. Förfarandet är detsamma också i andra situationer där en rättelse-declaration har gett upphov till en förpliktelse. Skyldigheten att betala dröjsmålsränta i fråga om mervärdesskatt som berättigar till återbäring bestäms med stöd av 34 § 3 mom. och i fråga om övriga förpliktelse med stöd av 32 §.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om när en förpliktelse förfaller till betalning i situationer där förpliktelsen beror på att en tidigare felaktig registrering på skattekontot rättas. En förpliktelse som beror på att ett fel på skattekontot rättats, t.ex. en betalning som felaktigt bokförts till för stort belopp eller en förpliktelse som bokförts till för litet belopp, debiteras kontot genast när beslutet om rättelse har fattats. Det är viktigt att dylika skriv- och räknefel rättas utan dröjsmål så att uppgifterna på skattekontot är korrekta och ajourförda. Rättelsen av en registrering och grunden för den registreras på skattekontoutdraget, och den skattskyldige kan vid behov begära beslut och framställa rättelseyrkande med stöd av uppgifterna på det. Räntor korrigeras med stöd av 35 §.

12 §. Betalning. Med stöd av 1 mom. ska förpliktelse som hanteras på skattekontot betalas till ett bankkonto som Skatteförvaltningen öppnat för skattekontomedel genom förmedling av samma betalningsställen som för närvarande. Den tidpunkt då en förpliktelse anses vara betald bestäms på det sätt som föreskrivs i 9 § i lagen om skatteuppbörd.

Enligt 2 mom. ska betalaren ansvara för kostnaderna för betalningen i enlighet med 7 § i lagen om skatteuppbörd. I momentet hänvisas också till 3 § i lagen om skatteuppbörd, som gäller betalningsrörelse i fråga om skattemedel, 5 §, som gäller bokföring av skattemedel och 12—14 §, som gäller överföring av betalningar till skatteuppbördsmyndigheten, vilka ska iakttas vid hantering-

en av belopp som betalats in som betalning för förpliktelse i den första fasen när skattekontoförfarandet införs. I det skedet då alla skatteslag kan hanteras enligt skattekontoförfarande kommer bestämmelserna att ses över och flyttas till skattekontolagen.

Med stöd av 3 mom. utfärdar Skatteförvaltningen närmare bestämmelser om det referensnummer som ska lämnas i samband med betalningen och om andra uppgifter på grundval av vilka betalningen kan hänföras till en skattskyldigs skattekonto. Registreringen av betalningar på skattekontona ska grunda sig på de skattskyldigas egna referensnummer. Eftersom den skattskyldige inte längre kan hänföra sin betalning till ett visst skatteslag, minskar de uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen.

13 §. Oidentifierad betalning. Betalningar som på grund av bristfälliga uppgifter inte har kunnat identifieras ska intäktsföras till staten. Om man senare får tillräckliga identifieringsuppgifter om en betalning, ska den räknas person i fråga till godo på skattekontot eller återbäras. Varje år har det i någon mån förekommit oidentifierade betalningar, och de har hanterats och redovisats med inflödet av det skatteslag till vars bankkonto de har betalats. Antalet oidentifierade betalningar antas inte öka vid övergången till skattekontoförfarandet, men bestämmelsen är nödvändig eftersom enligt skattekontosystemet betalas alla förpliktelser till samma bankkonto och redovisning på grundval av bankkontot ska inte längre vara möjlig på samma sätt som för närvarande.

14 §. Kvarhållande av krediteringar på skattekontot. I paragrafen föreskrivs om den nya möjlighet som skattekontoförfarandet erbjuder den skattskyldige att låta skattebäringar och krediteringsränta på skattekontot stå kvar på skattekontot som betalning för förpliktelser som förfaller till betalning senare. Dessa krediteringar, som annars skulle återbäras till den skattskyldige utan dröjsmål, ska på den skattskyldiges begäran kunna hållas kvar på skattekontot delvis eller helt. Det ska räknas ränta på dem och ska användas som betalning för förpliktelser när sådana förfaller till betalning. Bestämmelsen ger den skattskyldige en möjlighet att minska penningrörelsen fram och tillbaka.

I 2 mom. föreslås ett bemyndigande med stöd av vilken Skatteförvaltningen kan utfärda närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas när återbäringar kvarhålls på skattekontot och när begäran om detta framställs och beaktas. Avsikten är att den skattskyldige ska kunna begära att av krediteringar som annars skulle återbäras till den skattskyldige ska ett belopp som understiger ett visst eurobelopp inte återbäras. Begäran ska kunna framställas flexibelt bl.a. via en elektronisk kommunikationstjänst som stöder sig på allmänt datanät. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om hur och när begäran ska framställas samt hur länge den gäller liksom om eurobeloppet.

5 kap. **Användning av krediteringar som betalning för förpliktelser**

15 §. Godkännande och bokföring av krediteringar och förpliktelser. I paragrafen föreslås bestämmelser om de formella förutsättningarna för bokföring av förpliktelser och krediteringar på skattekontot. Enligt 1 mom. ska de krediteringar och förpliktelser som bokförs som kontotransaktioner på skattekontot godkännas i enlighet med lagen om skatteuppbörd, lagen om beskattningsförfarande och lagen om statsbudgeten (432/1988) samt bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av dem. De bestämmelser som avses i paragrafen gäller bl.a. betalningsrörelse, övervakning och bokföring av skattemedel samt fattande av beskattningsbeslut och intern kontroll.

Skatter som ska återbäras bokförs på skattekontot i enlighet med bestämmelserna om betalning av återbäring på grundval av ett fattat och godkänt beslut. På motsvarande sätt bokförs en förpliktelse på skattekontot när den har godkänts inom Skatteförvaltning i enlighet med lagstiftning och anvisningar. I fråga om förpliktelser som deklarerats med periodskattedeclaration innebär bestämmelsen att deklARATIONEN har tagits emot och behandlats på behörigt sätt inom Skatteförvaltningen före bokföringen på kontot. I fråga om debiterade förpliktelser innebär den att beslutet om dem har fattats med iakttagande av bestämmelserna om beskattningsförfarandet eller andra bestämmelser om påförande

och debitering av förpliktelsen. I praktiken blir övervakningsprocesserna för deklarationer samt förfarandena för godkännande av förpliktelser och krediteringar allt mera automatiserade inom Skatteförvaltningen. Separata beslutshandlingar på papper om avgöranden som träffats produceras bara om det uttryckligen har föreskrivits så eller om det är nödvändigt med tanke på den skattskyldiges rättsskydd eller ändamålsenligt av administrativa orsaker.

De bokföringsprinciper i fråga om skattekontot som regleras i 2 mom. motsvarar de allmänna krav som ställs på bokföring. Förpliktelser, krediteringar och andra kontotransaktioner som påverkar skattekontots saldo bokförs på skattekontot i löpande kronologisk ordning en dag i sänder. När dagens registreringar har gjorts, avslutas dagen och övergår man till följande dags registreringar. Registreringar ska inte längre kunna göras i efterhand för en avslutad dag.

I 3 mom. föreskrivs om bokföring av förpliktelser och dröjsmålsränta på skattekontot samt om den tidpunkt då en obetald förpliktelse avförs från skattekontot. Förpliktelser bokförs i enlighet med 3 mom. för förfalldagen eller, om deklarationen har lämnats in för sent, för den dag då deklarationen lämnats in. Avförandet av en obetald förpliktelse från skattekontot bokförs för den dag då förpliktelsen avförs från skattekontot för indrivningsåtgärder. En förpliktelse som är föremål för förordnande om avbrott i verkställigheten avförs från kontot den dag som föreskrivs i 3 mom., om förpliktelsen inte har betalats före det.

Krediteringar bokförs i enlighet med 4 mom. för den valuteringsdag som föreskrivs i 16 §. En kreditering avförs från skattekontot i det skedet då den betalas till den skattskyldige eller används för skattekvittning.

På grund av den tid som behövs för att övervaka deklarationerna och förmedla skattemedel görs registreringarna i praktiken med två till tre dagars fördröjning. När man förfar på detta sätt kan merparten av de registreringar som hänför sig till respektive dag hänföras till rätt förfallo- eller valuteringsdag. Efter den allmänna förfalldagen kan för-

dröjningen på grund av den stora massa som ska behandlas vara något längre.

Exempelvis en betalning som den skattskyldige betalat den 12 förmedlas av banken till Skatteförvaltningen inom 2 dagar, dvs. betalningen skulle vara hos Skatteförvaltningen den 14 i månaden. Den 14 gör Skatteförvaltningen skattekontoregistreringarna för den 12, varvid betalningen kan bokföras för valuteringsdagen. Om betalningen kommer först den 15, kommer den sannolikt att bokföras för den 13. När räntan beräknas ska betalningen dock räknas den skattskyldige till godo från valuteringsdagen, dvs. från den 12.

16 §. Krediteringens valuteringsdag. I paragrafen föreslås bestämmelser om valuteringsdagarna för krediteringar, dvs. om de dagar från och med vilka envar kreditering ska räknas den skattskyldige till godo på skattekontot. Valuteringsdagen fastställs separat för betalningar, mervärdesskatt som grundar sig på periodskattedeklarationen och som berättigar till återbäring och tilläggsbelopp till mervärdesskatten som grundar sig på en rättelsedeklaration till periodskattedeklarationen, belopp som ska räknas till godo och som grundar sig på en rättelsedeklaration till periodskattedeklarationen och som förorsakas av nedsättning av en förpliktelse, återbäring som grundar sig på ett beslut som myndigheten fattat på grund av rättelse eller överklagande och på ett beslut om lindring, återbäring som grundar sig på ett beslut om att lämna indrivningen därhän och krediteringaräntor.

Krediteringar ska i princip bokföras på skattekontot och användas som betalning för förpliktelser på valuteringsdagen. Också räntorna på kontot ska i regel beräknas enligt valuteringsdagarna. Undantag utgör mervärdesskatt som berättigar till återbäring och på vilken krediteringsränta alltid räknas från den allmänna förfalldagen i den andra månaden efter perioden.

17 §. Användning av krediteringar som betalning för förpliktelser. I 1 mom. föreslås bestämmelser om principen för hur krediteringar används som betalning för förpliktelser. En kreditering ska användas som betalning för förpliktelser som förfallit till betalning samtidigt som den bokförs på skattekontot. Krediteringen ska användas som betal-

ning för förpliktelse som förfaller till betalning senare först på förpliktelsens förfalldag.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om den ordning i vilken krediteringar som står till förfogande samma dag ska användas. Ordningen grundar sig på valuteringsdagarna från den äldsta till den senaste. Om flera olika krediteringar har samma valuteringsdag, används betalningar före andra krediteringar. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om den ordning i vilken krediteringar av samma slag som har samma valuteringsdag ska användas, t.ex. i vilken ordning återbärningar med samma valuteringsdag som grundar sig på olika skatteslag ska användas.

18 §. Användning av krediteringar när registreringarna fördröjs. I paragrafen föreslås bestämmelser för sådana situationer där en kontotransaktion inte har kunnat bokföras för den dag som föreskrivs i 15 §. Registreringen har kunnat fördröjas t.ex. på grund av en störning i datakommunikationerna.

Enligt 1 mom. ska registreringen göras utan dröjsmål när de nödvändiga uppgifterna har erhållits.

I 2 mom. föreskrivs hur krediteringarna ska styras om. Enligt bestämmelsen ska krediteringar som använts som betalning för förpliktelser under ett registreringsdröjsmål styras om. Om exempelvis krediteringar på grund av ett registreringsdröjsmål använts som betalning för en förpliktelse som är föremål för förordnande om avbrott i verkställigheten ska de styras om som betalning för andra förpliktelser som finns på kontot eller återbäras till den skattskyldige, om villkoren för återbärning uppfylls. En förpliktelse som är föremål för förordnande om avbrott i verkställigheten avförs från skattekontot i enlighet med 15 §.

19 §. Begränsningar i användningen av krediteringar. I paragrafen föreskrivs om vissa speciellsituationer, där krediteringar på skattekontot inte används som betalning för förpliktelser. Enligt 1 mom. ska en kreditering som ska överföras till en främmande stat med stöd av ett internationellt avtal om överföring av skatter inte användas som betalning för förpliktelser och inte för skattekvittning. Genom bestämmelsen genomförs inom skattekontosystemet principen enligt 26 § 2 mom. 5 punkten i lagen om skatteuppbörd

om att skatt som ska överföras till en främmande stat inte används som betalning för andra skatter. Bestämmelser om i vilka situationer överföring kommer i fråga och vilka skattemedel som berörs av överföringen finns i 43 § i lagen om skatteuppbörd.

Bestämmelsen i 2 mom., enligt vilken en kreditering inte ska användas som betalning för preskriberade förpliktelser, motsvarar nuvarande 26 § 1 mom. i lagen om skatteuppbörd. Krediteringar ska inte heller användas för förpliktelser som är föremål för verkställighetsförbud eller avbrott i verkställigheten, om inte den skattskyldige begär det. Förbud eller avbrott kan förordnas av antingen Skatteförvaltningen i samband med ett rättelseförfarande eller av besvärinstansen i samband med överklagande. Syftet med förordnande om avbrott är att ge den gäldenären rättsskydd i situationer där det råder oklarhet om en beskattningsfråga eller betalningsskyldighet. Förordnandet om avbrott är i allmänhet i kraft till dessa att rättelsen eller överklagandet har avgjorts. För att frivillig betalning ändå ska vara möjlig, föreskrivs i paragrafen att förpliktelsen på den skattskyldiges begäran ska kunna täckas trots att förordnandet om avbrott fortfarande är i kraft.

I den första fasen när skattekontoförfarandet införs ska en förpliktelse som är föremål för förordnande om avbrott avföras från skattekontot.

I 3 mom. föreskrivs för tydligheten skull att den skattskyldiges konkurs eller utmätning av kreditering inte hindrar att krediteringen används som betalning för en förpliktelse. Bestämmelsen motsvarar i princip nuvarande 26 § i lagen om skatteuppbörd, enligt vilken konkurs och utmätning inte hindrar att kvittning verkställs. Efter att förpliktelserna täckts ska den överskjutande delen av den kreditering som ska återbäras, vilken skulle betalas till den skattskyldige, kunna utmätas på samma sätt som skatteåterbärningar som för närvarande betalas till den skattskyldige.

20 §. Betalningsordning för förpliktelser. I paragrafen föreslås bestämmelser om den ordning i vilken Skatteförvaltningen täcker de förpliktelser som är bokförda på skattekontot. Ordningföljden grundar sig i enlighet med 1 mom. i första hand på den dag då förpliktelserna preskriberas så att äldre för-

pliktelser täcks före nyare. Med denna ordning förhindras att skatteinkomster går förloerade till följd av preskription. Med detta förfarande bemöts de olika skattetagarna opartiskt när förpliktelser preskriberas.

Eftersom preskriptionsdag alltid är kalenderårets sista dag, betalas förpliktelser som preskriberas samma dag i den ordning som förfallodagen utvisar från den äldsta till den senaste. Härigenom säkerställs att skatterna inflyter opartiskt till de olika skattetagarna i en situation där flera månaders förpliktelser är obetalda.

Den ordningsföljd för olika skatteslag som föreskrivs i 2 mom. ska tillämpas på förpliktelser som förfaller till betalning samma förfalldag. Ordningsföljden motsvarar principerna för den kvittningsordning som föreskrivs i 27 § i den nuvarande lagen om skatteuppbörd samt användningsordningen enligt 16 § för en ospecificerad betalning som gjorts för skatt som ska betalas på eget initiativ. Enligt principen i lagrummen betalas först skatter som har flera skattetagare, därefter skatter som har en skattetagare och till sist skatter som tillfaller staten ensam. En försummelseavgift som påförts med stöd av 22 a § i lagen om beskattningsförfarande för försummelse med uppgiftsskyldigheten betalas näst sist och en kreditering som återkrävs på grund av en felregistrering på skattekontot sist.

Förseningsavgifterna för respektive skatteslag kommer på samma plats som själva förpliktelsen i betalningsordningen, dock så att de betalas först efter själva förpliktelsen.

Enligt 3 mom. ska däremot de skattetillägg och förseningsräntor som beräknats på envar förpliktelse betalas före det kapital som de har beräknats på. Detta förenhetligar det nuvarande förfarandet. Bestämmelsen ändrar den nuvarande ordningen i 16 § 1 mom. i lagen om skatteuppbörd, enligt vilken en betalning används först till betalning av skattekapital som ska betalas på eget initiativ och därefter till betalning av skattetillägg. Den nämnda ordningen utgör dock ett undantag från huvudregeln och den tillämpas bara när en betalning som gjorts på eget initiativ före debiteringsbeslutet används som betalning för skatt som ska betalas på eget initiativ. Dröjsmålspåföljder för debiterad skatt täcks

alltid före skattekapitalet. Ordningen motsvarar också den ordning som allmänt används i fråga om privata skuldförhållanden.

I 4 mom. ingår ett bemyndigande för Skatteförvaltningen att utfärda närmare föreskrifter om betalningsordningen för förpliktelser. De närmare föreskrifterna kan gälla t.ex. den inbördes ordning för förpliktelser tillhörande samma skatteslag som förfaller till betalning samma dag och som baserar sig på periodskattedeclaration respektive debitering eller den inbördes betalningsordningen för de olika skatteslag som avses i 2 mom. 3 punkten.

6 kap. **Indrivning av obetalda förpliktelser**

21 §. Obetalda förpliktelser. Enligt 1 mom. registrerar Skatteförvaltningen obetalda förpliktelser och den skattskyldige som ansvarar för dem på den skattskyldiges kontoutdrag. Normalt sker detta en gång i månaden i samband med avstämningen av skattekontot efter den allmänna förfalldagen. Vid behov, t.ex. om periodskattedeclarationen är försenad, kan det även annars bestämmas att förpliktelserna ska betalas för att påskynda indrivningen. Då skickas den skattskyldige ett separat meddelande som motsvarar kontoutdraget om de förpliktelser som ska betalas.

Enligt skattekontoförfarandet kan den skattskyldige inte styra sin betalning till någon viss förpliktelse. Av denna anledning vet man först när Skatteförvaltningen har bokfört krediteringarna och förpliktelserna på kontot och använt krediteringarna som betalning för förpliktelserna i den ordning som föreskrivs i 20 § vilka förpliktelser som eventuellt är obetalda. Senast i samband med månadsavstämningen registreras de obetalda förpliktelserna på kontoutdraget. På kontoutdraget antecknas också de ansvarsskyldiga som Skatteförvaltningen känner till. Anteckningen motsvarar den anteckning om de ansvariga som för närvarande görs i skattemyndighetens handling enligt 40 § 1 mom. i lagen om skatteuppbörd. Det föreslås att till 40 § 1 mom. fogas ett omnämmande av skattekontoutdrag, för att en anteckning i det ska ha samma verkan som en anteckning i ett beslut eller på en debetsedel eller ett inbetalningskort.

Eftersom uppgift om obetalda förpliktelser samt andra uppgifter som är nödvändiga med tanke på den skattskyldiges rättsskydd registreras på skattekontoutdraget, ska det inte regelbundet upprättas någon separat beslutshandling på papper om obetalda förpliktelser. Om obetalda förpliktelser grundar sig på felaktiga registreringar ska den skattskyldige på grundval av uppgifterna på skattekontoutdraget begära att Skatteförvaltningen rättar felet i enlighet med 37 §. Om begäran inte godkänns ska den skattskyldige ha möjlighet att framställa rättelseyrkande i fråga om avslaget och överklaga det hos förvaltningsdomstolen.

I 2 mom. föreskrivs om avförande av obetalda förpliktelser från skattekontot. Obetalda förpliktelser som finns registrerade på kontoutdraget eller ett annat meddelande ska jämte skattetillegg, dröjsmålsräntor och skatteförhöjningar avföras från skattekontot för indrivningsåtgärder. Från skattekontot avförs t.ex. förpliktelser som skickas för indrivning genom utsökning liksom också förpliktelser som är föremål för specialindrivningsåtgärder enligt 35 § i lagen om skatteuppbörd eller förordnande om avbrott enligt 12 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter. Det är nödvändigt att avföra dem, eftersom det i detta skede av datatekniska skäl inte är möjligt att hantera förpliktelser som är föremål för indrivningsåtgärder på skattekontot. Hantering av förpliktelser som är föremål för indrivning på skattekontot kommer att utredas i det skedet då indrivningens nuvarande datasystem revideras.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om tidpunkten då obetalda förpliktelser avförs från skattekontot samt om det förfarande som ska iakttas när de avförs. De närmare föreskrifterna ska gälla bl.a. utskick av betalningsuppmaningar från skattekontot, minibeloppet av förpliktelser som överförs för indrivning samt tidpunkten för överföring för indrivning och meddelandet därom.

I momentet föreskrivs dessutom på motsvarande sätt som bestämmelsen om minsta belopp som indrivs i 47 § i lagen om skatteuppbörd om det minsta belopp som avförs från skattekontot. Enligt bestämmelsen ska förpliktelser under 10 euro inte avföras från skattekontot för indrivningsåtgärder. Syftet med bestämmelsen är att spara på indriv-

ningskostnaderna. Belopp som stannar under gränsen får stå kvar på skattekontot och som betalning för dem används krediteringar som senare bokförs på skattekontot.

22 §. *Betalning av förpliktelser som avförs från skattekontot.* Enligt 1 mom. ska en betalning som gjorts för förpliktelser som avförs från skattekontot hanteras som en betalning som gjorts för skatter utanför skattekontot och den ska användas i den kvittningsordning som föreskrivs i 27 § i lagen om skatteuppbörd. Om den skattskyldige har obetalda skatter som inte omfattas av skattekontoförfarandet och som kommer före skattekontoförpliktelserna i kvittningsordning, ska betalningen först användas för dem. Då kan det hända att förpliktelser som omfattas av skattekontoförfarandet förblir obetalda.

Enligt förslaget till 1 mom. ska man dock kunna avvika från kvittningsordningen på den skattskyldiges begäran. På så sätt försöker man i den första fasen när skattekontot införs trygga den skattskyldiges ställning i en situation där olika förpliktelser som är obetalda kan medföra olika påföljder. Som sådan grundad anledning att avvika från ordningsföljden enligt huvudregeln som avses i bestämmelsen ska anses i synnerhet en situation där den skattskyldiga kan undvika att en skatterest publiceras eller åtal för skatteföreselse.

I 2 mom. föreslås en hänvisning till tillämpning av lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992) och utsökningsbalken vid betalning av en förpliktelse som skickats för indrivning genom utsökning och vid användning av betalningen. Liksom för närvarande ska utmätningssmannen styra ett belopp som betalts till utsökningsväsendet som betalning för en förpliktelse i den ordning som föreskrivs i ovan nämnda lagar.

23 §. *Indrivning av förpliktelser.* Enligt 1 mom. ska obetalda förpliktelser, som har registrerats på kontoutdraget eller i ett annat meddelande som skickats till den skattskyldige, vara direkt utsökbara på det sätt som avses i 3 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter. För indrivningen av dem behövs således inte mera något annat beslut eller någon dom.

Obetalda förpliktelser ska indrivas på samma sätt som skatterester indrivs enligt lagen om skatteuppbörd och lagarna om indrivning av andra skatter.

Inom 2 mom. föreskrivs om den tidsfrist före vilken Skatteförvaltningen inte kan vidta de indrivningsåtgärder som avses i momentet i fråga om sådana förpliktelser som baserar sig på den skattskyldiges egen deklARATION. Med tanke på den skattskyldiges rättsskydd är det i dessa situationer nödvändigt att begränsa snabbheten i fråga om inledandet av tvångsindrivning. Eftersom bokföringen av en förpliktelse på skattekontot i ett dylikt fall inte förutsätter att Skatteförvaltningen uttryckligen påför skatten, måste den skattskyldige ha tillräckligt med tid att försäkra sig om att de uppgifter som är registrerade på kontot är felfria samt vid behov begära rättelse. Detta säkerställs med en tidsfrist på två veckor som börjar löpa när den skattskyldige anses ha fått del av kontoutdraget enligt 47 §. Om ett särskilt meddelande om de obetalda förpliktelserna har skickats per post börjar tidsfristen på två veckor löpa från det att meddelandet skickades. Tidsfristen gäller inte förpliktelser som Skatteförvaltningen på grundval av skattelagen i fråga eller skattekontolagen har bestämt att den skattskyldige ska betala, eftersom den skattskyldige kan se uppgifter om dem redan på kontoutdraget för månaden innan de förfaller till betalning eller så har ett särskilt debiteringsbeslut om dem skickats.

24 §. Preskription av förpliktelser. En förpliktelse som deklarerats med periodskatte-deklarationen preskriberas enligt 1 mom. i regel fem år efter ingången av året efter det år då den förföll till betalning. För att det ska finnas tillräckligt med tid att driva in en förpliktelse som deklarerats för sent, ska preskriptionstiden för en sådan förpliktelse dock börja från ingången av året efter följande allmänna förfallodag efter det att deklarationen lämnades in.

Preskriptionstiden för en debiterad förpliktelse ska enligt 2 mom. vara fem år från ingången av året efter den förfallodag som fastställts i samband med debiteringen. De föreslagna tiderna motsvarar den tid som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

I 3 mom. föreskrivs om effekterna av preskription. En preskriberad förpliktelse avförs från skattekontot och får inte drivas in. Angående andra effekter föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

7 kap. Återbäring av krediteringar och skattekvittning

25 §. Återbäring. I 1 mom. ingår huvudregeln för återbäring av krediteringar från skattekontot, enligt vilken krediteringar som inte använts som betalning för förpliktelser ska återbäras. Lagen har dock några bestämmelser om undantag från huvudregeln.

De krediteringar som finns på skattekontot återbärs inte om deras sammanlagda belopp understiger 20 euro. Bakom bestämmelsen finns kostnadsaspekter och strävan att minska penningrörelsen fram och tillbaka. Krediteringar under återbäringsgränsen hålls kvar på skattekontot och på dem beräknas krediteringsränta. När krediteringsbeloppet på grund av nya krediteringar som senare bokförs på skattekontot når gränsen på minst 20 euro återbärs de till den skattskyldige. Normalt inverkar bestämmelsen endast på tidpunkten på återbäringen och avviker således från den nuvarande principen för minst belopp som återbärs i lagen om skatteuppbörd, enligt vilken återbärningar som är mindre än fem euro inte alls betalas till den skattskyldige.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om förutsättningarna för återbäring av belopp som den skattskyldige betalat in som betalning för sina förpliktelser. Endast en betalning som gjorts i misstag eller utan grund ska återbäras, och i regel bara på den skattskyldiges begäran. En betalning ska i princip återbäras endast på den skattskyldiges begäran, för enligt skattekontoförfarandet görs betalningar inte för en viss förpliktelse och eftersom systemet har formen av ett konto kan den skattskyldige också göra inbetalningar på kontot på förhand. Skatteförvaltningen kan t.ex. inte veta om en betalning har gjorts för en sådan förpliktelse beträffande vilken den skattskyldige ännu inte har lämnat in någon deklARATION. När en betalning kan anses ha gjorts i misstag eller utan grund ska bedömas från fall till fall. Exempelvis om det på skattekontot redan finns uppgift om de förpliktelser

som förfaller under följande månad, kan en betalning i allmänhet inte utan särskild utredning anses vara gjord i misstag eller utan grund. Huruvida de bevis som läggs fram i saken ska anses vara tillräckliga prövas som en helhet med beaktande av både den skattskyldiges ställning i beskattningshänseende och kontotransaktionerna på skattekontot. En betalning kan anses sakna grund t.ex. när det belopp som den skattskyldige har betalat in inte har använts på grund av en skatteåterbäring som kommit in på kontot.

Om Skatteförvaltningen undantagsvis inte godkänner den skattskyldiges begäran om återbäring av en betalning, ger den ett skriftligt beslut jämte anvisning för sökande av ändring i saken.

Skatteförvaltningen kan också på eget initiativ återbära en betalning som den anser sakna grund. Före återbäringen ska den skattskyldige dock höras, eftersom det i allmänhet är så att man i praktiken inte kan bedöma om en betalning saknar grund utan att ha hört den skattskyldige. I praktiken kan det bli aktuellt att överväga återbäring på myndighetens initiativ t.ex. i en situation när det på skattekontot har betalats in en summa som är anmärkningsvärt stor med hänsyn till den skattskyldiges verksamhet och tidigare betalningssuppräddande.

Om den skattskyldige inte har haft någon regelbunden verksamhet som föranlett skyldighet att betala skatt och det inte heller när han hörs framgår för vilken förpliktelse betalningen är avsedd, ska den kunna återbäras. Skatteförvaltningen ska dock inte ha någon allmän skyldighet att granska om betalningarna är motiverade, utan man ska kunna anta att inbetalningar som görs på skattekontot är avsedda som betalningar för prestationer.

Återbäring på myndighetens initiativ kan i praktiken ibland komma i fråga även på någon annan myndighets, t.ex. utökningsmyndighetens initiativ.

Enligt 3 mom. ska en kreditering som med stöd av ett internationellt avtal ska överföras till en främmande stat inte återbäras till den skattskyldige. Bestämmelsen motsvarar i princip 26 § 2 mom. 5 punkten i lagen om skatteuppbörd, enligt vilken skatteåterbäring som överförs till en främmande stat inte används för skattekvittning. Krediteringen betala-

las i enlighet med avtalet till den stat som har rätt att få den.

26 §. Återbäring i vissa fall. I paragrafen föreskrivs om vissa specialsituationer där en kreditering betalas till den skattskyldige först när vissa förutsättningar föreligger.

Med stöd av 1 mom. ska krediteringar som till beloppet motsvarar ett belopp som återbu- rits till skattekontot på grund av beskattning som ska verkställas på nytt inte återbäras innan en förpliktelse som påförts när beskattningen har verkställts på nytt förfaller till betalning. Krediteringen kan dock användas som betalning för förpliktelser på skattekontot som förfallit till betalning redan innan beskattningen verkställs på nytt och en förpliktelse som påförs vid den nya beskattningen förfaller till betalning. Det belopp som inte behövs som betalning för en förpliktelse som påförs när beskattningen verkställs på nytt återbäras när beskattningen har verkställts på nytt.

I 2 mom. föreskrivs om kvarhållandet av en kreditering på skattekontot i en situation där den skattskyldige inte har fullgjort sin deklarationsskyldighet på korrekt sätt. Då finns det grundad anledning att anta att den skattskyldiges samtliga förpliktelser inte finns på skattekontot till fullt belopp eftersom deklarationen saknas eller är bristfällig. Syftet med bestämmelsen är att trygga inflödet av skattemedel så att krediteringar inte betalas i en situation där det är uppenbart att den skattskyldige har obetalda skatter.

Om ingen deklaration alls har inlämnats, återbäras krediteringarna först efter det att deklarationsskyldigheten har fullgjorts. Om deklarationen har lämnats in, men behäftad med sådana väsentliga bristfälligheter att det inte är möjligt att göra en tillförlitlig uppskattning av skattebeloppet på grundval av den, återbäras krediteringarna när deklarationen har kompletterats eller någon annan tilläggsutredning som behövs för att uppskatta skattebeloppet har erhållits. Krediteringarna återbäras till den del som de inte ska användas som betalning för förpliktelser. Exempelvis om man blir tvungen att debitera skatten genom uppskattning, återbäras krediteringarna till den del som de inte behövs som betalning för det belopp som påförts vid debiteringen. Krediteringarna kan också hållas

kvar på skattekontot som betalning för försumelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelsen ska också tillämpas när den skattskyldige har försummat att lämna in sammandragsdeklaration enligt 162 e § i mervärdesskattelagen. Krediteringarna hålls kvar på skattekontot tills försumelseavgiften har påförts och de kan användas som betalning för denna förpliktelse.

Skattekontoförfarandet kommer att påskynda upptäckandet av brister i deklarationen och utskickandet av begäran om utredning av dem och brev med uppmaningar enligt 7 § 5 mom. till den skattskyldige, så man kan anta att i praktiken kommer krediteringar inte att kvarhållas länge på skattekontot. Krediteringarna ska återbäras utan dröjsmål när den skattskyldige har lämnat nödvändiga utredningar om skattebeloppet.

Enligt 3 mom. kan Skatteförvaltningen utan att invänta deklaration eller tilläggsutredning återbära krediteringar helt eller till den del det är sannolikt att de inte behövs som betalning för förpliktelser. På detta sätt kan man förfara t.ex. när det på basis av uppgifter som finns hos Skatteförvaltningen kan konstateras att den skattskyldige inte har bedrivit skattepliktig verksamhet.

Enligt 4 mom. ska uppgift om att Skatteförvaltningen inte har återburit krediteringar registreras på kontoutdraget. Den skattskyldige får på begäran ett separat beslut om att återbäring inte gjorts jämte motivering och anvisningar för sökande av ändring.

Också i begäran om utredning som sänds till skattskyldige ska redogöras att krediteringarna möjligen inte återbäras.

27 §. Användning av krediteringar för skattekvittning. I 1 mom. föreskrivs om användning av krediteringar för kvittning av obetalda skatter utanför skattekontot. Krediteringar, som med stöd av 25 § ska återbäras till den skattskyldige, ska användas för skattekvittning enligt lagen om skatteuppbörd. För skattekvittning ska dessutom användas krediteringar som är oanvända vid månadsavstämningen av kontot, vid behov alltså också den skattskyldiges betalningar, som normalt inte återbäras, samt återbäringar som på den skattskyldiges begäran enligt 14 § hålls kvar på skattekontot.

För skattekvittning får dock inte användas de krediteringar beträffande vilka motsvarande återbäringar inte heller enligt 26 § i lagen om skatteuppbörd får användas för skattekvittning. Exempelvis en kreditering som med stöd av ett internationellt avtal ska överföras till en främmande stat eller en kreditering som beror på skattelindring ska inte användas för skattekvittning. Däremot kan dröjsmålsräntor och förseningsavgifter som inte indrivits med stöd av 44 och 45 § i denna lag och beträffande vilka lindring beviljats med stöd av 46 § användas för skattekvittning.

Med stöd av 2 ska krediteringar också kunna användas för kvittning av sådana skatter för vilka den skattskyldige är ansvarig. När ansvaret för skatten fastställs och realiserats iaktas vad som föreskrivs i skattelagarna i fråga och i lagen om skatteuppbörd.

Som kvittningsdag betraktas i enlighet med 3 mom. den dag då krediteringarna bokförs som avförda från skattekontot. De räntor som räknas på krediteringarna samt de förpliktelser som ska kvittas beräknas fram till denna dag.

I 4 mom. föreslås en bestämmelse som motsvarar 26 § 3 mom. i lagen om skatteuppbörd om att krediteringar får användas för skattekvittning utan hinder av konkurs eller utmätning.

Skattekontot förändrar inte de andra borgenärernas ställning jämfört med nuläget och det inverkar inte heller på utsökbarheten i fråga om de återbäringar som betalas till den skattskyldige. Det blir nödvändigt att ändra förfarandena, t.ex. informationen mellan Skatteförvaltningen och utsökningens myndighet, så att de passar ihop med skattekontoförfarandet.

28 §. Betalning av krediteringar som återbäras. Belopp som med stöd av 25 § ska återbäras från skattekontot och som inte har använts för skattekvittning, ska enligt 1 mom. betalas utan dröjsmål. I praktiken ska betalningen på samma sätt som nu ske inom några dagar efter det att rätten till återbäring står klar. Vid betalningen ska iaktas vad som föreskrivs om betalning i 21 § 2 och 3 mom. i lagen om skatteuppbörd samt med stöd av 24 § i lagen om skatteuppbörd.

Ett belopp som utsokningsmyndigheten utmätt eller en statlig myndighet begärt för kvittning betalas till myndigheten i fråga med stöd av 2 eller 3 mom.

29 §. Preskription av krediteringar. Den föreslagna preskriptionstiden på fem år motsvarar den preskriptionstid för återbäringar som föreskrivs i 21 § i lagen om skatteuppbörd. Nämnade preskriptionstid börjar från ingången av året efter det år då beslutet om återbäring fattades. Inom skattekontosystemet är det inte ändamålsenligt att på motsvarande sätt koppla preskriptionstidens början till grunden för krediteringen. Enligt förslaget ska krediteringar preskriberas fem år från ingången av året efter den senaste kontotransaktionen på kontot som gällde något annat än krediteringsränta.

Enligt 2 mom. ska krediteringar vilkas sammanlagda belopp är 20 euro eller mera, återbäras till den skattskyldige innan de preskriberas. Om krediteringarna på grund av bristfälliga betalningskontaktuppgifter inte kan återbäras till den skattskyldige, informerar Skatteförvaltningen antingen i samband med det årliga kontoutdraget eller på något annat sätt om preskriptionstidpunkten och påföljderna av den samt begär att få den skattskyldiges betalningskontaktuppgifter.

Om de uppgifter som behövs för betalning inte fås, ska krediteringarna i enlighet med 3 mom. avföras från skattekontot och intäktsföras till staten. Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på begäran av den som saken gäller återföra en preskriberad kreditering till skattekontot. En motsvarande bestämmelse om återbäring av en preskriberad skatteåterbäring till den skattskyldige ingår i 21 § 4 mom. i lagen om skatteuppbörd. Som särskilda skäl ska i enlighet med tillämpningspraxis för bestämmelsen i lagen om skatteuppbörd betraktas t.ex. vistelse utomlands, sjukdom eller någon annan motsvarande orsak på grund av vilken krediteringen inte har kunnat återbäras.

30 §. Närmare bestämmelser om återbäring. Skatteförvaltningen ska kunna utfärda närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid återbäringen av krediteringar. De närmare bestämmelserna kan gälla t.ex. förfarandet i de situationer där inget bankkonto alls har uppgetts eller man vill

ändra det bankkonto som tidigare uppgetts för återbäringen. Bestämmelserna kan också gälla betalning i andra specialsituationer, t.ex. betalning till ett utländskt bankkonto eller återbäring till ett dödsbo.

8 kap. Räntor

31 §. Krediteringsränta. I paragrafen ingår huvudregeln för betalning och beräkning av krediteringsränta. På en kreditering ska betalas krediteringsränta till den del som krediteringen på den valuteringsdag som avses i 16 § inte står till förfogande som betalning för förpliktelser som förfaller till betalning då eller som förfallit till betalning tidigare. Paragrafen ska gälla krediteringsränta som löper efter valuteringsdagen också när krediteringsräntan ska betalas för tiden före valuteringsdagen med stöd av 34 §.

Krediteringsränta ska i enlighet med 1 mom. 1 punkten betalas för varje dag från dagen efter valuteringsdagen till förfalldagen för en förpliktelse som förfaller till betalning senare och för vars betalning krediteringen används. Den förfalldag fram till vilken krediteringsränta betalas ska vara samma som den förfalldag för förpliktelsen från och med vilken dröjsmålsräntor på förpliktelsen beräknas. Om valuteringsdagen för den kreditering som används för förpliktelsen infaller tidigare än denna förfalldag, ska krediteringsränta beräknas. Förfalldagen för förpliktelser som bokförts på skattekontot på basis av periodskattedeclarationen, fram till vilken krediteringsränta betalas, är den förfalldag som avses i 11 § 1 mom. Också i fråga om debiterade skatter ska förfalldagen, fram till vilken krediteringsränta betalas, vara den i 11 § 1 mom. avsedda ursprungliga förfalldagen för skatten för perioden. I fråga om av Skatteförvaltningen debiterad förseningsavgift, skatteförhöjning, försumelseavgift och kreditering som ska återkrävas med stöd av 39 § ska den förfalldag fram till vilken krediteringsränta betalas vara den förfalldag som avses i 11 § 2 mom.

När en kreditering återbäras till den skattskyldige eller en kreditering kvittas som betalning för den skattskyldiges andra skatteskulder, ska krediteringsräntan i enlighet med 2 punkten beräknas till den dag då kredite-

ringen avförs från skattekontot för kvittning eller återbäring. När krediteringsräntan räknas ska de dagar som avses i 1 och 2 punkten räknas med.

I regel ska krediteringsränta betalas från dagen efter krediteringens valuteringsdag. Ett undantag är mervärdesskatt enligt 149 § och 149 b § 3 mom. i mervärdesskattelagen som berättigar till återbäring, på vilken enligt 2 mom. ska räknas krediteringsränta från dagen efter den allmänna förfallodagen i den andra månaden efter perioden oberoende av när periodskattedeklarationen som gäller den lämnas in. Den skattskyldige ska således ha rätt till krediteringsränta räknat från samma tidpunkt då den skattskyldige är skyldig att lämna in mervärdesskatteuppgifter för perioden i fråga till skattemyndigheten. Mervärdesskatt som berättigar till återbäring ska dock kunna återbäras till den skattskyldige efter den valuteringsdag som avses i 16 § 2 punkten, dvs. tidigast den följande allmänna förfallodagen efter perioden, men den skattskyldige ska inte genom sina egna åtgärder kunna inverka på den tidpunkt då rätten till krediteringsränta börjar. För att systemet ska vara administrativt enkelt ska krediteringsränta betalas från dagen efter den allmänna förfallodagen i den andra månaden efter perioden också när den skattskyldige undantagsvis lämnar in den första periodskattedeklarationen som gäller mervärdesskatt som berättigar till återbäring för sent. Om krediteringsräntan skulle betalas först räknat från inlämningstidpunkten för den första periodskattedeklarationen, skulle man bli tvungen att räkna räntan på olika sätt när den första periodskattedeklarationen lämnas in för sent och när den skattskyldige lämnar in den första deklARATIONEN inom föreskriven tid men senare lämnar in en rättelsedeklARATION där det mervärdesskattebelopp som berättigar till återbäring ökar. Att tillämpa dessa olika begynnelsepunkter skulle göra systemet onödigt invecklat även med beaktande av att deklARATIONER som gäller mervärdesskatt som berättigar till återbäring sannolikt i allmänhet lämnas in i tid. För närvarande betalas återbäringsränta på mervärdesskatt som inte dragits av för skatteperioden endast när den skattskyldige ansöker om den som återbäring efter räkenskapsperiodens utgång. Ränta be-

talas i regel räknat från utgången av den andra kalendermånaden efter räkenskapsperiodens utgång.

Krediteringsränta räknas skilt för varje kreditering till de tidpunkter som nämns i 1 mom. 1 och 2 punkten, men krediteringsräntan bokförs på skattekontot till godo för den skattskyldige först på krediteringsräntans i 16 § 6 punkten avsedda valuteringsdag, dvs. följande allmänna förfallodag efter den tidpunkt då beräkningen av krediteringsränta upphör. På skattekontot bokförs det sammanlagda beloppet av de krediteringsräntor som beräknas fram till samma tidpunkt. Efter denna tidpunkt har den skattskyldige rätt att få krediteringsräntan som återbäring. På krediteringsräntan beräknas krediteringsränta i enlighet med 1 mom. från den tidpunkt som avses i 16 § 6 punkten.

Krediteringsräntans räntesats ska i enlighet med 3 mom. bestämmas på grundval av den referensränta som avses i 12 § i räntelagen. Räntesatsen motsvarar återbäringsräntorna enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd och 40 och 43 § i lagen om beskattningsförfarande.

Krediteringsränta ska beräknas på kreditering som ska återbäras till den dag då krediteringen avförs från skattekontot för återbäring. Efter nämnda dag beräknas enligt 4 mom. återbäringsränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd till den dag då återbäringen debiteras statens konto. Räntesatsen för bägge räntorna ska vara densamma.

Beroende på betalningsförbindelsen ska återbäringen stå till den skattskyldige förfogande en dag eller några dagar efter det att återbäringen har debiterats statens konto. För närvarande betalas ränta till den dag då återbäringen betalas till den skattskyldiges konto. Av denna orsak kan räntebetalingstiden i vissa fall förkortas med några dagar jämfört med nuläget.

Enligt 5 mom. ska staten ansvara för krediteringsräntan, och det förslagsanslag som behövs för betalningen av krediteringsräntan ska tas in i statsbudgeten. Ett överskott på de skattskyldigas skattekonton betyder att på skatteförvaltningens konto finns penningmedel föranledda av de skattskyldigas betalningar och återbärningar som ännu inte har använts som betalning för förpliktelser och inte redovisats till skattetagarna. Eftersom de

influtna medlen finns på statens konto, är det motiverat att staten också ansvarar för den krediteringsränta som beräknas på dem. På motsvarande sätt som 22 § i lagen om skatteuppbörd ska krediteringsräntan inte vara skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen.

Exempel 1

Den skattskyldige lämnar den 12 mars in en periodskattedecklaration enligt vilken den mervärdesskatt enligt 149 § i mervärdesskattelagen som berättigar till återbäring och som enligt mervärdesskattelagen ska hänföras till januari är 1 000 euro. Krediteringens valuteringsdag är den 12 mars. Samma dag förfaller en förpliktelse på 600 euro till betalning. Av den mervärdesskatt som berättigar till återbäring används 600 euro som betalning för förpliktelsen på valuteringsdagen. Återstående 400 euro kan återbäras till den skattskyldige, varvid denna summa bokförs som överförd från skattekontot för att betalas den 18 mars. På det återstående beloppet betalas krediteringsränta i enlighet med 2 mom. från den 13 mars till den 18 mars. Om den skattskyldige har valt att hålla kvar krediteringen på skattekontot, betalas krediteringsränta tills krediteringen används som betalning för en förpliktelse.

Exempel 2

Den skattskyldige lämnar den 10 februari in en periodskattedecklaration enligt vilken den mervärdesskatt enligt 149 § i mervärdesskattelagen som berättigar till återbäring och som enligt mervärdesskattelagen ska hänföras till januari är 1 000 euro. Krediteringens valuteringsdag är den 12 februari. Samma dag förfaller en förpliktelse på 600 euro till betalning. Av den mervärdesskatt som berättigar till återbäring används 600 euro som betalning för förpliktelsen på valuteringsdagen. Återstående 400 euro kan återbäras till den skattskyldige, varvid denna summa bokförs som överförd från skattekontot för att betalas den 18 februari. Ingen krediteringsränta ska betalas. Om den skattskyldige har valt att hålla kvar krediteringen på skattekontot, betalas krediteringsränta från och med den 13 mars till dess används som betalning för en förpliktelse.

Exempel 3

På den skattskyldiges skattekonto har med stöd av en periodskattedecklaration som den skattskyldige lämnade in den 12 mars bokförts en kreditering på 400 euro, som har föranletts av mervärdesskatt som berättigar till återbäring och som enligt mervärdesskattelagen ska hänföras till januari. Valuteringsdag är den 12 mars. Den skattskyldige har inkomstskatter på 250 euro som inte omfattas av skattekontoförfarandet och som är föremål för indrivning genom utsökning. Innan det belopp som ska återbäras betalas till den skattskyldige verkställs skattekvittning. Den 20 mars betalas till den skattskyldige från Skatteförvaltningens bankkonto de 150 euro som återstår efter skattekvittningen enligt 27 §. Kvittningsdag är i enlighet med 27 § 3 mom. samma den 18 då krediteringen bokförs som avförd från skattekontot. På de 400 euro som berättigar till återbäring betalas krediteringsränta från den 13 mars till den 18 mars. På de 150 euro som ska återbäras beräknas i enlighet med 4 mom. återbärringsränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd från den 19 till den 20.

32 §. Dröjsmålsränta. Inom skattekontoförfarandet förfaller förpliktelserna till betalning den allmänna förfallodagen, dvs. den 12 i månaden. Om den skattskyldige har betalat ett belopp som motsvarar förpliktelserna till skattekontot senast på förfallodagen eller om det på skattekontot finns andra krediteringar som räcker till som betalning för förpliktelsen och vars valuteringsdag enligt 16 § är senast samma den 12, ska ingen dröjsmålsränta beräknas. Om de förpliktelser som förfallit till betalning inte blir helt och hållet betalda, ska dröjsmålsränta beräknas på det obetalda beloppet från dagen efter förfallodagen till valuteringsdagen för den kreditering som har använts som betalning för förpliktelsen eller till den dag då förpliktelsen avförs från skattekontot.

Enligt 1 mom. ska på förpliktelser som ska deklarerats med periodskattedecklarationen betalas dröjsmålsränta från och med dagen efter förfallodagen för periodens skatt enligt 11 § 1 mom. Med förpliktelser som ska deklarerats med periodskattedecklarationen avses alla skatter som ska betalas och som den skatt-

skyldige har deklarerat på eget initiativ eller som han borde ha deklarerat. Till exempel när skatten debiteras i form av beskattning enligt uppskattning eller annars på ett sätt som avviker från den skattskyldiges deklARATION, beräknas sålunda dröjsmålsränta på det skattebelopp som debiterats genom beslut från dagen efter förfallodagen för periodens skatt enligt 11 § 1 mom. Räkna ska räknas från denna tidpunkt även på en förpliktelse enligt 11 § 3 mom. som baserar sig på en periodskattedeclaration med vilken uppges att den ursprungliga förpliktelsen blivit större. Om förpliktelsen är av Skatteförvaltningen debiterad förseningsavgift, skatteförhöjning, försummelseavgift eller kreditering som ska återkrävas, ska på den betalas dröjsmålsränta från den allmänna förfallodag som bestäms i debiteringsbeslutet till den dag då förpliktelsen betalas. Den period för vilken dröjsmålsränta påförs motsvarar i bägge situationerna den nuvarande beräkningsperioden för skattetillägg.

Den skattskyldige ska betala dröjsmålsränta på eget initiativ. Dröjsmålsräntan ska bokföras på som förpliktelse skattekontot när den obetalda förpliktelsen betalas eller när förpliktelsen avförs från skattekontot. Dröjsmålsräntan ska i enlighet med 20 § 3 mom. betalas före den egentliga förpliktelsen.

Exempel

Dröjsmålsräntan är 11,5 %. Den 12 februari förfaller en förpliktelse på 1 000 euro till betalning, som inte betalas. Den 15 februari betalar den skattskyldige 800 euro, som är avsedda att användas som betalning för den skatt som förfallit till betalning och dröjsmålsräntan. På skattekontot bokförs dröjsmålsränta på 1 000 euro för tre dagar den 15 februari, dvs. sammanlagt 96 cent. Dröjsmålsräntan betalas före förpliktelsen, så den återstående förpliktelsen är 200,96 euro. Den 28 februari betalar den skattskyldige 205 euro. Räkna på den återstående förpliktelsen, dvs. 200,96 euro för 13 dagar, dvs. från den 16 februari till den 28 februari är 84 cent, som bokförs på skattekontot den 28 februari. Betalningen räcker till för att täcka både dröjsmålsräntan och förpliktelsen och på skattekontot återstår ett överskott på 3,20 euro.

Räntesatsen på dröjsmålsräntan bestäms enligt 2 mom. på grundval av referensräntan enligt 12 § i räntelagen och ska vara referensräntan ökad med 7 procentenheter. Räntesatsen motsvarar räntesatsen för skattetillägg och förseningsränta.

Enligt 3 mom. ska dröjsmålsränta inte betalas på skattetillägg som betalas på grund av försenad betalning och inte på dröjsmålsränta. Detta motsvarar nuvarande praxis, enligt vilken ränta inte räknas på ränta som tas ut av den skattskyldige.

Dröjsmålsräntan ska inte vara avdragsgill i inkomstbeskattningen. Detsamma gäller för närvarande skattetillägg och förseningsränta.

33 §. Räkna på obetalda förpliktelse som avförs från skattekontot. I den första fasen när skattekontot införs avförs helt eller delvis obetalda förpliktelse från skattekontot för indrivning. Också obetalda förpliktelse som är föremål för förordnande om avbrott i verkställigheten avförs från skattekontot. På dessa förpliktelse som avförs från skattekontot beräknas i enlighet med 32 § dröjsmålsränta från förfallodagen till den dag då förpliktelsen bokförs som avförd från skattekontot. I bägge fallen avförs dröjsmålsräntan från skattekontot samtidigt med den förpliktelse som den hänför sig till. För tiden efter att förpliktelsen avförs från skattekontot räknas förseningsränta på den enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta. Enligt 2 mom. ska förseningsränta inte betalas på skattetillägg eller dröjsmålsränta. Förseningsräntan ska inte heller vara en avdragsgill utgift i inkomstbeskattningen.

34 §. Korrigering av räntan när en förpliktelse eller kreditering ändras. I paragrafen föreskrivs om korrigering av kreditering- och dröjsmålsränta när en förpliktelse eller kreditering ändras till följd av den skattskyldiges rättelsedeclaration på eget initiativ, Skatteförvaltningens rättelse eller överklagande.

I 1 mom. föreskrivs om beräkning av krediteringsränta i en sådan situation där en förpliktelse som betalats delvis eller helt nedsätts eller undanröjs till följd av överklagande, ett rättelsebeslut eller en rättelsedeclaration på eget initiativ. Bestämmelsen tillämpas inte bara på skatt som betalats till för stort belopp utan också på t.ex. förseningsavgift och skat-

teförhöjning som betalats till för högt belopp. Om t.ex. skatt som deklarerats med en periodskattedeclaration har betalats på förfalldagen och den nedsätts på grund av en rättelse-declaration, ska på det överbetalda beloppet betalas krediteringsränta från dagen efter förfalldagen till den dag då rättelse-declarationen inlämnas. Om förpliktelsen däremot har betalats med ett belopp som betalats in efter förfalldagen, t.ex. först en vecka efter förfalldagen, räknas krediteringsräntan från dagen efter betalningens valuteringsdag. Om det överbetalda beloppet, dvs. den kreditering som använts för förpliktelsen, skulle ha varit mervärdesskatt som berättigar till återbäring, betalas ränta tidigast från den dag som avses i 31 § 2 mom. till den dag då rättelsen eller ändringsbeskattningen har verkställts eller rättelse-declarationen har lämnats in. Efter detta betalas ränta på det överbetalda beloppet i enlighet med huvudregeln i 31 § 1 mom. Sådana rättelsebeslut som avses i momentet är t.ex. beslut på ansökan enligt 191 b § 2 mom. i mervärdesskattelagen, till följd av vilket beloppet av den skatt som ska betalas minskar, och rättelse av beslut enligt 192 § i mervärdesskattelagen samt motsvarande rättelsebeslut enligt andra skattelagar.

Med stöd av 1 mom. blir det alltså aktuellt att betala krediteringsränta på belopp enligt 16 § 3 och 4 punkten som ska räknas till godo. Med stöd av dessa lagrum bokförs som kreditering på skattekontot det belopp som minskar på den ursprungliga förpliktelsen. På detta belopp betalas krediteringsränta till den del som den ursprungliga förpliktelsen skulle ha blivit betald.

1 mom. ska tillämpas också när det under nämnda räntebetalningsperiod har bokförts nya förpliktelser på skattekontot som har förblivit obetalda och på vilka dröjsmålsränta ska räknas. Principen motsvarar nuläget, för även för närvarande inverkar det inte på den ränta som ska upp bäras för andra skatterater att någon skatterat nedsätts.

I den sista meningen i 1 mom. föreslås också en bestämmelse om rättelse av dröjsmålsräntan när en förpliktelse undanröjs eller nedsätts. Förfarandet ska tillämpas om den undanröjda eller nedsatta förpliktelsen inte hade betalats helt och hållet före förfalldagen, varvid dröjsmålsränta har beräknats på

förpliktelsen. När beloppet av förpliktelsen minskar, ska dröjsmålsräntan undanröjas till den del den har hänfört sig till den undanröjda skatten.

I 2 mom. föreskrivs om betalning av krediteringsränta när beloppet av den mervärdesskatt som inte dragits av för skatteperioden blir större till följd av en rättelse-declaration, ett rättelsebeslut eller överklagande. Då betalas krediteringsränta på tilläggsbeloppet av den mervärdesskatt som inte avdragits från den i 31 § 2 mom. avsedda dagen efter den allmänna förfalldagen i den andra månaden efter perioden. Ränta ska alltså betalas från samma tidpunkt som när den skattskyldige lämnar in den första declarationen som gäller mervärdesskatt som berättigar till återbäring för sent. För närvarande betalas ränta på i momentet avsedd mervärdesskatt som inte dragits av för en skatteperiod i regel från utgången av den andra kalendermånaden efter den då räkenskapsperioden gick ut. Momentet ska också tillämpas när det belopp som ska återbäras som lättnad vid den nedre gränsen för skattskyldighet deklarerats först efter den föreskrivna tiden eller när en större lättnad vid den nedre gränsen deklarerats än enligt den ursprungliga declarationen, varvid det fattas ett rättelsebeslut enligt 149 b § 4 mom. i mervärdesskattelagen, eller när beloppet av lättnaden stiger till följd av ett annat beslut som gäller lättnaden eller till följd av överklagande. Andra sådana beslut som avses i momentet är t.ex. ett sådant beslut enligt 191 b § 2 mom. i mervärdesskattelagen till följd av vilket det mervärdesskattebelopp som inte dragits av blir större samt rättelsebeslut enligt 192 § i mervärdesskattelagen, som rättar ett beslut enligt 176 § i mervärdesskattelagen genom vilken återbäringsrätt har förvägrats med avvikelser från den skattskyldiges deklara-tionsuppgifter.

Med stöd av 2 mom. ska krediteringsränta således betalas på tilläggsbelopp av mervärdesskatt som berättigar till återbäring vilka ska räknas till godo med stöd av en rättelse-declaration enligt 16 § 2 mom. och ett beslut enligt 16 § 4 mom. Ränta ska betalas med stöd av detta moment, så 31 § 2 mom. är inte tillämpligt på det belopp som ska räknas till godo. Detta föreskrivs uttryckligen i 4 mom.

I 3 mom. föreskrivs om betalning av dröjsmålsränta på mervärdesskatt enligt 149 § eller 149 b § 3 mom. i mervärdesskattelagen som berättar till återbäring och som minskat till följd av en rättelsedeklaration, ett beslut om påförande av skatt enligt 176 § i mervärdesskattelagen, ett rättelsebeslut eller överklagande. För att undvika en ogrundad förmån ska den skattskyldige betala dröjsmålsränta på det för stora beloppet av mervärdesskatt som berättigar till återbäring. För att systemet ska vara administrativt enkelt och för att inte ändra på nuläget ska dröjsmålsränta betalas från dagen efter den allmänna förfalldagen i den andra månaden efter perioden. Om det för stora beloppet har använts före förfalldagen för periodens skatt som betalning för en förpliktelse som förfallit till betalning, återburits till den skattskyldige eller använts för skattekvittning, ska ränta ändå betalas från dagen efter den dag då en kreditering som motsvarar det för stora beloppet har använts som betalning för en förpliktelse eller avförts från skattekontot. Den sistnämnda bestämmelsen är nödvändig för att undvika en ogrundad förmån. Ränta ska betalas till den dag då den förpliktelse som beror på det för stora beloppet har betalats eller bokförts som avförd från skattekontot. Krediteringsränta som betalats på det för stora beloppet avförs.

Med stöd av 3 mom. ska dröjsmålsränta således betalas på en förpliktelse som avses i 11 § 2 och 3 mom. och som beror på att den mervärdesskatt som berättigar till återbäring krympt. En förpliktelse som grundar sig på ett beslut om påförande av skatt, ett rättelsebeslut eller ett beslut som getts med anledning av överklagande bokförs på skattekontot för den förfalldag som avses i 11 § 2 mom. och en rättelsedeklaration för den förfalldag som avses i 11 § 3 mom., men ränta på förpliktelsen ska betalas i enlighet med detta moment. Ett sådant rättelsebeslut som avses i momentet är t.ex. rättelse av lättningen vid den nedre gränsen enligt 149 c § i mervärdesskattelagen.

Exempel 1

Den 12 mars förfaller en skatt på 1 000 euro till betalning och den betalas helt och

hållet samma dag. Den 12 april förfaller 500 euro till betalning som inte betalas alls.

Den 20 april lämnar den skattskyldige in en rättelsedeklaration som gäller de 1 000 euro som förföll till betalning i mars, och enligt den nedsätts skatten med 600 euro till 400 euro. På de nedsatta 600 euro beräknas krediteringsränta med stöd av 1 mom. för den 13 mars — den 20 april.

Rättelsen inverkar inte på den dröjsmålsränta som bärs upp för de obetalda 500 euro som förföll till betalning den 12 april, eftersom de 600 euro som uppgetts i rättelsedeklarationen räknas den skattskyldige till godo i enlighet med 16 § 3 punkten den dag då deklarationen kommer in, dvs. den 20 april. Beloppet används för betalning av de obetalda 500 euro. Dröjsmålsränta på 500 euro räknas för 8 dagar (den 13 april — den 20 april).

Av den kreditering som beror på rättelsedeklarationen blir 100 euro oanvända och på detta belopp räknas krediteringsränta från och med den 21 april.

Exempel 2

En skattskyldige deklarerar den 12 mars 1 000 euro i mervärdesskatt som ska betalas och som ska hänföras till januari och betalar samma dag in 1 000 euro som betalning för förpliktelsen. Den skattskyldige lämnar den 30 mars in en rättelsedeklaration, enligt vilken till januari ska hänföras 1 000 euro i mervärdesskatt som berättigar till återbäring. Den skattskyldige har således rätt att som återbäring få sammanlagt 2 000 euro, som bokförs som överförda från skattekontot och betalda den 15 april. Förpliktelsen anses ha blivit nedsatt från 1 000 euro till 0 euro och den skattskyldige har på grund av nedsättningen rätt till krediteringsränta enligt 1 mom. för den 13 mars — den 30 mars. För den 31 mars — den 15 april räknas ränta på denna kreditering med stöd av 31 § 1 mom. Den mervärdesskatt som berättigar till återbäring anses ha växt från 0 euro till 1 000 euro och den skattskyldige har av denna anledning rätt till krediteringsränta för den 13 mars — den 15 april.

35 §. *Korrigeringsränta när ett fel på skattekontot rättas.* I denna paragraf föreskrivs om korrigeringsränta i samband

med att ett registreringsdröjsmål enligt 18 § och ett fel enligt 37 § rättas. I dessa situationer räknas räntorna på nytt så att de motsvarar den förändrade situationen.

36 §. Närmare bestämmelser om beräkningen av ränta. I paragrafen bemyndigas Skatteförvaltningen att bestämma närmare om beräkningen av ränta. Föreskrifterna kan gälla t.ex. sättet att beräkna antalet räntedagar och beräkningen av räntor när registreringarna på skattekontot rättas.

9 kap. **Rättelse av fel, återkrav av felaktig kreditering och överklagande**

37 §. Rättelse av fel. Skattekontolagens bestämmelser om rättelse av fel, rättelse och överklagande ska iaktas endast i situationer som gäller skattekontolagens tillämpning. På rättelse av deklARATIONER som gäller skatter som ska betalas på eget initiativ samt på rättelse och överklagande av beslut som gäller påförande och återbäring av skatt tillämpas bestämmelserna i de aktuella skattelagarna.

Skatteförvaltningen ska rätta fel som inträffat i registreringarna på skattekontot och inom skattekontoförfarandet i övrigt utan dröjsmål när den som saken gäller har begärt rättelse eller felet annars har upptäckts. Med stöd av paragrafen kan man rätta såväl sak- och procedurfel som skriv- och räknefel. Felen kan rättas oberoende av om de har åsammats av en omständighet som den skattskyldige, Skatteförvaltningen eller en utomstående instans ska anses vara orsak till.

I praktiken kommer felen på skattekontot i första hand att vara fel av typen skriv- och räknefel som hänför sig till bokföringen och de rättas oftast antingen under samma eller följande kontoutdragsperiod. Fel av annan typ antas vara sällsynta eftersom förfarandet blir så automatiserat.

En del av de fel som hänför sig till skattekontoförfarandet kan upptäckas av endast den skattskyldige själv eller t.ex. banken när det är fråga om en felaktig betalning. Av denna orsak är det skäl för den skattskyldige att granska skattekontoutdraget omsorgsfullt och begära rättelse i felsituationer. En part kan framställa begäran om rättelse muntligt eller skriftligt.

Enligt 2 mom. upprättas i regel inte någon egentlig beslutshandling över rättelsen, utan rättelseåtgärderna jämte förklaringar och motivering registreras på skattekonto. De registreras också alltid på kontoutdraget

Enligt 3 mom. ska den skattskyldige höras innan ett fel på skattekontot rättas endast om det är nödvändigt av särskilda skäl. För att hålla skattekontot ajour förutsätts olika dagliga åtgärder. Det ligger i den skattskyldiges intresse att fel rättas så snabbt som möjligt och att de uppgifter som syns på skattekontot hela tiden är korrekta och ajourförda. När ett fel på skattekontot rättas under samma eller följande kontoutdragsperiod är det i allmänhet inte nödvändigt att höra den skattskyldige. Det ska inte heller vara nödvändigt att höra honom när felet är så uppenbart att den skattskyldige kan antas ha upptäckt det. Det kan vara nödvändigt att höra den skattskyldige t.ex. när det har gått lång tid sedan felet gjordes och kontot debiteras med ett stort belopp till följd av rättelsen.

Enligt 4 mom. ska det dock ges ett beslut jämte anvisningar för sökande av ändring i fråga om rättelsen, om en part eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt begär det. Ändring i ett beslut om rättelse kan sökas på det sätt som föreskrivs i 40 §.

I 5 mom. föreskrivs om möjligheten att inte rätta ett fel om felet är litet och det inte är till skada för den skattskyldige eller om det belopp som den skattskyldige fått till godo är litet och likställighetssynpunkter eller andra orsaker inte förutsätter rättelse. Som ett litet fel kan betraktas t.ex. ett fel i kontotransaktionernas registreringsordning som saknar ekonomisk betydelse för den skattskyldige och skattetagaren.

Vid rättelse av ett beslut som getts med stöd av skattekontolagen iaktas på sedvanligt sätt 8 kap. i förvaltningslagen. Det förfarande som föreskrivs i 8 kap. i förvaltningslagen gör det möjligt att smidigt rätta klara och uppenbara sakfel, procedurfel samt skriv- och räknefel och därmed jämförbara fel i beslut oberoende av om hur felet kommer till Skatteförvaltningens kännedom. Ett avslag på ett yrkande på rättelse är inte överklagbart enligt 53 § i förvaltningslagen, men en part eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska genom rättelseyrkande kun-

na söka ändring i det beslut som varit föremål för yrkandet på rättelse.

38 §. Tidsfrist för rättelse av fel. Utgångspunkten är att tidsfristen räknas från utgången av det år under vilket felet har inträffat. När omständigheter som framgår av skattekontot är föremål för rättelse är det ändamålsenligt att koppla tidsfristen för rättelsen till den tidpunkt då felet har registrerats på skattekontoutdraget. Om det är fråga om en omständighet som saknas på skattekontot ska tidsfristen på motsvarande sätt räknas från den tidpunkt då den borde ha registrerats på kontoutdraget.

Enligt förslaget ska rättelse till den skattskyldiges fördel kunna göras inom fem år och till den skattskyldiges nackdel inom två år från utgången av det kalenderår då det fel beträffande vilket rättelse yrkas ha registrerats på kontoutdraget. Om en kontotransaktion saknas på skattekontoutdraget ska som den tidpunkt från och med vilken tidsfristen för rättelsen ska räknas betraktas avstämningdagen för det kontoutdrag på vilken kontotransaktionen borde ha registrerats. Den fem år långa tidsfristen för en rättelse som görs till fördel för den skattskyldige och den som ansvarar för skatten motsvarar den tid som i 55 § i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs för rättelse till den skattskyldiges fördel. Den två år långa tidsfristen för en rättelse som görs till nackdel för den skattskyldige och den som ansvarar för skatten motsvarar den tid som i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs för rättelse av skriv- och räknefel samt andra fel av mekanisk natur som inträffat till den skattskyldiges nackdel.

Enligt 3 mom. ska fel rättas även efter tidsfristens utgång, om begäran om rättelse har kommit in inom föreskriven tid.

39 §. Återkrav av felaktig kreditering. I paragrafen föreskrivs om återkrav av kreditering i en situation där en kreditering som bokförts på skattekontot felaktigt eller i misstag har hunnit återbäras till den skattskyldige eller användas som betalning för den skattskyldiges förpliktelser. Principerna för återkrav av kreditering motsvarar förfarandena för återkrav i vissa andra lagar.

Syftet med bestämmelsen är att göra det möjligt att smidigt återkräva ett belopp som

betalts i misstag eller annars felaktigt. För närvarande är man i motsvarande situationer, där den skattskyldige inte frivilligt betalar tillbaka ett belopp som han erhållit utan grund, tvungen att ta till den tunga och dyra förvaltningstvisteprocessen.

Enligt 1 mom. ska Skatteförvaltningen i en situation där en felaktig kreditering har återburits till den skattskyldige bestämma att krediteringen ska betalas tillbaka. På motsvarande sätt bestämmer Skatteförvaltningen att krediteringen ska betalas tillbaka, om den felaktiga krediteringen har använts som betalning för en förpliktelse och felet har inte rättats innan skattekontoutdraget har delgetts den skattskyldige. I annat fall ska Skatteförvaltningen rätta felet på det sätt som föreskrivs i 37 § och registrera rättelsen och grunden för den på skattekontoutdraget. De grundlösa betalningarna avförs och krediteringarna på skattekontot styrs om, varvid de förpliktelser som senast förfallit till betalning återstår att betala till skattekontot.

Innan beslutet om återkrav fattas ska den skattskyldige ges möjlighet att bli hörd, om det inte är uppenbart onödigt. Det är onödigt att höra den skattskyldige t.ex. när initiativet till att rätta felet har kommit från den skattskyldige själv eller det penninginstitut som förmedlat betalningen. Om det har gått mer än ett år sedan det fel som förorsakade återkravet och det belopp som ska återkrävas är stort, ska den skattskyldige alltid kunna ges möjlighet att bli hörd innan beslutet fattas.

Bestämmelser om förfallodagen för en kreditering som ska återkrävas utfärdas genom förordning av finansministeriet. Det belopp som ska återkrävas registreras på skattekontot som en förpliktelse på förfallodagen.

Enligt 3 mom. ska en kreditering som återkrävs betalas oberoende av överklagande. En kreditering som återkrävs är direkt utsökbar och den ska indrivs på samma sätt som andra förpliktelser på skattekontot.

40 §. Rättelseyrkande till Skatteförvaltningen. I paragrafen föreskrivs om förfarandet med rättelseyrkande, enligt vilken ändring i det första skedet söks hos Skatteförvaltningen. Ändring genom besvär ska kunna sökas först i ett beslut som getts på rättelseyrkande. Enligt 1 mom. ska ändring genom rättelseyrkande kunna sökas även i ett beslut

som fattats i ett ärende som gäller rättelse av fel enligt 37 § 1 mom., så att ärenden som gäller skattekontoförfarandet, där det oftast inte är fråga om tolkning eller tillämpning av lagen utan klargörande av faktum och så ofta som möjligt att kunna avgöras redan hos förvaltningsmyndigheten utan domstolsbehandling. Också ändring i beslut som görs i massförfarande och summariskt undersökning som gäller påförande eller rättelse av förse- ningsavgift samt beslut av kreditering som inte återbärs och återkrav av kreditering ska kunna sökas genom rättelseyrkande.

Enligt 2 mom. ska rättelse från en part som är berättigad att söka ändring yrkas inom samma tid som ett fel på skattekontot eller i ett beslut kan rättas. Om ett beslut som avses i 37 § 1 mom. har getts i slutet av nämnda tidsfrist blir den regeln tillämplig enligt vilken rättelseyrkandet kan framställas inom 60 dagar från delfäendet av beslutet i fråga. Förfarandet med rättelseyrkande förlänger således inte avsevärt den tidsperiod inom vilken en part kan göra uppgifterna på skattekontot stridiga. Enheten för bevakning av skatteta- garnas rätt ska främställa rättelseyrkande inom 30 dagar från det att ett beslut enligt 37 § 1 mom. eller ett annat beslut som är föremål för rättelseyrkande fattades.

Den skattskyldige och den som ansvarar för en förpliktelse får framställa rättelseyr- kande inom fem år och Enheten för bevak- ning av skattetagarnas rätt inom två år från utgången av det kalenderår under vilket en rättelse av skattekontot har registrerats på kontoutdraget eller ett beslut har fattats.

41 §. Överklagande av rättelsebeslut. I 1 mom. föreskrivs om överklagande av be- slut som fattats med anledning av rättelseyr- kande. En part får söka ändring i ett beslut som getts med anledning av ett rättelseyr- kande enligt 40 § hos förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Enligt 2 mom. ska en part som har rätt att söka ändring anföra besvär inom samma tidsperiod som rättelse har kunnat yr- kas i ärendet. Besvärstiden ska dock alltid vara 60 dagar från delfäendet av beslutet på rättelseyrkandet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska besvärstiden vara 30 dagar från det att beslutet med anledning av rättelseyrkandet fattades.

Förvaltningsdomstolens beslut överklagas med stöd av 2 mom. genom besvär hos högs- ta förvaltningsdomstolen, om högsta förvalt- ningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Vid överklagande iaktas vad som föreskrivs i 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande.

42 §. Tillämpning av bestämmelserna i 9 kap. I paragrafen föreskrivs för tydlighetens skull att bestämmelserna i denna lag om rät- telse av skattekontot, framställande av rättel- seyrkande och överklagande inte ska gälla rättelse av fel i en beskattningshändelse som ligger till grund för en kontotransaktion på skattekontot och inte materiella beskattnings- frågor. På rättelse och överklagande av be- skattningsbeslut samt deklarationer som gäll- er skatter som ska betalas på eget initiativ tillämpas skattelagarna i fråga.

10 kap. Särskilda bestämmelser

43 §. Ansvar för förpliktelser. I paragrafen hänvisas till bestämmelserna om ansvar för skatter i 8 kap. i lagen om skatteuppbörd. Be- stämmelserna om ansvar för skatter i lagen om skatteuppbörd är sekundära och de till- lämpas om det inte föreskrivs något annat om ansvar för skatter någon annanstans i skatte- lagstiftningen. Enligt 40 § 1 mom. i lagen om skatteuppbörd ska skatt påföras den skatt- skyldige och dem som ansvarar för skatten solidariskt och de ansvariga ska antecknas i skatte- eller debiteringsbeslutet eller på de- betsedeln eller inbetalningskortet. Har en an- teckning om ansvaret inte gjorts, ska skatte- myndigheten enligt 2 mom. ge den som ska åläggas ansvaret tillfälle att bli hörd och fatta ett särskilt beslut om att denne ska åläggas ansvaret. Det föreslås att ett omnämmande av skattekontoutdrag, där anteckningen om an- svar görs, fogas till 40 § 4 mom. i lagen om skatteuppbörd med tanke på skatter som han- teras på skattekontot.

Obetalda förpliktelser på skattekontot och de som ansvarar för dem registreras på kon- toutdraget oberoende av om de grundar sig på ett debiteringsbeslut eller en periodskatte- deklaration. Om det inte har gjorts någon an- teckning om ansvaret för skatten på kontout- draget, ska det fattas ett separat beslut om åläggande av ansvaret på det sätt som före- skrivs i lagen om skatteuppbörd innan in-

drivningsåtgärder riktas mot den ansvarsskyldige.

44 §. Avstående från uppbörd av dröjsmålspåföljder. I paragrafen föreskrivs om möjlighet att i enskilda fall låta bli att debitera eller bära upp förseningsavgift samt dröjsmåls- och förseningsränta i en situation där inlämnandet av deklaration eller betalningen har försenats av orsaker som inte berott på den skattskyldige. Som orsaker som inte har berott på den skattskyldige kan betraktas t.ex. situationer som ska anses som allmänt oöverstigliga hinder, force majeure.

Med stöd av 1 mom. kan Skatteförvaltningen låta bli att ålägga förseningsavgift samt dröjsmåls- och förseningsränta, om orsaken till försummelsen i ett enskilt fall inte har berott på den skattskyldige. Också felaktiga råd från myndigheten eller störningar i myndighetens datasystem kan betraktas som sådana orsaker som avses i bestämmelsen.

Enligt 2 mom. ska dröjsmåls- och förseningsränta eller förseningsavgift inte debiteras eller ett debiterat belopp inte bäras upp, om felet och den påföljd som det föranlett visar sig ha berott på ett fel som berott på Skatteförvaltningen. Om påföljderna delvis också har föranletts av ett förfarande som berott på den skattskyldige, kan de bäras upp delvis. Undanröjande av ränta endast delvis kan komma i fråga t.ex. i en situation där den skattskyldige inte har rapporterat en felregistrering som han upptäckt.

Med stöd av 3 mom. återbärs dröjsmåls- och förseningsränta samt förseningsavgift till den skattskyldiges skattekonto. I 2 mom. föreskrivs dessutom för tydlighetens skull att det belopp som återbärs används för den skattskyldiges obetalda förpliktelser eller för skatterester utanför skattekontot. Bestämmelsen motsvarar nuvarande praxis där belopp som ska återbäras med stöd av 7 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta inte betalas till den skattskyldige om den skattskyldige har skatterester som ska kvittas.

Avstående från debitering eller uppbörd kan aktualiseras antingen på en parts begäran eller på myndighetsinitiativ.

Enligt 4 mom. får Skatteförvaltningens beslut i saken inte överklagas genom besvär. Besvärsförbudet motsvarar besvärsförbudet i 7 § 2 mom. i lagen om skattetillägg

och förseningsränta, som gäller beslut om avstående från uppbörd.

45 §. Finansministeriets förordning om avstående från uppbörd av dröjsmålspåföljder. I paragrafen föreskrivs om bemyndigande för finansministeriet att utfärda en allmän föreskrift med stöd av vilken dröjsmåls- och förseningsräntor och förseningsavgifter inte ska uppbäras för en viss tid. En sådan föreskrift som avses i paragrafen vore nödvändig t.ex. när en riksomfattande händelse eller en händelse som annars påverkar stora kretsar av skattskyldiga, t.ex. en betalningsrörelse- och poststrejk, allmänt förhindrar att deklarations- och betalningsskyldigheten fullgörs. Bestämmelsen motsvarar bemyndigandet i 7 § 3 mom. i lagen om skattetillägg och förseningsränta för finansministeriet att bestämma att skattetillägg och förseningsränta inte ska uppbäras för den tid skattebetalning varit fördröjd av på grund av hinder som inte berott på den betalningsskyldige.

46 §. Lindring av dröjsmålspåföljder. Lindring av förseningsavgift samt dröjsmåls- och förseningsräntor kan beviljas av rimlighetsskäl. När man bedömer vad som är orimligt ska man beakta den skattskyldiges ekonomiska omständigheter och övriga omständigheter som hänför sig till den skattskyldige. För att lindring ska beviljas förutsätts att den skattskyldige lämnar in en ansökan. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende.

I 2 mom. föreskrivs om användning av det belopp som ska återbäras för den skattskyldiges obetalda förpliktelser eller skatterester utanför skattekontot. Detta avviker från den nuvarande principen som framgår av 26 § 2 mom. 3 punkten i lagen om skatteuppbörd, enligt vilken belopp som föranleds av befrielse inte används för skattekvittning utan betalas som pengar till den skattskyldige oberoende av om det finns skatterester. Inom skattekontoförfarandet finns det inte längre några grunder för att följa denna princip framför allt när det gäller dröjsmålspåföljder. Om den skattskyldige har obetalda förpliktelser, ska ett belopp som beror på lindring räknas den skattskyldige till godo på skattekontot och användas för att täcka den skattskyldiges förpliktelser.

Ett beslut som meddelats på ansökan får enligt 3 mom. inte överklagas genom besvär. Även andra motsvarande förfaranden med lindring i skattelagstiftningen berörs i allmänhet av besvärsförbud.

47 §. Delgivning av skattekontoutdrag. I regel ska skatteutdragen delges via det allmänna datanätet internet. Skattekontot ska vara en elektronisk service som tillhandahålls via ett allmänt datanät och där den skattskyldige dagligen kan kontrollera situationen på sitt skattekonto och där kontoutdragen finns till påseende den tionde dagen efter den allmänna förfallodagen. Skattekontoförfarandet baserar sig på en lagbestämd regelbunden månadsrytm som ska vara allmänt känd av alla. Enligt lagen görs senast den åttonde dagen efter den allmänna förfallodagen en avstämning på kontot, och i samband med den produceras ett skattekontoutdrag. Enligt 1 mom. ska skattekontoutdraget finnas till påseende i skattekontots nättjänst senast den tionde dagen efter den allmänna förfallodagen. Den skattskyldige ska få skattekontots kontoutdrag och andra uppgifter till påseende genom en av Skatteförvaltningen godkänd certifikat- eller identifieringsmetod. Den skattskyldige ska på eget initiativ studera situationen på sitt konto via nättjänsten eller fråga efter situationen på kontot hos Skatteförvaltningen.

Enligt 2 mom. ska Skatteförvaltningen skicka kontoutdragen per post som vanligt brev, om den elektroniska servicen av någon orsak inte står till förfogande. Detta kan vara nödvändigt när det uppstår störningar i datakommunikationen och i den första fasen när skattekontoförfarandet införs. Delgivningen anses då ha ägt rum den sjunde dagen efter det att brevet avsändes.

Enligt 3 mom. ska skattekontoutdraget på den skattskyldiges begäran också sändas per post som vanligt brev enligt 59 § i förvaltningslagen eller med hjälp av ett elektroniskt dataöverföringsförfarande som står till Skatteförvaltningens förfogande. Kontoutdragen ska skickas till den skattskyldige utan dröjsmål sedan kontot avstämts. Dessa kontoutdrag är i sig en extra åtgärd som i första hand ska betraktas som en service. De har ingen inverkan på tidpunkten för delfäendet, utan även i dessa situationer anses den skattskyldige

ha fått kännedom om kontoutdragets innehåll den tionde dagen efter den allmänna förfallodagen, då det har varit till påseende i nättjänsten.

48 §. Delgivning av andra handlingar. Enligt paragrafen ska andra handlingar som getts med stöd av skattekontolagen delges per post som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen eller som bevislig elektronisk delgivning enligt 18 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet.

49 §. Tidsfrister. Paragrafen innehåller en allmän bestämmelse om tidsfrister som motsvarar 49 § i lagen om skatteuppbörd.

50 §. Redovisning till skattetagarna. Med stöd av 1 mom. ska dröjsmålspåföljder redovisas till skattetagarna i samma proportion som den skatt som inte har betalats och som ligger till grund för uppbörden av dröjsmålsränta eller som inte har deklarerats i tid och föranlett förseningsavgift.

Med stöd av 2 mom. ska de influtna beloppen redovisas till skattetagarna med iakttagande av lagen om skatteredovisning, som ändras på det sätt som övergången till skattekontosystemet förutsätter.

11 kap. **Ikraftträdande**

51 §. Ikraftträdelse. Det föreslås att lagen träder i kraft den 1 januari 2010.

Enligt 2 mom. ska lagen tillämpas på skatt som ska deklarerats, betalas och återbäras för en period som går ut den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

Med stöd av 3 mom. ska lagen också tillämpas på skatter som Skatteförvaltningen debiterar efter ikraftträdandet och beträffande vilka skatteperioden har gått ut före ikraftträdandet. Lagen ska också tillämpas på dröjsmålspåföljder som påförts för skatten i fråga, t.ex. skattetillägg och skatteförhöjning. Enligt momentet ska lagen också tillämpas på skatt som ska återbäras för en skatteperiod som gått ut före ikraftträdandet, om beslutet om återbäring fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

Deklaration och betalning på eget initiativ enligt de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet ska vara möjlig till och med

den 1 mars 2010. Om ett belopp har betalats in som betalning för skatt innan debiteringsbeslutet fattades, ska den hänföras till den deklarerade skatten i enlighet med de nuvarande bestämmelserna. Den skatt som deklarerats på eget initiativ och det belopp som betalats in som betalning för den ska då inte registreras på skattekontot och inte hanteras enligt skattekontoförfarandet.

Enligt 4 mom. ska med stöd av ett debiteringsbeslut som gäller skatt enligt 2 mom. och som fattats den dag då lagen träder i kraft eller därefter på skattekontot, på den förfallodag som anges i debiteringsbeslutet, registreras en förpliktelse på vilken dröjsmålsränta ska betalas från den 1 januari 2010 och som även i övrigt ska hanteras i enlighet med bestämmelserna i skattekontolagen. Om debiteringen gäller skatt som ska betalas den dag då lagen träder i kraft eller därefter, ska dröjsmålsränta betalas från den dag då skatten ska betalas enligt vad som föreskrivs i den aktuella skattelagen. Efter att debiteringsbeslutet fattats kan den skattskyldige inte längre hänföra sin betalning till en viss skatt, utan betalningen används i den ordning som föreskrivs i skattekontolagen. På skatten ska i enlighet med ikraftträdelsebestämmelsen i den aktuella skattelagen betalas skatttillägg till den 31 december 2009 i enlighet med lagen om skatttillägg och förseningsränta. För skatt vars skatteperiod har gått ut före lagens ikraftträdande påförs inte förseningsavgift, eftersom skatteförhöjning kan påföras för försummelse med deklara-tions-skyldigheten i enlighet med de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet.

Enligt 5 mom. ska skatteåterbärningar som gäller skatteperioder som gått ut före lagens ikraftträdande och beträffande vilka beslut har fattats efter lagens ikraftträdande och ränta som ska betalas på dem registreras som kreditering på skattekontot den dag då beslutet fattas. Den kreditering som beslutet om återbärning gett upphov till ska behandlas i enlighet med bestämmelserna om skattekontot. På krediteringen betalas krediteringsränta från dagen efter den dag då beslutet fattades.

I 6 mom. föreskrivs för tydlighetens skull om den tidpunkt efter vilken den skattskyldige inte längre kan hänföra belopp som han-

betalat in som betalning för en viss skatt i enlighet med de nuvarande bestämmelserna.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft, t.ex. att upprätta de register som behövs för skattekontosystemet.

1.2 Mervärdesskattelag

13 c §. Enligt 4 mom. ska ett renbeteslags skattedeklaration för skatteperioden lämnas och skatten betalas före utgången av juli under det år som följer på renskötselåret. Det föreslås att momentet ändras så att till den del det föreskrivs om inlämningsdagen för skattedeklarationen och deklara-tions-förfarandet samt om förfallodagen för betalning av skatt i skattekontolagen ska bestämmelserna i den lagen iakttas. Renskötselåret går ut i slutet av maj. Till skillnad från nuläget ska andra skattedeklarationer än elektroniska inlämnas redan den andra kalendermånaden efter renskötselåret, dvs. den 7 juli, och elektroniska skattedeklarationer den 12 i samma kalendermånad. Till skillnad från nuläget ska skatten betalas redan den 12 juli.

63 g §. Det föreslås att hänvisningen till 162 b § i 6 punkten ersätts med en hänvisning till 162 e §.

79 k §. I 1 mom. ska korrigeras hänvisning till paragrafen.

133 n §. Som 2 mom. föreslås en bestämmelse som motsvarar 149 § 1 mom., som föreslås bli upphävt, till den del den är tillämplig på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen. Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen inte kan göra sådana avdrag som avses i 78 § till fullt belopp när den skatt som ska redovisas till Finland för en räkenskapsperiod beräknas, ska det oavdragna beloppet hänföras till följande skatteperioder på samma sätt som nu. Skatteverket återbär efter räkenskapsperiodens utgång på ansökan eller på basis av någon annan inlämnad utredning den skatt som inte avdragits för räkenskapsperioden, om inte den skattskyldige vill överföra den till följande räkenskapsperiod.

133 p §. Det föreslås att till 1 mom. fogas en hänvisning till 162 a §, där det föreskrivs om skatteperioden i stället för i den nuvarande 162 §.

Enligt det nya 2 mom. ska bestämmelserna i 164 § 2 och 3 mom. samt 165 § angående sammandragsdeklarationen tillämpas på skattedeklarationen från en skattskyldig som använder den särskilda ordningen. Andringen är nödvändigt för enligt skattekontoförfarandet gäller bestämmelserna i fråga inte längre skattedeklarationer.

133 s §. Paragrafen innehåller specialbestämmelser om påförande av skatt som en skattskyldig som använder den särskilda ordningen betalar till Finland. I paragrafen företas de ändringar som följer av skattekontoförfarandet och förslaget till 176 §.

Enligt 1 mom. ger skatteverket en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ett meddelande om skatt som denne deklarerat och som ska betalas till Finland men som inte har betalats. Bestämmelsen är nödvändig för enligt skattekontoförfarandet tillämpas på skatt som den skattskyldige deklarerat på eget initiativ och som blir obetald i regel skattekontolagen. 176 § i lagförslaget gäller således inte denna situation. En skattskyldig som använder den särskilda ordningen ges ett meddelande om obetald skatt med stöd av mervärdesskattelagen, vilket motsvarar meddelandet om obetald skatt enligt 21 § i skattekontolagen. Den obetalda skatt som antecknats i meddelandet ska vara direkt utsökbar på det sätt som avses i lagen om verkställighet av skatter och avgifter utan något egentligt påförande- eller debiteringsskede.

För att de tidsfrister för påförande av skatt som tillämpas på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen på nuvarande sätt ska motsvara de tidsfrister som tillämpas på andra mervärdesskattskyldiga, ska skatt som deklarerats på eget initiativ inte längre påföras inom ett år fast deklarationen skulle ha inlämnats inom den föreskrivna tiden eller i andra situationer inom tre år. Enligt 2 mom. ska på skatt som avses i 1 mom. tillämpas vad som i 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om förpliktelser som baserar sig på en periodskattedeklaration. Enligt 24 § 1 mom. i skattekontolagen preskriberas en förpliktelser som baserar sig på en periodskattedeklaration fem år efter ingången av året efter det år då den förföll till betalning. En förpliktelse som baserar sig på en periodskattedeklaration som lämnats in för sent

preskriberas dock fem år efter ingången av året efter följande allmänna förfallodag efter det att deklarationen lämnades in. Skatt som avses i 1 mom. kan således indrivnas hos en skattskyldig som använder den särskilda ordningen under en lika lång tid som hos andra mervärdesskattskyldiga.

176 § i lagförslaget ska tillämpas på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen. Någon specialbestämmelse om tidsfristen för påförande av skatt behövs inte längre, eftersom i förslaget till 179 § beaktas en skatteperiod som omfattar ett kalenderårskvartal. Skatten ska i enlighet med 179 § i lagförslaget påföras inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken skatten borde ha betalats.

Enligt lagförslaget ersätts 183 §, som gäller skattetillägg, med bestämmelser som gäller skattekontoförfarandets dröjsmålsränta. Skattekontoförfarandets bestämmelser om dröjsmålsränta ska inte tillämpas på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen. En sådan skattskyldig ska däremot fortfarande påföras dröjsmålsränta i enlighet med lagen om skattetillägg och förseningsränta. Grunderna för påföljderna motsvarar dröjsmålsränta.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse som motsvarar det nuvarande 2 mom. om beräkning av skattetillägg, kompletterad med de närmare bestämmelser som ingår i nuvarande 183 § 1 och 2 mom. och med preciserad ordalydelse. Momentet gäller både skatt som avses i 1 mom. och skatt som påförts med stöd av 176 §. Enligt det nuvarande 183 § 3 mom. kan skatteverket av särskilda skäl beräkna skattetillägget från en senare tidpunkt än den stadgade. Skattekontolagen innehåller inte någon motsvarande billighetsbestämmelse i fråga om dröjsmålsränta. För att enhetliga dröjsmålsränta fortfarande ska tillämpas på dem som använder den särskilda ordningen och dem som tillämpar skattekontoförfarandet slopas bestämmelsen. Av samma orsak föreslås att bestämmelser som motsvarar de nuvarande bestämmelserna i 183 § 4 och 5 mom. inte längre ska tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen. Man ska dock fortfarande kunna avstå från att bära upp skattetillägg i de situationer som avses i 7 § 2 och 3 mom. i lagen

om skattetillägg och förseningsränta. Lindring av skattetillägg ska också fortfarande kunna beviljas med stöd av 210 § i mervärdesskattelagen. Det ska således vara möjligt att lindra skattetillägg på motsvarande grunder som dröjsmålsränta.

I enlighet med 182 § i lagförslaget ska en skattskyldig som använder den särskilda ordningen inte längre påföras skatteförhöjning enbart på grund av betalningsförsummelse. Påföljderna av betalningsförsummelse ska således även till denna del vara enhetliga oberoende av om den skattskyldige tillämpar den särskilda ordningen eller skattekontoförfarandet.

I 4 mom. föreslås en bestämmelse som motsvarar det nuvarande 183 § 3 mom. om att skattetillägg beräknas på det sätt som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Enligt hänvisningen i 5 mom. tillämpas vad som föreskrivs om påförande av skatt i 184 och 185 § på skattetillägg som påförs en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

133 u §. Det föreslås att i 2 mom. slopas hänvisningen till 187 §, som upphävs, och tillfogas en hänvisning till 133 v §, som ersätter den, och till 133 n § samt i 179 §, där det i stället för nuvarande 133 s § ska föreskrivas om tidsfristen för påförande av skatt.

133 v §. Det föreslås att paragrafen ändras så att i den intas bestämmelser som motsvarar 187 §, som föreslås bli upphävd, om skatt som ska återbäras till en skattskyldig som använder den särskilda ordningen. Till en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ska skatt fortfarande återbäras med stöd av bestämmelserna i mervärdesskattelagen och lagen om skatteuppbörd. Bestämelsen ska tillämpas förutom på skatt som ska återbäras med stöd av 133 u § 1 mom. och 133 n § 2 mom. även på skatt som ska återbäras på grund av rättelse eller beslut på besvär enligt 192 §.

Enligt 1 mom. ska skatt som ska återbäras betalas utan dröjsmål.

I 2 mom. föreslås i motsvarighet till 187 § 2 mom. att på skatt som ska återbäras betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd. Med skattekontoförfarandet avstår man från den bestämmelse som nu tillämpas inom

mervärdesskattningen och enligt vilken räntan löper från utgången av den andra kalendermånaden efter räkenskapsperioden, fast den skattskyldige skulle ha betalat skatten redan tidigare. Med skattekontoförfarandet betalas krediteringsränta från betalningsdagen för en förpliktelse när förpliktelsen blir mindre. För att rätten till ränta för en skattskyldig som använder den särskilda ordningen på nuvarande sätt ska motsvara andra mervärdesskattskyldigas rätt till ränta, föreskrivs i momentet att ränta ska betalas från betalningsdagen för skatten. Med tanke på det administrativa förfarandet enkelhet ska dock räntan på skatt som avses i 133 n § 2 mom. i lagförslaget på nuvarande sätt räknas från utgången av den andra kalendermånaden efter räkenskapsperioden.

133 x §. Det föreslås att den bestämmelse som nu finns i 133 v § tas in i paragrafen.

133 y §. Det föreslås att den bestämmelse som nu finns i 133 x § tas in i paragrafen.

147 §. I den gällande 147 § ingår allmänna bestämmelser om tidsfristen för betalning av den skatt som ska redovisas för en viss skatteperiod. 1 mom. gäller sådana skattskyldiga vars skatteperiod är en kalendermånad och 3 mom. sådana skattskyldiga vars skatteperiod är ett kalenderår.

Det föreslås att paragrafen ändras så att i den företas de ändringar som följer av skattekontoförfarandet och den förlängda skatteperioden för småföretag.

I 1 mom. föreslås en bestämmelse om tidpunkten för betalning av den skatt som ska redovisas och som gäller de skattskyldiga allmänt oberoende av skatteperiodens längd. Enligt momentet ska den skattskyldige betala skillnaden mellan de enligt 13 kap. till kalendermånaderna under en viss skatteperiod enligt 162 a § hänförliga skatter som ska betalas respektive dras av (*skatt som ska redovisas*) till staten senast den andra kalendermånaden efter skatteperioden i fråga vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen. För de skattskyldiga som tillämpar kalendermånads- och kalenderårsförfarandet behåller regleringen i övrigt sitt nuvarande innehåll, men till den del det föreskrivs om betalningsdagen för skatten i skattekontolagen, ska bestämmelserna i den lagen iakttas. Förfallodagen för skatt som ska

redovisas för kalendermånaden tidigareläggs med tre dagar jämfört med nuläget och förfalldagen för skatt som ska redovisas för kalenderåret tidigareläggs från den sista dagen i februari till den 12 februari. Momentet ska också gälla småföretag vilkas skatteperiod är kalenderåret med stöd av förslaget till 162 a § 3 mom. En skattskyldig vars skatteperiod med stöd av 162 a § 2 mom. är ett kalenderårskvartal, ska betala den skatt som ska redovisas för skatteperioden den 12 dagen i den andra månaden efter kalenderårskvartalet.

I 2 mom. föreskrivs om betalningsdagen för skatt som ska betalas för ett gemenskapsinternt varuförvärv av ett nytt transportmedel när köparen inte är mervärdesskattskyldig och när bilskatt inte behöver betalas för transportmedlet. Momentet behåller i övrigt sitt nuvarande innehåll, men till det fogas bemyndigande för Skatteförvaltningen att bestämma närmare om betalningssättet för skatten. Skattekontoförfarandet ska inte tillämpas på denna skatt, utan den ska betalas vid samma tidpunkt och på samma sätt som för närvarande med en separat debetsedel.

I 3 mom. föreskrivs om betalning av skatt när den skattskyldiges skatteperiod förkortas mitt under skatteperioden på det sätt som avses i 162 c § 2 mom. Den skattskyldige ska betala den skatt som ska redovisas för den del av skatteperioden som föregick ändringen senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den deklaration som avses i 162 c § 1 mom. har lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen, eller vid en senare tidpunkt som skatteverket bestämmer. Skatteverkets förordnande kommer i fråga när skatteverket enligt 162 c § 2 mom. har bestämt att de åtgärder som gäller det innevarande kalenderåret vidtas från och med en senare tidpunkt än tidpunkten enligt huvudregeln.

Om skatteperioden på det sätt som avses i 162 c § 3 eller 4 mom. på myndighetsinitiativ ändras retroaktivt från kalenderårets början, skulle den skattskyldige ha varit skyldig att betala skatten i enlighet med den kortare skatteperioden från kalenderårets början. På den obetalda skatten ska således betalas dröjsmålsränta enligt skattekontolagen i en-

lighet med den kortare skatteperioden tills skatten betalas.

I paragrafen intas inte bestämmelsen om helgdag i det gällande 4 mom., eftersom en motsvarande bestämmelse föreslås ingå i skattekontolagen.

148 §. I paragrafen föreskrivs om hänförande av skatt som betalats efter föreskriven tid till skatteperioder. Bestämmelsen upphävs eftersom bestämmelser om hänförande av betalningar till olika förpliktelser föreslås ingå i skattekontolagen.

149 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om överföring av skatt som inte dragits av för en kalendermånad till följande kalendermånader samt om rätt att få beloppet i fråga som återbäring på ansökan efter räkenskapsperioden eller undantagsvis redan under räkenskapsperioden. Paragrafen ändras i överensstämmelse med skattekontoförfarandet.

Enligt skattekontoförfarandet ska oavdragen mervärdesskatt inte längre överföras till följande kalendermånader och inte återbäras efter räkenskapsperioden, utan beloppet ska räknas den skattskyldige till godo redan för den kalendermånad för vilken det ska deklarerar. Den skattskyldige ska ha rätt att med stöd av skattedeklarationen få beloppet i fråga som återbäring redan under räkenskapsperioden eller möjlighet att använda det som betalning för sina skattekontoförpliktelser. Eftersom rätten till återbäring under räkenskapsperioden till skillnad från nuläget ska gälla alla skattskyldige, blir den reglering som gäller förfarandet för ansökan om förskottsåterbäringar onödig inom skattekontoförfarandet.

I 1 mom. föreslås en bestämmelse om rätt till återbäring som ska gälla alla skattskyldige oberoende av skatteperiodens längd. Kan vid beräkningen av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod sådant avdrag som avses i 10 kap. eller 78 eller 80 § inte göras till fullt belopp, ska den skattskyldige ha rätt att få det belopp som inte avdragits för skatteperioden som återbäring.

I 2 mom. föreskrivs för tydlighetens skull att beloppet i fråga återbäras på det sätt som närmare föreskrivs i skattekontolagen.

149 b §. I den gällande paragrafen föreskrivs om ansökan och betalning av den lättnad som avses i 149 a § när skatteperioden

för en skattskyldig som är berättigad till lätt-
nad är en klander månad. Detta förfarande
ändras så att det blir administrativt enklare. I
paragrafen föreskrivs till skillnad från nulä-
get också om det förfarande som ska tilläm-
pas på sådana skattskyldiga vilkas skattepe-
riod avviker från en kalender månad. I förfä-
randet med lättnad görs också de ändringar
som följer av skattekontoförfarandet.

Enligt 1 mom. ska en sådan skattskyldig
vars skatteperiod är en kalender månad eller
ett kalenderårskvartal lämna de uppgifter
som gäller beräkningen och beloppet av lätt-
naden i samband med den skattedeklaration
som ska inlämnas för räkenskapsperiodens
sista skatteperiod. Enligt 208 a § i lagförsla-
get är räkenskapsperioden för de skattskyldi-
ga vars skatteperiod är ett kvartal kalender-
året.

Det nuvarande ansökningsförfarandet slo-
pas. Den skattskyldige räknar själv ut belop-
pet av lättnaden och betalar till Skatteförvalt-
ningen endast skillnaden mellan den skatt
som ska redovisas för skatteperioden och
lättnaden, varom föreskrivs i 3 mom.

I 2 mom. intas procedurbestämmelser som
för närvarande ingår i 149 c § och som mot-
svarar 1 mom. i fråga om de skattskyldiga
vilkas skatteperiod är ett kalenderår eller ett
renskötselår. Enligt 208 a § är räkenskapspe-
rioden alltid ett kalenderår, om den skatt-
skyldiges skatteperiod sammanfaller med ka-
lenderåret. Bestämmelsen ska också tilläm-
pas på de skattskyldiga vilkas skatteperiod
med stöd av det nya 162 a § 3 mom. är ett
kalenderår. Uppgifterna om lättnad ska alltså
lämnas i samband med den skattedeklaration
som lämnas in den 7 eller 12 februari.

Enligt 3 mom. ska den skattskyldige för
den skatteperiod som berörs av den skattede-
klaration i samband med vilken uppgifterna
om lättnad lämnas, betala endast ett belopp
som motsvarar skillnaden mellan den skatt
som ska redovisas och lättnaden. Om lättna-
den är större än den skatt som ska redovisas
och den skattskyldige ska betala enligt 147 §
1 mom., ska den skattskyldige ha rätt att som
återbäring få ett belopp som motsvarar skill-
naden mellan lättnaden och den skatt som
ska redovisas för skatteperioden. Om den
skatt som ska redovisas för skatteperioden är
noll eller negativ, får den skattskyldige hela

lättnadsbeloppet som återbäring. De belopp
som berättigar till återbäring bokförs som
krediteringar på den skattskyldiges skatte-
konto. Krediteringen återbärs till den skatte-
skyldige enligt bestämmelserna i 7 kap. i
skattekontolagen. Den skattskyldige ska
kunna använda ett lättnadsbelopp som berät-
tigat till återbäring som betalning för andra
förpliktelser som omfattas av skattekontoför-
farandets tillämpningsområde. Enligt det nu-
varande 1 mom. betalas inte ränta på skatt
som återbärs i form av lättnad. Enligt skatte-
kontoförfarandet ska krediteringsränta beta-
las på detta belopp i enlighet med skattekon-
tolagens bestämmelser.

I 4 mom. föreslås en bestämmelse om tids-
frister som motsvarar det nuvarande 2 mom.
som ändrats i överensstämmelse med det nya
förfarandet. Om den skattskyldige inte har
lämnat några uppgifter alls om lättnad i sam-
band med den skattedeklaration som avses i
1 eller 2 mom. eller om han har uppgett lätt-
naden till för lågt belopp, ska han ha rätt att
få det belopp som inte uppgetts som återbä-
ring inom den nuvarande tidsfristen på tre år
med hjälp av ett separat ansökningsförfaran-
de.

149 c §. Det föreslås att i 1 och 2 mom. in-
tas bestämmelser som ingår i 149 b § 3 och 4
mom. och som gäller lättnad som den skatt-
skyldige fått till för högt belopp. De ändras i
överensstämmelse med skattekontoförfaran-
det så att det inte längre ska ha någon bety-
delse om lättnaden faktiskt betalats.

149 d §. I paragrafen föreskrivs om rättelse
av lättnaden när den skattskyldige har fått en
för stor eller för liten lättnad därför att be-
skattningen har ändrats efter lättnaden. Hän-
visningen till efterbeskattning slopas i para-
grafen och hänvisningen till förutsättningarna
för efterbeskattning ersätts med en hänvis-
ning till den tidsfrist som föreskrivs i 179 §.
Paragrafen ändras i överensstämmelse med
skattekontoförfarandet så att det inte längre
ska ha någon betydelse om lättnaden faktiskt
betalats.

149 f §. I 1 mom. föreskrivs om rätt till
lättnad vid den nedre gränsen för en sådan
skattskyldig vars skatteperiod till följd av ut-
nyttjande av den rätt att välja som avses i
162 b § ändras från en kalender månad till ett
kalenderårskvartal eller ett kalenderår. Som

den skattskyldiges räkenskapsperiod betraktas från ingången av det kalenderår under vilken skatteperioden ändras med stöd av 208 a § ett kalenderår. En skattskyldig vars räkenskapsperiod enligt bokföringslagen avviker från kalenderåret, ska ha rätt att få lättnad vid den nedre gränsen för de kalendermånader som ingår i skatteperioden i fråga och som föregick ändringen av skatteperioden. När bestämmelserna om lättnad tillämpas betraktas som räkenskapsperiod ovan nämnda kalendermånader.

I 2 mom. föreskrivs om rätt till lättnad vid den nedre gränsen för en sådan skattskyldig vars skatteperiod till följd av utnyttjande av den rätt att välja som avses i 162 b § eller med stöd av 162 c § ändras från ett kalenderår eller ett kalenderårskvartal till en kalendermånad. Som den skattskyldiges räkenskapsperiod ska med stöd av 208 a § inte längre betraktas ett kalenderår. En skattskyldig vars räkenskapsperiod enligt bokföringslagen avviker från kalenderåret, ska ha rätt att få lättnad vid den nedre gränsen för de kalendermånader som ingår i skatteperioden i fråga och som kommer efter ändringen av skatteperioden. När bestämmelserna om lättnad tillämpas betraktas som räkenskapsperiod ovan nämnda kalendermånader.

I 3 mom. föreskrivs om det förfarande som ska tillämpas på lättnad enligt 1 och 2 mom. Uppgifterna om lättnaden ska lämnas i samband med skattedeklarationen för räkenskapsperiodens sista skatteperiod. När lättnaden beräknas ska räkneregeln i 3 § 3 mom. tillämpas.

162 §. I paragrafen föreskrivs om den skattedeklaration som ska lämnas in för en skatteperiod och om tidsfristen för inlämnande av deklARATIONEN.

I 3 mom. föreskrivs om den tidpunkt då skattskyldiga vars skatteperiod är en kalendermånad ska lämna in skattedeklaration. I momentet intas en allmän bestämmelse som gäller de skattskyldiga och enligt vilken skattedeklaration på nuvarande sätt ska lämnas in den andra kalendermånaden efter skatteperioden. Till den del det bestäms om deklARATIONSFÖRFARANDET och inlämningsdagen för skattedeklaration i skattekontolagen ska bestämmelserna i den lagen iakttas till skillnad från nuläget. För dem som omfattas av ka-

lendermånadsförfarandet tidigareläggs tidpunkten från nuvarande den 15 till den 7 eller 12 dagen i månaden och för primärproducenter och upphovsmän till konstverk som tillämpar kalenderårsförfarandet från den 28 februari till den 7 eller 12 i samma månad. Momentet gäller också skattskyldiga enligt 162 a § 2 mom. som är berättigade till kalenderårskvartalsförfarandet och skattskyldiga enligt 162 a § 3 mom. som är berättigade till kalenderårsförfarandet. I det nuvarande 3 mom. ingår en bestämmelse enligt vilken anmälan om att det inte kommer att finnas någon skatt att betala kan göras på förhand för flera månader. För att förbättra förutsättningarna för skattetillsyn föreslås det att bestämmelsen ändras så att anmälan kan göras på förhand för högst sex kalendermånader. Bestämmelsen gäller förutom skattskyldiga som omfattas av kalendermånadsförfarandet även skattskyldiga som är berättigade till kalenderårskvartalsförfarandet.

I 4 mom. föreslås ett bemyndigande som gäller deklARATION av skatt för ett gemenskapsinternt förvärv av ett sådant nytt transportmedel vars köpare inte är mervärdeskattskyldig och för vilket bilskatt inte ska betalas. Skattekontoförfarandet ska inte tillämpas på deklARATIONEN av skatten i fråga utan skatten deklARERAS på det sätt som Skatteförvaltningen bestämmer närmare. Vid deklARATIONEN iakttas nuvarande praxis.

De bestämmelser om skatteperiodens längd som för närvarande ingår i 3—7 mom. överförs till 162 a § i delvis förändrad form.

162 a §. I paragrafen föreskrivs om olika långa skatteperioder och förutsättningarna för att de ska tillämpas.

Enligt 1 mom. är skatteperioden en kalendermånad, om inte något annat föreskrivs i 4 mom.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om skattskyldiga som har rätt att deklARERA och betala skatt kalenderårskvartalsvis och i 3 och 4 mom. om skattskyldiga som har möjlighet att använda kalenderåret som deklARATIONSPERIOD.

Enligt 2 mom. ska skatteperioden för sådana skattskyldiga vilkas omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 50 000 euro vara ett kalenderårskvartal. En-

ligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen ingår i omsättningen försäljningsintäkterna från den bokföringsskyldiges normala verksamhet med avdrag för beviljande rabatter samt mervärdesskatt och andra skatter som baserar sig direkt på beloppet av försäljning. Avkastning som motsvarar omsättningen enligt bokföringslagen ska tillämpas som gränsvärde på sådana bokföringsskyldiga i vilkas resultaträkning inte används det omsättningsbegrepp som avses i 4 kap. 1 § i bokföringslagen samt på sådana skattskyldiga som inte är bokföringsskyldiga. I omsättningen eller motsvarande avkastning ingår också i mervärdesskattelagen avsedda andra skattefria försäljningar än sådana som berättigar till återbäring. I omsättningen eller motsvarande avkastning ingår inte försäljningar av anläggningstillgångar. Gränsvärdet definieras på grundval av bokföringslagens definition av omsättningen eller motsvarande avkastning, eftersom denna motsvarar bäst omfattningen av den skattskyldiges hela egentliga affärsverksamhet och är lätt att tillämpa för både Skatteförvaltningen och den skattskyldige. Användningen av en definition som är oberoende av mervärdesskattningens definitioner är motiverad också därför att kalenderårskvartalsförfarandet med stöd av bestämmelserna i de aktuella lagarna gäller också vissa andra skatter som hör till skattekontoförfarandet. Den omsättning eller motsvarande avkastning som avses i momentet räknas ut för en tidsperiod som motsvarar kalenderåret, fast den skattskyldiges räkenskapsperiod enligt bokföringslagen avviker från kalenderåret. Avgörande vore således i enlighet med 5 mom. även för dessa skattskyldigas del omfattningen av den verksamhet som bedrivs under samma tidsperiod då den aktuella skatteperioden tillämpas. Gränsvärdet vore också administrativt enklare att tillämpa än ett gränsvärde som grundar sig på räkenskapsperioden enligt bokföringslagen, eftersom frågan om huruvida villkoren för att tillämpa förlängd skatteperiod uppfylls eller inte uppfylls inte för någon skattskyldigs del blir beroende av omsättningen eller motsvarande avkastning under den räkenskapsperiod som går ut efter kalenderåret i fråga.

Enligt 3 mom. ska skatteperioden vara ett kalenderår för sådana skattskyldiga vilkas

omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 25 000 euro. Gränsvärdet bestäms på grundval av bokföringslagens definition av omsättningen under ett kalenderår eller motsvarande avkastning av samma orsaker som i 2 mom. och för att definitionen ska sammanfalla med den definition som tillämpas på kvartalsförfarandet.

Kalenderårsförfarandet kommer att omfatta största delen av de skattskyldiga som är berättigade till lättnad vid den nedre gränsen. Detta främjar den administrativa effektiviteten, eftersom man ofta blir tvungen att påföra företag som är berättigade till lättnader vid den nedre gränsen skatt enligt uppskattning till följd av deklaraionsförsummelse och senare rätta beslutet om påförande av skatt när den skattskyldige lämnar riktiga uppgifter. Dessa åtgärder gäller åtminstone delvis det skattebelopp som återbärs i form av lättnad vid den nedre gränsen till den skattskyldige efter räkenskapsperiodens utgång.

Sådana skattskyldiga som är berättigade till lättnad vid den nedre gränsen och vilkas omsättning enligt bokföringslagen eller motsvarande avkastning skulle överstiga gränsvärdet enligt 3 mom. på grund av vederlag som erhållits från skogsbruket eller av överlåtelse av skattepliktig användningsrätt till en fastighet, omfattas av kalendermånads- eller kalenderårskvartalsförfarandet. Detsamma gäller sådana skattskyldiga som är berättigade till lättnad vid den nedre gränsen och vilkas intäkter av den skattepliktiga verksamheten inte överstiger det gränsvärde som avses i 3 mom., men gränsen överskrids till följd av annan verksamhet än skattefri verksamhet som berättigar till återbäring. Om dessa skattskyldiga som är berättigade till lättnad vid den nedre gränsen skulle tas med i kalenderårsförfarandet skulle det betyda att det gränsvärde som utgör villkor för förlängda skatteperioder inte skulle kunna definieras enhetligt enbart på grund av omsättning enligt bokföringslagen eller motsvarande avkastning, vilket skulle göra systemet mera komplicerat. Att dessa skattskyldiga ställs utanför kalenderårsförfarandet kan också motiveras med övervakningsskäl. En näringsidkare som bedriver omfattande skattefri verksamhet har dessutom ofta arbetsgivarpresta-

tioner som omfattas av skattekontoförfarandet, som utan hinder av 3 mom. ska deklarerar kalenderårskvartalsvis eller kalenderårsvis.

I 4 mom. intas bestämmelsen i det nuvarande 162 § 4 mom. enligt vilken skatteperioden för en fysisk person, ett dödsbo eller en sammanslutning som bedriver primärproduktion eller för en upphovsman till ett konstverk enligt 79 c § som inte bedriver annan skattepliktig verksamhet är ett kalenderår. De närmare bestämmelser om ovan nämnda kalenderårsförfarande som ingår i 162 § 5 och 6 mom. skiljer sig delvis från det förfarande som tillämpas på de skattskyldiga som enligt 3 mom. är berättigade till kalenderårsförfarandet. Primärproducenter och upphovsmän till konstverk har för närvarande bl.a. inte möjlighet att övergå till kalendermånadsförfarandet sedan de valt kalenderårsförfarandet tillbaka. För att garantera ett enhetligt skattebemötande samt för att systemet ska vara klart och enkelt ska samma förfarande tillämpas på primärproducenter och upphovsmän till konstverk som på andra skattskyldiga som är berättigade till förlängd skatteperiod. Primärproducenter och upphovsmän som är berättigade till kalenderårsförfarandet ska oberoende av omsättning i fortsättningen ha möjlighet att som skatteperiod välja förutom en kalendermånad även ett kalenderårskvartal och i enlighet med förslaget till 162 b § flexiblare möjlighet än nu att övergå från en skatteperiod till en annan. Regleringen ändras bl.a. så att dessa primärproducenter och upphovsmän ska ha rätt att välja kalendermånads- eller kalenderårskvartalsförfarandet på grundval av ansökan när verksamheten inleds eller när denna lag träder i kraft, men möjlighet att ändra den på detta sätt valda skatteperioden först när samma skatteperiod har tillämpats tre kalenderår efter varandra. För närvarande kan en skattskyldig övergå till kalendermånadsförfarandet fast han skulle ha tillämpat kalenderårsförfarandet en kortare tidsperiod än tre år. Bestämmelser om rätt att välja skatteperiod ingår i 162 b §. På primärproducenter och upphovsmän till konstverk som är berättigade till kalenderårsförfarandet tillämpas också de närmare procedurbestämmelserna i 162 c § om ändringar av skatteperioden mitt under kalenderåret.

I 5 mom. föreslås närmare bestämmelser om kalenderåret enligt 2 och 3 mom. Det avgörande är omsättningen eller motsvarande avkastning under det kalenderår då den aktuella skatteperioden tillämpas.

I 6 mom. föreslås definitionen av primärproduktion enligt 162 § 7 mom. ingå utan ändringar.

162 b §. Det föreslås att paragrafen ändras så att bestämmelserna om sammandragsdeklaration överförs till den nya 162 e §.

I 4 mom. föreskrivs om rätt för skattskyldiga enligt 162 a § 2—4 mom. att när den skattepliktiga verksamheten inleds välja en skatteperiod som avviker från huvudregeln. Ansökan ska göras omedelbart i samband med att verksamheten inleds. Med stöd av lagens ikraftträdelsebestämmelser ska den skattskyldiga ha den valrätt som avses i momentet också när lagen träder i kraft.

I 2 mom. föreskrivs om rätt för en skattskyldig som är berättigad till kalenderår- eller kalenderårskvartalsförfarandet att frivilligt byta den skatteperiod han tillämpat från det att verksamheten inleddes. Enligt momentet ska den skattskyldige även på grund av den valrätt som avses i detta moment kunna byta den skatteperiod han valt. Den skattskyldige ska på ansökan kunna övergå till den skatteperiod som enligt 162 a § 2—4 mom. är hans regelrätta skatteperiod eller till en skatteperiod som är kortare än denna skatteperiod. Med stöd av övergångsbestämmelsen ska den skattskyldige ha rätt att byta även den skatteperiod som han tillämpar från och med denna lags ikraftträdande.

För att garantera att systemet är hanterbart föreskrivs i 3 mom. att den skattskyldige ska tillämpa samma skatteperiod minst tre kalenderår utan avbrott. Den skattskyldige ska således kunna byta skatteperiod först sedan han tillämpat den skatteperiod som han ursprungligen valt eller som han valt genom att utnyttja den valrätt som föreskrivs i denna paragraf minst den angivna tiden.

För att garantera att systemet är hanterbart föreskrivs i 4 mom. att en skatteperiod som grundar sig på ansökan enligt 1 mom. tillämpas från ingången av det kalenderår som följer på ansökan. För att Skatteförvaltningen ska kunna förbereda sig på ändringen av skatteperiod, ska ansökan göras senast före

utgången av september före det kalenderår som ansökan gäller.

162 c §. I paragrafen föreskrivs om situationer där den skatteperiod som den skattskyldige tillämpas ändras på något annat sätt än genom att den valrätt som föreskrivs i 162 b § utnyttjas.

I 1 mom. åläggs den skattskyldige att utan dröjsmål underrätta skatteverket, om den omsättning eller motsvarande avkastning under ett i 162 a § 5 mom. avsett kalenderår som gäller kalenderåret eller följande kalenderår sannolikt överskrider den eurogräns som föreskrivs i 162 a § 2 eller 3 mom. I praktiken ska den skattskyldiges anmälan kunna gälla förutom det innevarande kalenderåret även ett redan avslutat kalenderår, om det först i samband med bokslutet framgår att gränsen överskridits. För att Skatteförvaltningen i tid ska kunna förbereda sig på en ändring av skatteperiod, ska den skattskyldige också utan dröjsmål anmäla på förhand, om den omsättning eller motsvarande avkastning som är avgörande med tanke på följande kalenderår sannolikt kommer att överskrida gränsen. Också primärproducenter och upphovsmän till konstverk som är berättigade till kalenderårsförfarandet ska göra en sådan anmälan som avses i momentet om verksamheten ändras så att villkoren för att tillämpa kalenderårsförfarandet inte längre uppfylls.

I 2 mom. föreskrivs om situationer där den skattskyldige lämnar in en anmälan som gäller det innevarande kalenderåret. Som skatteperiod betraktas då en skatteperiod som motsvarar de nya uppgifterna från ingången av den kortare skatteperiod under vilken anmälan har lämnats in. Den skattskyldige ska således lämna in en skattedeklaration som motsvarar de förändrade uppgifterna för den skatteperiod enligt de nya uppgifterna under vilken anmälan har lämnats in. Om t.ex. skatteperioden ändras till en kalenderårskvartal och den anmälan som avses i 1 mom. lämnas in i juni, betraktas kalenderårskvartalet som skatteperiod från början av april. I momentet ingår dessutom ett bemyndigande enligt vilket Skatteförvaltningen bestämmer närmare under vilka förutsättningar skatteverket i enskilda fall kan besluta att åtgärder som gäller det innevarande kalenderåret vidtas från en senare tidpunkt än ovan nämnda tidpunkter.

Skatteförvaltningen kan t.ex. bestämma att skatteperioden i vissa situationer ska ändras först från ingången av följande kalenderår. Momentet ska inte tillämpas i de undantagsfall där den skattskyldige lämnar in en anmälan som gäller ett redan avslutat kalenderår. I en sådan situation kan emellertid 3 mom. bli tillämpligt, om den skattskyldige inte har lämnat in anmälan utan dröjsmål.

I 3 mom. föreskrivs om situationer där skatteverket på något annat sätt än vad som avses i 1 mom. konstaterar att villkoren för att tillämpa förlängd skatteperiod inte längre uppfylls. Då ska som den skattskyldiges skatteperiod betraktas en kortare skatteperiod retroaktivt från kalenderårets början. Momentet ska kunna tillämpas inte bara när uppgiften fås på något annat sätt än genom den skattskyldiges anmälan utan även när den skattskyldige lämnar in den anmälan som avses i 1 mom. men den inte anses ha blivit inlämnad utan dröjsmål och försummelsen inte är väsentlig på det sätt som avses i 4 mom. I momentet föreslås dessutom ett bemyndigande, enligt vilket Skatteförvaltningen kan bestämma närmare under vilka förutsättningar man inte behöver övergå till en kortare skatteperiod fast gränsvärdet skulle ha överskridits eller sannolikt kommer att överskridas. Åtgärder ska inte behöva vidtas t.ex. när gränsvärdet för kalenderårsförfarandet överskrids mycket litet och överskridningen framgår först i slutet av kalenderåret.

I 4 mom. föreskrivs om rätt för skatteverket att överföra en skattskyldig från kalenderårsförfarandet eller kalenderårskvartalsförfarandet till kalendermånadsförfarandet när de villkor som föreskrivs i 162 a § 2—4 mom. är uppfyllda. I syfte att trygga förutsättningarna för skatteövervakning och förhindra skattebedrägerier ska skatteverket effektivt kunna förhindra att en förlängd deklarationsperiod missbrukas. Av denna anledning ska en skattskyldig gå miste om sin rätt att tillämpa förlängd skatteperiod för det första om han väsentligt försummar eller om han på grunder som nämns i 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd kan antas väsentligt försumma sina skyldigheter enligt 26 § 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd i fråga om beskattningen. Förutsättningarna ska till denna del vara desamma som förutsättningarna för

avförande ur förskottsuppbörsregistret eller förutsättningarna för att vägra införa någon i registret.

26 § 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd gäller den som väsentligt försummar skattebetalningen, bokföringsskyldigheten, den deklarations- eller anteckningsskyldighet som gäller beskattningen eller sina andra skyldigheter i fråga om beskattningen. Enligt 26 § 3 mom. 1 punkten i lagen om förskottsuppbörd kan ur förskottsuppbörsregistret avföras eller registrering vägras den som på grundval av sina tidigare försummelser eller försummelser av samfund eller sammanslutningar som denne lett kan antas väsentligt försumma sin skyldighet enligt 2 mom., och enligt 2 punkten ett samfund eller en sammanslutning som på grundval av tidigare försummelser av den som leder samfundet eller sammanslutningen eller tidigare försummelser av andra samfund eller sammanslutningar som denne lett kan antas väsentligen försumma sin skyldighet enligt 2 mom.

Den skattskyldige kan dessutom gå miste om sin rätt att tillämpa en förlängd skatteperiod, om han på en annan grund som motsvarar en grund som nämns i 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd kan antas väsentligt försumma sina skyldigheter enligt 26 § 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd i fråga om beskattningen. Bestämmelsen gör det möjligt att bestämma att kalendermånadsförfarandet ska tillämpas på t.ex. en sådan skattskyldig som står i nära kontakt med näringsidkare som har gjort sig skyldiga till försummelser av skatteförpliktelser utomlands och som av denna orsak kan antas väsentligt försumma sina skatteförpliktelser i Finland. Momentet ska kunna tillämpas t.ex. när en skattskyldig har underlåtit att lämna in den anmälan som avses i 1 mom. eller lämnat in den uppenbart för sent, om försummelsen är väsentlig. Som annan försummelse av en skyldighet som gäller beskattningen ska betraktas t.ex. underlåtenhet att iakttä en skyldighet som föreskrivs i 169 § eller 170 §. Också ett företag som inleder sin verksamhet ska kunna förvägras rätt till förlängd skatteperiod. Försummelsen ska inte behöva gälla mervärdesskatt eller någon annan skatt som omfattas av skattekontoförfarandet, utan skatteverket ska också kunna beakta för-

summelser som gäller andra skatter och som det känner till. Om en skattskyldig överförs till kalendermånadsförfarandet i fråga om mervärdesbeskattningen, ändras skatteperioden till en kalendermånad också i fråga om andra skatter som omfattas av skattekontoförfarandet med stöd av 162 d §. Som skatteperiod betraktas en kalendermånad retroaktivt från kalenderårets början.

I 5 mom. föreskrivs om den anmälan som ska lämnas in för det kalenderår som föregick övergången till en kortare skatteperiod när skatteperioden blir kortare mitt under en skatteperiod på det sätt som avses i 2 mom. Skattedeklarationen för den föregående skatteperioden ska lämnas in senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den anmälan som avses i 1 mom. har lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i skattekontolagen eller vid en senare tidpunkt som skatteverket bestämmer. Skatteverkets förordnande kommer i fråga när skatteverket enligt 2 mom. har bestämt att åtgärder som gäller det innevarande kalenderåret vidtas från en senare tidpunkt än tidpunkten enligt huvudregeln. Angående betalning av den skatt som ska deklarerar enligt momentet föreskrivs i 147 § 3 mom.

En sådan skattskyldig vars skatteperiod med stöd av 3 eller 4 mom. anses vara kortare från ingången av kalenderåret ska vara skyldig att retroaktivt lämna in deklARATIONER enligt den kortare skatteperioden och att betala förseningsavgift, om skatteförhöjning inte påförs för försummelserna.

Enligt 6 mom. ska skatteverket på den skattskyldiges begäran meddela ett överklagbart beslut i ett ärende som avses i 3 mom. Beslut ska alltid meddelas i ett ärende som avses i 4 mom.

162 d §. I paragrafen föreslås bestämmelser om samordning av de skatteperioder som tillämpas på olika skatteslag som omfattas av skattekontoförfarandet. Enligt paragrafen ska en skattskyldig vars skatteperiod är en annan än ett kalenderår i fråga om mervärdesbeskattningen tillämpa samma skatteperiod som på andra skatter och avgifter som drivits in med stöd av de lagar som avses i 1 § 2 och 3 mom. i skattekontolagen, med undantag för lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966) och lotteriskattelagen (552/1992).

Om den skattskyldiges skatteperiod med stöd av 162 a § 3 mom. är ett kalenderår, ska han i fråga om andra skatter tillämpa kalenderårskvartalsförfarandet. Bestämmelsen ska också gälla en situation där skatteverket med stöd av 162 c § 4 mom. eller en motsvarande bestämmelse överför en skattskyldig till kalendermånadsförfarandet i fråga om någon skatt.

162 e §. Det föreslås att i den nya paragrafen intas bestämmelserna om sammandragsdeklaration i den nuvarande 162 b § i oförändrad form.

163 §. I paragrafen föreskrivs om elektronisk deklaration. I 1 mom. föreslås tekniska ändringar som följer av skattekontoförfarandet. Bestämmelser om inlämnande av skattedeklarationen för skatteperioden på elektronisk väg föreslås i skattekontolagen, så hänvisningen till denna deklaration slopas. Hänvisningen till ansökan om förskottsåterbäring slopas, eftersom förfarandet med förskottsåterbäring inte längre tillämpas inom skattekontoförfarandet.

Bemyndigandet i 2 mom. preciseras.

164 §. Det föreslås att ordalydelsen i 1 mom. ajourförs.

I det nuvarande 3 mom. föreskrivs om den tidpunkt då deklarationen anses vara inlämnad. En deklaration som har kommit med posten anses vara inlämnad när försändelsen med deklarationen har postats under skatteverkets adress. En deklaration i maskinspråksform anses ha lämnats in när uppgiften har kommit till skatteverket. Regleringen ändras för det första så att den gäller endast sammandragsdeklarationer, eftersom bestämmelser om saken för skattedeklarationers del föreslås i skattekontolagen. För det andra förenhetligas regleringen för sammandragsdeklarationernas del innehållsmässigt med skattekontolagen.

I paragrafen föreslås ett nytt 2 mom., enligt vilket en sammandragsdeklaration som har lämnats på något annat sätt än på elektronisk väg anses vara inlämnad när den har kommit in till skatteverket på det sätt som föreskrivs i 18 § i förvaltningslagen. Enligt 18 § i förvaltningslagen har en deklaration kommit in till myndigheten den dag då den har getts in till myndigheten. Som ankomstdag för en handling som har sänts per post betraktas också den dag då handlingen har kommit till

myndighetens postbox eller då myndigheten har tillställts ett meddelande om att försändelsen har kommit in till ett postföretag. I praktiken ska deklarationen postas en till två dagar före den inlämningsdag som föreskrivs i förslaget till 162 e § 4 mom. eller lämnas in till skatteförvaltningens verksamhetsställe den aktuella dagen.

Det föreslås att 3 mom. ändras så att det gäller sammandragsdeklarationer som har avgetts på elektronisk väg. Deklarationen anses vara inlämnad när den har kommit in till skatteverket på det sätt som föreskrivs i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet. Som ankomstdag betraktas den dag då deklarationen finns tillgänglig för myndigheten i en mottagarordning eller ett datasystem på ett sådant sätt att meddelandet kan behandlas. Kan ankomsttidpunkten inte utredas, anses meddelandet ha kommit in vid den tidpunkt då det har avsänts, om tillförlitlig utredning om avsändningstidpunkten kan läggas fram. I praktiken ska en elektronisk sammandragsdeklaration kunna skickas på inlämningsdagen.

165 §. I paragrafen föreskrivs om undertecknande av handlingar som är avsedda för skattemyndigheterna. Det föreslås att paragrafen ändras så att den inte längre gäller skattedeklarationer för en skatteperiod, eftersom bestämmelser om dem föreslås i skattekontolagen. Enligt skattekontoförfarandet ska också de skattskyldiga vilkas skatteperiod är en kalendermånad till skillnad från det gällande 2 mom. underteckna skattedeklarationen.

Innehållet i 1 mom. förblir i övrigt oförändrat, men skyldigheten att underteckna deklarationer gäller endast sammandragsdeklarationer.

I 2 mom. föreslås den bestämmelse som ingår i det gällande 3 mom. med den ändringen att det gäller endast ovan nämnda deklarationer. De andra handlingar som nämns i momentet ska undertecknas på nuvarande sätt.

I 3 mom. föreslås det bemyndigande som ingår i det nuvarande 4 mom. ändrat så att det motsvarar de nya 1 och 2 mom.

176 §. I paragrafen föreskrivs om påförande av skatt som baserar sig på deklarationer och andra utredningar. Det föreslås att para-

grafen ändras så att där föreskrivs också om skatt som för närvarande påförs genom efterbeskattning. I paragrafen företas dessutom de ändringar som förorsakas av skattekontoförfarandet.

Det föreslås att 1 mom. ändras så att det inte längre ska tillämpas på debitering av ett obetalt belopp som baserar sig på den skattskyldiges deklaration. Enligt skattekontoförfarandet ska den skattskyldige vara skyldig att på eget initiativ betala skatt som han deklarerat och som är obetald i enlighet med skattekontolagens bestämmelser.

Det föreslås att bestämmelserna om efterbeskattning i 179 § upphävs. Enligt lagförslaget ska skatt i situationer som hör till efterbeskattningens tillämpningsområde påföras med stöd av 1 mom. För närvarande kan efterbeskattning verkställas först efter att den tid som föreskrivs i 178 § gått ut.

Enligt 1 mom. påför skatteverket med avvikelse från uppgifterna i den skattskyldiges skattedeklaration eller om skattedeklaration saknas den skattskyldige skatt som har uppgetts att ska betalas till för lågt belopp eller återbäras till för högt belopp. Villkoret för påförande av skatt ska inte längre vara att skatten faktiskt är obetald, eftersom skattebetalningen sker inom skattekontosystemet. Skatt ska således påföras om den skatt som ska betalas enligt den skattskyldiges skattedeklaration är för liten eller om den skatt som ska återbäras är för stor, för att den förpliktelse eller kreditering som bokförs på skattekontot ska vara av rätt storlek. Skatt ska dock inte påföras t.ex. när den deklarerade skatt som ska betalas till följd av fel som upphäver varandra inte blir för liten eller den skatt som ska återbäras inte blir för stor. Motsvarande princip tillämpas i praktiken för närvarande inom efterbeskattningen.

Med påförande av skatt avses också att återbäringsrätt förvägras med avvikelse från uppgifterna i skattedeklarationen. Momentet tillämpas om skatteverket t.ex. inte godkänner ett belopp av negativ mervärdesskatt som den skattskyldige uppgett i skattedeklarationen eller en rättelse enligt 191 b § 1 mom.

Med stöd av 1 mom. ska skatt kunna påföras i ärenden som lämnar rum för tolkning, även om den skattskyldige anses ha lämnat riktiga uppgifter i sak till skatteverket inom

rätt tid, men har bedömt det skattemässiga bemötandet juridiskt fel. Om den skattskyldige inte alls lämnar in någon skattedeklaration eller deklarerar uppenbart för lite i skatt och inte trots uppmaning kompletterar uppgifterna, ska skatten på nuvarande sätt i enlighet med 177 § påföras enligt uppskattning.

Enligt förslaget till 1 mom. ska skatten kunna påföras oberoende av skälet till att skattebeloppet är felaktigt. När skatten påförs ska man emellertid beakta de begränsningar som 2 mom. innebär. Skatten ska påföras inom de tre veckor som föreskrivs i 179 §, vilket motsvarar den tid inom vilken efterbeskattning ska verkställas för närvarande.

I 2 mom. föreskrivs att någon skatt inte påförs, om saken har avgjorts genom skatteverkets beslut. I momentet föreslås dessutom en uttrycklig bestämmelse om skydd för berättigade förväntningar. En motsvarande bestämmelse ingår i 26 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Skatt kan således i princip på nuvarande sätt påföras i alla situationer där skattemyndigheten inte har avgjort saken i fråga genom ett beslut. Om villkoren för skydd för berättigade förväntningar uppfylls, ska skatt ändå inte påföras. Det är motiverat att en bestämmelse om skydd för berättigade förväntningar intas i lagen därför att efterbeskattning och de särskilda villkoren för den inte längre är tillämpliga. Att en bestämmelse om skydd för berättigade förväntningar tas in i lagen förändrar dock inte dess natur som allmän rättsprincip. Huruvida skyddet för berättigade förväntningar tillämpas ska fortfarande prövas i varje enskilt fall i de situationer som hör till lagens tillämpningsområde. Avsikten är inte heller att förhindra att skyddet för berättigade förväntningar tillämpas i situationer som inte hör till bestämmelsens tillämpningsområde. Inom mervärdesbeskattningen ska man således åttnjuta skydd för berättigade förväntningar i samma omfattning som det nu är accepterat i beskattnings- och rättspraxis.

Paragrafens nuvarande 2 och 3 mom. föreslås bli 4 och 5 mom.

177 §. I paragrafen ingår bestämmelser om beskattning enligt uppskattning. I bestämmelserna föreslås ändringar som beror på skattekontoförfarandet.

Det föreslås att 1 mom. ändras så att förut-sättningen för att verkställa beskattning enligt uppskattning inte längre ska vara försum-melse av skattebetalningen, utan det ska räcka att den skattskyldige har försummat att deklarerat skatt helt eller uppenbart deklarerat för lite i skatt. Betalningsunderlåtelsevillko-ret är inte tillämpligt för enligt skattekonto-förfarandet kan den skattskyldige inte längre på grund av referensuppgifter som ges i sam-band med betalningen hänföra en betalning till mervärdesskatt. Med det nya förfarandet är det inte längre så att mervärdesbeskattning inte verkställs i en situation där den skatt-skyldige har underlåtit att lämna in skattede-klaration eller lämnat in en bristfällig dekla-ration, men har betalat skatten till korrekt be-lopp. Enligt skattekontoförfarandet bokförs en extra betalning som kreditering på skatte-kontot och kan användas som betalning för en mervärdesskatteförpliktelse först när för-pliktelsen i fråga på grund av uppgifter i de-klarationen eller skatteverkets beslut om uppskattning har bokförts på kontot.

Det föreslås att 2 mom. ändras så att skat-teverket i samband med en uppmaning att fullgöra deklarationskyldigheten enligt 7 § 4 mom. i skattekontolagen delger den skatt-skyldige uppgifter om grunderna för det upp-skattade skattebeloppet och påförandet av det. Den skattskyldige ska ges tillfälle att avge förklaring. Om den skattskyldige inte lämnar in en korrekt skattedeklaration efter uppmaningen, delger skatteverket den skatt-skyldige i enlighet med 184 § ett beslut till vilket fogats besväransvisning och som inne-håller de uppgifter som avses i det nuvarande 4 mom.

Den bestämmelse som för närvarande ingår i 2 mom. blir nytt 3 mom. i stället för det upphävda 3 mom. Ordalydelsen ändras så att den motsvarar ändringen i 1 mom.

178 §. Det föreslås att paragrafen ändras så att bestämmelserna om efterbeskattning slo-pas och i paragrafen intas villkor för att skatt inte behöver påföras på det sätt som avses i 176 § vilka motsvarar de nuvarande villkoren för att efterbeskattning inte behöver verkstäl-las i 180 §.

1 mom. föreslås motsvara bestämmelsen i 180 § 1 mom. Enligt momentet ska skatt inte behöva påföras, om staten inte går miste om

skatteinkomster till följd av att skatten inte påförs på grund av köparens avdrags- eller återbäringsrätt. Bestämmelsen ordalydelse ändras så att den motsvarar ändringarna i 176 § 1 mom. För att bestämmelsens till-lämpningsområde inte ska bli oändamålsen-ligt omfattande, ska skatten inte behöva påfö-ras i de situationer som avses i momentet en-dast om en opartisk beskattning eller någon annan orsak inte kräver att skatten påförs. Något motsvarande villkor ingår inte i den nuvarande lagen men det är nödvändigt efter-som det nya förfarandet är tillämpligt också på andra situationer där skatt påförs utom på efterbeskattning. Förfarandet är således inte avsett att utgöra huvudsakligt förfarande i af-färstransaktioner mellan skattskyldiga och det får inte leda till att de skattskyldiga be-handlas olikvärdigt. Det ska också vara av betydelse om påförandet av skatten beror på t.ex. en omständighet som beror på den skatt-skyldige eller inte. Med stöd av 3 mom. ska Skatteförvaltningen bestämma närmare om villkoren för att skatt inte ska behöva påfö-ras.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse som motsvarar 180 § 2 mom. Bestämmelsens or-dalydelse ändras så att den motsvarar änd-ringarna i 176 § 1 mom. och bemyndigandet överförs till 3 mom.

Enligt 3 mom. ska Skatteförvaltningen meddela närmare föreskrifter om när skatt som avses i 1 och 2 mom. inte behöver påfö-ras.

179 §. I paragrafen intas bestämmelser om tidsfristen för påförande av skatt enligt 176 § i förslaget.

För närvarande ska skatt enligt 178 § påfö-ras inom ett år, om skattedeklarationen har lämnats in inom föreskriven tid. I praktiken är det endast skatt som den skattskyldige de-klararat men inte betalt som påförs inom denna tid. I fortsättningen ska denna skatt inte längre påföras med stöd av mervärdes-skattelagen. I andra situationer försätter tids-fristen på ett år i praktiken de skattskyldiga i olikvärdig ställning beroende på om dekla-rationen har inlämnats inom föreskriven tid el-ler inte. Av dessa orsaker slopas den tidsfrist på ett år som avses i 178 §.

Enligt 1 mom. ska skatt som avses i 176 § påföras inom tre år från utgången av den rä-

kenskapsperiod för vilken skatten borde ha betalats. Tidsfristen motsvarar den tid inom vilken efterbeskattning för närvarande ska verkställas enligt 179 §, men den ska dessutom vara tillämplig på kalenderårskvartalsförfarandet.

När kalenderårskvartalsförfarandet tillämpas ska skatten i praktiken på nuvarande sätt påföras inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod till vilken den kalendermånad för vilken skatten borde ha betalats hänförs sig. Om den skattskyldiges skatteperiod är ett kalenderårskvartal eller ett kalenderår är räkenskapsperioden enligt 208 a § ett kalenderår. Enligt samma paragraf är räkenskapsperioden för en renbeteslagsgrupp ett renskötseår. För dessa skattskyldigas del ska skatten alltså påföras inom tre år från utgången av det kalenderår eller renskötseår för vilket skatten borde ha betalats.

I 2 föreslås en bestämmelse som motsvarar det nuvarande 179 § 3 mom. om när skatten anses ha påförts inom föreskriven tid.

180 §. I 1 mom. föreslås en bestämmelse som motsvarar det nuvarande 179 § 2 mom. om skatt som påförs dödsbo.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse som motsvarar 179 § 2 mom. om tidsfrist för skatt som avses i 1 mom. Tidsfristen preciseras så att skatten inte kan påföras om den tidsfrist som avses i 179 § har löpt ut.

182 §. I paragrafen föreskrivs om skatteförhöjning. I 1 mom. 1 och 3 punkten föreslås ändringar som följer av skattekontoförfarandet och till paragrafen fogas ett nytt 5 mom.

Det föreslås att 1 mom. 1 punkten upphävs, för enligt skattekontoförfarandet ska skatteförhöjning inte längre påföras för obetald mervärdesskatt, utan på den ska endast betalas dröjsmålsränta enligt skattekontolagen. Bestämmelserna i nuvarande 2—4 punkten överförs till 1—3 punkten, delvis ändrade.

Enligt skattekontoförfarandet ska skatteförhöjning i regel inte påföras om den skattskyldige försummar att lämna in skattedeklarationen i rätt tid, utan förseningsavgift enligt skattekontolagen. Förseningsavgift ska också påföras för det belopp som inte deklarerats, när den skattskyldige lämnar in en deklARATION inom föreskriven tid där endast en del av den skatt som ska redovisas har deklarerats

men han senare på eget initiativ lämnar in en rättelsedeklARATION. Skatteförhöjning ska dock med stöd av 1—3 punkten fortfarande kunna påföras om den skattskyldige inte lämnar in deklARATION eller kompletterar en bristfällig eller ofullständig deklARATION inom rimlig tid. Skatteförhöjning ska således fortfarande gälla t.ex. sådana situationer där skatteverket har vidtagit åtgärder för att påföra skatt innan den skattskyldige har lämnat in riktiga uppgifter med en skattedeklarATION. Den skattskyldige ska inte heller kunna undvika skatteförhöjning genom att lämna in riktiga uppgifter med en skattedeklarATION efter att skattegranskning har inletts eller efter att han fått information om en planerad granskning. Påförande av skatteförhöjning ska dock inte alltid förutsätta att skatteverket har vidtagit åtgärder innan deklARATIONEN lämnats in, utan saken avgörs från fall till fall. Om skatteförhöjning påförs för en försummelse, ska förseningsavgift inte påföras enligt skattekontolagen. För att förtydliga gränsdragningen mellan förseningsavgift och skatteförhöjning ändras den bestämmelse som tas in i 1 mom. 2 punkten så att skatteförhöjning kan påföras endast om den skattskyldige har försummat att lämna in skattedeklarATION helt och hållet eller har lämnat in den väsentligt för sent. För närvarande gäller bestämmelsen försummelse att lämna in skattedeklarationen i rätt tid.

Hänvisningen i 2 mom. ändras i överensstämmelse med ändringarna i 1 mom.

Ordalydelsen i 4 mom. ska preciseras.

Som nytt 5 mom. intas för tydlighetens skull en hänvisning till förseningsavgift som med stöd av skattekontolagen påförs för försummelse att deklARERA skatt inom föreskriven tid.

183 §. I paragrafen föreskrivs om skattetillägg. Det föreslås att paragrafen upphävs, för enligt skattekontoförfarandet ska inte skattetillägg utan dröjsmålsränta enligt skattekontolagen betalas på skatt som inte betalats inom föreskriven tid.

184 §. I 1 mom. föreskrivs om ett överklagbart beslut om påförande av skatt, skattetillägg eller skatteförhöjning som ska delges den skattskyldige. Enligt skattekontoförfarandet påförs skatten i enlighet med 176 § med stöd av mervärdesskattelagen och skat-

teverket bestämmer i samband med beslutet den förfallodag enligt finansministeriets föreskrifter då skatten ska betalas. Momentet ska inte längre gälla situationer där den skattskyldige har låtit bli att betala skatt som han deklarerat, eftersom enligt skattekontoförfarandet drivits in sådan skatt hos den skattskyldige med stöd av skattekontolagen utan något beslut om påförande av skatten som skulle ha fattats med stöd av mervärdesskatte-
telagen. I samband med skatteverkets beslut ska den skattskyldige inte längre delges någon debetsedel och skattetillägg ska inte betalas på skatten, så det föreslås att hänvisningen till dem slopas i momentet.

Det föreslås att 2 mom. ändras så att det gäller endast ett positivt eller negativt beslut om rätt till återbäring som getts med anledning av den skattskyldiges ansökan eller någon annan motsvarande utredning. Om ansökningsförfarandet föreskrivs bl.a. i 133 c och 133 n §, 149 b § 4 mom. samt 191 b § 2 mom. samt i den gällande 133 u §. Enligt skattekontoförfarandet ska bestämmelsen till skillnad från nuläget inte vara tillämpligt på skatt enligt 149 § och 149 b § 3 mom. som berättigar till återbäring. I dessa situationer uppkommer rätt till återbäring på grund av skattedeklarationen utan beslut. Om skattemyndigheten med avvikelse från deklara-
tionsuppgifterna inte beviljar rätt till återbäring, är det fråga om påförande av skatt enligt 1 mom.

185 §. I paragrafen föreskrivs om beslut som fattas på skatteombudets yrkande. I paragrafen slopas begreppet skattetillägg och ordalydelsen förenhetligas med 184 §. Paragrafen ska också vara tillämplig när skatteombudet anser att den skattskyldige inte har rätt till återbäring enligt 149 § eller 149 b § 3 mom. eller rätt att göra avdrag enligt 191 § 2 mom. eftersom det då är fråga om ett beslut om påförande av skatt. Den ska inte tillämpas i situationer där det är fråga om den skattskyldiges ansökan om rätt till återbäring, eftersom både positiva och negativa beslut ges med anledning av ansökan.

187 §. Enligt paragrafen ska skatt som ska återbäras till en skattskyldig betalas utan dröjsmål. Dessutom innehåller paragrafen bestämmelser om ränta som ska betalas på skatt som ska återbäras. Det föreslås att para-

grafens nuvarande bestämmelser upphävs, för enligt skattekontoförfarandet bokförs skatt som ska återbäras som kreditering på skattekontot och återbärs till den skattskyldige i enlighet med skattekontolagens bestämmelser. På skatten betalas ränta i enlighet med skattekontolagen.

188 a §. Det föreslås att till lagen fogas nya 188 a och 188 b §, som gäller en i 147 § 2 mom. avsedd skattskyldig för ett gemenskapsinternt förvärv av ett nytt transportmedel som inte förs in i registret över mervärdesskattskyldiga. Specialbestämmelserna behövs eftersom dessa skattskyldiga inte omfattas av skattekontoförfarandets tillämpningsområde. Bestämmelserna i paragrafen motsvarar de bestämmelser i 133 s § i lagförslaget som ska tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen för elektronisk handel.

Enligt 1 mom. ska skatteverket meddela en skattskyldig som avses i 147 § 2 mom. obetald skatt som denne deklarerat.

Enligt 2 mom. ska på skatt som avses i 1 mom. tillämpas vad som i 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om skatt som deklarerats med en periodskattedeklaration.

I 3—5 mom. föreskrivs om skattetillägg. Specialbestämmelsen behövs eftersom skattekontolagens bestämmelser om dröjsmålsränta inte gäller sådana skattskyldiga som avses i 147 § 2 mom., utan deras dröjsmålspåföljder bestäms fortfarande i enlighet med lagen om skattetillägg och förseningsränta.

188 b §. I paragrafen föreslås bestämmelser om skatt som ska återbäras till en skattskyldig som avses i 147 § 2 mom. och ränta som ska betalas på den, varom föreskrivs i 187 § som föreslås bli upphävd. Till skattskyldiga som avses i 147 § 2 mom. ska skatt fortfarande återbäras med stöd av mervärdesskatte-
lagen och lagen om skatteuppbörd.

Enligt 1 mom. ska skatt som ska återbäras betalas utan dröjsmål.

Enligt 2 mom. ska på skatt som ska återbäras betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd på nuvarande sätt. För att rätten till ränta för skattskyldiga som avses i 147 § 2 mom. ska vara enhetlig med den rätt till ränta för skattskyldiga som tillämpar skattekontoförfarandet, ska räntan löpa redan från betalningsdagen för skatten och inte på nuva-

rande sätt från utgången av den andra kalendermånaden efter räkenskapsperioden.

191 §. I paragrafen föreslås en allmän bestämmelse om hur den skattskyldige på eget initiativ ska rätta ett fel i skattedeklarationen. I enlighet med nuvarande praxis ska ett fel i regel rättas genom att en rättelsedeklaration till skattedeklarationen lämnas in för skatteperioden i fråga. Bestämmelsen gäller rättelse av fel till såväl fördel som nackdel för den skattskyldige.

Enligt 2 mom. utfärdar Skatteförvaltningen närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas in i en rättelsedeklaration till skattedeklarationen och på vilket sätt uppgifterna lämnas.

191 a §. I paragrafen föreskrivs om den tid under vilken den skattskyldige är skyldig att rätta skatt som han felaktigt uppgett att ska betalas till för lågt belopp eller att ska dras av till för högt belopp. Den skattskyldige ska göra en rättelse enligt 191 § inom den tid som föreskrivs i 179 §. Bestämmelsen motsvarar det nuvarande rättsläget.

191 b §. I paragrafen föreskrivs om rättelse på eget initiativ av skatt som den skattskyldige felaktigt uppgett att ska betalas till för högt belopp eller dras av till för lågt belopp under räkenskapsperioden och om rätt att få beloppet i fråga som återbäring efter räkenskapsperiodens utgång.

I 1 mom. föreslås bestämmelser om rättelse under räkenskapsperioden av skatt som uppgetts att ska betalas till för högt belopp eller skatt som inte uppgetts att ska återbäras. Med det nuvarande förfarandet kan den skattskyldige få denna skatt till godo under räkenskapsperioden endast genom att dra av den för följande kalendermånader. Enligt skattekontoförfarandet ska den skattskyldige ha rätt att få skatt som uppgetts att ska betalas till för högt belopp eller skatt som inte har uppgetts att ska återbäras som återbäring under räkenskapsperioden genom att lämna in en rättelsedeklaration enligt 1 mom. till skattedeklarationen. Den skatt som berättigar till återbäring bokförs på skattekontot som en kreditering som återbärs till den skattskyldige när de villkor som föreskrivs i skattekontolagen är uppfyllda. På beloppet betalas ränta i enlighet med skattekontolagen. För att behålla ett administrativt enkelt förfarande

ska den skattskyldige dock på nuvarande sätt kunna rätta ett fel också genom att dra av beloppet i fråga för följande skatteperioder i räkenskapsperioden. Avdrag för följande skatteperioder leder enligt skattekontoförfarandet till återbäring, om en rättelse av skatter som ska betalas eller avdras leder till att avdragen för skatteperioden i fråga inte kan göras till fullt belopp. Det avdragna beloppet blir således skatt enligt 149 § som berättigar till återbäring för den skatteperiod då rättelsen har gjorts och på den betalas ränta i enlighet med skattekontolagens bestämmelser. Bestämmelsens ordalydelse ändras så att ”kalendermånad” ersätts med ”skatteperiod”, så att bestämmelsen blir tillämplig även på de skattskyldiga vilkas skatteperiod är ett kalenderårskvartal.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse som motsvarar det nuvarande 191 § 2 mom. om att en skattskyldig som inte har gjort en rättelse eller korrigering som nämns i 1 mom. ska ha rätt att efter räkenskapsperiodens utgång få den skatt som uppgetts att ska betalas till för högt belopp eller skatt som inte har uppgetts att ska återbäras som återbäring på basis av ansökan eller någon annan utredning. Skatteverket fattar beslut om saken med stöd av 184 § 2 mom. Beloppet i fråga återbärs i enlighet med skattekontoförfarandet.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse som motsvarande den nuvarande bestämmelsen om tidsfrist i 2 mom., justerad i överensstämmelse med skattekontoförfarandet.

I 4 mom. föreskrivs för tydlighetens skull att den skatt som avses i paragrafen återbärs i enlighet med skattekontoförfarandet.

I lagen intas inte den nuvarande bestämmelsen i 191 § 3 mom. om rätt för den som gör ett gemenskapsinternt förvärv att få återbäring under räkenskapsperioden. Den som gör ett gemenskapsinternt förvärv och som inte är skattskyldig för annan verksamhet ska med stöd av 191 b § 1 mom. ha rätt att få överbetald skatt som återbäring med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 191 § under räkenskapsperioden.

192 §. I paragrafen föreskrivs om rättelse av skatteverkets beslut. Enligt skattekontoförfarandet betalar skatteverket de skattebelopp som ska återbäras till den skattskyldige

till följd av ett rättelsebeslut med stöd av skattekontolagens bestämmelser. I 1 mom. föreskrivs således med avvikelse från nuläget om den skattskyldiges rätt till återbäring och inte om skatteverkets skyldighet att betala beloppen i fråga till den skattskyldige. Dessutom ändras paragrafens ordalydelse i enlighet med de andra föreslagna ändringarna.

193 §. I 2 mom. föreskrivs om besvärstider. Till momentet fogas besvärstid som gäller beslut enligt 162 c § 6 mom. Beslut ska överklagas inom 30 dagar från delfäendet. I momentet slopas hänvisningen till 149 § 4 mom. som gäller förskottsåterbäring.

I 3 mom. korrigeras hänvisningen.

204 §. Paragrafens ordalydelse ska preciseras.

205 §. Enligt 2 mom. till parten betalas skatt som genom domstolens beslut blivit avlyft eller nedsatt på det sätt som föreskrivs i 187 §. Det föreslås att momentet ändras så att parten ska ha rätt att som återbäring få skatt som det har bestämts att ska betalas till för högt belopp eller skatt som det har bestämts att inte ska återbäras. Enligt skattekontoförfarandet bokförs skatten i fråga med stöd av skatteverkets beslut som kreditering på skattekontot och betalas till den skattskyldige i enlighet med skattekontolagens bestämmelser.

206 §. I paragrafen föreskrivs bl.a. om efterbetalningstid för skatt som baserar sig på domstolens beslut och om utfärdande av debetsedel. Det föreslås att paragrafen ändras så att skatteverket inte längre ska utfärda en debetsedel i samband med beslutet om efterbetalningstid utan delge den skattskyldige beslutet i fråga. Med skattekontoförfarandet bokförs den skatt som baserar sig på beslutet som en förpliktelse på skattekontot som ska betalas i enlighet med skattekontolagens bestämmelser. Dessutom justeras paragrafens ordalydelse i enlighet med de andra föreslagna ändringarna.

208 a §. Det föreslås att paragrafen ändras så att för en skattskyldig vars skatteperiod är ett kalenderårskvartal anses räkenskapsperioden vara ett kalenderår. Syftet med bestämmelsen är att förenkla förfarandet så att när lättnad räknas ut ska den skatt som redovisas för en skatteperiod motsvara den skatt som redovisas för hela skatteperioder, trots

att den skattskyldiges räkenskapsperiod enligt bokföringslagen skulle gå ut mitt under kalenderårskvartalet.

218 §. I 3 mom. föreskrivs om mervärdes-skatteförseelse. Det föreslås att till momentet fogas en hänvisning till 162 c § 5 mom., där det föreskrivs om tidpunkten för inlämnande av skattedeklarationen när den skattskyldige på det sätt som avses i 162 c § 2 mom. mitt under en längre skatteperiod övergår till en kortare skatteperiod. Paragrafen ska också tillämpas på försummelser med den normala deklARATIONSSKYLDIGHETEN för en skattskyldig som tillämpar förlängd skatteperiod enligt 162 a § 2 och 3 mom.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2010.

Enligt 2 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen ska lagen tillämpas på skatt som ska deklarerar, betalas och återbäras för skatteperioder som börjar den dag lagen då träder i kraft eller därefter. Lagen ska också tillämpas på det renskötselår som har börjat före lagens ikraftträdande och som går ut efter lagens ikraftträdande. På dessa skatteperioder tillämpas skattekontoförfarandet i sin helhet.

Enligt 3 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen ska på skatt som ska deklarerar, betalas och återbäras för en skatteperiod som gått ut före lagens ikraftträdande fortfarande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan. Bestämmelsen betyder i praktiken att skatten i fråga även efter lagens ikraftträdande ska deklarerar på nuvarande sätt med övervakningsdeklaration och med iakttagande av de nuvarande tidsfristerna. På skatt som påförs efter lagens ikraftträdande för skatteperioderna i fråga ska således tillämpas bestämmelserna om efterbeskattning samt den nuvarande tidsfristen enligt 178 §, om den skattskyldige har lämnat in sin deklaration i tid. Som påföljd av försummelser med deklARATIONSSKYLDIGHETEN vilka gäller skatteperioderna i fråga påförs på nuvarande sätt skatteförhöjning och inte förseningsavgift enligt skattekontolagen

Skattekontoförfarandet ska dock i begränsad omfattning också tillämpas på skatt som ska deklarerar, betalas och återbäras för en

skatteperiod som gått ut före lagens ikraftträdande. Bestämmelser om detta ingår i 11—15 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen och i skattekontolagen.

I 4 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen föreskrivs att den skattskyldiges rätt att hänföra en betalning upphör. Under övergångsperioden överförs belopp som den skattskyldige betalat in efter den 1 mars 2010 som betalning för skatt av Skatteförvaltningen till kontot inom skattekontosystemet, fast skatten skulle ha betalats i enlighet med det nuvarande betalningsförfarandet. En betalning som gjorts efter denna tidpunkt bokförs som kreditering på skattekontot och kan användas i enlighet med skattekontolagens bestämmelser som betalning även för andra förpliktelse på skattekontot än mervärdesskatt. Enligt momentet ska de nuvarande 148 § 1 och 2 mom. således inte tillämpas på ett belopp som den skattskyldige betalat in som betalning för skatt efter den 1 mars 2010, fast den skattskyldige meddelar att han betalat skatt för en skatteperiod som gått ut före lagens ikraftträdande. Enligt momentet ska det nuvarande 148 § 3 mom. inte tillämpas på skatt beträffande vilken beslutet om påförande av skatten har fattats den dag då lagen träder i kraft eller därefter. Beslutet om påförande av denna skatt registreras som en förpliktelse på skattekontot och betalningar kan inte längre hänföras till den med iakttagande av det nuvarande betalningsförfarandet.

En skattskyldig kan således på eget initiativ deklarerat och betala skatt för en skatteperiod som gått ut före lagens ikraftträdande på nuvarande sätt till den 1 mars 2010. Exempelvis på skatt som ska redovisas för november och december 2009 tillämpas således i regel de nuvarande bestämmelserna.

I 5 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen föreskrivs om rätt för en skattskyldig att dra av ett belopp enligt den nuvarande 149 §, som inte har kunnat dras av för den sista skatteperioden under 2009, för skatteperioder som börjar efter lagens ikraftträdande. Rätten till avdrag ska gälla både sådana skattskyldiga vilkas räkenskapsperiod går ut först efter lagens ikraftträdande och sådana skattskyldiga vilkas räkenskapsperiod går ut i slutet av 2009. Med avdragsförfarandet kan

en skattskyldig få beloppet i fråga som återbäring på basis av den skattedeklaration som lämnas in för januari 2010 i enlighet med skattekontoförfarandet. Den skattskyldige kan få skatten i fråga som återbäring även med iakttagande av ansökningsförfarande med stöd av det nuvarande 149 § 1 mom., om den skattskyldiges räkenskapsperiod går ut i slutet av 2009, eller som förskottsåterbäring enligt 149 § 2 eller 3 mom. Då kan skatten inte dras av för den skatteperiod som börjar när lagen träder i kraft. Avdragsförbudet gäller också skatt som den skattskyldige får som återbäring med stöd av 6 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen.

I 6 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen föreskrivs om rätt för en sådan skattskyldig vars skatteperiod ändras till ett kalenderår eller ett kalenderårskvartal när lagen träder i kraft att i samband med ikraftträdandet som återbäring få ett belopp som avses i den nuvarande 149 § och som inte har kunnat dras av för den sista skatteperioden 2009. Bestämmelsen är nödvändig för att sådana skattskyldiga vilkas räkenskapsperiod enligt bokföringslagen avviker från kalenderåret ska kunna få ett belopp enligt momentet som inte dragits av för skatteperioden till godo redan tidigare än för det kalenderårskvartal som börjar när lagen träder i kraft eller i samband med den skattedeklaration som lämnas in för kalenderåret.

Enligt 7 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen tillämpas 149 b—149 d § på den räkenskapsperiod som går ut den dag då lagen träder i kraft eller därefter. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod går ut den dag då lagen träder i kraft eller därefter, tillämpas således det nya förfarandet på lättnaden vid den nedre gränsen, och på det belopp som återbärs som lättnad tillämpas skattekontoförfarandet i sin helhet. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod går ut i slutet av 2009, betalas lättnaden på nuvarande sätt till en skattskyldig som omfattas av kalendermånadsförfarandet på basis av ansökan eller en annan utredning och på motsvarande sätt anmäler en skattskyldig som omfattas av kalenderårsförfarandet lättnaden på nuvarande sätt med skattedeklarationen och drar av lättnaden från den skatt som ska redovisas för kalenderåret. Det belopp som återbärs

som lättnad bokförs med stöd av skattekontolagen som kreditering på skattkontot och på det betalas krediteringsränta enligt skattekontolagen räknat från registreringen. På det belopp som återbärs som lättnad betalas inte ränta för tiden före registreringen på skattekontot.

I 8 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen föreskrivs om rätt till lättnad vid den nedre gränsen för en sådan skattskyldig vars skatteperiod ändras från en kalendermånad till ett kalenderårskvartal eller ett kalenderår när lagen träder i kraft. Som den skattskyldiges räkenskapsperiod betraktas då från lagens ikraftträdande ett kalenderår med stöd av 208 a §. En skattskyldig vars räkenskapsperiod enligt bokföringslagen avviker från kalenderåret ska när lagen träder i kraft ha rätt att få lättnad vid den nedre gränsen av den skatt som ska redovisas för den del av räkenskapsperioden som föregick lagens ikraftträdande. På lättnaden tillämpas i tillämpliga delar de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet så att som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader före ikraftträdandet som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen. Tillämpliga blir t.ex. 149 a § 3 mom. och med stöd av det räkneregeln i 3 § 3 mom. Lättnaden betalas på basis av ansökan eller någon annan utredning. Det belopp som återbärs som lättnad bokförs dock med stöd av skattekontolagen som kreditering på skattekontot och betalas till den skattskyldige med stöd av skattekontolagen, inte mervärdesskattelagen. På lättnaden betalas krediteringsränta enligt skattekontolagen räknat från registreringen.

I 9 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen föreskrivs om rätt till lättnad vid den undre gränsen för en sådan primärproducent eller upphovsman till ett konstverk vars skatteperiod på grund av 10 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen ändras från ett kalenderår till en kalendermånad när lagen träder i kraft. Som den skattskyldiges räkenskapsperiod ska således inte längre med stöd av 208 a § betraktas ett kalenderår. En skattskyldig vars räkenskapsperiod enligt bokföringslagen avviker från kalenderåret, ska ha rätt att få lättnad vid den undre gränsen för den del av räkenskapsperioden i fråga som börjar när lagen träder i kraft. När be-

stämmelserna om lättnad tillämpas betraktas som den skattskyldiges räkenskapsperiod de kalendermånader efter ikraftträdandet som ingår i räkenskapsperioden i fråga. När lättnaden beräknas tillämpas den räkneregeln som avses i 3 § 3 mom. I enlighet med 7 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen ska på lättnaden tillämpas mervärdesskattelagens nya bestämmelser och skattekontoförfarandet.

I 10 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen föreskrivs om rätt för en sådan skattskyldig vars skatteperiod är en skatteperiod som avses i 162 a § 2, 3 eller 4 mom. att välja skatteperiod i samband med att lagen träder i kraft. Som de skattskyldigas skatteperioder betraktas från lagens ikraftträdande skatteperioderna enligt huvudreglerna i 162 a § 2, 3 och 4 mom. De skattskyldiga överförs av skatteverket till skatteperioderna i fråga på grundval av förfrågningar som tillställts de skattskyldiga före lagens ikraftträdande. En skattskyldig ska dock kunna välja en kortare skatteperiod än den skatteperiod som bestäms enligt 162 a § 2, 3 eller 4 mom. inom tre månader efter lagens ikraftträdande på basis av sitt svar på ovan nämnda förfrågan eller en separat ansökan.

I 11 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen föreskrivs för tydlighetens skull om det förfarande som iaktas när den skattskyldige efter den 1 mars 2010 lämnar in en skattedeklaration som gäller skatt som ska betalas för en skatteperiod som gått ut före lagens ikraftträdande och betalar skatten. Enligt 4 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen ska ett belopp som betalas in som betalning för skatt efter den 1 mars inte längre hänföras till den skatteperiod som den skattskyldige meddelar att han betalat skatten för. Då påförs skatten i övergångsskedet den skattskyldige med stöd av de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet på samma sätt som i en situation där den skattskyldige inte alls har betalat den skatt han deklarerat. Den skatt som den skattskyldige deklarerat bokförs med stöd av ett beslut som förpliktelse på skattekontot och blir betald i enlighet med skattekontoförfarandet. På skatten ska betalas skattetillägg enligt 13 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen.

I 12 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen föreskrivs om skattförhöjning som påförs till följd av försummelse att betala skatt som ska betalas för en skatteperiod som gått ut före lagens ikraftträdande. Skatteförhöjning ska inte påföras till följd av betalningsförsummelse i fråga om skatt som påförs efter lagens ikraftträdande, eftersom den skattskyldige inte kan hänföra ett belopp som han betalar in till skatt som bokförs på skattekontot i fråga.

I 13 § i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen föreskrivs om skattetillägg som ska betalas för skatt som ska betalas för en skatteperiod som gått ut före lagens ikraftträdande när skatten påförs den skattskyldige efter ikraftträdandet. Med avvikelse från det nuvarande 183 § 3 mom. ska skattetillägg räknas till utgången av 2009. Beslutet om påförande av skatten i fråga registreras som en förpliktelse på skattekontot och på skatten betalas dröjsmålsränta enligt skattekontolagen från skattekontolagens ikraftträdande. Sättet att beräkna dröjsmålsränta är något förmånligare för den skattskyldige än skattetillägg. Också skattetillägget bokförs som förpliktelse på skattekontot men på det behöver inte dröjsmålsränta räknas. Momentet ska gälla alla beslut om påförande av skatt som fattas efter ikraftträdandet. Om det är fråga om skatt som ska betalas för november eller december 2009 eller kalenderåret 2009 ska inget skattetillägg betalas.

I 14 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen föreskrivs om ränta som ska betalas på skatt som återbärs när beslutet om skatt som ska återbäras för en skatteperiod som gått ut före lagens ikraftträdande fattas efter ikraftträdandet. Skatten i fråga bokförs på skattekontot som en kreditering. Momentet gäller t.ex. skatt som ska återbäras till den skattskyldige med stöd av ett beslut enligt 149 § 1 mom. eller 191 § 2 mom. På skatt som ska återbäras betalas ränta med stöd av mervärdesskattelagen till den dag beslutet fattas och därefter betalas krediteringsränta enligt skattekontolagen. Regleringen inverkar inte kännbart på den ränta som den skattskyldige får, eftersom räntesatsen för ränta enligt 187 § och krediteringsräntan är lika stor. Den skattskyldige får emellertid i vissa situationer mer ränta till godo än med det nu-

varande systemet, eftersom krediteringsränta börjar betalas från beslutsdagen och inte först två månader efter räkenskapsperiodens utgång. Dessutom ska ränta med stöd av skattekontolagen också betalas på ränta som betalats med stöd av mervärdesskattelagen.

I 15 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen föreskrivs om den skattskyldiges möjlighet att tillämpa det korrigeringsförfarande som föreskrivs i det nuvarande 191 § 1 mom. i övergångsskedet. Enligt momentet kan den skattskyldige dra av skatt som han deklarerat till för högt belopp för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande under räkenskapsperioden för en skatteperiod som börjar efter lagens ikraftträdande. Korrigeringsmöjligheten gäller således skatt som deklarerats till för högt belopp för en kalendermånad i den räkenskapsperiod som går ut efter lagens ikraftträdande. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod enligt bokföringslagen avviker från kalenderåret och räkenskapsperioden ändras när lagen träder i kraft från räkenskapsperioden enligt bokföringslagen till ett kalenderår med stöd av 208 a §, ska korrigeringen kunna göras under den räkenskapsperiod som tillämpas från lagens ikraftträdande. Om den skattskyldige upptäcker felet först efter räkenskapsperioden utgång ska den skattskyldige ha rätt att få den skatt som betalats till för högt belopp eller som inte återburits med stöd av det nuvarande 191 § 2 mom. som återbäring på ansökan. Det belopp som återbärs och den ränta som betalas på det till beslutsdagen bokförs på skattekontot som kreditering.

1.3 Lag om skatt på vissa försäkringspremier

5 §. I paragrafen föreskrivs om betalning av skatt som utgår för en kalendermånad. Enligt skattekontoförfarandet ska skatten betalas följande kalendermånad efter kalendermånaden i fråga på den allmänna förfallodag som avses i skattekontolagen. Betalningstidpunkten tidigareläggs med 13 dagar jämfört med nuläget.

6 §. I paragrafen föreskrivs om deklARATIONSTIDPUNKTEN för skatt som ska betalas för en kalendermånad. Enligt skattekontoförfarandet ska skatten deklarerars vid den tid-

punkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen med periodskattedecklaration. Tidpunkten för inlämnande av elektronisk deklaration tidigareläggs med 13 dagar och tidpunkten för inlämnande av deklaration på papper med 18 dagar jämfört med nuläget. Begreppet månadsdeklaration ändras till skattedecklaration. I paragrafen slopas bestämmelsen om helgdag och därmed jämförbara dagar, eftersom en motsvarande bestämmelse ingår i skattekontolagen.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämelse. Ikraftträdelse- och övergångsbestämelsen motsvarar mervärdesskattelagens ikraftträdelse- och övergångsbestämelse. Med stöd av 3 mom. ska skatt som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande i tillämpliga delar tillämpas ikraftträdelse- och övergångsbestämelsen i det lagförslag som gäller mervärdesskattelagen.

1.4 Lag om skatteredovisning

3 §. Intagsperiod och redovisningstidpunkt. I 1 mom. föreslås bestämmelser om intagsperioden för skatter som omfattas av skattekontoförfarandet och redovisningstidpunkten för de belopp som influtit och återburits till de skattskyldiga under perioden. Intagsperioden börjar den 18 dagen i varje kalendermånad och upphör den 17 dagen i följande månad. De belopp på de skattskyldigas skattekonton som använts som betalning för skatter före sist nämnda dag ska redovisas till skatteta-garna före utgången av samma månad. På motsvarande sätt ska de återbärningar som gottskrivits de skattskyldiga på skattekontona under intagsperioden dras av från redovisningen till skattetagarna under den månad då intagsperioden upphör.

I 2 mom. intas de nuvarande bestämmelserna i 3 § 3 och 4 mom. om intagsperiod samt redovisnings- och betalningstidpunkter för fastighetsskatten.

I 3 mom. föreskrivs om intagsperiod och redovisningstidpunkt för andra skatter än sådana som omfattas av skattekontoförfarandet. Bestämmelsen motsvarar i sak det nuvarande 1 mom.

I 4 mom. föreslås ett bemyndigande med stöd av vilket bestämmelser om betalnings-

tidpunkten utfärdas genom förordning av finansministeriet.

5 §. Utdelning och minimibeloppet av arbetsgivarprestationer vid förskottsuppbörden. Det föreslås att till paragrafen fogas bestämmelser om minimibeloppet av arbetsgivarprestationer, på vilket garantiredovisningsförfarandet grundar sig. I övrigt motsvarar bestämmelserna den nuvarande lagen.

Genom förordning av finansministeriet fastställs månadsvis minimibeloppen av förskottsinnehållningar och arbetsgivares socialskyddsavgifter så att de så bra som möjligt motsvarar det skatteårsvisa beloppet av förskottsinnehållningar som ska betalas på eget initiativ och arbetsgivares socialskyddsavgifter under hela året. När minimibeloppet fastställs ska man i praktiken beakta förutom det belopp som inflöt föregående år beakta ändringar i skattegrunderna, de årliga löneförhöjningarna liksom den förutspådda förändringen i de ekonomiska konjunkturerna och sysselsättningsgraden.

I 2 och 3 mom. ingår bestämmelser som tillämpas när minibeloppet av utdelningen fastställs och justeras.

5 a §. Garantiredovisning. Det föreslås att ett garantiredovisningsförfarande ska tillämpas vid redovisningen för en sådan intagsperiod då de belopp som enligt skattekontoförfarandet använts som betalning för arbetsgivarprestationer på grundval av de skattskyldigas periodskattedecklaration är mindre än 90 % minimibeloppet av de arbetsgivarprestationer som fastställts för den lönebetalningsmånad som motsvarar intagsperioden.

Garantiredovisningen kan dock vara högst det sammanlagda beloppet av de betalningar som gjorts på skattekontona men som på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har hänförts till skattekonton och oanvända krediteringar på de skattskyldigas skattekonton.

Garantiredovisningen ska enligt 2 mom. rättas i samband med följande månadsredovisning så att skattetagarnas andelar motsvarar det faktiska intaget enligt periodskattedecklarationerna för perioden. Om det faktiska beloppet är större än det minimibelopp som använts som grund för garantiredovisningen, redovisas den andel som fattas till skattetagarna. Om det faktiska beloppet åter under-

skriker det minimibelopp som använts som grund för garantiredovisningen, dras skillnaden av från det belopp som redovisas följande gång.

I propositionen föreslås bemyndigande för såväl finansministeriet som Skatteförvaltningen. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs närmare om tillämpningen av garantiredovisning. Skatteförvaltningen utfärdar föreskrifter om förfarandet och om rättelse av redovisningarna efter garantiredovisningen.

1.5 Lag om förskottsuppbörd

12 §. Betalning av innehållna belopp. I 1 mom. ändras betalningstiden för förskotts-innehållningar på det sätt som föranleds av övergången till skattekontoförfarandet. Betalningsdag ska vara förfallodagen enligt skattekontolagen, dvs. den 10 dagen i månaden, i stället för den 10 dagen i kalendermånaden enligt 31 § i förordningen om förskottsinnehållning (1124/1996).

I 2 mom. föreskrivs om betalningstiden för arbetsgivare eller andra betalare som omfattas av den förlängda deklara-tions- och betalningsperioden enligt 32 §. En sådan innehållningsskyldig ska betala de innehållna medlen senast den andra månaden efter den sista månaden i perioden på den förfallodag som avses i skattekontolagen. Betalningstidpunkten för förskottsinnehållningar som ska betalas av dem som omfattas av förfarandet ska vara densamma som betalningstiden för mervärdesskatt för de mervärdesskattskyldiga som omfattas av förlängd deklara-tions- och betalningsperiod.

I 3 mom. föreskrivs om den tidpunkt då de innehållna medlen ska betalas i situationer som avses i 33 § 2 mom. När deklara-tionsperioden blir kortare mitt under en deklara-tionsperiod, ska förskottsinnehållningarna för den del av deklara-tionsperioden som föregick ändringen betalas vid samma tidpunkt som mervärdesskatten i en motsvarande situation ska betalas enligt mervärdesskattelagen.

Med stöd av 4 mom. ska kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten betala de innehållna medlen så att dras av från de belopp som ska redovisas till skattetagarna

under kalendermånaden efter den då innehållningen verkställdes. Bestämmelsen motsvarar det nuvarande förfarandet.

Den nuvarande bestämmelsen enligt vilken vederbörande ministerium kan ge sitt tillstånd till uppskov med betalningen av innehållningar upphävs som onödigt. Bestämmelser om betalning samt dröjsmålspåföljder som inte drivits in och befrielse föreslås ingå i skattekontolagen.

21 §. Förskottsinnehållning som deklarerats till för högt belopp. Enligt skattekontoförfarandet grundar sig avdrag och återbäring av förskottsinnehållning som deklarerats och betalts till för högt belopp på rättelse av deklara-tionsuppgifterna. Alternativt ska ett överbetalt belopp på nuvarande sätt kunna dras av från beloppet av innehållning som betalas för samma kalenderår.

32 §. Periodskattedeclaration. Enligt periodskatteförfarandet anmäls uppgifter om innehållna belopp med periodskattedeclarationen, varför man avstår från det nuvarande förfarandet med övervakningsdeklara-tion. I 1 mom. föreslås bestämmelser om skyldighet att lämna in periodskattedeclaration och det förfarande enligt skattekontolagen som ska iaktas därvid. Till skillnad från nuläget ska också en arbetsgivare som betalar lön tillfälligt anmäla arbetsgivarprestationer med periodskattedeclarationen, för inom skattekontoförfarandet kan man inte längre uppge vilka skatter man betalar i samband med betalningen.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om den tidpunkt då deklara-tionen ska lämnas in, som för övervakningsdeklara-tionens del nu föreskrivs i 1 mom. Periodskattedeclarationen ska lämnas in den 7 dagen i månaden efter den då innehållningen verkstälts och en elektronisk deklara-tion den 12 dagen i ovan nämnda månad, vilket motsvarar det förfarande som föreskrivs i skattekontolagen.

I 3 mom. ingår en bestämmelse om arbets-givare som betalar sjöarbetsinkomst. Sjöarbets-givare ska med avvikelse från 2 mom. lämna in periodskattedeclaration först den andra månaden efter det att innehållningen verkstälts. Eftersom sjöarbetsgivarernas en månad längre deklara-tionstid kräver specialarrangemang inom Skatteförvaltningen, ska periodskattedeclarationer som gäller sjöar-

betsinkomst inlämnas på elektronisk väg. Deklarationen ska således lämnas in senast den 12 dagen i den andra månaden efter det att innehållningen verkstälts.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om förlängd deklarations- och betalningsperiod för förskottsinnehållningar. Enligt 1 punkten ska deklarationsperioden för en arbetsgivare som är införd i registret över arbetsgivare och som regelbundet betalar lön vara ett kalenderårskvartal, om arbetsgivarens omsättning eller motsvarande avkastning per kalenderår enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen (1336/1997) är högst 50 000 euro. De ska lämna in sin periodskattedeclaration senast den andra månaden efter deklarationsperioden i enlighet med 8 § i skattekontolagen. En motsvarande bestämmelse om längre deklarationsperiod föreslås också i mervärdesskattelagen.

Förfarandet ska i enlighet med 4 mom. 2 punkten också tillämpas på en sådan betalare som inte är införd i registret över arbetsgivare som regelbundet betalar lön, om han är berättigad till motsvarande förlängda deklarationsperiod som mervärdesskattskyldig. Genom bestämmelsen säkerställs att den förlängda deklarations- och betalningsperiod som är avsedd för småföretag gäller alla skatter som företaget ska deklarera och betala på eget initiativ. Om en arbetsgivare som tillfälligt betalar lön däremot inte är mervärdesskattskyldig, omfattas han av månadsförfarandet för arbetsgivarprestationernas del.

Bestämmelser om övergång från det normala månadsförfarandet till förlängd deklarationsperiod och från förlängd deklarationsperiod till månadsförfarandet föreslås i 33 §.

I 5 mom. föreslås en bestämmelse som motsvarar det nuvarande 3 mom., som gäller anmälningsskyldighet för den som är registrerad som arbetsgivare som regelbundet betalar lön när löner inte har betalats. Anmälan ska kunna göras för högst sex månader på förhand.

Enligt 6 mom. betraktas som kalenderår enligt 4 mom. det kalenderår då den deklarationsperiod som det är fråga om tillämpas. En motsvarande bestämmelse föreslås i mervärdesskattelagen.

Det föreslås att den nuvarande bestämmelsen om att det föreskrivs genom förordning

om deklarationstidpunkten slopas som onödig.

33 §. Ändringar av deklarationsperioden. I 1 mom. föreskrivs om skyldighet för en betalare som omfattas av en längre deklarationsperiod att utan dröjsmål underrätta skatteverket om sådana ändringar i verksamheten som påverkar hans deklarationsperiod.

I 2 mom. föreskrivs om situationer där en skattskyldig gör en anmälan som gäller det innevarande kalenderåret och som går ut på att villkoren för den längre deklarationsperioden inte längre uppfylls. Då betraktas som deklarationsperiod en kalendermånad från ingången av den kalendermånad under vilken anmälan enligt 1 mom. har gjorts. Skatteförvaltningen kan bestämma om förutsättningarna för att skatteverket i enskilda fall ska kunna besluta att åtgärderna vidtas från en senare tidpunkt.

I 3 mom. föreskrivs om situationer där man annars än på det sätt som avses i 1 mom. upptäcker att en betalare har haft så stor omsättning eller motsvarande avkastning att han inte har varit berättigad till längre deklarationsperiod eller att villkoren inte annars uppfylls. En betalare som har omfattats av tre månaders deklarationsförfarandet överförs retroaktivt till det månadsvisa deklarationsförfarandet. Skatteförvaltningen bestämmer under vilka förutsättningar överföringen inte behöver göras.

Enligt 4 mom. ska skatteverket också av särskilda skäl kunna överföra en betalare till månadsvis deklarationsperiod. Detta kommer i fråga när den som gör en betalning väsentligt försummar eller på de grunder som nämns i 26 § 3 mom. eller på någon annan motsvarande grund kan antas väsentligt försumma sina i 26 § 2 mom. avsedda skyldigheter i fråga om beskattningen, t.ex. sin deklarations- och betalningsskyldighet. Också ett nyetablerat företag kan på samma grund förvägras rätt till förlängd deklarationsperiod.

I 5 mom. föreskrivs om periodskattedeclaration som ska lämnas in för den deklarationsperiod som föregår övergången till kortare deklarationsperiod när deklarationsperioden blir kortare mitt under en längre period på det sätt som avses i 2 mom. För den föregående deklarationsperioden ska periodskat-

tedeklarationen lämnas in senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den deklaration som avses i 1 mom. har lämnats in eller vid en senare tidpunkt som skatteverket bestämmer. Det kan bli fråga om en av skatteverket bestämd tidpunkt när skatteverket enligt 2 mom. har bestämt att de åtgärder som gäller det innevarande kalenderåret vidtas från en senare tidpunkt än tidpunkten enligt huvudregeln. Skatteverket ska enligt 6 mom. fatta beslut om en överföring enligt 4 mom. och på begäran fatta beslut om en överföring enligt 3 mom., vilket ska kunna överklagas enligt 48 §.

33 a §. Rätt att välja deklara-tionsperiod. Enligt 1 mom. ska en betalare som omfattas av en längre deklara-tionsperiod om han så vill kunna övergå till normal månadsvis deklara-tionsperiod. Enligt momentet ska också en betalare som har utnyttjat sin rätt att välja kunna övergå till en annan deklara-tionsperiod.

Av administrativa orsaker ska dock en förutsättning för övergång enligt 2 mom. vara att betalaren har omfattats av det förfarande han valt minst tre kalenderår efter varandra. Enligt 3 mom. ska ansökan om ändring av deklara-tionsperioden göras senast före utgången av september under det kalenderår som föregår ändringen.

33 b §. Enhetlig deklara-tionsperiod inom skattekontosystemet. I paragrafen föreslås bestämmelser om samordning av de deklara-tionsperioder som ska tillämpas på olika skatteslag som omfattas av skattekontoförfarandet. Om den som gör en betalning är mervärdesskattskyldig och hans deklara-tionsperiod för mervärdesskatt är en kalendermånad eller ett kalenderårskvartal, tillämpas samma deklara-tionsperiod också på de skatter som omfattas av skattekontoförfarandet och på vilka deklara-tionsförfarandet enligt denna lag tillämpas. Om en betalare i fråga om mervärdessbeskattningen tillämpar det kalenderårsförfarande som avses i 162 a § 3 mom., ska deklara-tionsperioden för skatter som ska deklarerar med stöd av denna lag vara ett kalenderårskvartal. Bestämmelsen ska också gälla en situation där skatteverket med stöd av 33 § 4 mom. eller en motsvarande bestämmelse överför en betalare till kalendermånadsförfarandet.

Enligt 2 mom. ska den i 162 a § 4 mom. avsedda deklara-tionsperioden för en primärproducent eller upphovsman till ett konstverk inte vara beroende av den skatteperiod som tillämpas i fråga om mervärdessbeskattningen.

38 §. Debitering. Enligt den nuvarande bestämmelsen om debitering ska skatteverket debitera belopp som inte innehållits eller betalats. Enligt skattekontoförfarandet kommer debitering på grund av betalningsförsummelse inte längre i fråga, utan det belopp som uppgetts med periodskattede-klarationen bokförs på skattekontot. Om krediteringarna på skattekontot inte räcker till för att betala förpliktelse, meddelas den skattskyldige det obetalda beloppet i samband med månadsavstämningen av skattekontot. Obetald skatt som uppgetts i deklara-tionen ska vara direkt utsökbar på det sätt som avses i lagen om verkställighet av skatter och avgifter utan någon egentlig påförande- eller debiteringsfas.

Det debiteringsförfarande som föreskrivs i paragrafen ska fortfarande behövas i situationer där förskotts-innehållningsskyldigheten har försummats. Det föreslås att paragrafen ändras så att betalningsförsummelse slopas som debiteringsgrund. Samtidigt justeras ordalydelsen på vissa punkter.

39 §. Upphävande av och avstående från debitering. En förskotts-innehållning som inte har verkställts kan lämnas helt eller delvis odebiterad. Debiteringen kan likaså upphävas på tjänstens vägnar. På det belopp som återbärs på grund av att betalningsskyldigheten eller debiteringen upphävs eller sänks betalas ränta.

Bestämmelserna om återbäringsränta och skattetillägg ändras med skattekontoförfarandet och bestämmelser om räntepåföljderna föreslås i skattekontolagen. Av denna orsak föreslås att 6 mom., som gäller ränta på det belopp som återbärs, upphävs som onödigt.

Enligt 7 mom. upphävs inte betalningsskyldigheten i vissa fall. Det föreslås att momentet ändras så att hänvisningen till 43 § om skattetillägg slopas och en hänvisning till 32 § i skattekontolagen läggs till.

41 §. Debitering enligt uppskattning. Enligt skattekontoförfarandet gäller behovet av debitering enligt uppskattning endast en situation där ingen deklaration har lämnats in eller den inlämnade deklara-tionen är felaktig. Av

denna orsak föreslås att 1 mom. ändras så att debitering inte verkställs på grundval av betalningsförsummelse med förskottsinnehållningar utan endast på grundval av deklarationsförsummelse.

Omnämmandet av länsskatteverket i 2 mom. ändras till skatteverket.

42 §. Rättelse av debitering enligt uppskattningsföreskriften. Får skatteverket efter att ha verkställt debitering en utredning om att beloppet av förskottsinnehållningarna är större än det debiterade beloppet, debiteras det bristande beloppet i enlighet med 1 mom. jämte skattetillägg och skatteförhöjningar. Eftersom skattetillägg inte längre påförs enligt skattekontoförfarandet, föreslås att omnämmandet av skattetillägg slopas i momentet.

Det föreslås att 4 mom. upphävs, eftersom eventuell återbäringsränta bestäms med stöd av skattekontolagens bestämmelser.

43 §. Skattetillägg. Enligt skattekontoförfarandet påförs inte längre skattetillägg för obetald skatt och därför föreslås att paragrafen upphävs.

44 §. Skatteförhöjning. Skatteförhöjning påförs för närvarande på grundval av försummelser med verkställande, betalning eller deklARATION av förskottsinnehållning enligt 1 mom. 1—3 punkten.

Enligt skattekontoförfarandet betalar den skattskyldige inte längre separat förskottsinnehållning, utan den sammantagna summan av de skatter som uppgetts med periodskatte-deklarationen. För ett obetalt belopp ska påföras endast dröjsmålsränta i stället för nuvarande skatteförhöjning och skattetillägg. Inte heller när deklARATIONEN försenas påförs normalt skatteförhöjning utan förseningsavgift enligt skattekontolagen.

Det föreslås att 1 mom. 1 punkten ändras så att förhöjning inte längre påförs för sådana försummelser med betalningen som avses i den nuvarande 1 punkten.

2 och 4 punkten ändras inte. I syfte att förtydliga gränsdragningen mellan förseningsavgift och skatteförhöjning ändras 3 punkten så att skatteförhöjning kan påföras endast om ingen deklARATION alls lämnas in eller om deklARATIONEN lämnas in väsentligen för sent. Bestämmelsen motsvarar mervärdesskattelagens bestämmelse om skatteförhöjning.

I 4 mom. föreslås att övervakningsdeklARATION ersätts med periodskattedeklARATION.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 5 mom., där det för tydlighetens skull hänvisas till förseningsavgift som med stöd av skattekontolagen påförs för försenad deklARATION.

48 §. Rättelseyrkande till skatteverket. Det föreslås att till 1 mom. fogas en hänvisning till beslut om överföring till en kortare deklARATIONSPERIOD enligt 33 §.

50 §. Besvärstid och vissa andra bestämmelser som gäller besvär. Det föreslås att till 3 mom. fogas en hänvisning till beslut om överföring till en kortare deklARATIONSPERIOD enligt 33 §. Den innehållingsskyldiges besvärstid ska vara 30 dagar från delfäendet av beslutet.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2010. Enligt huvudregeln i 2 mom. ska lagen tillämpas på en betalning som ska deklARERAS och göras för en kalendermånad som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och på den förskottsinnehållning som verkställs på den.

I 3—8 mom. ingår bestämmelser som motsvarar ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen i det lagförslag som gäller mervärdesskatt. 3 mom. motsvarar 3 mom. i den ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen och 4—8 mom. motsvarar 10—14 mom.

1.6 Lag om arbetsgivares socialskyddsavgift

10 §. I 3 mom. föreslås att hänvisningen till skattetillägg slopas och att den ersätts med en hänvisning till dröjsmålsränta enligt skattekontolagen.

13 §. I paragrafen föreskrivs om återbärning av socialskyddsavgift som betalats utan grund eller till för högt belopp t.ex. när arbetsgivaren har fått en dagpenningförmån enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) på basis av lön som han har betalt. Såväl arbetsgivare som betalar lön regelbundet och sådana som betalar lön tillfälligt ska kunna beakta det belopp som återbetalas i sin periodskattedeklARATION genom att minska det socialskyddsav-

giftsbelopp som betalas in senare. En ändring som gäller detta görs i 4 mom.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse. 1—3 mom. motsvarar 1—3 mom. i ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen i det lagförslag som gäller lagen om förskotts-
uppbörd och 4 mom. motsvarar 7 mom. i nämnda övergångsbestämmelse. Med stöd av 3 mom. ska på socialskyddsavgift som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före ikraftträdandet i tillämpliga delar tillämpas ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen i det lagförslag som gäller lagen om förskottsuppbörd.

1.7 Lag om källskatt på ränteinkomst

7 §. Betalning av skatt. Det föreslås att bestämmelsen om betalningstiden för skatt ändras så att skatten i stället för den 10 dagen i kalendermånaden efter den under vilken räntan har betalats ska betalas på den i 11 § i skattekontolagen avsedda allmänna förfalldagen i samma månad, dvs. den 12 dagen i månaden. I paragrafen slopas bestämmelserna om betalningsställe för skatten, eftersom det föreskrivs om den i skattekontolagen.

14 §. Gottskrivning och återbäring av källskatt. I 2 mom. föreskrivs att källskatt som betalats till för högt belopp får dras av från skatt som betalas senare under kalenderåret och om ansökningsförfarandet. Det föreslås att momentet ändras i överensstämmelse med de ändringar som föreslagits i andra lagar som gäller skatt som omfattas av skattekontoförfarandet så att ett fel kan i stället för genom avdrag eller ansökan rättas genom att en rättelsedeklaration till periodskattedeklarationen lämnas in. Rättelsedeklaration för källskatt som deklarerats till för högt belopp ska göras inom fem år från utgången av det kalenderår under vilket för mycket skatt har deklarerats. Överbetalda belopp åter används i enlighet med skattekontolagen som betalning för andra förpliktelser eller återbärs om en betalning som gjorts utan grund anses ha skett i misstag.

16 §. Uppbörd av källskatt och påföljderna av dröjsmål. I 16 § föreskrivs om uppbörd av källskatt och påföljderna av dröjsmål. Det föreslås att 1 mom. upphävs eftersom det blir onödigt. Källskatt ska uppbäras och räntor

räknas med stöd av skattekontolagen. Det föreslås att stadganden i 2 mom. ändras så att där slopas omnämmandet av räntebetalare, eftersom dröjsmålpåföljder med stöd av lagen om skattetillägg och förseningsränta påförs endast för källskatt som debiterats räntetagaren.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse. Bestämmelserna motsvarar motsvarande bestämmelser i det lagförslag som gäller lagen om förskottsuppbörd. Med stöd av 3 mom. ska på skatt som uppburits på ränteinkomst före lagens ikraftträdelse i tillämpliga delar tillämpas ikraftträdelse- och övergångsbestämmelsen i det lagförslag som gäller lagen om förskottsuppbörd.

1.8 Lag om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

11 §. I 1 mom. slopas bestämmelsen om påförande av skattetillägg. Som dröjsmålpåföljd ska betalas dröjsmålsränta enligt skattekontolagen.

1.9 Lotteriskattelag

8 §. Betalning av skatt och deklarationskyldighet. I 1 mom. slopas hänvisningarna till uppgifter som ska lämnas med inbetalningskort i samband med betalningen och som enligt skattekontoförfarandet lämnas med periodskattedeklarationen. I momentet föreslås en bestämmelse om betalningstidpunkt, som nu föreskrivs i 2 mom. Det nuvarande 2 mom. upphävs som onödigt. Betalningstiden ska vara densamma för alla lotterier och förlängs för andra lotterier än varulotterier med 12 dagar samt förkortas för varulotterier med 20 dagar jämfört med nuläget.

9 §. Skatterättelse. Bestämmelsen i det nuvarande 1 mom. om återbäring av skatt som betalats utan grund eller till för stort belopp behövs inte längre, så det slopas. Bestämmelser om återbäring föreslås ingå i skattekontolagen.

I paragrafen föreslås i överensstämmelse med de ändringar som föreslås i andra lagar som gäller skatter som omfattas av skattekontoförfarandet bestämmelser om avdrag av

skatt som betalats till för högt belopp från skatt som ska betalas senare för samma kalenderår eller om rättelse av fel genom inlämnande av en rättelsedeklaration till periodskattedeclarationen. Det föreslås att den tid inom vilken rättelsen ska göras förenhetligas till fem år i överensstämmelse med andra skattelagar. Förfarandet ska tillämpas även på andra penningpels- och penningautomatsammanslutningar än sådana som anordnar lotterier med ensamrätt.

10 §. Debitering av skatt. Det föreslås att paragrafen om debitering av obetald skatt upphävs som onödig i överensstämmelse med de ändringar som föreslagits i andra skattelagar som omfattas av skattekontoförfarandet.

11 §. Debitering enligt uppskattning. Det föreslås att 1 mom. ändras så att beskattning enligt uppskattning ska basera sig på försummelse med deklARATIONEN i stället för betalningsförsummelse. Deklarerad skatt som i samband med månadsavstämningen av skattekontot konstateras vara obetald ska påföras i enlighet med skattekontolagen. Innan beskattning enligt uppskattning verkställs ska den skattskyldige uppmanas att lämna in deklARATION. Tidsfristen för debitering ska i enlighet med det nuvarande 10 § 2 mom. vara fem år och den räknas från utgången av det år i vilken månaden i fråga ingår.

13 §. Skatteförhöjning. Det föreslås att 1 mom. ändras så att skatten inte höjs på grund av en betalningsförsummelse. Skatten ska dock kunna höjas på grund av en försummelse i anslutning till deklARATIONEN i samband med debitering enligt 11 §. Skatteförhöjning ska inte påföras på grund av försenad deklARATION, om förseningsavgift enligt skattekontolagen påförs som påföljd.

17 §. Ränta på skatt som skall återbäras. Enligt skattekontoförfarandet betalas i skattekontolagen föreskriven krediteringsränta på ett belopp som ska återbäras i stället för nuvarande återbäringsränta och därför föreslås att paragrafen upphävs som onödig.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse. Bestämmelserna motsvarar motsvarande bestämmelser i de lagförslag som gäller mervärdesskattelagen och lagen om förskottsuppbörd.

1.10 Lag om skatteuppbörd

1 §. Tillämpningsområde. I 1 mom. föreslås att de skatter och avgifter som överförs till skattekontolagens tillämpningsområde ställs utanför tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd. Omnämmandet av skogs-vårdsavgift i det nuvarande 1 mom. överförs dessutom till 2 mom.

15 §. Betalningsordning för debiterad skatt och skatt som överförs från skattekonto för indrivning. Det föreslås att paragrafens rubrik och 1 mom. kompletteras så att där nämns förpliktelser som överförs från skattekontot för indrivning. Ordningen för de påföljder som nämns i 2 mom. ajourförs så att restavgift kommer sist i förteckningen, eftersom den numera betalas endast sällan.

17 §. Användning av ospecificerade betalningar. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. med stöd av vilket oanvända belopp av betalningar som den skattskyldige gjort överförs som kreditering till den skattskyldiges skattekonto och används för betalning av obetalda förpliktelser. Oanvända belopp återbärs till den skattskyldige från skattekontot.

21 §. Betalning av skatteåterbäring. För att säkerställa att de skattskyldige behandlas likadant föreslås det att till paragrafen fogas nya 2 och 3 mom. med stöd av vilka skatteåterbäring enligt lagen om skatteuppbörd betalas till en skattskyldig först sedan han fullgjort sin deklARATIONSSKYLDIGHET på korrekt sätt. Bestämmelserna motsvarar bestämmelserna i 26 § i skattekontolagen, med stöd av vilka krediteringar inte återbärs från skattekontot, om den skattskyldige har försummat sin deklARATIONSSKYLDIGHET. De nuvarande 2—4 mom. blir 4—6 mom.

25 §. Skattekvittning. Det föreslås att paragrafen kompletteras så att med stöd av dem kan skatteåterbärningar enligt lagen om skatteuppbörd användas för kvittning av obetalda förpliktelser på skattekontot. I 27 § i skattekontolagen ingår en motsvarande bestämmelse med stöd av vilken krediteringar som återbärs från skattekontot kan användas för att kvitta skatterester.

27 §. Kvittningsordning för skatterester. Det föreslås att till 2 mom. som gäller kvittningsordningen fogas nödvändiga omnäm-

nanden av skatter och avgifter som överförs från skattekontot för indrivning. Till 3 mom. fogas också ett omnämmande av obetalda förpliktelser som fortfarande finns på skattekontot fast de har förfallit till betalning. Kvittningsordningen för skatter och avgifter som avförts från skattekontot motsvarar den nuvarande kvittningsordningen.

Obetalda förpliktelser på skattekontot kvittas till sist, dock före utländska skatter som drivs in i Finland med stöd av ett handräckningsavtal samt försummelseavgifter som avses i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande. I den första fasen av skattekontoförfarandet kommer obetalda förpliktelser att vara på skattekontot endast en kortare tid. Efter betalningsuppsmaningar avförs de från skattekontot. De ska drivas in och kvittas på samma sätt som andra skatterester enligt lagen om skatteuppbörd.

28 §. Skattekvittningsdag. I paragrafen föreskrivs att kvittningsdag är den dag då beskattningen blir klar, när förskottsåterbäring används för kvittning. Det föreslås att till paragrafen fogas ett omnämmande av att kvittningsdag är den dag då beskattningen blir klar även när förskottsåterbäring används för att kvitta obetalda förpliktelser på skattekontot. Då räknas återbäringsräntor till den dag då beskattningen blir klar och dröjsmålsräntor på obetalda förpliktelser på skattekontot till kvittningsdagen.

34 §. Indrivningsmetoder. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 4 mom., som gäller indrivning av obetald mervärdesskatt som deklarerats på eget initiativ i situationer där skattekontoförfarandet inte tillämpas. På utsökbarhet och preskription i fråga om skatt som avses i 133 s § 1 mom. och 188 a § 1 mom. i mervärdesskattelagen tillämpas samma principer som i fråga om skatt som ska deklarerars med periodskattedeclarationen enligt skattekontosystemet. Av denna orsak föreslås i lagen om skatteuppbörd en bestämmelse som motsvarar 23 § 2 mom. i skattekontolagen om när indrivningsåtgärder som gäller skatterna i fråga tidigast kan vidtas.

40 §. Äläggande av ansvar. De som enligt 1 mom. är ansvariga antecknas i skatte- eller debiteringsbeslutet eller på debetsedeln eller inbetalningskortet. Det föreslås att till be-

stämmelsen fogas skattekontoutdrag och ett annat meddelande om obetalda förpliktelser enligt skattekontolagen. På det skattekontoutdrag eller ett annat meddelande om obetalda förpliktelser som ges den skattskyldige antecknas både obetalda förpliktelser och de ansvarsskyldiga som Skatteförvaltningen känner till. Med stöd av bestämmelsen ska en anteckning på skattekontoutdraget eller ett annat meddelande till sina rättsverkningar motsvara en anteckning som för närvarande görs i ett beslut eller på en debetsedel eller ett inbetalningskort.

1.11 Lag om skattetillegg och förseningsränta

1 §. Tillämpningsområde. Det föreslås att 1 § 1 mom. i lagen om skattetillegg och förseningsränta ändras så att från lagens tillämpningsområde undantas de skatter som hör till skattekontolagens tillämpningsområde, och beträffande vilka även räntebestämmelser intas i skattekontolagen. I övrigt ändras inte lagens innehåll, eftersom bestämmelserna tillämpas som sådana på de skatter och avgifter som fortfarande omfattas av lagen om skatteuppbörd.

På de skatter och avgifter som överförs till skattekontolagens tillämpningsområde beräknas skattetillegg i samband med debiteringen med stöd av lagen om skattetillegg och förseningsränta till den 31 december 2009. Efter det beräknas på dem dröjsmålsränta enligt skattekontolagen, vars räntesats motsvarar den räntesats som föreskrivs i lagen om skattetillegg och förseningsränta.

Påföljderna för skatt som debiterats före lagens ikraftträdande beräknas dock i enlighet med de nuvarande bestämmelserna tills de har betalats.

1.12 Lag om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

21 §. De skatteslag som ska publiceras med stöd av paragrafen börjar omfattas av skattekontoförfarandet. För att publiceringsmöjligheten ska kvarstå föreslås att till 1 mom. fogas ett omnämmande av skattekontolagen.

2 Närmare föreskrifter

I lagförslag föreslås bemyndiganden för finansministeriet att genom förordning utfärda närmare bestämmelser om saken. I skattekontolagen föreslås också flera bemyndiganden för Skatteförvaltningen, vilket beror på karaktären hos den verksamhet som regleras genom lagen. Bemyndigandena gäller utfärdandet av närmare föreskrifter om omständigheter som är av stor betydelse för användningen av det elektroniska system som Skatteförvaltningen upprätthåller. Bemyndigandena gäller till exempel de uppgifter som de skattskyldiga ska lämna när de deklarerar och betalar för att skatterna och avgifterna ska kunna hänföras rätt. I praktiken behövs det också närmare föreskrifter om hur krediteringarna ska användas och återbäras och hur förpliktelser ska avföras från skattekontot för indrivningsåtgärder liksom om hur man ska komma överens med en skattskyldig om att krediteringar hålls kvar på skattekontot.

Det ligger även i de skattskyldigas intresse att föreskrifter som hänför sig till förfarandet kan utfärdas så smidigt som möjligt. De åtgärder som krävs i olika situationer och som i huvudsak behövs enbart med tanke på den praktiska verksamheten ska kunna delges de skattskyldiga på ett effektivt sätt. Dessutom är målet att kommunikationen bägge vägarna mellan den skattskyldige och Skatteförvaltningen ska vara okomplicerad och snabb.

3 Ikraftträdande

Den första fasen i skattekontosystemet tas i bruk från början av 2010. För tillämpningen av lagen är det nödvändigt med en övergångsbestämmelse om hur skatterna ska hänföras vid årsskiftet. Enligt förslaget ska betalningar som har gjorts senast den 1 mars 2010 kunna hänföras som betalning för skatter som gäller 2009. Övergångsbestämmelserna i anslutning till ibruktagandet av skattekontot har förklarats närmare i detaljmotiveringen till respektive lagförslag.

Det register som skattekontosystemet kräver kan börja skapas redan före lagens ikraftträdande.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Den föreslagna lagen om skattekontosystemet har enligt regeringens uppfattning beröringspunkter särskilt med skyddet för privatliv och personuppgifter enligt 10 § 1 mom. i grundlagen (731/1999) samt med offentlighetsprincipen i 12 § 2 mom. i grundlagen, med egendomsskyddet i 15 § samt i fråga om Skatteförvaltningens normgivningsbemyndiganden med 80 § 2 mom. och 81 § i grundlagen.

Enligt 10 § i grundlagen är vars och ens privatliv tryggt. Enligt lagrummet utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Bestämmelsen hänvisar till behovet att genom lagstiftning trygga individens rättsskydd och skydd för privatlivet i behandlingen, registreringen och användningen av personuppgifter. Grundlagsutskottet har ansett att laghänvisningen i bestämmelsen förutsätter att lagstiftaren föreskriver om skydd för personuppgifter, men att den överlåter detaljerna i regleringen åt lagstiftarens prövning (GrUB 25/1994 rd. s. 6/I). Lagstiftarens rörelsefrihet begränsas dock av att skyddet för personuppgifter delvis hör till privatlivet, som skyddas i grundlagen.

Genom personuppgiftslagen föreskrivs närmare om skydd för personuppgifter på ett sätt som grundlagen förutsätter. Lagen fungerar som allmän lag om skyddet för personuppgifter. I speciallagstiftning kan föreskrivas om behandling av personuppgifter på ett sätt som kompletterar eller avviker från personuppgiftslagen. Regleringen begränsas dock av bl.a. bestämmelserna om de grundläggande fri- och rättigheterna och internationella förpliktelser som är bindande för Finland, t.ex. personuppgiftsdirektivet (95/46/EG).

Enligt grundlagsutskottets tillämpningspraxis är bl.a. syftet med registreringen, de registrerade personuppgifterna innehåll, de ändamål för vilka personuppgifterna får användas inbegripet huruvida uppgifterna kan lämnas ut, kombination av personregister, utlämnande av uppgifter med hjälp av teknisk anslutning, den tid uppgifter förvaras i personregister och den registrerades rättsskydd områden som är viktiga med tanke på skydd-

det för personuppgifter. Regleringen på lag-nivå av dessa omständigheter ska dessutom vara heltäckande och detaljerad.

I den föreslagna lagen föreskrivs om upp-gifterna i skattekontosystemet, det ändamål för vilket det ska användas samt om förfarandet. I lagen föreskrivs dessutom om utskick av skattekontoutdrag och om uppgif-terna på det. Dessutom föreslås att bestä-melserna i lagen om offentlighet och sekre-ness i fråga om beskattningsuppgifter och la-gen om offentlighet i myndigheternas verk-samhet ska tillämpas på offentligheten för uppgifterna i skattekontosystemet och utläm-nandet av dem. Eventuella ändringar i be-stämmelserna om beskattningsuppgifternas offentlighet bedöms särskilt utgående från grundlagsutskottets utlåtande GrUU 40/2005 rd. På behandlingen av personuppgifter till-lämpas som komplement personuppgiftsla-gen och andra bestämmelser om behandling- en av beskattningsuppgifter.

Begränsningarna i återbäringen av kredite- ringar med avseende på egendomsskyddet

Bestämmelserna om återbäring av kredite- ringar kan bedömas med avseende på egen- domsskyddet i 15 § i grundlagen. Det kan vara problematiskt med avseende på egen- domsskyddet om Skatteförvaltningen i enlig- het med 25 § kan kvarhålla betalningar som gjorts utan grund eller i misstag och som till- kommer den skattskyldige eller i enlighet med 26 § kan fördröja återbäringen av kredi- teringar. Till den först nämnda bestämmelsen finns dock nödvändiga skäl som beror på skattekontosystemets natur, i den senare situ- ationen finns det åter viktiga samhällseliga or- saker, dvs. att trygga att de skattemedel som tillkommer skattetagarna inflyter i rätt tid och till rätt belopp samt att säkerställa att dekla- rationsskyldigheten fullgörs.

Inom skattekontoförfarandet avviker åter- bäringen av betalningar som gjorts utan grund från det invanda. Detta beror på ett av de utmärkande dragen för skattekontot, dvs. att betalningar inte görs för en viss skatt. Därför går det inte entydigt att konstatera, t.ex. på grund av referensnumret i anslutning till betalningen, att den skattskyldige t.ex. i

misstag har gjort samma betalning två gång- er.

Samtidigt har skattebetalningsförfarandet å andra sidan kunnat göras flexiblare med sy- stemet så att den skattskyldige kan göra be- talningar på förhand och även bestämma en gräns i euro så att skatteåterbäringar vars be- lopp underskrider den inte återbärs utan hålls kvar på skattekontot för att användas som be- talning för förpliktelser som förfaller till be- talning senare. Fast det finns mera medel på skattekontot än vad som behövs som betal- ning för de förpliktelser som är bokförda på skattekontot kan man sålunda ändå inte dra den slutsatsen att den skattskyldige har gjort betalningar som saknar grund.

På grund av dessa egenskaper hos skatte- kontosystemet kan Skatteförvaltningen alltså inte veta om en betalning har gjorts utan grund eller i misstag och därför är det nöd- vändigt att återbäring i enlighet med 25 § i lagförslaget i princip kan komma i fråga en- dast på den skattskyldiges begäran. Det går inte alltid att helt entydigt bedöma att en be- talning gjorts utan grund eller i misstag, så det kan finnas en risk för att återbäring i en- skilda fall förvägras i en situation där det i själva verket inte skulle ha funnits skäl till det.

Den skattskyldiges rättsskydd tryggas på så sätt att det alltid fattas ett uttryckligt förvalt- ningsbeslut när en begäran om återbäring avslås vilket kan överklagas. En betalning som konstaterats sakna grund eller ha gjorts i misstag återbärs till den skattskyldige utan dröjsmål. Dessutom betalas krediteringsränta på beloppet.

Andra krediteringar än betalningar — t.ex. skatteåterbäring — återbärs automatiskt på Skatteförvaltningens initiativ. Undantag ut- gör två situationer som har det gemensamt att den skattskyldige har förpliktelser som för- faller eller redan har förfallit till betalning och vars belopp inte är kända. Om beloppen är kända, återbärs av krediteringen i fråga endast den del som inte behövs som betal- ning för förpliktelserna.

Till dessa hör för det första de situationer som nämns i 26 § 1 mom., där den verkställ- da beskattningen ska verkställas på nytt. Om skatten i fråga har betalats en gång i tiden, bokförs på skattekontot en kreditering som

motsvarar beloppet av den betalda skatten med stöd av beslutet om att beskattningen ska verkställas på nytt. Denna kreditering återbärs inte automatiskt till den skattskyldige eftersom man ännu inte vet om betalningen efter att beskattningen verkställts på nytt ska användas endast delvis som betalning för skatten i fråga och till hur stor del.

Det andra undantagsfallet är den situation som nämns i 26 § 2 mom., där den skattskyldige har försummat sin deklarationsskyldighet delvis eller helt. I en motsvarande situation skulle krediteringen till en skattskyldig som fullgjort sin deklarationsskyldighet användas som betalning för skatterna i fråga och den överskjutande delen skulle återbäras, och då kan det inte betraktas som oskäligt att krediteringen i fråga om den som försummat sin deklarationsskyldighet på samma sätt användas som betalning för skatter. Den överskjutande delen av krediteringen återbärs utan dröjsmål efter det att den skattskyldige lämnat in deklarationen eller det på något annat sätt har utretts att betalningen inte behövs som betalning för skatter. I annat fall skulle systemet t.o.m. uppmuntra ett företag som plötsligt drabbats av betalningssvårigheter att försumma sin deklarationsskyldighet så att företaget kunde få en betalning som det redan gjort som betalning för skatt eller en annan kreditering som återbäring. I de situationer som avses i bestämmelsen beror det alltid på den skattskyldiges egen försummelse att en kreditering inte återbärs.

Normgivningsbemyndigande

Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen ska genom lag utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. Enligt 2 mom. kan en myndighet genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Tillämpningsområdet för ett sådant bemyndigande ska vara exakt avgränsat. Enligt motiveringen till regeringens proposition om grundlagen kan ett sådant särskilt

skäl anses föreligga närmast när det är fråga om en sådan teknisk reglering av smärre detaljer som inte inbegriper prövningsrätt i någon större utsträckning. Dessutom förutsätter särskilda skäl som har samband med föremålet för regleringen ibland att det utfärdas föreskrifter som kan ändras ofta och snabbt.

Skatteförvaltningen bemyndigas att utfärda närmare föreskrifter i

— 3 § 4 mom. om användningen av allmänt datanät och de uppgifter om skattekontot som kan ses via det,

— 4 § i vilka situationer skattekontoutdraget med avvikelser från huvudregeln kan skickas ut mera sällan än en gång i månaden,

— 7 § 2 mom. om med hjälp av vilket elektroniskt förfarande och vilken identifieringsmetod som periodskattedeklarationen kan lämnas in på elektronisk väg,

— 12 § om de uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen,

— 14 § 2 mom. om kvarhållande av krediteringar på skattekontot, tidsbegränsningar och begränsningar i euro i anslutning därtill samt om förfarandet i övrigt,

— 17 § 2 mom. om den ordning i vilken krediteringarna ska användas,

— 20 § om betalningsordningen för förpliktelse,

— 21 § 2 mom. om tidpunkten då förpliktelser avförs från skattekontot och det förfarande som ska iaktas då de avförs,

— 30 § om det förfarande som ska iaktas vid återbäringen av krediteringar,

— 36 § om beräkningen av räntor.

Innehållet i normgivningsbemyndigandet är jämförelsevis exakt avgränsat. Strävan har varit att konsekvent föreskriva om omständigheter som är viktiga med tanke på de skattskyldigas rättsskydd på lagnivå. De föreskrifter som Skatteförvaltningen utfärdar med stöd av bemyndigandet gäller tekniska detaljer som det inte är ändamålsenligt att föreskriva om på lagnivå. De ofta snabba förändringarna i den datatekniska omgivningen förutsätter likaså att föreskrifterna kan ändras snabbt.

Enligt regeringens uppfattning innebär lagförslaget inte ett sådant ingripande i skyddet för privatlivet och personuppgifter eller i offentligheten för myndighetshandlingar eller i egendomsskyddet eller sådana normgiv-

ningsbemyndiganden för Skatteförvaltningen som skulle strida mot bestämmelserna i 10 § 1 mom., 12 § 2 mom., 15, 80 eller 81 § i grundlagen. Regeringen anser att lagförsla-

gen kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Skattekontolag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om förfarandet vid deklaration, betalning, återbäring och indrivning av skatter och avgifter som Skatteförvaltningen bär upp samt av belopp som den som gör en betalning innehåller. Om något som avviker från denna lag föreskrivs någon annanstans i lag, tillämpas bestämmelserna i denna lag.

Lagen tillämpas med de undantag som nämns i 5 mom. på skatter och avgifter som bärs upp med stöd av följande lagar:

- 1) mervärdesskattelagen (1501/1993),
- 2) lagen om förskottsuppbörd (1118/1996),
- 3) lagen om arbetsgivarens socialskyddsavgift (366/1963),
- 4) lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966),
- 5) lotteriskattelagen (552/1992),
- 6) lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990), och
- 7) lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995).

Lagen tillämpas dessutom på källskatt enligt 2 kap. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) samt på försummelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) som den uppgiftsskyldige åläggs att betala på grund av en försummelse.

Lagen tillämpas också på påföljder som påförts med anledning av försummelse med betalningen av i 2 och 3 mom. avsedda skatter och avgifter samt belopp som betalaren innehåller eller någon annan i lagen föreskriven skyldighet som gäller dem.

Lagen tillämpas inte på

1) komplettering av förskott enligt 2 § 2 mom. eller förskottsbetalning enligt 23 § i lagen om förskottsuppbörd,

2) källskatt som påförs räntetagaren enligt 12 § i lagen om källskatt på ränteinkomst,

3) återbäring av källskatt som ska betalas till inkomsttagaren enligt 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst,

4) en skattskyldig som använder en särskild ordning för elektroniska tjänster enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen eller en skattskyldig enligt 147 § 2 mom. i mervärdesskattelagen,

5) återbäring enligt 122, 127, 129, 133 a och 133 b § i mervärdesskattelagen.

Vad som i denna lag föreskrivs om skatter tillämpas också på avgifter samt belopp som den som gör en betalning innehåller.

Vad som i denna lag föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på avgiftsskyldiga, dem som är skyldiga att bära upp källskatt och förskottsinnehållningsskyldiga.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *förpliktelse* skatter och avgifter och Skatteförvaltningens andra fordringar som avses i lagarna i 1 § och som ska bokföras på skattekontot enligt 3 § och som de skattskyldiga är skyldiga att betala till Skatteförvaltningen med stöd av de lagar som nämns i 1 § eller denna lag,

2) *kreditering* ett belopp som en skattskyldig betalar till Skatteförvaltningen som betalning för sina förpliktelser samt skatteåterbäring eller ett annat belopp som en skattskyldig med stöd av de lagar som nämns i 1 § eller denna lag har rätt att få från Skatteförvaltningen och som ska bokföras på skattekontot,

3) *kontotransaktion* en transaktion som bokförts på den skattskyldiges skattekonto och som krediterar eller debiterar kontot,

4) *period* den tidsperiod för vilken skatt som ska betalas på eget initiativ ska deklaras och betalas enligt skattelagarna i fråga,

5) *allmän förfallodag* den 12 dagen i varje kalendermånad eller om den inte är bankdag därpå följande bankdag.

2 kap.

Skattekonto

3 §

Syftet med och uppgifterna på skattekontot

Skatteförvaltningen upprätthåller ett skattekontosystem som består av skattekonton för enskilda skattskyldiga och som Skatteförvaltningen använder för att övervaka deklarationen och betalningen av skatter. Med hjälp av systemet sammanställer Skatteförvaltningen uppgifter om krediteringar som ska räknas de skattskyldiga till godo och förpliktelser som de skattskyldiga ska betala, använder krediteringar som betalning för förpliktelser samt underrättar vid behov den skattskyldige om obetalda förpliktelser eller återbär oanvända krediteringar.

Som kontotransaktioner på den skattskyldiges skattekonto bokförs

1) förpliktelser som den skattskyldige deklarerat och ändringar av dem,

2) förpliktelser som Skatteförvaltningen debiterat och ändringar av dem,

3) belopp som betalats in som betalning för förpliktelser,

4) andra krediteringar än sådana som avses i 3 punkten och ändringar av dem, samt

5) förpliktelser och krediteringar som avförts från skattekontot.

På skattekontot registreras dessutom skattekontots referensnummer, den betalningsgräns för återbärningar som den skattskyldige satt och andra nödvändiga uppgifter i anslutning till den skattskyldiges beskattning, betalningen av skatter och avgifter samt indrivning.

Den skattskyldige får uppgifter om ställningen på sitt skattekonto med ett skattekon-

toutdrag som skickas ut från skattekontosystemet. Den skattskyldige kan se sitt skattekontoutdrag och andra uppgifter om sitt skattekonto via allmänt datanät. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om användningen av allmänt datanät och de uppgifter som kan ses via det.

4 §

Avstämning av skattekontot och utgivande av skattekontoutdrag

Skattekontot avstäms en gång i månaden senast den åttonde dagen efter den allmänna förfallodagen. Den skattskyldige ges ett skattekontoutdrag över avstämningen.

Om det inte funnits några andra kontotransaktioner än sådana som gäller räntor på skattekontot, kan skattekontoutdrag ges mera sällan än en gång i månaden. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om utgivande av kontoutdrag. Kontoutdrag ska dock ges minst en gång per kalenderår senast över den avstämning som görs i december, om det finns krediteringar eller förpliktelser på kontot på avstämningsdagen i december.

Skattekontoutdraget delges på det sätt som föreskrivs i 47 §.

5 §

Uppgifter på skattekontoutdraget

På skattekontoutdraget registreras följande uppgifter:

1) kontotransaktioner som inträffat efter föregående avstämningsdag och kontots saldo på avstämningsdagen,

2) förpliktelser på skattekontot som är obetalda på avstämningsdagen och som förfallit till betalning samt det belopp som omedelbart ska betalas,

3) det sammanlagda beloppet av oanvända krediteringar på avstämningsdagen, och

4) det belopp som återbärs från skattekontot till den skattskyldige eller någon annan som har rätt till det.

Dessutom registreras på kontoutdraget uppgifter om grunderna för kontotransaktionerna, de uppgifter och beslut som ska registreras enligt vad som föreskrivs nedan samt

skattekontots referensnummer och Skatteförvaltningens kontaktuppgifter.

6 §

Uppgifternas offentlighet och behandlingen av personuppgifter

På offentlighet för och utlämnande av uppgifterna i skattekontosystemet tillämpas lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På annan behandling av personuppgifter i skattekontosystemet tillämpas vad som föreskrivs i personuppgiftslagen (523/1999) eller någon annanstans i lag.

3 kap.

Deklaration

7 §

Inlämnande av periodskattedeclaration

Uppgifter om periodens skatt ska lämnas i en av Skatteförvaltningen fastställd periodskattedeclaration.

Den deklARATIONSSKYLDIGE ska underteckna periodskattedeclarationen. En periodskattedeclaration som lämnas in på elektronisk väg ska certifieras på det sätt som anges i 18 § i lagen om elektroniska signaturer (14/2003) eller på någon annat godtagbart sätt. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om med hjälp av vilka elektroniska förfaranden och vilka certifierings- eller identifieringsmetoder periodskattedeclaration kan lämnas in på elektronisk väg.

Om en felaktig periodskattedeclaration har lämnats in, ska den deklARATIONSSKYLDIGE rätta felet på det sätt som föreskrivs i skattelagen i fråga.

Om ingen periodskattedeclaration har lämnats in eller om en uppenbart bristfällig deklARATION har lämnats in, skickar Skatteförvaltningen den deklARATIONSSKYLDIGE en uppmaning som innehåller en beräkning av det uppskattade skattebeloppet. Om påförande av skatt genom uppskattning när ingen period-

skattedeclaration har lämnats in eller en uppenbart bristfällig deklARATION har lämnats in föreskrivs i skattelagen i fråga.

8 §

Inlämningsdag för periodskattedeclarationen

Elektroniska periodskattedeclarationer ska lämnas in senast den allmänna förfallodagen i den kalendermånad och andra än elektroniska periodskattedeclarationer senast den sjunde dagen i den kalendermånad då periodens skatt ska deklARERAS enligt den lag som gäller skatten i fråga.

En elektronisk periodskattedeclaration anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen på det sätt som föreskrivs i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003). Andra än elektroniska periodskattedeclarationer anses vara inlämnade när de har kommit in till Skatteförvaltningen på det sätt som föreskrivs i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).

9 §

Förseningsavgift för periodskattedeclaration

Om periodens skatt inte har deklARERATS inom föreskriven tid, påför Skatteförvaltningen den deklARATIONSSKYLDIGE en förseningsavgift. En förseningsavgift på grund av försenad deklARATION påförs också när deklARATION ska lämnas in enligt den lag som gäller skatten i fråga trots att det inte kommer att finnas någon skatt att betala för perioden. Någon förseningsavgift påförs inte om skatteförhöjning påförs för skatten i enlighet med skattelagen i fråga.

Den deklARATIONSSKYLDIGE ska höras innan förseningsavgiften påförs, om det är nödvändigt av särskilda skäl. Beslutet om påförande av förseningsavgift, grunderna för den och förfallodagen registreras på skattekontoutdraget.

Förseningsavgift är inte en avdragsgill utgift i inkomstbeskattningen.

10 §

Förseningsavgiftens belopp

Förseningsavgiften beräknas i enlighet med en årlig räntesats om 20 procent på beloppet av den skatt som deklarerats för sent och som ska betalas, från dagen efter den inlämningsdag för deklarationen som avses i 8 § 1 mom. till tidpunkten för inlämnandet av deklarationen enligt 8 § 2 mom. En förseningsavgift på minst 5 euro påförs för varje skatteslag som deklarerats för sent. Den maximala förseningsavgiften per skatteslag är 15 000 euro, dock högst lika stor som beloppet av den skatt som deklarerats för sent.

Om det inte kommer att finnas någon skatt att betala för en period, påförs en förseningsavgift på 5 euro för varje skatteslag som deklarerats för sent. I fråga om den deklaration som föreskrivs i 32 § 5 mom. i lagen om förskottsuppbörd påförs förseningsavgift dock endast för förskottsinnehållning.

Förseningsavgiften rättas, om det skattebelopp som avses i 1 mom. minskar till följd av en rättelsedeklaration till en periodskattedeclaration, överklagande eller någon annan motsvarande orsak. Rättelsebeslutet registreras på skattekontoutdraget.

4 kap.

Betalning

11 §

När en förpliktelse förfaller till betalning

Förpliktelser som grundar sig på periodskattedeclarationen förfaller till betalning på den allmänna förfallodagen i den kalendermånad då periodens skatt ska betalas enligt den lag som gäller skatten i fråga.

De förpliktelser som Skatteförvaltningen debiterat förfaller till betalning på den allmänna förfallodag som bestämts i samband med debiteringen. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs närmare om bestämmande av förfallodagen.

En förpliktelse som grundar sig på en rättelsedeklaration till periodskattedeclarationen

förfaller till betalning den dag då rättelsedeklarationen lämnas in.

En förpliktelse som föranletts av att ett fel på skattekontot rättats med stöd av 37 § i denna lag förfaller till betalning när felet har rättats.

12 §

Betalning

Förpliktelser betalas till ett penninginstitut eller något annat betalningsställe som finansministeriet bestämmer. En förpliktelse anses vara betald vid den tidpunkt som avses i 9 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005).

Beträffande kostnaderna för betalningen iaktas vad som bestäms i 7 § i lagen om skatteuppbörd. I fråga om betalningsrörelsen, bokföringen samt överföringen av de influtna medlen från penninginstitut och andra betalningsställen till Skatteförvaltningen iaktas vad som bestäms i 3, 5 och 12—14 § i lagen om skatteuppbörd.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen.

13 §

Oidentifierad betalning

En betalning som på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat hänföras till något skattekonto eller återbäras till betalaren, intäktsförs till staten. Om nödvändiga uppgifter fås senare, hänförs betalningen till ett skattekonto eller, om betalaren saknar skattekonto, återbärs den till betalaren.

14 §

Kvarhållande av krediteringar på skattekontot

Utan hinder av vad som nedan föreskrivs om återbäring av krediteringar kan krediteringar på den skattskyldiges begäran hållas kvar på skattekontot för betalning av förpliktelser som förfaller till betalning senare. När

förpliktelseerna förfaller till betalning använder Skatteförvaltningen de krediteringar som hållits kvar på kontot som betalning för dem.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om kvarhållandet av krediteringar på skattekontot, tidsbegränsningar och begränsningar i euro i anslutning till kvarhållandet samt om förfarandet i övrigt.

5 kap.

Användning av krediteringar som betalning för förpliktelser

15 §

Godkännande och bokföring av krediteringar och förpliktelser

De krediteringar och förpliktelser som ska bokföras som kontotransaktioner på skattekontot godkänns i enlighet med lagen om skatteuppbörd, lagen om beskattningsförfarande eller lagen om statsbudgeteten (423/1988) samt bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av dem.

Registreringarna görs för varje dag i kronologisk ordning så att sambandet med grunden för kontotransaktionen kan verifieras utan svårighet.

En förpliktelse bokförs för förfallodagen eller, om periodskattedeklarationen har lämnats in efter förfallodagen, för den dag då deklarationen lämnades in. Avförandet av en obetald förpliktelse från skattekontot bokförs för den dag då förpliktelsen avförs från skattekontot för indrivningsåtgärder. En obetald förpliktelse som ska avföras från skattekontot på grund av förordnande om avbrott i verkställigheten bokförs för den dag då beslutet om förordnande om avbrott har fattats. Dröjsmålsränta bokförs för den dag då räntan betalas eller för den dag då den förpliktelse som ligger till grund för räntan avförs från skattekontot.

En kreditering bokförs för den valuteringsdag som avses i 16 §. Avförandet av en kreditering från skattekontot bokförs för den dag då krediteringen överförs för att återbäras till den skattskyldige eller för att användas för skattekvittning.

16 §

Krediteringens valuteringsdag

En krediterings valuteringsdag bestäms som följer:

1) betalningens valuteringsdag är den dag då betalningen enligt 9 § i lagen om skatteuppbörd anses vara gjord till Skatteförvaltningen,

2) valuteringsdag för mervärdesskatt enligt 149 § och 149 b § 3 mom. i mervärdesskatte-lagen som berättigar till återbäring är den dag då periodskattedeklarationen eller en rättelse-deklaration till den har lämnats in, dock tidigast den allmänna förfallodagen i månaden efter perioden,

3) valuteringsdag för ett belopp som ska räknas till godo på grund av en annan rättelse-deklaration än rättelse-deklarationen till en periodskattedeklaration enligt 2 punkten är den dag då rättelse-deklarationen har lämnats in, dock tidigast förfallodagen för periodens skatt,

4) valuteringsdag för ett belopp som ska räknas till godo med anledning av ett rättelsebeslut eller överklagande är den dag då rättelsen eller ändringsbeskattningen har verkställts, dock tidigast förfallodagen för det belopp som debiterades genom det ursprungliga beslutet,

5) valuteringsdag för ett belopp som ska räknas till godo till följd av ett beslut om skattelättnad eller om att indrivningen lämnas därefter är den dag då skattelättnaden har godkänts eller beslutet om att indrivningen lämnas därefter har fattats,

6) valuteringsdag för krediteringsränta är den följande allmänna förfallodagen efter att krediteringen har använts som betalning för en förpliktelse eller avförts från skattekontot, och

7) valuteringsdag för ett belopp som ska räknas till godo med anledning av en rättelse i enlighet med 37 § är den dag då rättelsen har gjorts.

17 §

Användning av krediteringar som betalning för förpliktelse

En kreditering används den dag den bokförs som betalning för förpliktelser som är bokförda på skattekontot. För förpliktelser som bokförs på skattekontot senare används en kreditering som finns på skattekontot som betalning den dag förpliktelsen bokförs.

Om flera olika krediteringar samma dag står till förfogande som betalning för förpliktelser, används krediteringarna i ordning från den äldsta till den senaste enligt den valuteringsdag som avses i 16 §. Om flera olika krediteringar har samma valuteringsdag, används betalningar före andra krediteringar. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om den ordning i vilken krediteringarna används.

18 §

Användning av krediteringar när registreringarna fördröjs

Om en kontotransaktion inte har kunnat bokföras för den dag som avses i 15 § 3 eller 4 mom., ska registreringen göras utan dröjsmål efter det att uppgift har erhållits om grunden för kontotransaktionen.

Krediteringar som under ett registreringsdröjsmål använts som betalning för förpliktelser styrs om som betalning för förpliktelser på skattekontot på det sätt de skulle ha hänförs om registreringsdröjsmålet inte skulle ha förekommit. Räntorna på skattekontot rättas på det sätt som föreskrivs i 35 §.

19 §

Begränsningar i användningen av krediteringar

En kreditering som överförs till en främmande stat med stöd av ett internationellt avtal om överföring av skatter används inte som betalning för förpliktelser och inte för skattekvittning enligt 27 §.

En kreditering används inte som betalning för en preskriberad förpliktelse och inte, om inte den skattskyldige yrkar det, som betalning för en sådan förpliktelse eller en del av den som är föremål för förordnande om avbrott enligt 12 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Den skattskyldiges konkurs och utmätning av kreditering hindrar inte att en kreditering används som betalning för en förpliktelse.

20 §

Betalningsordning för förpliktelser

Om krediteringarna inte räcker till för att betala alla förpliktelser, betalas förpliktelserna i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Förpliktelser som preskriberas samma dag betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna i 11 §.

Ska flera olika förpliktelser som har samma förfallodag betalas samma dag, betalas förpliktelserna i följande ordning:

1) förskottsinnehållningar enligt lagen om förskottsuppbörd och andra skatter och avgifter som ska betalas på eget initiativ och som har flera skattetagare, samt skatteförhöjningar och förseningsavgifter som påförts för skatterna och avgifterna,

2) avgifter enligt lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift samt skatteförhöjningar och förseningsavgifter som påförts för avgifterna,

3) mervärdesskatter och andra skatter som tillfaller staten enbart liksom skatteförhöjningar samt försummelse- och förseningsavgifter som påförts för skatterna,

4) försummelseavgifter som avses i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande,

5) kreditering enligt 39 § som ska återkrävas.

I fråga om varje förpliktelse betalas först de skattetillägg och förseningsräntor som beräknats på förpliktelsen.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om betalningsordningen för förpliktelser.

6 kap.

Indrivning av obetalda förpliktelser

21 §

Obetalda förpliktelser

Skatteförvaltningen registrerar obetalda förpliktelser och dem som ansvarar för förpliktelserna på skattekontoutdraget eller något annat meddelande som skickas till den skatteskyldige.

Obetalda förpliktelser som registrerats på kontoutdraget eller något annat meddelande som skickats till den skattskyldige samt skattetillägg, dröjsmålsräntor och skatteförhöjningar som beräknats på dem avförs från skattekontot för indrivningsåtgärder. Skatteförvaltningen utfärdar närmare bestämmelser om tidpunkten då de avförs och det förfarande som ska iaktas när de avförs. En förpliktelse som är mindre än 10 euro avförs inte från skattekontot.

22 §

Betalning av förpliktelser som avförts från skattekontot

Ett belopp som betalats in som betalning för en förpliktelse som avförts från skattekontot används i den kvittningsordning som anges i 27 § i lagen om skatteuppbörd, om det inte är skäl att avvika från den på grund av en motiverad begäran från den skattskyldige.

Angående betalning av en förpliktelse till utsökningsmyndigheten och användning av en betalning för en förpliktelse som är föremål för indrivning genom utsökning gäller vad som föreskrivs därom i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992) och i utsökningsbalken (705/2007).

23 §

Indrivning av förpliktelser

Obetalda förpliktelser som registrerats på kontoutdraget eller på något annat medde-

lande enligt 21 § 1 mom. som skickats till den skattskyldige samt dröjsmålsräntor och förseningsräntor som ska räknas på dem är direkt utsökbara på det sätt som avses i 3 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter och de indrivs hos den skattskyldige och någon annan som är ansvarig för skatten på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd och andra lagar som ska tillämpas på indrivningen av skatter.

En förpliktelse som grundar sig på periodskattedeclarationen kan dock skickas för indrivning genom utsökningsåtgärder eller så kan det meddelas att den kommer att publiceras eller så kan den fogas till en betalningsuppmaning eller en konkursansökan enligt konkurslagen (120/2004) tidigast två veckor efter det att den skatteskyldige i enlighet med 47 § anses ha fått uppgift om det skattekontoutdrag som innehåller den obetalda förpliktelser. Om den skattskyldige har skickats ett annat meddelande om den obetalda förpliktelser, räknas tidsfristen från den dag då meddelandet har skickats per post som vanligt brev enligt 59 § i förvaltningslagen.

24 §

Preskription av förpliktelser

En förpliktelse som baserar sig på en periodskattedeclaration preskriberas fem år efter ingången av året efter det kalenderår då den förföll till betalning. En förpliktelse som baserar sig på en periodskattedeclaration som lämnats in för sent preskriberas dock fem år efter ingången av kalenderåret efter följande allmänna förfallodag efter det att deklarationen lämnades in.

En debiterad förpliktelse preskriberas fem år efter ingången av kalenderåret efter den förfallodag som fastställts för förpliktelser.

En preskriberad förpliktelse avförs från skattekontot. I övrigt tillämpas på preskriptionen av förpliktelser 21 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

7 kap.

Återbäring av krediteringar och skattekvittning

25 §

Återbäring

Krediteringar som inte har använts som betalning för förpliktelser och som inte hålls kvar på skattkontot med stöd av 14 §, återbärs till den skattskyldige, om deras sammanlagda belopp är minst 20 euro och om inget annat föreskrivs nedan i detta kapitel.

Ett belopp som har betalats in som betalning för förpliktelser återbärs dock till den skattskyldige endast om det har betalats i misstag eller utan grund och den skattskyldige begär att det ska återbäras. Om begäran om återbäring av betalningen inte godkänns, ger Skatteförvaltningen ett skriftligt beslut jämte anvisningar för sökande av ändring i saken. Skatteförvaltningen kan också på eget initiativ återbära ett belopp som betalats utan grund efter att ha hört den skattskyldige.

En kreditering som ska överföras till en främmande stat med stöd av ett internationellt avtal om överföring av skatter återbärs inte.

26 §

Återbäring i vissa fall

Ett belopp som motsvarar det belopp som återförts till skattekontot på grund av att beskattningen verkställts på nytt återbärs till den skattskyldige när beskattningen har verkställts på nytt, om inte krediteringarna har använts som betalning för förpliktelser som förfallit till betalning och om de inte ska användas som betalning för skatt som påförts när beskattningen verkställts på nytt.

Om den skattskyldige har försummat deklarationsskyldighet som baserar sig på de lagar som avses i 1 § eller på bestämmelser om inkomstbeskattning eller överlåtelsebeskattning eller har lämnat in en väsentligt bristfällig deklaration eller annan utredning, återbärs krediteringarna efter att beloppet av förpliktelsen har utretts, till den del kredite-

ringarna inte behövs som betalning för förpliktelser.

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan kan Skatteförvaltningen återbära krediteringarna eller en del av den innan beloppet av förpliktelsen utreds, om bristen är liten och det är sannolikt att krediteringarna inte behövs eller endast en del av dem behövs för betalning av den förpliktelse som är under utredning.

Om en kreditering inte återbärs, ska uppgift om detta registreras på kontoutdraget. På den skattskyldiges begäran ger Skatteförvaltningen ett separat beslut om att en kreditering inte återbärs jämte anvisningar för sökande av ändring.

27 §

Användning av krediteringar för skattekvittning

Krediteringar som med stöd av 25 § ska återbäras till den skattskyldige samt oanvända krediteringar som finns på skattekontot på avstämningsdagen, till den del som inget hinder enligt 26 § i lagen om skatteuppbörd riktar sig mot dem, används för skattekvittning på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd.

Ett belopp som avses i 1 mom. kan också användas för att kvitta förpliktelser och skatter som den skattskyldige är ansvarig för.

Kvittningsdag är den dag då krediteringarna bokförs som avförda från skattekontot.

Konkurs eller utmätning hindrar inte att krediteringar som ska återbäras används för skattekvittning.

28 §

Betalning av krediteringar som återbärs

Krediteringar enligt 25 § som ska återbäras eller det belopp som återstår av dem efter skattekvittningen ska betalas utan ogrundat dröjsmål. Vid betalningen iakttas vad som föreskrivs i 21 § 2 och 3 mom. i lagen om skatteuppbörd samt vad Skatteförvaltningen bestämmer med stöd av 24 § i lagen om skatteuppbörd.

Det belopp som utskökningsmyndigheten utmäter betalas till utskökningsmyndigheten.

Om någon annan statlig myndighet som har rätt att kvitta det belopp som återbärs som betalning för fordringar som den har på den skattskyldige har begärt betalning av återbäringen betalas den till den myndighet som framställt kvittningsbegäran.

29 §

Preskription av krediteringar

Rätten till krediteringar som finns på skattekontot preskriberas fem år efter ingången av kalenderåret efter det då det senast har förekommit andra kontotransaktioner på skattekontot än sådan som grundar sig på krediteringsränta.

Krediteringarna på kontot återbärs till den skattskyldige innan de preskriberas, om det sammanlagda beloppet av dem är 20 euro eller mera. Om krediteringarna inte har kunnat återbäras på grund av bristfälliga betalningskontaktuppgifter, ges information om preskriptionstidpunkten och påföljderna av preskription i samband med skattekontoutdraget.

Preskriberade krediteringar avförs från skattekontot och intäkts förs till staten. Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på begäran av den som saken gäller återföra en preskriberad kreditering till skattekontot.

30 §

Närmare bestämmelser om återbäring

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om det förfarande som ska iaktas vid återbäringen av krediteringar.

8 kap.

Räntor

31 §

Krediteringsränta

På en kreditering betalas krediteringsränta från dagen efter den valuteringsdag som avses i 16 §

1) till förfallodagen enligt 32 § för den förpliktelse som krediteringen används som betalning för, eller

2) när krediteringen återbärs till den skattskyldige eller används för skattekvittning till den dag då krediteringen avförs från skattekontot.

På en kreditering som beror på mervärdesskatt enligt 16 § 2 punkten som berättigar till återbäring betalas krediteringsränta dock från dagen efter den allmänna förfallodagen i den andra månaden efter perioden till den dag som avses i 1 mom.

Krediteringsräntan motsvarar den referensränta som avses i 12 § i räntelagen (633/1982) för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga minskad med två procentenheter.

På kreditering enligt 1 mom. 2 punkten som återbärs från skattekontot betalas återbärringsränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd från dagen efter den då krediteringen avfördes från skattekontot till den dag då återbäringen debiteras statens konto.

Staten svarar för krediteringsräntan och för betalningen av den intas i statsbudgeten ett förslagsanslag för finansiering av krediteringsräntan. Krediteringsränta som återkrävs av den skattskyldige intäkts förs till staten. Krediteringsräntan är inte skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen.

32 §

Dröjsmålsränta

På en obetald förpliktelse som ska deklaras med periodskattedeclarationen ska betalas dröjsmålsränta från dagen efter den förfallodag för pliktelsen som avses i 11 § 1 mom. och på av Skatteförvaltningen debiterad förseningsavgift, skatteförhöjning och försummelseavgift samt kreditering som ska återkrävas med stöd av 39 § från dagen efter den förfallodag för förpliktelsen som avses i 11 § 2 mom. till valuteringsdagen för den kreditering som använts som betalning för förpliktelsen eller till den dag då förpliktelsen har bokförts som avförd från skattekontot.

Dröjsmålsräntan motsvarar den referensränta som avses i 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga ökad med 7 procentenheter.

Dröjsmålsränta betalas inte på skattetillägg och inte på dröjsmålsränta. Dröjsmålsräntan är inte avdragsgill i inkomstbeskattningen.

33 §

Ränta på obetalda förpliktelser som avförts från skattekontot

På en obetald förpliktelse som avförts från skattekontot ska betalas förseningsränta som beräknats enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) från dagen efter den dag då förpliktelsen avförts från skattekontot till betalningsdagen.

Förseningsränta betalas inte på skattetillägg och inte på dröjsmålsränta. Förseningsräntan är inte avdragsgill i inkomstbeskattningen.

På indrivning, återbäring och redovisning av förseningsränta tillämpas bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

34 §

Korrigerings av räntan när en förpliktelse eller kreditering ändras

Om en förpliktelse minskar till följd av en rättelsedeklaration till periodskattedeclarationen, ett rättelsebeslut eller överklagande, betalas krediteringsränta på det överbetalda beloppet. Räntan räknas från dagen efter förpliktelsens förfallodag enligt 32 § 1 mom. eller, om valuteringsdagen för den kreditering som använts som betalning för förpliktelsen infaller senare, från dagen efter krediteringens valuteringsdag eller, om det överbetalda beloppet är mervärdesskatt som berättigar till återbäring, tidigast från dagen efter förfalldagen enligt 31 § 2 mom. till den dag då rättelsedeklarationen lämnas in eller till den dag då rättelsen eller ändringsbeskattningen verkställs. Till den del förpliktelsen har varit obetald och dröjsmålsränta har beräknats på den, rättas beloppet av dröjsmålsräntan så att det motsvarar den ändrade förpliktelsen.

Om beloppet av mervärdesskatt enligt 16 § 2 punkten som berättigar till återbäring blir

större till följd av en rättelsedeklaration, ett rättelsebeslut eller överklagande, betalas krediteringsränta på tilläggsbeloppet från dagen efter den allmänna förfalldagen i den andra månaden efter perioden till den dag som avses i 31 § 1 mom.

Om beloppet av mervärdesskatt enligt 16 § 2 punkten som berättigar till återbäring blir mindre till följd av en rättelsedeklaration, ett beslut enligt 176 § i mervärdesskattelagen, ett rättelsebeslut eller överklagande, ska på den förpliktelse som beror på det för stora beloppet betalas dröjsmålsränta från dagen efter den allmänna förfalldagen i den andra månaden efter perioden. Om det för stora beloppet har använts som betalning för en förpliktelse eller avförts från skattekontot före denna dag, ska dröjsmålsränta ändå betalas från dagen efter den dag då det för stora beloppet har använts som betalning för en prestation eller avförts från skattekontot. Dröjsmålsränta betalas till valuteringsdagen för den kreditering som har använts som betalning för den förpliktelse som beror på det för stora beloppet eller till den dag då förpliktelsen har bokförts som avförd från skattekontot. Den krediteringsränta som har betalats på det för stora beloppet avförs.

På ett belopp enligt 2 mom. som ska räknas till godo tillämpas inte vad som föreskrivs i 31 § 2 mom.

35 §

Korrigerings av räntor när registreringarna på skattekontot rättas

När Skatteförvaltningen rättar ett skattekonto på grund av ett registreringsdröjsmål enligt 18 § eller ett fel som avses i 37 §, korrigeras de räntor som räknats på skattekontot så att de motsvarar den förändrade situationen.

36 §

Närmare bestämmelser om beräkningen av ränta

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om beräkningen av räntor.

9 kap.

Rättelse av fel, återkrav av felaktig kreditering och överklagande

37 §

Rättelse av fel

Skatteförvaltningen rättar, om saken inte har avgjorts genom ett beslut på besvär, på eget initiativ eller på begäran av den skattskyldige, den som ansvarar för förpliktelsen eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ett fel på skattekontot omedelbart efter att felet upptäckts, om inte något annat följer av 39 §.

Rättelsen och grunden för den registreras på skattekontot och ett skattekontoutdrag som ges den skattskyldige.

Den skattskyldige ges möjlighet att bli hörd innan ett fel på skattekontot rättas, om det är nödvändigt av särskilda skäl.

På begäran av en part som har rätt att framföra begäran om rättelse eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ger Skatteförvaltningen ett beslut jämte anvisningar för sökande av ändring i saken.

Ett fel behöver inte rättas, om felet är litet och om det inte är till skada för den skattskyldige eller om det belopp som den skattskyldige grundlöst fått till godo är litet och ett opartiskt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte kräver att rättelse görs.

38 §

Tidsfrist för rättelse av fel

Ett fel kan rättas till den skattskyldiges fördel inom fem år och rättelse till den skattskyldige nackdel kan göras inom två år från utgången av det kalenderår då den åtgärd eller uppgift beträffande vilken rättelse har yrkats har registrerats eller borde ha registrerats på kontoutdraget.

Rättelse kan göras även efter den tidsfrist som avses i 1 mom., om begäran om rättelse har inkommit till Skatteförvaltningen inom den föreskrivna tiden.

39 §

Återkrav av felaktig kreditering

Om en kreditering som har bokförts felaktigt på skattekontot har betalats till den skattskyldige eller om den har använts som betalning för en förpliktelse och felet inte har rättats innan skattekontoutdraget har delgetts den skattskyldige, bestämmer Skatteförvaltningen att krediteringen ska återkrävas. Beslutet ska fattas inom två kalenderår från utgången av det kalenderår under vilket den felaktiga krediteringen har bokförts på skattekontot. Den skattskyldige ges möjlighet att bli hörd innan beslutet fattas, om det inte är uppenbart onödigt.

Krediteringen behöver inte återkrävas om beloppet är litet och ett opartiskt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte förutsätter återkrav.

Om den tidpunkt då en kreditering som återkrävs förfaller till betalning föreskrivs genom förordning av finansministeriet.

En kreditering som återkrävs ska betalas oberoende av överklagande om inte Skatteförvaltningen eller fullföljdsinstansen bestämmer något annat och vid betalningen och indrivningen av den iakttas vad som i denna lag föreskrivs om förpliktelser. En kreditering som återkrävs preskriberas fem år från ingången av året efter förfallodagen.

40 §

Rättelseyrkande till Skatteförvaltningen

Ändring i ett beslut som getts med stöd av denna lag söks hos Skatteförvaltningen genom skriftligt rättelseyrkande, om inte saken har avgjorts genom beslut på besvär.

Tidsfristen för framställande av rättelseyrkande är i ärenden som avses i 37 och 39 § fem år från utgången av det kalenderår då den åtgärd eller uppgift beträffande vilken rättelse yrkats har registrerats eller borde ha registrerats på kontoutdraget eller den felaktiga krediteringen registrerats på kontoutdraget, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. I andra ärenden är tidsfristen fem år från det att beslutet fattades, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet.

tet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är tidsfristen 30 dagar från det att beslutet fattades.

Rättelseyrkandet ska tillställas Skatteförvaltningen inom föreskriven tid. Skatteförvaltningen ska i fråga om rättelseyrkande från en part som har rätt att söka ändring ge Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och i fråga om rättelseyrkande från Enheten för skattetagarnas rätt ge en part som har rätt att söka ändring tillfälle att ge sitt bemötande samt vid behov ge den som framställt rättelseyrkandet tillfälle att ge motförklaring.

41 §

Överklagande av rättelsebeslut

Den skattskyldige, den som ansvarar för en förpliktelse och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som getts med anledning av rättelseyrkande enligt 40 § hos förvaltningsdomstolen genom besvär med iakttagande av vad som i förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om överklagande.

Besvärstiden i ärenden som avses i 37 och 39 § är fem år från utgången av det kalenderår under vilket den åtgärd eller uppgift som ska rättas har registrerats eller borde ha registrerats eller den felaktiga krediteringen har registrerats på kontoutdraget, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av det beslut som getts med anledning av rättelseyrkande. I andra ärenden är besvärstiden fem år från det att beslutet fattades, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av det beslut som getts med anledning av rättelseyrkande. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är besvärstiden 30 dagar från det att beslutet med anledning av rättelseyrkande fattades.

Förvaltningsdomstolens beslut överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen genom besvär, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Vid överklagande iakttas vad som föreskrivs i 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande.

42 §

Tillämpning av bestämmelserna i 9 kap.

Vid rättelse och överklagande av beslut som getts med stöd av den skattelag som ligger till grund för en kontotransaktion på skattekonto iakttas vad som föreskrivs i lagen i fråga.

10 kap.

Särskilda bestämmelser

43 §

Ansvar för förpliktelser

På ansvaret för en förpliktelse tillämpas vad som föreskrivs om ansvar för skatter i 8 kap. i lagen om skatteuppbörd.

44 §

Avstående från uppbörd av dröjsmålspåföljder

Om inlämnandet av en deklaration eller betalningen av en förpliktelse har fördröjts på grund av orsaker som inte berott på den skattskyldige, kan Skatteförvaltningen låta bli att debitera eller driva in förseningsavgift, dröjsmålsränta och förseningsränta helt eller delvis.

Om dröjsmålspåföljden har berott på Skatteförvaltningens felaktiga förfarande, debiteras den inte och drivs inte heller in. Om dröjsmålspåföljden delvis också har berott på den skattskyldiges förfarande, kan den debiteras eller drivas in delvis.

Skatteförvaltningen återbär förseningsavgift, dröjsmålsränta eller förseningsränta som eventuellt redan drivits in till den skattskyldiges skattekonto. Det belopp som återbärs kan användas som betalning för obetalda förpliktelser eller för skattekvittning enligt lagen om skatteuppbörd.

Ett beslut genom vilket Skatteförvaltningen har avgjort den skattskyldiges yrkande att en dröjsmålspåföljd inte ska drivas in, får inte överklagas genom besvär.

45 §

Finansministeriets förordning om avstående från uppbörd av dröjsmålspåföljder

Genom förordning av finansministeriet kan föreskrivas att dröjsmålsräntor, förseningsräntor och förseningsavgifter inte uppbärs för den tid för vilken betalningen av förpliktelser eller inlämnandet av periodskattedecklaration har varit fördröjd på grund av hinder som inte berott på de skattskyldiga.

46 §

Lindring av dröjsmålspåföljder

Skatteförvaltningen kan på ansökan befria en skattskyldig från skyldigheten att betala förseningsavgift, dröjsmålsränta och förseningsränta delvis eller helt, om betalningen av dem ska betraktas som oskälig med beaktande av den skattskyldiges ekonomiska omständigheter eller av något annat särskilt skäl. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som behandlas inom Skatteförvaltningen.

Ett belopp som ska återbäras till en skattskyldigs skattekonto kan användas som betalning för obetalda förpliktelser eller för skattekvittning enligt lagen om skatteuppbörd.

Ett beslut genom vilket den skattskyldiges yrkande på lindring av dröjsmålspåföljder har avgjorts får inte överklagas genom besvär.

47 §

Delgivning av skattekontoutdrag

Skattekontoutdraget delges den skattskyldige med hjälp av elektronisk service i ett allmänt datanät. Den skattskyldige anses ha fått kännedom om kontoutdraget den tionde dagen efter den allmänna förfallodagen.

Om skattekontoutdraget inte kan delges på det sätt som avses i 1 mom. på grund av störningar i datakommunikationerna eller andra motsvarande tekniska störningar, sänds det per post som brev, varvid den skattskyldige

anses ha fått del av det den sjunde dagen efter det att brevet avsändes.

På den skattskyldiges begäran sänds skattekontoutdraget till den skattskyldige också per post som brev eller med hjälp av ett elektroniskt dataöverföringsförfarande som står till Skatteförvaltningens förfogande. Den skattskyldige anses dock ha fått del av skattekontoutdraget vid den tidpunkt som avses i 1 mom.

48 §

Delgivning av andra handlingar

Andra handlingar som ska ges med stöd av denna lag delges som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen eller som bevislig elektronisk delgivning enligt 18 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet.

49 §

Tidsfrister

Om förfallodagen för en förpliktelse, tidsfristen för inlämnande av en deklaration eller betalningsdagen för återbäring är en heldag, första maj eller en helgfri lördag, får betalningen göras, deklarationen inlämnas och återbäringen betalas första vardagen därefter. Detsamma gäller om förfallodagen för en förpliktelse eller betalningsdagen för återbäring är en dag då de betalningssystem som allmänt används vid betalningar mellan bankerna inte är i bruk enligt ett meddelande från Finlands Bank som publicerats i författningssamlingen.

50 §

Redovisning till skattetagarna

Dröjsmålspåföljder redovisas till skattetagarna i samma proportion som den skatt som ligger till grund för indrivningen av dem.

Belopp som använts för betalning av förpliktelser redovisas till skattetagarna med iakttagande av vad som föreskrivs i lagen om skatteredovisning (532/1998).

11 kap.

Ikraftträdande

51 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på skatt som ska deklarerar, betalas och återbäras för perioder som går ut den dag då lagen träder i kraft och därefter.

Lagen tillämpas på det sätt som föreskrivs nedan även på skatt som ska deklarerar, betalas och återbäras för en skatteperiod eller period som gått ut före lagens ikraftträdande och på dröjsmålspåföljder som påförts för den, om skatten debiteras den dag då lagen träder i kraft eller därefter eller om beslutet om återbäring av skatt fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

Debiterad skatt enligt 3 mom. och dröjsmålspåföljd som påförts för den bokförs som förpliktelse på skattekonto på den förfallodag som bestämts vid debiteringen. På skatten

ska betalas dröjsmålsränta enligt denna lag räknat från dagen för ikraftträdandet, dock tidigast från den betalningsdag för skatten som föreskrivs i skattelagen i fråga. På skatt som bokförts som förpliktelse på skattekontot tillämpas i tillämpliga delar även andra bestämmelser i denna lag. Förseningsavgift påförs dock inte för skatten.

Skatt enligt 3 mom. som ska återbäras och ränta som betalats på den bokförs som kreditering på skattekontot den dag då beslutet fattas. På skatten och den ränta som betalats på den betalas krediteringsränta enligt denna lag från dagen efter den då beslutet fattades. På skatt som ska återbäras och som bokförts som kreditering på skattekontot tillämpas i tillämpliga delar även andra bestämmelser i denna lag.

På ett belopp som betalats in som betalning för debiterad skatt enligt 3 mom. och på belopp som betalats in den 2 mars 2010 eller därefter som betalning för annan skatt tillämpas bestämmelserna i denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av mervärdesskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 148 §, 183 och 187 §,

av dem 148 § sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 1767/1995, 183 § sådan den lyder i nämnda lag 1767/1995 och i lag 1083/2005 samt 187 § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag 1083/2005,

ändras 13 c § 4 och 5 mom. mom., 63 g § 6 punkten, 79 k § 1 mom., 133 p och 133 s §, 133 u § 2 mom., 133 v, 133 x, 147, 149 och 149 b—149 d §, 162, 162 b, 163—165, 176—180, 182, 184, 185 och 191 §, 192 § 1 mom., 193 § 2—4 mom., 204 §, 205 § 2 mom., 206 och 208 a § samt 218 § 3 mom.,

av dem 13 c § 4 mom. och 79 k § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1767/1995, 13 § 5 mom., 63 g § 6 punkten, 147 §, 162 § 2 och 3 mom. samt 182 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1486/1994, 133 p, 133 s, 133 v, 133 x och 163 § sådana de lyder i lag 971/2002, 133 u § 2 mom. sådant det lyder i lag 331/2005, 149 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1486/1994 och 1767/1995, 149 b—149 d och 208 § sådana de lyder i lag 1301/2003, 162 § sådan den lyder i nämnda lag 1486/1994 och i lag 1071/2002, 162 b § sådan den lyder i nämnda lagar 1486/1994, 1767/1995 och 331/2005, 164 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1123/1996, 165 § sådan den lyder i nämnda lagar 1486/1994 och 1083/2005, 176 och 177 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1072/2003, 178 § sådan den lyder i nämnda lagar 1486/1994 och 1083/2005 samt i lag 1265/1997, 179 § sådan den lyder i nämnda lagar 1767/1995, 1265/1997 och 1083/2005, 180 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1767/1995, 182 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1486/1994 och i lag 915/2001, 185 § sådan den lyder i lag 246/2008, 191 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1486/1994, 193 § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag 246/2008 och 3 mom. sådant det lyder i lag 542/1996, 205 § 2 mom. och 206 § sådana de lyder i lag 700/1994 och 218 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1061/2007, samt

fogas till 133 n §, sådan den lyder i nämnda lag 971/2002, ett nytt 2 mom., till lagen nya 133 y § och 149 f §, till lagen en ny 162 a § i stället för den 162 a § som upphävts genom nämnda lag 1123/1996, samt till lagen nya 162 c—162 e, 188 a, 188 b, 191 a och 191 b § som följer:

13 c §

En renbeteslagsgrupps skatteperiod är ett renskötselår. Skattedeklarationen för skatteperioden ska lämnas in senast den andra kalendermånaden efter skatteperiod vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen (/) med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 7 § i samma lag. Skatten ska betalas senast den andra kalendermånaden efter skatteperiod vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen.

Ärenden som gäller en renbeteslagsgrupp skall behandlas av det skatteverk inom vars

verksamhetsområde renbeteslaget har sin hemort.

63 g §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha blivit beskattat enligt 63 f § i den stat där varutransporten upphörde även då

6) köparen har fullgjort sin deklarations-skyldighet enligt 162 e §.

79 k §

En skattskyldig återförsäljare fås som vinstmarginal använda vinstmarginalen under den skatteperiod som avses i 162 a §.

133 n §

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen inte kan göra sådana avdrag som avses i 78 § till fullt belopp när den skatt som ska redovisas till Finland för en skatteperiod beräknas, ska det oavdragna beloppet hänföras till följande skatteperioder. Skatteverket återbär efter räkenskapsperiodens utgång på ansökan eller på basis av någon annan inlämnad utredning den skatt som inte avdragits för räkenskapsperioden. Om den skattskyldige efter räkenskapsperiodens utgång har fått om återbäring av den oavdragna skatten, får den inte dras av under följande räkenskapsperioder.

133 p §

Bestämmelserna i 161, 162 och 162 a § samt 164 § 1 mom. om deklarationsskyldighet och skatteperiod tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

Bestämmelserna i 164 § 3 mom. samt 165 § om sammandragsdeklaration tillämpas på skattedeklarationen från en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

133 s §

Skatteverket ger en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ett meddelande om obetald skatt som denne deklarerat och som ska betalas till Finland.

På skatt som avses i 1 mom. tillämpas vad som i 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om en förpliktelse som baserar sig på en periodskattedeklaration.

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen betalar den skatt som ska redovisas till Finland för en skatteperiod efter den tid som föreskrivs i 133 i § 1 mom. utan att den påförts, ska den skattskyldige i samband med att skatten betalas betala skattetillägg på eget initiativ. Om skatten inte har betalats utan att den påförts eller om den skattskyldige inte på eget initiativ har betalt skat-

tetillägg på skatten, ska skattetillägg påföras för skatten.

Skattetillägg enligt 3 mom. beräknas på det sätt som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

När en skattskyldig som använder den särskilda ordningen påförs skattetillägg tillämpas vad som i 184 och 185 § föreskrivs om påförande av skatt.

133 u §

Vid tillämpningen av 133 n, 133 v, 179, 192, 193 och 204 § utgör det kalenderår till vilket ifrågavarande skatteperiod hänför sig räkenskapsperiod för en skattskyldig som använder den särskilda ordningen. Vid tillämpningen av 192 och 193 § kan rättelse göras och besvär anförs redan under kalenderåret.

133 v §

Skatt som ska återbäras till en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ska betalas utan dröjsmål.

På skatt som ska återbäras betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005). Räntan löper från betalningsdagen för skatten. På skatt som avses i 133 n § 2 mom. löper räntan från utgången av den andra kalendermånaden efter räkenskapsperioden.

133 x §

Bestämmelserna i 209 a § om skyldighet att ge faktura tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som ska redovisas till en annan medlemsstat.

133 y §

Bestämmelserna i 218 § om mervärdeskatteförseelse tillämpas på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen, om han trots uppmaning av myndighet underlåter att på behörigt sätt fullgöra sina skyldigheter enligt 133 f, 133 h eller 133 k §.

147 §

Den skattskyldige ska betala skillnaden mellan de enligt 13 kap. till kalendermåna-

derna under en viss skatteperiod enligt 162 a § hänförliga skatter som ska betalas respektive dras av (*skatt som ska redovisas*) till staten senast den andra kalendermånaden efter skatteperioden i fråga vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen.

En köpare av ett sådant nytt transportmedel som nämns i 26 d § 1 mom. ska, om han inte enligt denna lag är skattskyldig för annan verksamhet och om 146 a § inte tillämpas på honom, betala skatten på det sätt som Skatteförvaltningen närmare bestämmer senast den dag då transportmedlet ska anmälas till registret.

En skattskyldig vars skatteperiod förkortas på det sätt som avses i 162 c § 2 mom. mitt under en skatteperiod, ska betala den skatt som ska redovisas för den del av skatteperioden som föregick ändringen senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den deklaration som avses i 162 c § 1 mom. har lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen, eller vid en senare tidpunkt som skatteverket bestämmer.

149 §

Kan vid beräkningen av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod sådant avdrag som avses i 10 kap. eller 78 eller 80 § inte göras till fullt belopp, har den skattskyldige rätt att få det belopp som inte avdragits för skatteperioden som återbäring.

Det belopp som avses i 1 mom. återbärs på det sätt som närmare föreskrivs i skattekontolagen.

149 b §

Om den skattskyldiges skatteperiod är en kalendermånad eller ett kalenderårskvartal, lämnas de uppgifter som gäller beräkningen och beloppet av lättningen i samband med den skattedeklaration enligt 162 § 1 mom. som ska lämnas för räkenskapsperiodens sista skatteperiod.

Om den skattskyldiges skatteperiod är ett kalenderår eller ett renskötseår, lämnas de uppgifter som gäller beräkningen och beloppet av lättningen i samband med den skattedeklaration enligt 162 § 1 mom. eller 13 c § 4 mom. som ska lämnas för skatteperioden.

Den skattskyldige ska med avvikelse från 147 § 1 mom. för en skatteperiod som avses i 1 och 2 mom. betala endast ett belopp som motsvarar skillnaden mellan den skatt som ska redovisas och den lättning som avses i 149 a §. Om lättningen är större än den skatt som ska redovisas och den skattskyldige ska betala enligt 147 § 1 mom., har den skattskyldige rätt att som återbäring få ett belopp som motsvarar skillnaden mellan lättningen och den skatt som ska redovisas eller, om den skattskyldige inte har någon skatt att betala, hela beloppet av lättningen.

En skattskyldig som inte har lämnat de uppgifter enligt 1 eller 2 mom. som gäller lättning vid den nedre gränsen eller som har uppgett lättningen till för litet belopp, har rätt att efter räkenskapsperiodens utgång få det belopp som inte uppgetts i form av återbäring på basis av ansökan eller annan utredning inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättningen avser eller senare, om den skattskyldige inom nämnda tid har framställt ett yrkande om återbäring.

149 c §

Har en skattskyldig fått för stor lättning på grund av felaktiga eller bristfälliga uppgifter som han lämnat, ska skatteverket bestämma att den skattskyldige ska betala det överstora belopp som han fått till godo inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättningen avser.

Skatt som påförts med stöd av 1 mom. kan höjas under de förutsättningar som föreskrivs i 182 §.

149 d §

Lättningen rättas om en skattskyldig har fått en för stor eller för liten lättning på grund av ett beslut om skattens påförande återbärings- eller rättelsebeslut eller ett beslut om ny behandling eller ett beslut på besvär som gäller beloppet av den skatt som den skattskyldige ska betala eller dra av för en räkenskapsperiod. Rättelse kan göras även om den tidsfrist som avses i 179 § har gått ut.

149 f §

En skattskyldig vars räkenskapsperiod med stöd av 208 a § ändras till ett kalenderår, har rätt att få den lättning som avses i 149 a § för

den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut den dag då räkenskapsperioden ändras eller därefter av skatt som ska redovisas för de kalendermånader som ingår i skatteperioden i fråga och som föregick ändringen. Som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen och som föregick ändringen.

En skattskyldig vars räkenskapsperiod ändras från ett kalenderår enligt 208 a § till en räkenskapsperiod enligt bokföringslagen, har rätt att få lättnad enligt 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut efter den dag då räkenskapsperioden ändrades av skatt som ska redovisas för de kalendermånader efter ändringen som ingår i räkenskapsperioden i fråga. Som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader efter ändringen som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen.

De uppgifter gällande beräkningen och beloppet av lättnaden enligt 1 och 2 mom. lämnas i samband med den skattedeklaration som avses i 162 § 1 mom. och ska lämnas för räkenskapsperiodens sista skatteperiod.

162 §

Den skattskyldige skall avge en skattedeklaration för varje skatteperiod.

I skattedeklarationen skall uppges omsättningen, den skatt som skall betalas respektive dras av samt de övriga uppgifter som Skatteförvaltningen bestämt och som behövs för att konstatera skattens riktiga belopp.

Skattedeklarationen ska lämnas in senast den andra kalendermånaden efter skatteperioden vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen och med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 7 § i samma lag. Anmälan om att det inte kommer att finnas någon skatt att betala kan göras på förhand, dock för högst sex kalendermånader.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om hur en skattskyldig som avses i 147 § 2 mom. ska deklarerera skatt.

162 a §

Skatteperioden är en kalendermånad, om inte något annat föreskrivs i 2—4 mom.

För en skattskyldig vars omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvaran-

de avkastning under ett kalenderår är högst 50 000 euro är skatteperioden ett kalenderårskvartal, om inte något annat föreskrivs i 3 eller 4 mom.

För en skattskyldig vars omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 25 000 euro är skatteperioden ett kalenderår, om inte något annat föreskrivs i 4 mom.

För en fysisk person, ett dödsbo eller en sammanslutning som bedriver primärproduktion eller för en upphovsman till ett konstverk enligt 79 c § som inte bedriver annan mervärdeskattepliktig verksamhet, är skatteperioden ett kalenderår.

Som kalenderår enligt 2 eller 3 mom. betraktas det kalenderår då den aktuella skatteperioden tillämpas.

I denna lag avses med primärproduktion bedrivande av jordbruk, skogsbruk, trädgårdsodling, jakt, fiske, fiskodling, kräftfångst, kräftodling, pälsdjursuppfödning och renskötsel samt plockning av renlav och kottar liksom tillvaratagande av andra naturprodukter. Med jordbruk avses egentligt jordbruk samt sådant specialjordbruk eller annan verksamhet i anslutning till jord- eller skogsbruk som inte ska betraktas som särskild rörelse.

162 b §

På grund av en ansökan som en skattskyldig enligt 162 a § 2 mom. gör i samband med att verksamhet inleds betraktas dock som skatteperiod en kalendermånad och på grund av en ansökan som en skattskyldig enligt 162 a § 3 eller 4 mom. gör en kalendermånad eller ett kalenderårskvartal från det att verksamheten inleds.

En skattskyldig vars skatteperiod är en skatteperiod som avses i 162 a § 2—4 mom., kan på ansökan övergå till att tillämpa en kortare skatteperiod än den som avses i nämnda lagrum. Ett skattskyldig vars skatteperiod är en skatteperiod som valts på grundval av denna paragraf, kan på ansökan övergå till att tillämpa en skatteperiod enligt 162 a § 2—4 mom. eller en kortare skatteperiod än den som avses i nämnda lagrum.

Skatteperioden ska dock vara densamma minst tre på varandra följande kalenderår.

En skatteperiod som grundar sig på ansökan enligt 2 mom. tillämpas från ingången av det kalenderår som följer på ansökan. Ansökan ska göras senast före utgången av september före kalenderåret i fråga.

162 c §

Den skattskyldige ska utan dröjsmål underätta skatteverket om de villkor som föreskrivs i 162 a § 2—4 mom. sannolikt inte kommer att uppfyllas under kalenderår eller följande kalenderår.

Som den skattskyldiges skatteperiod betraktas på grundval av en anmälan enligt 1 mom. som gäller det innevarande kalenderåret en skatteperiod som motsvarar de nya uppgifterna från ingången av den kortare skatteperiod under vilken anmälan har lämnats in. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om de förutsättningar under vilka de åtgärder som avses i detta moment inte behöver vidtas.

Om skatteverket på något annat sätt än vad som avses i 1 mom. konstaterar att villkoren enligt 162 a § 2—4 mom. inte uppfylls under kalenderåret, betraktas som den skattskyldiges skatteperiod från ingången av kalenderåret i fråga en skatteperiod som motsvarar de korrekta uppgifterna. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om de förutsättningar under vilka de åtgärder som avses i detta moment inte behöver vidtas.

Skatteverket kan bestämma att som skatteperiod för en sådan skattskyldig som väsentligt försummar eller som på grunder som avses i 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd eller på motsvarande grunder kan antas väsentligt försumma sina skyldigheter enligt 26 § 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd i fråga om beskattningen betraktas i stället för ett kalenderår eller kalenderårskvartal en kalendermånad från ingången av kalenderåret i fråga.

En skattskyldig vars skatteperiod förkortas mitt under en skatteperiod på det sätt som avses i 2 mom. ska lämna in skattedeklaration för den del av skatteperiod som föregick ändringen senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den anmälan som avses i 1 mom. har lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen och med iakttagande av det förfarande som

föreskrivs i 7 § i samma lag, eller vid en senare tidpunkt som skatteverket bestämmer.

Skatteverket ska meddela beslut i ett ärende som avses i 4 mom. och på den skattskyldiges begäran beslut i ett ärende som avses i 3 mom.

162 d §

En skattskyldig vars skatteperiod är en annan än ett kalenderår, ska tillämpa samma skatteperiod som tillämpas på andra skatter och avgifter som uppbärs med stöd av de lagar som avses i 1 § 2 mom. 2, 3, 6 och 7 punkten samt 3 mom. i skattekontolagen och som hör till tillämpningsområdet för skattekontolagen.

162 e §

Den skattskyldige ska för varje kalenderårskvartal lämna in en sammandragsdeklaration över sina gemenskapsinterna försäljningar enligt 72 b och 72 c §.

En sammandragsdeklaration ska också lämnas in, om ett gemenskapsinternt varuförvärv som den skattskyldige har gjort, med stöd av 63 g § anses ha blivit beskattat i den stat där transporten upphörde.

Års- och omsättningsrabatter, köp- och försäljningskrediteringar, överskottsåterbäringar och andra motsvarande korrigeringsposter, som beviljats köparen och som gäller sådan försäljning som uppgetts i sammandragsdeklarationen eller annan förändring i fråga om försäljningen uppges i sammandragsdeklarationen för det kvartal under kalenderåret i vilket den kalendermånad ingår under vilken posten enligt god bokföringssed ska upptas i bokföringen.

Deklarationen ska avges senast den 15 dagen i den andra månaden efter kalenderårskvartalet.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas i sammandragsdeklarationen och om hur uppgifterna ska lämnas.

163 §

Ovan i 161 § avsedd etablerings-, ändrings- eller nedlägningsanmälan och i 162 e § avsedd sammandragsdeklaration kan lämnas också på elektronisk väg.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare bestämmelser om hur elektroniska uppgifter skall lämnas.

164 §

Skattedeklarationen och sammandragsdeklarationen lämnas till det skatteverk som avses i 158 §.

En sammandragsdeklaration som har lämnats på något annat sätt än på elektronisk väg anses vara inlämnad när den har kommit in till skatteverket på det sätt som föreskrivs i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).

En sammandragsdeklaration som har lämnats på elektronisk väg anses vara inlämnad när den har kommit in till skatteverket på det sätt som föreskrivs i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

165 §

Den som är deklARATIONSSKYLDIG ska under teckna de deklARATIONER enligt 162 e § och andra handlingar som är avsedda för skattemyndigheten. Ett samfunds deklARATIONER och handlingar ska vara undertecknade av personer som har rätt att teckna firman.

Deklarationer enligt 162 e § och andra handlingar som får lämnas in till skattemyndigheten på elektronisk väg och som ska signeras ska certifieras på det sätt som anges i 18 § i lagen om elektroniska signaturer (14/2003) eller på något annat godtagbart sätt.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om på vilket sätt deklARATIONER enligt 162 e § och andra handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas in på elektronisk väg.

176 §

Skatteverket ska påföra skatten som enligt skattedeklarationen, eller om skattedeklarationen saknas, ska betalas för litet eller återbäras för mycket.

Någon skatt påförs inte om saken har avgjorts tidigare genom skatteverkets beslut. Om ett ärende lämnar rum för tolkning eller är oklart och om den skattskyldige i god tro har handlat i enlighet med myndighetens praxis eller anvisningar, ska ärendet till den

na del avgöras till den skattskyldiges fördel, om inte särskilda skäl föranleder annat.

När skatten påförs ska med omsorg och med beaktande av såväl statens som den skattskyldiges intresse prövas vad som av deklARATIONERNA eller annars har framgått om den skattskyldiges affärstransaktioner samt om övriga omständigheter som påverkar saken eller vad som på annan grund ska anses vara riktigt.

Den skattskyldige ska ges tillfälle att avge förklaring, om en väsentlig avvikelse görs från de uppgifter som den skattskyldige lämnat när skatten påförs.

177 §

Har den skattskyldige underlåtit att deklarerera skatt helt eller uppenbart deklarerat för lite i skatt och har han inte trots uppmaning lämnat uppgifter som för behövs för påförande av skatt, ska skatteverket påföra skatten enligt uppskattning.

I samband med en uppmaning enligt 7 § 4 mom. i skattekontolagen delger skatteverket den skattskyldige uppgifter om det uppskattade beloppet av den skatt som påförs och grunderna för påförandet av den och ger den skattskyldige tillfälle att avge förklaring.

Beloppet av den skatt som avses i 1 mom. ska om möjligt utredas genom uträkningar på basis av inköp, sedvanliga försäljningsprovisioner, löner eller andra sådana kostnadsposter eller genom jämförelse med rörelser som drivs av andra skattskyldiga i samma bransch och under motsvarande förhållanden.

I beslutet om påförande av skatt ska skatteuträkningen tas in och skälen till att skatt påförs enligt uppskattning anges.

178 §

Skatt som avses i 176 § behöver inte påföras, om orsaken till att det har deklarerats för lite skatt att betala eller för mycket skatt att återbära är ett fel som har lett till att någon annan skattskyldig har påförts för mycket skatt eller att skatt som avses i 122 § eller 131 § inte har återburits och en opartisk beskattning eller någon annan orsak inte kräver att skatten ska påföras. För detta krävs att den skattskyldige visar upp en förbindelse enligt vilken den som har rätt att få återbä-

ring avstår från sin rätt till återbäring. Till den som har avgett förbindelsen återbärs ingen skatt.

Skatt som avses i 176 § behöver inte heller påföras när skatten ska anses vara obetydlig och en opartisk beskattning eller någon annan orsak inte kräver att skatten påförs.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om när skatt som avses i 1 och 2 mom. inte behöver påföras.

179 §

Skatt som avses i 176 § ska påföras inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken skatten borde ha betalats.

Skatten anses ha påförts inom föreskriven tid, om skatteverkets beslut därom har fattats innan tidsfristen löpt ut.

180 §

Har den skattskyldige avlidit, påförs dödsboet skatten.

Skatten ska påföras inom ett år från utgången av det kalenderår då bouppteckningen inlämnades till skatteverket. Skatten kan inte påföras om den tidsfrist som avses i 179 § har löpt ut.

182 §

Skatten kan höjas

1) med högst 10 procent, om skattedeklarationen eller någon annan uppgift eller handling innehåller en mindre bristfällighet och den skattskyldige inte har följt en uppmaning att avhjälpa bristen,

2) med högst 20 procent, om den skattskyldige utan giltigt skäl har försummat att i tid lämna in skattedeklaration eller har lämnat in den väsentligt för sent eller har försummat att lämna in någon annan uppgift eller handling i rätt tid eller har lämnat en väsentligen ofullständig deklaration, uppgift eller handling, och högst till det dubbla beloppet, om han även efter att på föreskrivet sätt ha fått en uppmaning, utan godtagbart förhinder helt eller delvis har underlåtit att fullgöra sin skyldighet,

3) till högst det dubbla beloppet, om den skattskyldige av grov vårdslöshet har försummat sin deklarationsskyldighet eller läm-

nat en väsentligen oriktig skattedeklaration eller annan uppgift eller handling.

Har en försummelse skett eller en oriktig deklaration, uppgift eller handling så som nämns i 1 mom. 3 punkten getts i skatteförskinningsyfte, ska skatten höjas med minst 50 procent och högst till det tredubbla beloppet.

Skatteförhöjning påförs endast då den skatt som den bristfällighet eller det fel som avses i 1 och 2 mom. hänför sig till.

Kan skatten inte höjas så som avses ovan, kan skatteverket bestämma att en skatteförhöjning om högst 15 000 euro skall betalas. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter då att den skattskyldige trots en bevisligen sänd uppmaning har försummat att lämna in registreringsanmälan eller skattedeklaration eller har lämnat in en väsentligen bristfällig eller oriktig deklaration och att försummelsen med avseende på omständigheterna eller annars inte är obetydlig. Skatteverket kan bestämma att skatteförhöjning skall betalas på grund av grov försummelse av deklarationsskyldigheten också när det har påfört skatten genom uppskattning och på grundval av en utredning som senare tillställts det har rättat beslutet så att skatten påförs inte.

Om den förseningsavgift som ska påföras för försummelse att deklarerat skatt inom föreskriven tid bestäms i 9 § i skattekontolagen.

184 §

Påförs den skattskyldige skatt eller skatteförhöjning, ska den skattskyldige ges ett beslut till vilket besväransvisning fogats. Skatten ska betalas vid den tidpunkt som föreskrivs genom förordning av finansministeriet.

Om den skattskyldige har ansökt om återbäring, eller på grund av en utredning som motsvarar ansökan, ska den skattskyldige ges ett beslut till vilket besväransvisning fogats.

185 §

Anser Enheten för bevakning av skatteta-garnas rätt att en skattskyldig ska påföras skatt eller skatteförhöjning ska skatteverket på enhetens begäran fatta ett beslut i saken till vilket besväransvisning fogats.

188 a §

Skatteverket ger en skattskyldig som avses i 147 § 2 mom. ett meddelande om obetald skatt som denne deklarerat.

På skatt som avses i 1 mom. tillämpas vad som i 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om en förpliktelse som baserar sig på en periodskattedeclaration.

Om en skattskyldig betalar skatt efter den tid som föreskrivs i 147 § 2 mom. utan att skatten påförts, ska den skattskyldige i samband med att skatten betalas betala skattetillägg på eget initiativ. Om skatten inte har betalats utan att den påförts eller om den skattskyldige inte på eget initiativ har betalat skattetillägg på skatten, ska skattetillägg påföras för skatten.

Skattetillägg enligt 3 mom. beräknas på det sätt som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

När en skattskyldig påförs skattetillägg tillämpas vad som i 184 och 185 § föreskrivs om påförande av skatt.

188 b §

Skatt som ska återbäras till en skattskyldig som avses i 147 § 2 mom. ska betalas utan dröjsmål.

På skatt som ska återbäras betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan löper från betalningsdagen för skatten.

191 §

Den skattskyldige rättar ett fel i skattedeclarationen genom att lämna in en rättelse-declaration till skattedeclaration för skatteperioden i fråga.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas i en rättelse-declaration till skattedeclarationen och på vilket sätt uppgifterna lämnas.

191 a §

En skattskyldig som har deklarerat den skatt som ska betalas för en skatteperiod till för lågt belopp eller den skatt som ska dras av till för högt belopp, ska göra en rättelse enligt 191 § under tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken skatten borde ha deklarerats.

191 b §

En skattskyldig har med iakttagande av det förfarande som avses i 191 § rätt att få skatt som enligt deklARATIONEN ska betalas till för högt belopp eller skatt som inte ska återbäras enligt deklARATIONEN som återbäring under räkenskapsperioden eller att rätta felet genom att dra av skatten i fråga för följande skatteperioder i räkenskapsperioden.

En skattskyldig som inte har gjort en rättelse eller korrigerings som nämns i 1 mom. har rätt att efter räkenskapsperiodens utgång få skatten i fråga som återbäring på basis av ansökan eller någon annan utredning.

Den skattskyldige har rätt till återbäring enligt 2 mom. inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken skatten har deklarerats till för stort belopp eller senare, om den skattskyldige inom nämnda tid har framställt ett yrkande om betalning.

Skatt som avses i 1 och 2 mom. återbärs på det sätt som närmare föreskrivs i skattekontolagen.

192 §

Konstaterar skatteverket på ansökan av den skattskyldige, med anledning av besvär eller annars, att dess beslut är felaktigt till nackdel för den skattskyldige, ska skatteverket rätta felet i beslutet och den skattskyldige har rätt att få skatt som på grund av felet påförts till för högt belopp eller skatt som enligt beslutet inte återbärs som återbäring, om inte ärendet har avgjorts genom beslut på besvär.

193 §

För den skattskyldige är besvärstiden tre år från utgången av räkenskapsperioden eller, om beslutet avser flera räkenskapsperioder, från utgången av den sista av dem, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet. Över beslut som gäller förhandsavgörande samt beslut som avses i 162 c § 6 mom. och 175 § 2 mom. får näringsidkaren anföra besvär inom 30 dagar från delfäendet. Beslutet får delges som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen (434/2003). För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är besvärstiden 30 dagar från det beslutet fattades.

I beslut genom vilket det har bestämts att förhandsavgörande inte meddelas får ändring inte sökas genom besvär.

Vad i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) föreskrivs om grundbesvär tillämpas inte på ärenden som avses i denna lag.

204 §

Om beloppet av den skatt som en skattskyldig skall betala eller dra av för en räkenskapsperiod, genom ett beslut om skatten påförande eller ett återbärings- eller rättelsebeslut eller ett beslut om ny behandling eller ett beslut på besvär, har ändrats på ett sätt som påverkar beloppet av den skatt som skall betalas eller dras av för en annan räkenskapsperiod, skall beloppet av den skatt som skall betalas eller dras av för den sistnämnda perioden rättas i överensstämmelse med ändringen. En sådan rättelse kan göras också om den tidsfrist som avses i 179 § har löpt ut.

205 §

Har skatt genom förvaltningsdomstolens eller högsta förvaltningsdomstolens beslut blivit avlyft eller nedsatt, har parten rätt att få den skatt som påförts till för högt belopp eller som enligt beslut inte ska återbäras som återbäring.

206 §

Har förvaltningsdomstolen eller högsta förvaltningsdomstolen med anledning av ändringssökande ansett någon vara skattskyldig eller höjt skattens belopp eller minskat det belopp som en skattskyldig har varit berättigad att få som återbäring, ska en kopia av beslutet tillställas skatteverket. Detta ska utan dröjsmål bestämma en efterbetalningstid för betalningen av skatten och delge den skattskyldige beslutet.

208 a §

För de skattskyldiga som inte är bokföringsskyldiga eller vars skatteperiod är ett kalenderårskvartal eller ett kalenderår, är räkenskapsperioden ett kalenderår. Räkenskapsperioden för en renbeteslagsgrupp är ett renkötselår.

218 §

Den som underlåter att behörigen fullgöra sin skyldighet enligt 209 o § eller trots uppmaning av en myndighet sin skyldighet enligt 162 §, 162 c § 5 mom., 162 e eller 165 §, 166 § 2 mom., 168 § 2 mom., 169 § 1 och 2 mom., 170 § 1 mom., 170 a, 209 eller 209 a—209 c §, ska för *mervärdesskatteförseelse* dömas till böter.

1. Denna lag träder i kraft den 20 .

2. Lagen tillämpas på skatt som ska deklarerar, betalas och återbäras för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och för den skatteperiod som avses i 13 c § 4 mom. och som går ut efter lagens ikraftträdande.

3. På skatt som ska deklarerar, betalas eller återbäras för en skatteperiod som går ut före denna lags ikraftträdande tillämpas alltjämt de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet om inte något annat föreskrivs nedan.

4. De 148 § 1 och 2 mom. som gäller vid ikraftträdandet tillämpas inte på ett belopp som den skattskyldige har betalat in som betalning för skatt efter den 1 mars 2010 och 148 § 3 mom. tillämpas inte på skatt beträffande vilken beslut om skattens påförande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

5. En skattskyldig har rätt att dra av ett belopp enligt den 149 § som gäller vid ikraftträdandet vilket inte dragits av för den sista skatteperioden som gick ut före ikraftträdandet för den skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft. Om den skattskyldige har fått skatt som inte dragits av som återbäring med stöd av 149 § eller 6 mom. i ikraftträdelsebestämmelse, får den inte dras av för den skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft.

6. En skattskyldig vars räkenskapsperiod med stöd av 208 a § ändras till ett kalenderår när lagen träder i kraft har rätt att som återbäring få ett belopp enligt den 149 § som gäller vid ikraftträdandet och som inte dragits av för den sista skatteperioden som gick ut före ikraftträdandet. Återbäringen betalas på basis av ansökan eller någon annan utredning och

på den tillämpas i tillämpliga delar de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

7. Lagens 149 b—149 d § tillämpas på en räkenskapsperiod som går ut den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

8. En skattskyldig vars räkenskapsperiod med stöd av 208 a § ändras till ett kalenderår har rätt att efter ikraftträdandet få den lättnad som avses i 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut den dag då lagen träder i kraft eller därefter av den skatt som ska redovisas för de kalendermånader före lagens ikraftträdande som ingår i räkenskapsperioden i fråga. På lättnaden tillämpas i tillämpliga delar de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet. När bestämmelserna om lättnad tillämpas betraktas som räkenskapsperiod de kalendermånader före ikraftträdandet som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen.

9. En skattskyldig vars räkenskapsperiod när lagen träder i kraft ändras från ett kalenderår enligt 208 a § till en räkenskapsperiod enligt bokföringslagen har rätt att få den lättnad som avses i 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut efter lagens ikraftträdande av den skatt som ska redovisas för de kalendermånader efter lagens ikraftträdande som ingår i räkenskapsperioden i fråga. När bestämmelserna om lättnad tillämpas betraktas som räkenskapsperiod de kalendermånader efter lagens ikraftträdande som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen.

10. Som skatteperiod för en sådan skattskyldig vars skatteperiod är en skatteperiod som avses i 162 a § 2—4 mom. betraktas enligt ansökan dock räknat från den dag då lagen träder i kraft den kortare skatteperiod som avses i nämnda lagrum förutsatt att den skattskyldige har gjort en ansökan om detta inom tre månader efter lagens ikraftträdande.

11. Om en skattedeclaration som gäller skatt som ska betalas för en skatteperiod som har gått ut före lagens ikraftträdande kommer in till skatteverket efter den 1 mars 2010, påför skatteverket den skattskyldige den skatt han deklarerat.

12. Den 182 § 1 mom. 1 punkt som gäller vid ikraftträdandet tillämpas inte på skatt som ska redovisas för en skatteperiod som har gått ut före lagens ikraftträdande och som inte har betalats inom föreskriven tid eller som uppenbarligen har betalats till för lågt belopp, om skatten har påförts den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

13. Om ett beslut om påförande av skatt som gäller skatt som ska betalas för en skatteperiod som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter, beräknas skattetillägg enligt det 183 § 3 mom. som gäller vid ikraftträdandet på skatten till den 31 december 2009.

14. Om ett beslut om skatt som ska återbäras för en skatteperiod som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter, betalas ränta enligt det 187 § 2 mom. som gäller vid ikraftträdandet till den dag då beslutet om den skatt som ska återbäras fattas.

15. En skattskyldig som har deklarerat skatt som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande till för högt belopp eller skatt som ska avdras till för lågt belopp, får korrigera felet genom att dra av den skatt som deklarerats till för högt belopp under räkenskapsperioden för skatten för den skatteperiod som börjar den dag lagen träder i kraft eller därefter. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod ändras när lagen träder i kraft till kalenderår enligt 208 a §, kan korrigeringen göras under den räkenskapsperiod som ska tillämpas från lagens ikraftträdande.

3.

Lag**om ändring av 5 och 6 § i lagen om skatt på vissa försäkringspremier**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 20 december 1966 om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966) 5 och 6 §,
sådana de lyder, 5 § i lag 537/1982 och 6 § i lagarna 1108/1988 och 928/1992, som följer:

5 §

För kalendermånad utgående skatt ska betalas senast den kalendermånad som följer efter kalendermånaden i fråga vid den tidpunkt som anges i 11 § 1 mom. i skattekontolagen (/).

av det förfarande som föreskrivs i 7 § i samma lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på skatt som ska deklaras och betalas för en kalendermånad som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

6 §

Den skattskyldige ska lämna in skattedeklaration för en kalendermånad senast den kalendermånad som följer efter kalendermånaden i fråga vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen och med iakttagande

På skatt som ska deklaras och betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet, om inte annat föreskrivs i någon annan lag.

4.

Lag**om ändring av lagen om skatteredovisning**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 10 juli 1998 om skatteredovisning (532/1998) 3 och 5 §,
av dem 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1003/2004 och 254/2008, och
fogas till lagen en ny 5 a § som följer:

3 §

Intagsperiod och redovisningstidpunkt

Intagsperioden för skatter som avses i skattekontolagen (/) börjar den 18 dagen i varje kalendermånad och upphör den 17 dagen i följande kalendermånad. De belopp som under intagsperioden använts som betalning för skatter på skattekontot och de återbärningar som bokförts på skattekontot redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör.

Intagsperioden för fastighetsskatten börjar den 7 dagen i varje kalendermånad och upphör den 6 dagen i följande kalendermånad. Belopp som bokförts som betalda till Skatteförvaltningens bankkonto och återbärningar som betalts till de skattskyldiga under intagsperioden redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör.

Intagsperiod för andra skatter som ska redovisas i enlighet med denna lag är en kalendermånad. Belopp som bokförts som betalda på Skatteförvaltningens bankkonto och återbärningar som betalts till de skattskyldiga under intagsperioden redovisas och betalas under månaden efter intagsperioden. Förskottsåterbärningar på andra i lagen om beskattningsförfarande avsedda skatter än samfundsskatter avdras dock i redovisningen för den månad då beskattningen slutförs.

Bestämmelser om betalningstidpunkten för redovisningarna utfärdas genom förordning av finansministeriet.

5 §

Utdelning och minimibeloppet av arbetsgivarprestationer vid förskottsuppbörden

För att förskottsinnehållningar, kompletteringar av förskottet och förskott som betalas vid uppbörden samt kvarskatt som betalts innan beskattningen har slutförts ska kunna uppdelas i stats-, kommunal- och kyrkoskatt samt i den försäkrades sjukförsäkringspremie föreskrivs genom förordning av finansministeriet för varje skatteår om de relativa andelar (*skattetagargruppernas utdelning*) enligt vilka skattetagarnas motsvarande andelar beräknas utfalla vid beskattningen för skatteåret. Dessutom föreskrivs genom förordning av finansministeriet om det månadsvisa minimibeloppet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares socialskyddsavgift som ska betalas på eget initiativ (*minimibeloppet av arbetsgivarprestationer*) så att deras sammanlagda belopp så bra som möjligt motsvarar det faktiska totala skatteårsvisa utfallet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares socialskyddsavgift som ska betalas på eget initiativ. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs också om grunderna för beräkning av de andelar enligt vilka den andel som har fastställts att utgöra kommunalskatt och kyrkoskatt beräknas fördela sig mellan kommunerna och församlingarna (*kommunernas och församlingarnas utdelning*).

Utdelningen och minimibeloppet av arbetsgivarprestationerna ska justeras, om förändringar i de tillgängliga beskattningsuppgifterna eller i de andra grunderna beräknas

leda till en ändring av utdelningen och minimibeloppet av arbetsgivarprestationerna så att förändringen väsentligt påverkar de belopp som ska redovisas eller har redovisats. Om utdelningen förändras, rättas de skatter som dittills har redovisats för skatteåret att motsvara den nya utdelningen.

Innan utdelningen och minimibeloppet av arbetsgivarprestationerna fastställs och justeras ska finansministeriet höra kommunernas centralorganisation, Kyrkostyrelsen, det Ortodoxa kyrkosamfundets kyrkostyrelse och Folkpensionsanstalten.

5 a §

Garantiredovisning

Om beloppet av förskotts innehållningar och arbetsgivares socialskyddsavgifter som ska betalas på eget initiativ under intagsperioden tillsammans är mindre än 90 procent av det minimibelopp av arbetsgivarprestationerna som fastställs för den månad som motsva-

rar intagsperioden, redovisas skillnaden till skattetagarna som garantiredovisning. Som garantiredovisning redovisas dock högst ett belopp som motsvarar det sammanlagda beloppet av betalningar som inte hänförts till skattekonton och oanvända krediteringar på skattekontona den dag då intagsperioden upphör.

Garantiredovisningen rättas i samband med följande månadsredovisning så att skattetagarnas andelar motsvarar det faktiska intaget enligt periodskattedeclarationerna för perioden.

Närmare bestämmelser om tillämpningen av garantiredovisning utfärdas genom förordning av finansministeriet. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om garantiredovisningsförfarandet och rättelse av redovisningarna efter garantiredovisningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas första gången vid redovisningarna för 2010.

5.

Lag**om ändring av lagen om förskottsuppbörd**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 20 december 1996 om förskottsuppbörd (1118/1996) 39 § 6 mom., 42 § 4 mom. och 43 §,
ändras 12, 21, 32 och 38 §, 39 § 7 mom., 41 §, 42 § 1 och 2 mom., 44 § 1 och 4 mom., 48 § 1 mom. och 50 § 3 mom.,
 av dem 44 § 4 mom. sådant det lyder i lag 564/2004 samt 48 § 1 mom. och 50 § 3 mom. sådana de lyder i lag 241/2008, samt
fogas till lagen en ny 33 §, i stället för den 33 § som upphävts genom lag 564/2004, samt nya 33 a och 33 b § som följer:

12 §

Betalning av innehållna belopp

Den som gör en betalning ska betala de innehållna medlen till Skatteförvaltningen senast kalendermånaden efter den då innehållningen verkställdes vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen (/). Belopp som innehållits på sjuårsbetsinkomst som avses i 74 § i inkomstskattelagen ska betalas senast nämnda tidpunkt i den andra kalendermånaden efter den då innehållningen verkställdes.

Den som gör en betalning som avses i 32 § 4 mom. i denna lag ska betala de innehållna medlen senast den andra kalendermånaden efter den sista månaden i perioden vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom., i skattekontolagen.

Den som för en betalning och har en deklara- tionsperiod som på det sätt som avses i 33 § 2 mom. förkortas mitt under en deklara- tionsperiod ska betala de medel som innehållits för den del av deklara- tionsperioden som föregick ändringen till Skatteförvaltningen senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den deklaration som avses i 33 § 1 mom. har lämnats in, vid den tid- punkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skatte- kontolagen, eller vid en senare tidpunkt som skatteverket bestämmer.

Kommunerna, församlingarna och Folk- pensionsanstalten betalar de innehållna med- len så att de dras av från de belopp som en- ligt lagen om skatteredovisning ska redovisas till dessa skattetagare under månaden efter den då innehållningen verkställdes.

21 §

Förskottsinnehållning som deklarerats till för högt belopp

Har i förskottsinnehållning deklarerats mer än vad som innehållits, kan den som gör en betalning rätta felet genom att avge en rättel- sedeklaration till periodskattedeklarationen eller dra av det överdeklarerade beloppet från beloppet av den innehållning som deklarerats för samma kalenderår.

Om ett fel som avses i 1 mom. upptäcks först efter kalenderårets utgång, rättas peri- odskattedeklarationen för kalenderårets sista period med det överdeklarerade beloppet. En förutsättning för rättelse är att anteckningar- na i den årsdeklaration som avses i 15 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande har rättats. Rättel- sedeklaration ska göras inom sex år räknat från utgången av det år då för mycket har deklarerats i förskottsinne- hållning.

32 §

Periodskattedeclaration

Den som gör en betalning ska till skatteverket anmäla utbetalda löner och andra betalningar samt den förskottsinnehållning som verkställt på dessa med en periodskattedeclaration på det sätt som föreskrivs i skattekontolagen.

Periodskattedeclarationen ska lämnas in kalendermånadsvis för de betalningar som gjorts under föregående kalendermånad senast månaden efter kalendermånaden vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen.

En arbetsgivare som betalar sjoarbetsinkomst ska lämna in periodskattedeclaration på elektronisk väg över betalningar som gjorts under en kalendermånad senast den andra kalendermånaden efter kalendermånaden i fråga vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen.

Periodskattedeclarationen ska dock lämnas in kalenderårskvartalsvis senast den andra månaden efter den sista månaden i perioden vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen när

1) omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen (1336/1997) eller motsvarande avkastning för en arbetsgivare som regelbundet betalar lön är högst 50 000 euro, eller

2) den som gör en betalning inte är en arbetsgivare som regelbundet betalar lön men är mervärdesskattskyldig och berättigad till skatteperiod enligt 162 a § 2 eller 3 mom. i mervärdesskattelagen (1501/1993).

En arbetsgivare som regelbundet betalar lön ska anmäla om att lön inte har betalats eller en annan betalning inte har gjorts. Anmälan kan göras för högst sex månader på förhand.

Som kalenderår enligt 4 mom. 1 punkten betraktas det kalenderår då den deklarationsperiod som det är fråga om tillämpas.

33 §

Ändringar av deklarationsperioden

Den som gör en betalning enligt 32 § 4 mom. ska utan dröjsmål underrätta om de

villkor som föreskrivs i nämnda lagrum sannolikt inte uppfylls under kalenderåret eller följande kalenderår.

Som betalarens deklarationsperiod betraktas på grundval av anmälan enligt 1 mom. som gäller innevarande kalenderår en kalendermånad från ingången av den kalendermånad under vilken anmälan har gjorts. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om de förutsättningar under vilka de åtgärder som avses i detta moment inte behöver vidtas.

Om skatteverket på något annat sätt än det som avses i 1 mom. konstaterar att villkoren enligt 32 § 4 mom. inte uppfylls under kalenderåret, betraktas som betalarens deklarationsperiod en kalendermånad från ingången av kalenderåret i fråga. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om de förutsättningar under vilka de åtgärder som avses i detta moment inte behöver vidtas.

Skatteverket kan bestämma att som deklarationsperiod för en sådan betalare som väsentligt försummar eller som på grunder som avses i 26 § 3 mom. eller på motsvarande grunder kan antas väsentligt försumma sina i 26 § 2 mom. avsedda skyldigheter i fråga om beskattningen ska i stället för ett kalenderårskvartal betraktas en kalendermånad från ingången av kalenderåret i fråga.

En betalare vars deklarationsperiod på det sätt som avses i 2 mom. förkortas mitt under deklarationsperioden, ska i fråga om den deklarationsperiod som föregick ändringen lämna in periodskattedeclaration senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den deklaration som avses i 1 mom. har lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen eller vid en senare tidpunkt som skatteverket bestämmer.

Skatteverket ska meddela beslut i ett ärende som avses i 4 mom. och på den skattskyldiges begäran meddela beslut i ett ärende som avses i 3 mom.

33 a §

Rätt att välja deklarationsperiod

En betalare vars deklarationsperiod enligt 32 § 4 mom. är ett kalenderårskvartal, kan på

ansökan övergå till att tillämpa en deklara-
tionsperiod som omfattar en kalendermånad.
En betalare vars deklara-
tionsperiod är en de-
klara-
tionsperiod som valts med stöd av denna
paragraf kan på ansökan övergå till att till-
lämpa en deklara-
tionsperiod enligt 32 §
2 eller 4 mom.

Deklarationsperioden ska vara samma
minst tre kalenderår efter varandra.

Den deklara-
tionsperiod som grundar sig på
ansökan enligt 1 mom. tillämpas från in-
gången av kalenderåret efter det då ansökan
gjordes. Ansökan ska göras senast före ut-
gången av september före kalenderåret i frå-
ga.

33 b §

Enhetlig deklara- tionsperiod inom skattekon- tosystemet

Den som gör en betalning ska tillämpa
samma deklara-
tionsperiod som på sådan
skatt enligt mervärdesskattelagen som hör till
tillämpningsområdet för skattekontolagen.
Om betalaren tillämpar en skatteperiod som
är lika lång som kalenderåret på ovan näm-
nda skatt, är betalarens deklara-
tionsperiod ett
kalenderårskvartal.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte
på en betalare som är en sådan skattskyldig
som avses i 162 a § 4 mom. i mervärdesskat-
telagen.

38 §

Debitering

Har betalaren delvis eller helt underlåtit att
verkställa förskotts-
innehållning, ska skatte-
verket debitera det belopp sinate inte innehåll-
lits, om inte något annat följer av 39 §.

Förskotts-
innehållning som debiteras är
högst 40 procent av de gjorda betalningarna.
Betalaren ska höras före debiteringen, om det
är möjligt.

Debitering ska verkställas inom sex år efter
utgången av det år då förskotts-
innehållningen
borde ha verkställts.

39 §

Upphävande av och avstående från debite- ring

Betalningsskyldigheten upphävs inte be-
träffande en skatteförhöjning som avses i
44 § eller dröjsmålsränta som avses i 32 § i
skattekontolagen om inte något annat följer
av särskilda skäl.

41 §

Debitering enligt uppskattning

Skatteverket uppskattar det belopp som ska
debiteras om betalaren har försummat att de-
klarera förskotts-
innehållning eller har dekla-
rerat uppenbart för litet i förskotts-
innehåll-
ning och han trots uppmaning inte har lämnat
de uppgifter som behövs för att verkställa
debitering.

I samband med en uppmaning som avses i
7 § 4 mom. i skattekontolagen delger skatte-
verket betalaren beloppet av den skatt som
påförs och grunderna för dess påförande och
ger betalaren tillfälle att ge en utredning. När
skatteverket uppskattar det belopp som ska
debiteras ska det beakta till exempel betala-
rens tidigare verksamhet och de ändringar
som inträffat i den, verksamhetens art och
omfattning, antalet löntagare samt beloppen
av tidigare betalda löner och innehållningar.
Om det är möjligt ska skatteverket jämföra
betalarens verksamhet med andra som verkar
inom samma bransch och i samma omstän-
digheter.

42 §

Rättelse av debitering enligt uppskattning

Får skatteverket efter att ha verkställt debi-
tering enligt uppskattning en tillförlitlig ut-
redning om att beloppet av förskotts-
innehåll-
ningarna borde vara större än det debiterade
beloppet, ska skatteverket debitera det
bristande beloppet jämte skatteförhöjningar
inom den tid som nämns i 38 §.

Får skatteverket efter att ha verkställt debi-
tering enligt uppskattning en tillförlitlig ut-

redning om att beloppet av förskottsinnehållningarna är mindre än det debiterade beloppet, ska skatteverket rätta debiteringen inom fem år från början av året efter det år då beslutet har fattats.

44 §

Skatteförhöjning

Skatteverket kan höja förskottsinnehållningen

1) med högst 30 procent, om den innehållningsskyldige har försummat att inom föreskriven tid verkställa förskottsinnehållning,

2) med högst 10 procent, om deklarationen eller någon annan uppgift eller handling innehåller en mindre bristfällighet och den innehållningsskyldige inte har följt en uppmaning att avhjälpa bristen,

3) med högst 20 procent, om den innehållningsskyldige utan giltigt skäl har försummat att lämna in deklaration eller har lämnat in den väsentligt för sent eller har försummat att i tid lämna in någon annan uppgift eller handling eller har lämnat en väsentligen bristfällig deklaration, annan uppgift eller handling, och högst till det dubbla beloppet, om den innehållningsskyldige även efter att ha fått en uppmaning, utan godtagbart skäl helt eller delvis har underlåtit att fullgöra sin skyldighet,

4) till högst det dubbla beloppet, om den innehållningsskyldige av grov vårdslöshet har försummat sin deklarationsskyldighet eller lämnat en väsentligen oriktig deklaration eller annan uppgift eller handling.

Kan skatten inte höjas så som avses ovan, kan skatteverket bestämma att en skatteförhöjning om högst 15 000 euro ska betalas. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter då att betalaren trots en bevisligen sänd uppmaning har försummat att lämna in registreringsanmälan eller periodskattedeclaration eller har lämnat in en väsentligen bristfällig eller oriktig deklaration och att försummelsen med avseende på omständigheterna eller annars inte är obetydlig. Skatteverket kan bestämma att skatteförhöjning ska betalas på grund av grov försummelse av deklarations-

skyldigheten även när det har verkställt debitering genom uppskattning och på grundval av en utredning som senare tillställts det har rättat debiteringen så att debitering inte verkställs.

Bestämmelser om förseningsavgift som påförs för försummelse att deklarerat skatt inom föreskriven tid finns i 9 § i skattekontolagen.

48 §

Rättelseyrkande till skatteverket

Ändring i ett avgörande eller ett beslut som avses i denna lag får inte sökas genom besvär förrän anhållan om rättelse av avgörandet eller beslutet har gjorts hos behörigt skatteverk. Om det är fråga om ett beslut enligt 40 och 42 § som gäller rättelse av debitering, ett beslut enligt 33 § som gäller överföring eller om ett förhandsavgörande som avses i 45 §, är nämnda beslut och förhandsavgöranden överklagbara utan att ny rättelse yrkas. Rättelseyrkande ska framställas senast fem år från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet har fattats eller ärendet har avgjorts. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska framställa rättelseyrkande inom 60 dagar från den dag då beslutet har fattats eller ärendet har avgjorts.

50 §

Besvärstid och vissa andra bestämmelser som gäller besvär

Besvär som gäller beslut om ändring av deklarationsperioden enligt 33 §, förhandsavgörande enligt 45 § och fastställande av förskottsinnehållningsprocent eller förskott enligt 48 § ska tillställas skatteverket eller förvaltningsdomstolen inom 30 dagar efter delfäendet av beslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt börjar från den dag då beslutet har fattats.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas på en betalning som ska deklarerats och göras för en kalendermånad som börjar den dag då lagen träder i kraft el-

ler därefter och på den förskottsinnehållning som verkställs på den.

På en betalning som ska deklarerars och göras för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande och på förskottsinnehållning som verkställs på den tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan eller någon annanstans i lag.

Som deklarationsperiod för en sådan betalare vars deklarationsperiod enligt 32 § 4 mom. är ett kalenderårskvartal betraktas dock på basis av ansökan från den dag då lagen träder i kraft en kalendermånad förutsatt att den skattskyldige har gjort ansökan inom tre månader från ikraftträdandet och att villkoren i 33 b § är uppfyllda.

Om övervakningsdeklaration som gäller förskottsinnehållning som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande kommer in till skatteverket efter den 1 mars 2010, debiterar skatteverket den förskottsinnehållning som betalaren uppgett.

Den 44 § 1 mom. 1 punkt som gäller vid ikraftträdandet tillämpas inte på förskottsinnehållning som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före ikraftträdandet och som inte har betalats inom föreskriven tid eller som uppenbart har betalats till ett för lågt belopp, om förskottsinnehållningen har påförts den dag då denna lag träder i kraft eller därefter.

Om ett beslut om debitering av förskottsinnehållning som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter, beräknas på förskottsinnehållningen skattetillägg enligt den 43 § som gäller vid ikraftträdandet till den 31 december 2009.

Om ett beslut om förskottsinnehållning som ska återbäras för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter, betalas ränta enligt den 39 § 6 mom. och 42 § 4 mom. som gäller vid ikraftträdandet till den dag då beslutet om förskottsinnehållning som ska återbäras fattas.

6.

Lag**om ändring av 10 och 13 § i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) 10 § 3 mom. och 13 § 4 mom.,
 sådana de lyder, 10 § 3 mom. i lag 1569/1995 och 13 § 4 mom. i lag 1114/2005, som följer:

10 §

Om socialskyddsavgift har lämnats obetald eller om den har betalats efter utsatt betalningsdag, ska på den betalas dröjsmålsränta på det sätt som föreskrivs i skattekontolagen (/).

13 §

En arbetsgivare som betalar lön regelbundet eller tillfälligt ska till skatteverket lämna in en deklARATION över avdrag som avses i 3 mom. på det sätt som föreskrivs i 32 § i lagen om förskottsuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på socialskyddsavgift som ska betalas för en kalendermånad som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

På socialskyddsavgift som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet, om inte annat föreskrivs nedan eller i någon annan lag.

Om debiteringen av socialskyddsavgift som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande verkställs den dag då lagen träder i kraft eller därefter, beräknas på socialskyddsavgiften skattetilllägg enligt det 10 § 3 mom. som gäller vid ikraftträdandet till den 31 december 2009.

7.

Lag**om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 december 1990 om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) 7, 14 och 16 §,
 sådana de lyder, 7 § i lag 1571/1995, 14 § i lag 1393/1991 och i nämnda lag 1571/1995 samt 16 § delvis ändrad i nämnda lag 1571/1995, som följer:

7 §

Betalning av skatt

Den skatt som räntebetalaren har uppburit på ränteinkomst ska han betala senast månaden efter den under vilken räntan har betalats vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen (/).

14 §

Gottskrivning och återbäring av källskatt

Källskatt som har uppburits hos räntetagaren utan grund betraktas som förskott på inkomstskatten, och på den tillämpas vad som i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) föreskrivs om användning och återbäring av förskott.

Har räntebetalaren deklarerat källskatt till ett för högt belopp, kan den skatt som deklarerats till för högt belopp dras av från källskatt som ska deklarerars för samma kalenderår eller rätta felet genom att lämna in en rättelsedeklaration till periodskattedeklarationen. Rättelse av periodskattedeklarationen

enligt 7 § 3 mom. i skattekontolagen ska göras inom de fem kalenderår som följer efter skattebetalningen.

16 §

Uppbörd av källskatt och påföljderna av dröjsmål

På källskatt som avses i denna lag och som påförts räntetagaren tillämpas lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på skatt som uppburits på ränteinkomst den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

På skatt som uppburits på ränteinkomst före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan eller i någon annan lag.

Om källskatt som ska upp bäras på ränta som betalats före lagens ikraftträdande debiteras den dag då lagen träder i kraft eller därefter, beräknas på skatten skattetillägg enligt det 16 § 2 mom. som gäller vid ikraftträdandet till den 31 december 2009.

8.**Lag****om ändring av 11 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst
(627/1978) 11 § 1 mom. som följer:

11 §	lopp som den som är skyldig att uppbära
Har källskatt inte uppburits, men har på in-	skatten ålagts att betala enligt 8 §.
komsten innehållits förskott som avses i la-	-----
gen om förskottsuppbörd, ska det innehållna	_____
förskottets belopp dras av från det skattbe-	Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag**om ändring av lotteriskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lotteriskattelagen av den 26 juni 1992 (552/1992) 8 § 2 mom., 10, 14 och 17 §, av
 dem 10 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1568/1995, och
ändras 8 § 1 mom., 9 §, 11 § 1 mom. och 13 § 1 mom. som följer:

8 §

Betalning av skatt och deklarationsskyldighet

Den skattskyldige ska betala och deklarerat
 den lotteriskatt som ska betalas för en kalen-
 dermånad senast den andra månaden efter ka-
 lendermånaden vid den tidpunkt som före-
 skrivs i skattekontolagen (/). Uppgifter
 om skatten ska anmälas med den periodskat-
 tedeklaration som avses i skattekontolagen.

9 §

Skatterättelse

En skattskyldig som anordnar lotteri får dra
 av lotteriskatt som deklarerats till för högt
 belopp för en kalendermånad från skatt som
 ska betalas för samma kalenderår eller rätta
 felet genom att lämna in en rättelsedeklara-
 tion till periodskattedeklarationen. Rättelse
 enligt 7 § 3 mom. i skattekontolagen av peri-
 odskattedeklarationen ska göras inom de
 närmaste fem kalenderåren efter det då skat-
 ten betalades.

11 §

Debitering enligt uppskattning

Har den skattskyldige underlåtit att dekla-
 rera skatt eller uppenbart har deklarerat för
 litet i skatt och har han inte trots uppmaning
 gett begärda uppgifter, ska skatteverket upp-
 skatta den skatt som inte deklarerats och på-
 föra den skattskyldige skatten. Debiteringen
 ska verkställas inom fem år från utgången av

det kalenderår där den kalendermånad ingår
 för vilken deklARATIONEN borde ha lämnats in.

13 §

Skatteförhöjning

Har den skattskyldige underlåtit att dekla-
 rera lotteriskatt eller har han deklarerat den
 väsentligen för sent eller lämnat in en brist-
 fällig deklARATION och kan försummelsen inte
 betraktas som ringa, kan den skattskyldige i
 samband med debiteringen påföras en för-
 höjning på högst 30 procent av det försum-
 made lotteriskattebeloppet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på lotteriskatt som ska be-
 talas för en kalendermånad som börjar den
 dag då lagen träder i kraft eller därefter.

På lotteriskatt som ska betalas för en ka-
 lendermånad som gått ut före lagens ikraft-
 trädande tillämpas de bestämmelser som gäl-
 ler vid ikraftträdandet om inte något annat
 föreskrivs nedan.

Om en deklARATION som gäller lotteriskatt
 som ska betalas för en kalendermånad som
 gått ut före lagens ikraftträdande kommer in
 till skatteverket efter den 1 mars 2010, debi-
 terar skatteverket den skatt som den skatt-
 skyldige deklarerat.

Om ett beslut om debitering av lotteriskatt
 som ska betalas för en kalendermånad som
 gått ut före lagens ikraftträdande fattas den
 dag då lagen träder i kraft eller därefter, be-
 räknas på skatten skattetillägg enligt det 10 §

1 mom. som gäller vid ikraftträdandet till den 31 december 2009.

Om ett beslut som gäller lotteriskatt som ska återbäras för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag

då lagen träder i kraft eller därefter, betalas ränta enligt den 17 § som gäller vid ikraftträdandet till den dag då beslutet om den lotteriskatt som ska återbäras fattas.

10.

Lag**om ändring av lagen om skatteuppbörd**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 5 augusti 2005 om skatteuppbörd (609/2005) 1 §, rubriken för 15 § och 15 § 1 mom., 25 §, 27 § 2 och 3 mom., 28 § och 40 § 1 mom. samt

fogas till 17 § ett nytt 2 mom., till 21 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 240/2008, nya 2 och 3 mom., varvid de nuvarande 2—4 mom. blir 4—6 mom., och till 34 § ett nytt 4 mom. som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag ska tillämpas på uppbörd av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och mervärdesskattelagen (1501/1993) med undantag för de skatter och avgifter som avses i 1 § 2 och 3 mom. i skattekontolagen (/).

Lagen tillämpas dessutom på uppbörd av skogsvårdsavgift samt andra skatter och avgifter, om så bestäms särskilt.

Om uppbörd av mervärdesskatt i samband med import bestäms särskilt.

15 §

Betalningsordning för debiterad skatt och skatt som överförs från skattekonto för indrivning

De medel som uppburits eller drivits in hos den betalningsskyldige används till betalning av debiterad skatt eller skatt som överförs från skattekonto för indrivning i följande ordning:

- 1) betalningsuppskovsränta,
- 2) dröjsmålsränta, förseningsränta eller restavgift,
- 3) skattetillegg eller ränta som motsvarar dröjsmålsränta,
- 4) skatteförhöjning,
- 5) skatt,

6) ränta på kvarskatt eller debiterad samfundsränta.

17 §

Användning av ospecificerade betalningar

Det belopp av betalningen som inte används räknas den skattskyldige till godo på skattekontot. Det belopp som inte behövs för att betala förpliktelser som finns på skattekontot återbärs till den skattskyldige.

21 §

Betalning av skatteåterbäring

Om den skattskyldige har försummat deklARATIONSSKYLDIGHET som föreskrivs i fråga om de skatter och avgifter som uppbärs med stöd av de lagar och bestämmelser som nämns i 1 § i skattekontolagen eller som baserar sig på bestämmelser om inkomstbeskattning eller överlåtelseskatt, eller har lämnat in en väsentligt bristfällig deklaration eller annan utredning, betalas skatteåterbäringen till den del som den inte ska användas som betalning för skatt efter att skattebeloppet har utretts.

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan kan Skatteförvaltningen betala återbäringen eller en del av den innan skattebeloppet utreds, om bristen är liten och det är san-

nolikt att återbäringen inte behövs eller endast en del av den behövs för betalning av de skatter och avgifter som är under utredning.

25 §

Skattekvittning

Skatteuppbördsmyndigheten använder skatteåterbäringen till kvittning mot skatterest och obetalda förpliktelser på skattekontot, om de förutsättningar för kvittning som anges i detta kapitel föreligger. Skattekvittning verkställs även för betalning av en sådan skatterest och obetald förpliktelse på skattekontot som mottagaren av återbäringen helt eller delvis ålagts att ansvara för.

27 §

Kvittningsordning för skatterester

Skatter som preskriberas under ett och samma år kvittas i följande ordning:

- 1) skatter och avgifter som avses i 1 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande samt förskott eller annat belopp som debiterats med stöd av lagen om förskottsuppbörd och sjukförsäkringslagen (364/1963) och skatt eller avgift som avses i lagen om förskottsuppbörd och som med stöd av 21 § i skattekontolagen överförts från skattekontot för indrivning jämte dröjsmålpåföljder,
- 2) arbetsgivares socialskyddsavgift samt arbetsgivares socialskyddsavgift som överförts från skattekontot för indrivning jämte dröjsmålpåföljder,
- 3) fastighetsskatt,
- 4) andra skatter som tillfaller staten samt skatter och avgifter som tillfaller staten och som överförts från skattekontot för indrivning jämte dröjsmålpåföljder,
- 5) skogsvårdsavgift,
- 6) konjunkturdeposition.

Obetalda förpliktelser på skattekontot, utländska skatter som drivs in i Finland med

stöd av ett handräckningsavtal samt försumelseavgifter som avses i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och som ålagts den uppgiftsskyldige kvittas sist.

28 §

Skattekvittningsdag

Skattekvittningsdag är den dag då skatteuppbördsmyndigheten får kännedom om återbäringen. Då förskott som ska återbäras kvittas mot skatterest eller obetalda förpliktelser på skattekontot, är skattekvittningsdagen den dag då beskattningen har slutförts.

34 §

Indrivningsmetoder

Obetald skatt som avses i 133 s § 1 mom. och 188 a § 1 mom. i mervärdesskattelagen kan dock sändas för indrivning i utskökningsväg eller fogas till en betalningsupplmaning eller konkursansökan enligt konkurslagen (120/2004) inom två veckor efter det att den skattskyldige anses ha fått del av meddelandet om skatten.

40 §

Åläggande av ansvar

Skatt ska påföras den skatt- eller betalningsskyldige och dem som ansvarar för skatten solidariskt. De ansvariga ska antecknas i skattemyndighetens skatte- eller debiteringsbeslut, på debetsedeln eller inbetalningskortet eller på skattekontoutdraget eller ett annat meddelande som skickas till den skattskyldige om obetalda förpliktelser på skattekontot enligt 21 § i skattekontolagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.**Lag****om ändring av 1 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1995 om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995)
1 § 1 mom. som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Vid försummelse att inom utsatt tid betala skatt som avses i 1 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005) beräknas skattetillägg eller förseningsränta på skatten enligt denna lag. Denna lag tillämpas också på andra skatter

som ska betalas till stat och kommun och på prestationer som ska jämföras med skatter, om inte något annat föreskrivs om påföljderna av försummad eller fördröjd betalning i någon annan lag.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

12.

Lag**om ändring av 21 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 1999 om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) 21 § som följer:

21 §

Publicering av uppgifter om skatterester

Såsom specialindrivningsåtgärd kan uppgifter om sådana förfallna och obetalda skatter i fråga om mervärdesskatt samt förskotts-innehållning och arbetsgivares socialskyddsavgift vilka uppbärs med stöd av lagen om skatteuppbörd (609/2005) och skattekontolagen (/) anmälas för publicering.

Uppgifter som publiceras är den skattskyldiges eller den betalningsskyldiges

- 1) namn,
- 2) firma samt företags- och organisationsnummer,
- 3) av Skatteförvaltningen kända hemkommun, om inte något annat följer av 24 § 1 mom. 31 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet eller av 25 § 4 mom. i befolkningsdatalagen,
- 4) skatterestbelopp jämte dröjsmålspåföljder samt vilket skatteslag skatteresten består av.

_____ Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

2.

Lag**om ändring av mervärdesskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 148 §, 183 och 187 §,

av dem 148 § sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 1767/1995, 183 § sådan den lyder i nämnda lag 1767/1995 och i lag 1083/2005 samt 187 § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag 1083/2005,

ändras 13 c § 4 och 5 mom., 63 g § 6 punkten, 133 p och 133 s §, 133 u § 2 mom., 133 v, 133 x, 147, 149, 149 b—149 d §, 162, 162 b, 163—165, 176—180 §, 182 § 1 och 2 mom., 184, 185, 191 §, 192 § 1 mom., 193 § 2—4 mom., 205 § 2 mom., 206 och 208 a § samt 218 § 3 mom.,

av dem 13 c § 4 mom. och 79 k § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1767/1995, 13 § 5 mom., 63 g § 6 punkten, 147 §, 162 § 2 och 3 mom. samt 182 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1486/1994, 133 p, 133 s, 133 v, 133 x och 163 § sådana de lyder i lag 971/2002, 133 u § 2 mom. sådant det lyder i lag 331/2005, 149 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1486/1994 och 1767/1995, 149 b—149 d och 208 § sådana de lyder i lag 1301/2003, 162 § sådan den lyder i nämnda lag 1486/1994 och i lag 1071/2002, 162 b § sådan den lyder i nämnda lagar 1486/1994, 1767/1995 och 331/2005, 164 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1123/1996, 165 § sådan den lyder i nämnda lagar 1486/1994 och 1083/2005, 176 och 177 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1072/2003, 178 § sådan den lyder i nämnda lagar 1486/1994 och 1083/2005 samt i lag 1265/1997, 179 § sådan den lyder i nämnda lagar 1767/1995, 1265/1997 och 1083/2005, 180 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1767/1995, 182 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1486/1994 och i lag 915/2001, 185 § sådan den lyder i lag 246/2008, 191 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1486/1994, 193 § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag 246/2008 och 3 mom. sådant det lyder i lag 542/1996, 205 § 2 mom. och 206 § sådana de lyder i lag 700/1994 och 218 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1061/2007, samt

fogas till 133 n §, sådan den lyder i nämnda lag 971/2002, ett nytt 2 mom., till lagen nya 133 y § och 149 f §, till lagen en ny 162 a § i stället för den 162 a § som upphävts genom nämnda lag 1123/1996 samt till lagen nya 162 c—162 e, 188 a, 188 b, 191 a och 191 b § som följer:

Gällande lydelse

13 c §

En renbeteslagsgrupps skatteperiod är ett renskötselår. Skattedeklarationen för skatteperioden skall lämnas och skatten betalas före utgången av juli under det år som följer på renskötselåret.

Föreslagen lydelse

13 c §

En renbeteslagsgrupps skatteperiod är ett renskötselår. Skattedeklarationen för skatteperioden *ska lämnas in senast den andra kalendermånaden efter skatteperiod vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen (/) med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 7 § i samma lag. Skatten ska betalas senast den andra kalendermånaden*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Ärenden som gäller en renbeteslagsgrupp skall behandlas av det *läns*skatteverk inom vars verksamhetsområde renbeteslaget har sin hemort.

efter skatteperiod vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen.

Ärenden som gäller en renbeteslagsgrupp skall behandlas av det skatteverk inom vars verksamhetsområde renbeteslaget har sin hemort.

63 g §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha blivit beskattat enligt 63 f § i den stat där varutransporten upphörde även då

63 g §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha blivit beskattat enligt 63 f § i den stat där varutransporten upphörde även då

6) köparen har fullgjort sin anmälnings-skyldighet enligt 162 b §.

6) köparen har fullgjort sin *deklarations-skyldighet* enligt 162 e §.

79 k §

En skattskyldig återförsäljare fås som vinstmarginal använda vinstmarginalen under den skatteperiod som avses i 162 §.

79 k §

En skattskyldig återförsäljare fås som vinstmarginal använda vinstmarginalen under den skatteperiod som avses i 162 a §.

133 n §

133 n §

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen inte kan göra sådana avdrag som avses i 78 § till fullt belopp när den skatt som ska redovisas till Finland för en skatteperiod beräknas, ska det oavdragna beloppet hänföras till följande skatteperioder. Skatteverket återbär efter räkenskapsperiodens utgång på ansökan eller på basis av någon annan inlämnad utredning den skatt som inte avdragits för räkenskapsperioden. Om den skattskyldige efter räkenskapsperiodens utgång har fått om återbäring av den oavdragna skatten, får den inte dras av under följande räkenskapsperioder.

133 p §

Bestämmelserna i 161 och 162 § samt i 164 § 1 mom. om deklarationsskyldighet och skatteperiod tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

133 p §

Bestämmelserna i 161, 162 och 162 a § samt 164 § 1 mom. om deklarationsskyldighet och skatteperiod tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

Bestämmelserna i 164 § 3 mom. samt 165 § om sammandragsdeklaration tillämpas på skattedeklarationen från en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

133 s §

Skatt som skall betalas till Finland på basis av skattedeklaration av en skattskyldig som använder den särskilda ordningen skall påföras inom ett år från utgången av det kalenderår till vilket den skatteperiod hör för vilken deklarationen avgetts, om deklarationen avgetts inom den i 133 h § 3 mom. föreskrivna tiden. Efter ovan nämnda tid kan efterbeskattning verkställas under de förutsättningar som anges i 179 § inom tre år från utgången av det kalenderår till vilket den skatteperiod för vilken skatten borde ha betalats hänför sig.

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen betalar den skatt som skall redovisas till Finland för en skatteperiod utan debitering efter den tid som föreskrivs i 133 h § 3 mom. eller om skatten inte har betalats inom nämnda tid, skall skattetillägg betalas eller påföras enligt 183 §.

133 u §

Vid tillämpningen av 187, 192, 193 och 204 § utgör det kalenderår till vilket ifrågavarande skatteperiod hänför sig räkenskapsperiod för en skattskyldig som använder den särskilda ordningen. Vid tillämpningen av 192 och 193 § kan rättelse göras och besvär anföras redan under kalenderåret.

133 v §

Bestämmelserna i 209 a § om skyldighet att ge verifikation tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som skall re-

133 s §

Skatteverket ger en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ett meddelande om obetald skatt som denne deklarerat och som ska betalas till Finland.

På skatt som avses i 1 mom. tillämpas vad som i 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om en förpliktelse som baserar sig på en periodskattedeklaration.

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen betalar den skatt som ska redovisas till Finland för en skatteperiod utan att den påförts efter den tid som föreskrivs i 133 i § 1 mom., ska den skattskyldige i samband med att skatten betalas betala skattetillägg på eget initiativ. Om skatten inte har betalats utan att den påförts eller om den skattskyldige inte på eget initiativ har betalt skattetillägg på skatten, ska skattetillägg påföras för skatten.

Skattetillägg enligt 3 mom. beräknas på det sätt som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

När en skattskyldig som använder den särskilda ordningen påförs skattetillägg tillämpas vad som i 184 och 185 § föreskrivs om påförande av skatt.

133 u §

Vid tillämpningen av 133 n, 133 v, 179, 192, 193 och 204 § utgör det kalenderår till vilket ifrågavarande skatteperiod hänför sig räkenskapsperiod för en skattskyldig som använder den särskilda ordningen. Vid tillämpningen av 192 och 193 § kan rättelse göras och besvär anföras redan under kalenderåret.

133 v §

Skatt som ska återbäras till en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ska betalas utan dröjsmål.

På skatt som ska återbäras betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

dovisas till en annan medlemsstat.

(609/2005). Räntan löper från betalningsdagen för skatten. På skatt som avses i 133 n § 2 mom. löper räntan från utgången av den andra kalendermånaden efter räkenskapsperioden.

133 x §

Bestämmelserna i 218 § om mervärdesskatteförseelse tillämpas på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen, om han trots uppmaning av myndighet underlåter att på behörigt sätt fullgöra sina skyldigheter enligt 133 f, 133 h eller 133 k §.

133 x §

Bestämmelserna i 209 a § om skyldighet att ge faktura tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som ska redovisas till en annan medlemsstat.

133 y §

Bestämmelserna i 218 § om mervärdesskatteförseelse tillämpas på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen, om han trots uppmaning av myndighet underlåter att på behörigt sätt fullgöra sina skyldigheter enligt 133 f, 133 h eller 133 k §.

147 §

Den skattskyldige skall betala skillnaden mellan de enligt 13 kap. till en viss kalendermånad hänförliga skatter som skall betalas respektive dras av (skatt som skall redovisas) till staten senast den 15 dagen den andra månaden efter kalendermånaden.

147 §

Den skattskyldige ska betala skillnaden mellan de enligt 13 kap. till kalendermånaderna under en viss skatteperiod enligt 162 a § hänförliga skatter som ska betalas respektive dras av (skatt som ska redovisas) till staten senast den andra kalendermånaden efter skatteperioden i fråga vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen.

En köpare av ett sådant nytt transportmedel som nämns i 26 d § 1 mom. skall, om han inte enligt denna lag är skattskyldig för annan verksamhet och om 146 a § inte tillämpas på honom, dock betala skatten senast den dag då transportmedlet skall anmälas till registret.

En köpare av ett sådant nytt transportmedel som nämns i 26 d § 1 mom. ska, om han inte enligt denna lag är skattskyldig för annan verksamhet och om 146 a § inte tillämpas på honom, betala skatten på det sätt som Skatteförvaltningen närmare bestämmer senast den dag då transportmedlet ska anmälas till registret.

En sådan skattskyldig som nämns i 162 § 4 mom. skall betala den skatt som skall redovisas för kalenderåret före utgången av februari året efter kalenderåret.

En skattskyldig vars skatteperiod förkortas på det sätt som avses i 162 c § 2 mom. mitt under en skatteperiod, ska betala den skatt som ska redovisas för den del av skatteperioden som föregick ändringen senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den deklaration som avses i 162 c § 1 mom. har lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen,

Om betalningsdagen är en helgdag eller en helgfri lördag får skatten betalas den första vardagen därefter.

eller vid en senare tidpunkt som skatteverket bestämmer.

148 §

Skatt som har betalats efter den tid som anges i 147 § 1 mom., dock senast inom ett år efter räkenskapsperiodens utgång, anses vara betald för den kalendermånad för vilken den skattskyldige har uppgett den som betald eller för vilken han annars skall anses ha betalt den.

Skatt som har betalats efter den tid som anges i 147 § 3 mom., dock senast under det kalenderår, under vilket skatten enligt 178 § 2 mom. skall påföras, anses vara betald för det kalenderår för vilket den skattskyldige i sin skattedeklaration har uppgett den som betald eller för vilken han skall anses ha betalt den.

Om skatt som nämns i 1 eller 2 mom. har debiterats eller om skatten betalas efter den tid som 1 eller 2 mom. stadgar, används det betalda beloppet för betalning av obetald debiterad skatt, skatteförhöjning och skattetillägg samt för dröjsmålsränta, restavgift och förseningsränta som skall uppbäras.

149 §

Kan vid beräkningen av den skatt som skall redovisas för en kalendermånad sådant avdrag som avses i 10 kap. eller 78 eller 80 § inte göras till fullt belopp, skall det oavdragna beloppet hänföras till följande kalendermånader. Länskatteverket betalar efter räkenskapsperiodens utgång på ansökan eller på basis av någon annan inlämnad utredning den skatt som inte har avdragits för räkenskapsperioden. Om den skattskyldige efter räkenskapsperiodens utgång har ansökt om återbäring av den oavdragna skatten, får den inte dras av under följande räkenskapsperioder.

Överstiger de skatter som skall dras av för en räkenskapsperiod sannolikt skatterna på försäljningarna, skall till den skattskyldige med avvikelse från 1 mom. under räkenskapsperioden kalendermånadsvis betalas den skatt för kalendermånad som inte har dragits av.

148 §

(upphävs)

149 §

Kan vid beräkningen av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod sådant avdrag som avses i 10 kap. eller 78 eller 80 § inte göras till fullt belopp, har den skattskyldige rätt att få det belopp som inte avdragits för skatteperioden som återbäring.

Det belopp som avses i 1 mom. återbärs på det sätt som närmare föreskrivs i skattekontolagen.

Till den skattskyldige kan av särskilda skäl under räkenskapsperioden betalas den skatt som enligt 1 mom., med beaktande av den skatt som har betalats för räkenskapsperioden samt de sannolika skatter som skall betalas på försäljning och de som skall dras av, sannolikt skulle komma att återbäras till honom.

Länsskatteverket återbär den skatt som avses i 2 och 3 mom. till den skattskyldige på ansökan. Ansökan görs på fastställd blankett. Skattestyrelsen meddelar närmare föreskrifter om det minsta skattebelopp som på ansökan skall återbäras till en skattskyldig.

Till återbäring enligt 2 och 3 mom. som betalas under räkenskapsperioden är dock inte berättigade de skattskyldiga som avses i 162 § 4 mom.

149 b §

Om den skattskyldiges skatteperiod är en kalendermånad, betalar skatteverket på ansökan eller med stöd av annan utredning efter räkenskapsperiodens utgång till den skattskyldige ett belopp motsvarande den lättnad som avses i 149 a §. Det belopp som skall betalas i lättnad till den skattskyldige minskas med den obetalda skatt som den skattskyldige skall redovisa för räkenskapsperioden. På ett skattebelopp som återbärs som lättnad betalas inte ränta.

Det belopp som återbärs som lättnad kan betalas ut inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser, eller senare, om den skattskyldige inom nämnda tid har framställt ett yrkande om betalning.

Har till en skattskyldig som lättnad betalats ett överstort belopp och har detta berott på felaktiga eller bristfälliga uppgifter från den skattskyldige, skall skatteverket bestämma att den skattskyldige skall betala det överbetalda beloppet. Beloppet kan debiteras inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser.

Skatt som skall debiteras med stöd av 3 mom. kan höjas och på beloppet kan påföras skattetillägg på det sätt och under de förutsättningar som föreskrivs i 154 §.

149 b §

Om den skattskyldiges skatteperiod är en kalendermånad *eller ett kalenderårskvartal*, lämnas *de uppgifter som gäller beräkningen och beloppet av lättnaden i samband med den skattedeclaration enligt 162 § 1 mom. som ska lämnas för räkenskapsperiodens sista skatteperiod.*

Om den skattskyldiges skatteperiod är ett kalenderår eller ett renskötselår, lämnas de uppgifter som gäller beräkningen och beloppet av lättnaden i samband med den skattedeclaration enligt 162 § 1 mom. eller 13 c § 4 mom. som ska lämnas för skatteperioden.

Den skattskyldige ska med avvikelse från 147 § 1 mom. för en skatteperiod som avses i 1 och 2 mom. betala endast ett belopp som motsvarar skillnaden mellan den skatt som ska redovisas och den lättnad som avses i 149 a §. Om lättnaden är större än den skatt som ska redovisas och den skattskyldige ska betala enligt 147 § 1 mom., har den skattskyldige rätt att som återbäring få ett belopp som motsvarar skillnaden mellan lättnaden och den skatt som ska redovisas eller, om den skattskyldige inte har någon skatt att betala, hela beloppet av lättnaden.

En skattskyldig som inte har lämnat de uppgifter enligt 1 eller 2 mom. som gäller lättnad vid den nedre gränsen eller som har uppgett lättnaden till för litet belopp, har rätt att efter räkenskapsperiodens utgång få det belopp som inte uppgetts i form av återbä-

ring på basis av ansökan eller annan utredning inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättningen avser eller senare, om den skattskyldige inom nämnda tid har framställt ett yrkande om återbäring.

149 c §

Om den skattskyldiges skatteperiod är ett kalenderår eller ett renskötselår, skall den skattskyldige dra av lättningen från den skatt som skall redovisas för skatteperioden. De uppgifter som behövs för beräkningen av lättningen lämnas i samband med skattedeklarationen.

149 c §

Har en skattskyldig fått för stor lättning på grund av felaktiga eller bristfälliga uppgifter som han lämnat, ska skatteverket bestämma att den skattskyldige ska betala det överstora belopp som han fått till godo inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättningen avser.

Skatt som påförts med stöd av 1 mom. kan höjas under de förutsättningar som föreskrivs i 182 §.

149 d §

Om en för stor eller för liten lättning har betalats till en skattskyldig på grund av ett debiterings-, efterbeskattnings-, återbärings- eller rättelsebeslut eller ett beslut om ny behandling eller ett beslut på besvär som gäller beloppet av den skatt som den skattskyldige skall betala eller dra av för en räkenskapsperiod, skall lättningen rättas. Rättelse kan göras även om förutsättningarna för efterbeskattnings inte föreligger.

149 d §

Lättningen rättas om en skattskyldig har fått en för stor eller för liten lättning på grund av ett beslut om skattens påförande återbärings- eller rättelsebeslut eller ett beslut om ny behandling eller ett beslut på besvär som gäller beloppet av den skatt som den skattskyldige ska betala eller dra av för en räkenskapsperiod. Rättelse kan göras även om den tidsfrist som avses i 179 § har gått ut.

149 f §

En skattskyldig vars räkenskapsperiod med stöd av 208 a § ändras till ett kalenderår, har rätt att få den lättning som avses i 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut den dag då räkenskapsperioden ändras eller därefter av skatt som ska redovisas för de kalendermånader som ingår i skatteperioden i fråga och som föregick ändringen. Som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen och som föregick ändringen.

En skattskyldig vars räkenskapsperiod ändras från ett kalenderår enligt 208 a § till en räkenskapsperiod enligt bokföringslagen, har rätt att få lättning enligt 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut efter den dag då räkenskapsperioden

ändrades av skatt som ska redovisas för de kalendermånader efter ändringen som ingår i räkenskapsperioden i fråga. Som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader efter ändringen som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen.

De uppgifter gällande beräkningen och beloppet av lättningen enligt 1 och 2 mom. lämnas i samband med den skattedeklaration som avses i 162 § 1 mom. och ska lämnas för räkenskapsperiodens sista skatteperiod.

162 §

Den skattskyldige skall avge en skattedeklaration för varje skatteperiod.

I skattedeklarationen skall uppges omsättningen, den skatt som skall betalas respektive dras av samt de övriga uppgifter som skattestyrelsen bestämt och som behövs för att konstatera skattens riktiga belopp.

Skatteperioden är en kalendermånad. Skattedeklarationen skall avges senast den 15 dagen i den andra månaden efter kalendermånaden. Anmälan om att det inte kommer att finnas någon skatt att betala kan göras på förhand för flera månader.

För en fysisk person, ett dödsbo eller en sammanslutning som bedriver primärproduktion eller för en upphovsman till konstverk enligt 79 c § som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet, är skatteperioden dock ett kalenderår. Skattedeklarationen för kalenderåret skall avges före utgången av februari månad året efter kalenderåret.

Utan hinder av 4 mom. är den som bedriver primärproduktion enligt momentet och upphovsmannen till ett konstverk på ansökan berättigade att övergå till ett sådant månatligt deklara-tions- och anmälningsförfarande som nämns i 3 mom.

Den i 5 mom. avsedda månatliga anmälnings-skyldigheten vidtar vid ingången av det kalenderår som följer på det kalenderår då ansökan gjordes. Detta förfarande tillämpas tills förutsättningarna för skattskyldighet har upphört eller tills väsentliga förändringar har skett om verksamheten.

I denna lag avses med primärproduktion jordbruk, skogsbruk, trädgårdsodling, jakt,

162 §

Den skattskyldige skall avge en skattedeklaration för varje skatteperiod.

I skattedeklarationen skall uppges omsättningen, den skatt som skall betalas respektive dras av samt de övriga uppgifter som Skatteförvaltningen bestämt och som behövs för att konstatera skattens riktiga belopp.

Skattedeklarationen ska lämnas in senast den andra kalendermånaden efter skatteperioden vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen och med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 7 § i samma lag. Anmälan om att det inte kommer att finnas någon skatt att betala kan göras på förhand, dock för högst sex kalendermånader.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om hur en skattskyldig som avses i 147 § 2 mom. ska deklarerera skatt.

fiske, fiskodling, kräftfångst, kräftodling, pälsdjursuppfödning och renskötsel samt plockning av renlav och kottar eller tillvaratagande av andra sådana naturprodukter. Med jordbruk avses egentligt jordbruk samt sådant specialjordbruk eller annan verksamhet i anslutning till jord- eller skogsbruk som inte skall betraktas som särskild rörelse.

162 a §

Skatteperioden är en kalendermånad, om inte något annat föreskrivs i 2—4 mom.

För en skattskyldig vars omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 50 000 euro är skatteperioden ett kalenderårskvartal, om inte något annat föreskrivs i 3 eller 4 mom.

För en skattskyldig vars omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 25 000 euro är skatteperioden ett kalenderår, om inte något annat föreskrivs i 4 mom.

För en fysisk person, ett dödsbo eller en sammanslutning som bedriver primärproduktion eller för en upphovsman till ett konstverk enligt 79 c § som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet, är skatteperioden ett kalenderår.

Som kalenderår enligt 2 eller 3 mom. betraktas det kalenderår då den aktuella skatteperioden tillämpas.

I denna lag avses med primärproduktion bedrivande av jordbruk, skogsbruk, trädgårdsodling, jakt, fiske, fiskodling, kräftfångst, kräftodling, pälsdjursuppfödning och renskötsel samt plockning av renlav och kottar liksom tillvaratagande av andra naturprodukter. Med jordbruk avses egentligt jordbruk samt sådant specialjordbruk eller annan verksamhet i anslutning till jord- eller skogsbruk som inte ska betraktas som särskild rörelse.

162 b §

Den skattskyldige skall för varje kalenderårskvartal avge en sammandragsdeklaration över sin gemenskapsinterna försäljning enligt 72 b och 72 c §§.

En sammandragsdeklaration skall också

162 b §

På grund av en ansökan som en skattskyldig som avses i 162 a § 2 mom. enligt 162 a § 3 eller 4 mom. gör i samband med att en skattepliktig verksamhet inleds betraktas dock som skatteperiod en kalendermånad och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

avgas, om ett gemenskapsinternt varuförvärv som den skattskyldige har gjort, med stöd av 63 g § anses ha blivit beskattat i den stat där transporten upphörde.

Års- och omsättningsrabatter, köp- och försäljningskrediteringar, överskottsåterbäringar och andra motsvarande korrigeringsposter, som beviljats köparen och som gäller sådan försäljning som uppgetts i sammandragsdeklarationen eller annan förändring i fråga om försäljningen uppges i sammandragsdeklarationen för det kvartal under kalenderåret i vilket den kalendermånad ingår under vilken den enligt god bokföringssed skall upptas i bokföringen.

Deklarationen skall avgas senast den 15 dagen i den andra månaden efter kalenderårskvartalet.

Skattestyrelsen bestämmer närmare om vilka uppgifter som skall lämnas i sammandragsdeklarationen och om hur uppgifterna skall lämnas.

på grund av en ansökan som en skattskyldig enligt 3 eller 4 mom. gör en kalendermånad eller ett kalenderårskvartal från det att verksamheten inledd.

En skattskyldig vars skatteperiod är en skatteperiod som avses i 162 a § 2—4 mom. kan på ansökan övergå till att tillämpa en kortare skatteperiod än den som avses i nämnda lagrum. Ett skattskyldig vars skatteperiod är en skatteperiod som valts på grundval av denna paragraf, kan på ansökan övergå till att tillämpa en skatteperiod enligt 162 a § 2—4 mom. eller en kortare skatteperiod än den som avses i nämnda lagrum.

Skatteperioden ska dock vara densamma minst tre på varandra följande kalenderår efter varandra.

En skatteperiod som grundar sig på ansökan enligt 2 mom. tillämpas från ingången av det kalenderår som följer på ansökan. Ansökan ska göras senast före utgången av september före kalenderåret i fråga.

162 c §

Den skattskyldige ska utan dröjsmål underätta skatteverket om de villkor som föreskrivs i 162 a § 2—4 mom. sannolikt inte kommer att uppfyllas under kalenderår eller följande kalenderår.

Som den skattskyldiges skatteperiod betraktas på grundval av en anmälan enligt 1 mom. som gäller det innevarande kalenderåret en skatteperiod som motsvarar de nya uppgifterna från ingången av den kortare skatteperiod under vilken anmälan har lämnats in. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om de förutsättningar under vilka de åtgärder som avses i detta moment inte behöver vidtas.

Om skatteverket på något annat sätt än vad som avses i 1 mom. konstaterar att villkoren enligt 162 a § 2—4 mom. inte uppfylls under kalenderåret, betraktas som den skattskyldiges skatteperiod från ingången av kalenderåret i fråga en skatteperiod som motsvarar de korrekta uppgifterna. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om de förutsättningar under vilka de åtgärder som avses i detta moment inte behöver vidtas.

Skatteverket kan bestämma att som skatteperiod för en sådan skattskyldig som väsent-

ligt försummar eller som på grunder som avses i 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd eller på motsvarande grunder kan antas väsentligt försumma sina skyldigheter enligt 26 § 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd i fråga om beskattningen betraktas i stället för ett kalenderår eller kalenderårskvartal en kalendermånad från ingången av kalenderåret i fråga.

En skattskyldig vars skatteperiod förkortas mitt under en skatteperiod på det sätt som avses i 2 mom. ska lämna in skattedeklaration för den del av skatteperiod som föregick ändringen senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den anmälan som avses i 1 mom. har lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen och med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 7 § i samma lag, eller vid en senare tidpunkt som skatteverket bestämmer.

Skatteverket ska meddela beslut i ett ärende som avses i 4 mom. och på den skattskyldiges begäran beslut i ett ärende som avses i 3 mom.

162 d §

En skattskyldig vars skatteperiod är en annan än ett kalenderår, ska tillämpa samma skatteperiod som tillämpas på andra skatter och avgifter som uppbärs med stöd av de lagar som avses i 1 § 2 mom. 2, 3, 6 och 7 punkten samt 3 mom. i skattekontolagen och som hör till tillämpningsområdet för skattekontolagen och som hör till tillämpningsområdet för skattekontolagen.

162 e §

Den skattskyldige ska för varje kalenderårskvartal lämna in en sammandragsdeklaration över sina gemenskapsinterna försäljningar enligt 72 b och 72 c §.

En sammandragsdeklaration ska också lämnas in, om ett gemenskapsinternt varuförvärv som den skattskyldige har gjort, med stöd av 63 g § anses ha blivit beskattat i den stat där transporten upphörde.

Års- och omsättningsrabatter, köp- och försäljningskrediteringar, överskottsåterbärningar och andra motsvarande korrigerings-

poster, som beviljats köparen och som gäller sådan försäljning som uppgetts i sammandragsdeklarationen eller annan förändring i fråga om försäljningen uppges i sammandragsdeklarationen för det kvartal under kalenderåret i vilket den kalendermånad ingår under vilken posten enligt god bokföringssed ska upptas i bokföringen.

Deklarationen ska avges senast den 15 dagen i den andra månaden efter kalenderårskvartalet.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas i sammandragsdeklarationen och om hur uppgifterna ska lämnas.

163 §

Ovan i 149 § 4 mom. avsedd ansökan om förskottsåterbäring, i 161 § avsedd etablerings-, ändrings- eller nedläggningsanmälan, i 162 § avsedd skattedeklaration och i 162 b § avsedd sammandragsdeklaration kan lämnas också på elektronisk väg.

Skattestyrelsen utfärdar närmare bestämmelser om hur elektroniska uppgifter skall lämnas.

163 §

Ovan i 161 § avsedd etablerings-, ändrings- eller nedläggningsanmälan och i 162 e § avsedd sammandragsdeklaration kan lämnas också på elektronisk väg.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare bestämmelser om hur elektroniska uppgifter skall lämnas.

164 §

Skattedeklarationen och sammandragsdeklarationen lämnas till det länsskatteverk som avses i 158 §.

En deklARATION som har kommit med posten anses vara inlämnad när försändelsen med deklARATIONEN har postats under länsskatteverkets adress. En deklARATION i maskinspråksform anses ha lämnats in när uppgiften har kommit till länsskatteverket.

164 §

Skattedeklarationen och sammandragsdeklarationen lämnas till det *skatteverk* som avses i 158 §.

En sammandragsdeklARATION som har lämnats på något annat sätt än på elektronisk väg anses vara inlämnad när den har kommit in till skatteverket på det sätt som föreskrivs i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).

En sammandragsdeklARATION som har lämnats på elektronisk väg anses vara inlämnad när den har kommit in till skatteverket på det sätt som föreskrivs i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

165 §

Den som är deklARATIONSSKYLDIG skall under teckna de handlingar som är avsedda för skattemyndigheterna. Ett samfunds deklARATIONER och handlingar skall vara undertecknade av personer som har rätt att teckna firman.

165 §

Den som är deklARATIONSSKYLDIG ska under teckna de *deklARATIONER* enligt 162 e § och andra handlingar som är avsedda för skattemyndigheten. Ett samfunds deklARATIONER och handlingar ska vara undertecknade av perso-

De skattskyldiga, vilkas skatteperiod är en kalendermånad, behöver dock inte under-teckna skattedeklarationen.

Deklarationer och andra handlingar som får lämnas in till skattemyndigheten på elektronisk väg och som skall signeras skall certifieras på det sätt som anges i 18 § i lagen om elektroniska signaturer (14/2003) eller på något annat godtagbart sätt.

Skattestyrelsen meddelar närmare föreskrifter om på vilket sätt deklarerationer och andra handlingar skall vara certifierade för att kunna lämnas in på elektronisk väg.

176 §

Länsskatteverket påför på basis av deklarerationerna och andra uppgifter den skattskyldige den skatt som inte har betalats.

När skatten påförs skall med omsorg och med beaktande av såväl statens som den skattskyldiges intresse prövas vad som av deklarerationerna eller annars har framgått om den skattskyldiges affärstransaktioner samt om övriga omständigheter som påverkar saken eller vad som på annan grund skall anses vara riktigt.

Den skattskyldige skall ges tillfälle att avge förklaring, om en väsentlig avvikelse görs från de uppgifter som den skattskyldige lämnat när skatten påförs.

177 §

Har den skattskyldige underlåtit att betala skatt eller uppenbart för lite i skatt och har han inte trots uppmaning lämnat uppgifter som behövs för påförande av skatt, skall länsskatteverket påföra den obetalda skatten enligt uppskattning.

ner som har rätt att teckna firman.

Deklarationer enligt 162 e § och andra handlingar som får lämnas in till skattemyndigheten på elektronisk väg och som ska signeras ska certifieras på det sätt som anges i 18 § i lagen om elektroniska signaturer (14/2003) eller på något annat godtagbart sätt.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om på vilket sätt deklarerationer enligt 162 e § och andra handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas in på elektronisk väg.

176 §

Skatteverket ska påföra skatten som enligt skattedeklarationen, eller om skattedeklaration saknas, ska betalas för litet eller återbäras för mycket.

Någon skatt påförs inte om saken har avgjorts tidigare genom skatteverkets beslut. Om ett ärende lämnar rum för tolkning eller är oklart och om den skattskyldige i god tro har handlat i enlighet med myndighetens praxis eller anvisningar, ska ärendet till denna del avgöras till den skattskyldiges fördel, om inte särskilda skäl föranleder annat.

När skatten påförs ska med omsorg och med beaktande av såväl statens som den skattskyldiges intresse prövas vad som av deklarerationerna eller annars har framgått om den skattskyldiges affärstransaktioner samt om övriga omständigheter som påverkar saken eller vad som på annan grund ska anses vara riktigt.

Den skattskyldige ska ges tillfälle att avge förklaring, om en väsentlig avvikelse görs från de uppgifter som den skattskyldige lämnat när skatten påförs.

177 §

Har den skattskyldige underlåtit att deklarera skatt helt eller uppenbart deklarerat för lite i skatt och har han inte trots uppmaning lämnat uppgifter som för behövs för påförande av skatt, ska skatteverket påföra skatten enligt uppskattning.

Det obetalda skattebeloppet skall om möjligt utredas genom uträkningar på basis av inköp, sedvanliga försäljningsprovisioner, löner eller andra sådana kostnadsposter eller genom jämförelse med rörelser som drivs av andra skattskyldiga i samma bransch och under motsvarande förhållanden.

I beslutet om påförande av skatt skall skatteuträkningen tas in och skälen till att skatt påförts enligt uppskattning anges.

178 §

Skatt som skall betalas på basis av en skattedeklaration skall påföras inom ett år från utgången av räkenskapsperioden, om skattedeklarationen har avgetts inom den tid som stadgas i 162 § 3 mom.

Om skatteperioden är ett kalenderår och skattedeklarationen avges inom den tid som stadgas i 162 § 4 mom., skall den skatt som skall betalas på basis av skattedeklarationen påföras före utgången av det kalenderår under vilket skattedeklarationen har avgetts.

Om skatteperioden är ett renskötselår och skattedeklarationen avges inom den tid som stadgas i 13 c § 4 mom., skall den skatt som skall betalas på basis av skattedeklarationen påföras inom ett år efter renskötselårets utgång.

Skatten anses ha påförts inom föreskriven tid, om skatteverkets beslut om påförande har fattats innan tidsfristen löpt ut.

179 §

Efter den tid som stadgas i 178 § kan efterbeskattning verkställas. Den skattskyldige skall genom efterbeskattning påföras den skatt som är obetald eller vad som har återburits till ett för stort belopp till följd av att han underlåtit att inlämna deklaration eller till följd av att han lämnat en deklaration eller någon annan uppgift eller handling som är bristfällig, vilseledande eller oriktig. Efterbe-

I samband med en uppmaning enligt 7 § 4 mom. i skattekontolagen delger skatteverket den skattskyldige uppgifter om det uppskattade beloppet av den skatt som påförts och grunderna för påförandet av den och ger den skattskyldige tillfälle att avge förklaring.

Beloppet av den skatt som avses i 1 mom. ska om möjligt utredas genom uträkningar på basis av inköp, sedvanliga försäljningsprovisioner, löner eller andra sådana kostnadsposter eller genom jämförelse med rörelser som drivs av andra skattskyldiga i samma bransch och under motsvarande förhållanden.

I beslutet om påförande av skatt ska skatteuträkningen tas in och skälen till att skatt påförts enligt uppskattning anges.

178 §

Skatt som avses i 176 § behöver inte påföras, om orsaken till att det har deklarerats för lite skatt att betala eller för mycket skatt att återbära är ett fel som har lett till att någon annan skattskyldig har påförts för mycket skatt eller att skatt som avses i 122 § eller 131 § inte har återburits och en opartisk beskattning eller någon annan orsak inte kräver att skatten ska påföras. För detta krävs att den skattskyldige visar upp en förbindelse enligt vilken den som har rätt att få återbäring avstår från sin rätt till återbäring. Till den som har avgett förbindelsen återbärs ingen skatt.

Skatt som avses i 176 § behöver inte heller påföras när skatten ska anses vara obetydlig och en opartisk beskattning eller någon annan orsak inte kräver att skatten påföras.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om när skatt som avses i 1 och 2 mom. inte behöver påföras.

179 §

Skatt som avses i 176 § ska påföras inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken skatten borde ha betalats.

skattning kan verkställas inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod till vilken den kalendermånad för vilken skatten borde ha betalats hänför sig. Om skatteperioden är ett kalenderår, kan efterbeskattning verkställas inom tre år från utgången av det kalenderår för vilket skatten borde ha betalats, eller om skatteperioden är ett renskötselår, inom tre år från utgången av det renskötselår för vilket skatten borde ha betalats.

Har den skattskyldige avlidit, efterbeskattas dödsboet. Efterbeskattningen skall verkställas inom ett år från utgången av det kalenderår då bouppteckningen inlämnades till länsskatteverket.

Efterbeskattningen anses ha skett inom föreskriven tid, om skatteverkets beslut därom har fattats innan tidsfristen löpt ut.

180 §

Efterbeskattning behöver inte verkställas, om den omständigheten att skatt i de fall som avses i 179 § inte har betalats eller har återburits till ett för stort belopp beror på fel som har lett till att någon annan skattskyldig har påförts för mycket skatt eller att skatt som avses i 122 eller 131 § inte har återburits. För detta krävs att den skattskyldige uppvisar en förbindelse enligt vilken den som har rätt att få återbäring avstår från sin rätt till återbäring. Till den som har avgivit förbindelse återbärs ingen skatt.

Efterbeskattning behöver inte heller verkställas, om den obetalda skatten eller den överbetalda återbäringen skall anses vara obetydlig och en opartisk beskattning eller någon annan orsak inte kräver att skatten påförs. Skattestyrelsen meddelar närmare föreskrifter om när efterbeskattning inte behöver verkställas.

182 §

Skatten kan höjas

1) med högst 30 procent, om den skattskyldige helt har försummat att inom föreskriven tid betala den skatt som skall redovisas för en skatteperiod eller uppenbart betalt för litet i skatt,

2) med högst 10 procent, om skattedeklarationen eller någon annan uppgift eller hand-

Skatten anses ha påförts inom föreskriven tid, om skatteverkets beslut därom har fattats innan tidsfristen löpt ut.

180 §

Har den skattskyldige avlidit, påförs dödsboet skatten.

Skatten ska påföras inom ett år från utgången av det kalenderår då bouppteckningen inlämnades till skatteverket. Skatten kan inte påföras om den tidsfrist som avses i 179 § har löpt ut.

182 §

Skatten kan höjas

1) med högst 10 procent, om skattedeklarationen eller någon annan uppgift eller hand-

ling innehåller en mindre bristfällighet och den skattskyldige inte har följt en uppmaning att avhjälpa bristen,

3) med högst 20 procent, om den skattskyldige utan giltigt skäl har försummat att i tid lämna in skattedeklaration eller någon annan uppgift eller handling eller har lämnat en väsentligen ofullständig deklARATION, uppgift eller handling, och högst till det dubbla beloppet, om han även efter att på föreskrivet sätt ha fått en uppmaning, utan godtagbart förhinder helt eller delvis har underlåtit att fullgöra sin skyldighet.

4) till högst det dubbla beloppet, om den skattskyldige av grov vårdslöshet har försummat sin deklARATIONSSKYLDIGHET eller lämnat en väsentligen oriktig skattedeklaration eller annan uppgift eller handling.

Har en försummelse skett eller en oriktig deklARATION, uppgift eller handling så som nämns i 1 mom. 4 punkten givits i skatteförnillningssyfte, skall skatten höjas med minst 50 procent och högst till det tredubbla beloppet.

Skatteförhöjning påförs endast då den skatt som den bristfällighet eller det fel som avses i 1 och 2 mom. hänför sig till.

Kan skatten inte höjas så som avses ovan, kan länskatteverket bestämma att en skatteförhöjning om högst 15 000 euro skall betalas. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter då att den skattskyldige trots en bevisligen sänd uppmaning har försummat att lämna in registreringsanmälan eller skattedeklaration eller har lämnat in en väsentligen bristfällig eller oriktig deklARATION och att försummelsen med avseende på omständigheterna eller annars inte är obetydlig. Länskatteverket kan bestämma att skatteförhöjning skall betalas på grund av grov försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN också när det har verkställt debiteringen genom uppskattning och på grundval av en utredning som senare tillställts det har rättat så att debiteringen inte verkställs.

ling innehåller en mindre bristfällighet och den skattskyldige inte har följt en uppmaning att avhjälpa bristen,

2) med högst 20 procent, om den skattskyldige utan giltigt skäl har försummat att i tid lämna in skattedeklaration eller *har lämnat in den väsentligt för sent eller har försummat att lämna in* någon annan uppgift eller handling *i rätt tid* eller har lämnat en väsentligen ofullständig deklARATION, uppgift eller handling, och högst till det dubbla beloppet, om han även efter att på föreskrivet sätt ha fått en uppmaning, utan godtagbart förhinder helt eller delvis har underlåtit att fullgöra sin skyldighet,

3) till högst det dubbla beloppet, om den skattskyldige av grov vårdslöshet har försummat sin deklARATIONSSKYLDIGHET eller lämnat en väsentligen oriktig skattedeklaration eller annan uppgift eller handling.

Har en försummelse skett eller en oriktig deklARATION, uppgift eller handling så som nämns i 1 mom. 3 punkten getts i skatteförnillningssyfte, ska skatten höjas med minst 50 procent och högst till det tredubbla beloppet.

Skatteförhöjning påförs endast då den skatt som den bristfällighet eller det fel som avses i 1 och 2 mom. hänför sig till.

Kan skatten inte höjas så som avses ovan, kan skatteverket bestämma att en skatteförhöjning om högst 15 000 euro skall betalas. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter då att den skattskyldige trots en bevisligen sänd uppmaning har försummat att lämna in registreringsanmälan eller skattedeklaration eller har lämnat in en väsentligen bristfällig eller oriktig deklARATION och att försummelsen med avseende på omständigheterna eller annars inte är obetydlig. Skatteverket kan bestämma att skatteförhöjning skall betalas på grund av grov försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN också när det har *påfört skatten* genom uppskattning och på grundval av en utredning som senare tillställts det har rättat beslutet så att *skatten påförs inte*.

Om den förseningsavgift som ska påföras för försummelse att deklARERA skatt inom föreskriven tid bestäms i 9 § i skattekontolagen.

183 §

Betalar den skattskyldige efter den tid som stadgas i 147 § skatt som skall redovisas för en skatteperiod utan debitering, skall han i samband därmed på eget initiativ betala skattetillägg.

Har den skattskyldige inte betalt skatten som skall redovisas för en skatteperiod inom den tid som stadgas i 147 §, skall skattetillägg påföras för den obetalda skatten. Skattetillägg påförs också skatt som betalats efter ovan nämnda tid, om den skattskyldige inte har betalt skattetillägg så som avses i 1 mom.

Skattetillägg som nämns i 1 och 2 mom. beräknas så som lagen om skattetillägg och förseningsränta stadgar. Av särskilda skäl kan myndigheten dock beräkna skattetillägget från en senare tidpunkt än den stadgade.

Bestäms skatten helt eller delvis enligt uppskattning för en längre period än en kalendermånad eller är det inte på något annat sätt utan oskäligt extra arbete möjligt att reda ut för vilken månad skatten har blivit obetald, kan begynnelsetidpunkten för uträknandet av skattetillägget uppskattas med beaktande av den obetalda skattens sannolika fördelning på de olika månaderna.

Om skatten har bestämts till följd av besvär som anförts på statens vägnar eller skall till staten indrivnas skatt som den skattskyldige redan har betalt men som har återburits till honom, är skattetillägget lika stort som den ränta som nämns i 22 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005).

184 §

Påförs den skattskyldige skatt, skattetillägg eller skatteförhöjning, skall den skattskyldige delges en debetsedel samt ett beslut inom den tid som finansministeriet bestämmer.

Ett beslut om återbäring av skatt skall delges den skattskyldige. Till beslutet skall fogas besvärсанvisning.

185 §

Anser Enheten för bevakning av skatteta-garnas rätt att en skattskyldig ska påföras skatt, skattetillägg eller skatteförhöjning, ska

183 §

(upphävs)

184 §

Påförs den skattskyldige skatt eller skatteförhöjning, ska den skattskyldige ges ett beslut till vilket besvärсанvisning fogats. Skatten ska betalas vid den tidpunkt som föreskrivs genom förordning av finansministeriet.

Om den skattskyldige har ansökt om återbäring, eller på grund av en utredning som motsvarar ansökan, ska den skattskyldige ges ett beslut till vilket besvärсанvisning fogats.

185 §

Anser Enheten för bevakning av skatteta-garnas rätt att en skattskyldig ska påföras skatt eller skatteförhöjning ska skatteverket

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

skatteverket på enhetens begäran fatta beslut i saken.

på enhetens begäran fatta ett beslut i saken till vilket besväransvisning fogats.

187 §

Skatt som skall återbäras till en skattskyldig skall betalas utan dröjsmål.

På skatt som skall återbäras betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan löper från utgången av den andra kalendermånaden efter räkenskapsperioden eller, då det är fråga om skatt som den skattskyldige har betalt först efter nämnda tidpunkt, från betalningsdagen.

187 §

(upphävs)

188 a §

Skatteverket ger en skattskyldig som avses i 147 § 2 mom. ett meddelande om obetald skatt som denne deklarerat.

På skatt som avses i 1 mom. tillämpas vad som i 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om en förpliktelse som baserar sig på en periodskattedeclaration.

Om en skattskyldig betalar skatt efter den tid som föreskrivs i 147 § 2 mom. utan att skatten påförts, ska den skattskyldige i samband med att skatten betalas betala skattetillägg på eget initiativ. Om skatten inte har betalats utan att den påförts eller om den skattskyldige inte på eget initiativ har betalat skattetillägg på skatten, ska skattetillägg påföras för skatten.

Skattetillägg enligt 3 mom. beräknas på det sätt som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

När en skattskyldig påför skattetillägg tillämpas vad som i 184 och 185 § föreskrivs om påförande av skatt.

188 b §

Skatt som ska återbäras till en skattskyldig som avses i 147 § 2 mom. ska betalas utan dröjsmål.

På skatt som ska återbäras betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan löper från betalningsdagen för skatten.

191 §

Har den skattskyldige uppgett den skatt som skall betalas för en kalendermånad till för högt belopp eller den skatt som skall dras

191 §

Den skattskyldige rättar ett fel i skattedeclarationen genom att lämna in en rättelse-declaration till skattedeclaration för skatte-

av till för lågt belopp, får han rätta felet genom att dra av den till för högt belopp anmälda skatten för de följande kalendermånaderna i räkenskapsperioden.

Till en skattskyldig som inte har gjort en rättelse som nämns i 1 mom. skall efter räkenskapsperioden återbäras överbetald skatt eller icke återburen skatt på ansökan eller på basis av någon annan utredning. Skatten kan återbäras inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken den skattskyldige har uppgivit skatten till för högt belopp eller på yrkande som den skattskyldige framställt inom nämnda tid, också senare.

Till den som gjort gemenskapsinterna förvärv och inte är skattskyldig för annan verksamhet återbär länskatteverket dock den överbetalade skatten redan under kalenderåret.

perioden i fråga.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas i en rättelsedeklaration till skattedeklarationen och på vilket sätt uppgifterna lämnas.

191 a §

En skattskyldig som har deklarerat den skatt som ska betalas för en skatteperiod till för lågt belopp eller den skatt som ska dras av till för högt belopp, ska göra en rättelse enligt 191 § under tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken skatten borde ha deklarerats.

191 b §

En skattskyldig har med iakttagande av det förfarande som avses i 191 § rätt att få skatt som enligt deklarationen ska betalas till för högt belopp eller skatt som inte ska återbäras enligt deklarationen som återbäring under räkenskapsperioden eller att rätta felet genom att dra av skatten i fråga för följande skatteperioder i räkenskapsperioden.

En skattskyldig som inte har gjort en rättelse eller korrigerings som nämns i 1 mom. har rätt att efter räkenskapsperiodens utgång få skatten i fråga som återbäring på basis av ansökan eller någon annan utredning.

Den skattskyldige har rätt till återbäring enligt 2 mom. inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken skatten har deklarerats till för stort belopp eller senare, om den skattskyldige inom nämnda tid har framställt ett yrkande om betalning.

Skatt som avses i 1 och 2 mom. återbärs på

det sätt som närmare föreskrivs i skattekontolagen.

192 §

Konstaterar länsskatteverket på ansökan av den skattskyldige, med anledning av besvär eller annars, att dess beslut är felaktigt till nackdel för den skattskyldige, skall länsskatteverket rätta felet i beslutet och till den skattskyldige återbära på grund av felet överbetald skatt eller skatt som inte har återburits, om inte ärendet har avgjorts genom beslut på besvär.

192 §

Konstaterar *skatteverket* på ansökan av den skattskyldige, med anledning av besvär eller annars, att dess beslut är felaktigt till nackdel för den skattskyldige, *ska skatteverket rätta felet i beslutet och den skattskyldige har rätt att få skatt som på grund av felet påförts till för högt belopp* eller skatt som *enligt beslutet inte återbärs som återbäring*, om inte ärendet har avgjorts genom beslut på besvär.

193 §

För den skattskyldige är besvärstiden tre år från utgången av räkenskapsperioden eller, om beslutet avser flera räkenskapsperioder, från utgången av den sista av dem, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet. Över beslut som gäller förhandsavgörande eller beslut som avses i 175 § 2 mom. får näringsidkaren anföra besvär inom 30 dagar från delfäendet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är besvärstiden 30 dagar från det att beslutet fattades.

I beslut genom vilket det har bestämts att förhandsavgörande inte meddelas *samt i beslut som har meddelats med anledning av en ansökan som avses i 149 § 4 mom.* får ändring inte sökas genom besvär.

Vad lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961) stadgar om grundbesvär tillämpas inte på ärenden som avses i denna lag.

204 §

Om beloppet av den skatt som en skattskyldig ska betala eller dra av för en räkenskapsperiod, genom eller ett *debiterings-, efterbeskattnings-, återbärings- eller rättelsebeslut* eller ett beslut om ny benhandling eller ett beslut på besvär, har ändrats på ett sätt som påverkar beloppet av den skatt som skall be-

193 §

För den skattskyldige är besvärstiden tre år från utgången av räkenskapsperioden eller, om beslutet avser flera räkenskapsperioder, från utgången av den sista av dem, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet. Över beslut som gäller förhandsavgörande *samt* beslut som avses i *162 c § 6 mom. och 175 § 2 mom.* får näringsidkaren anföra besvär inom 30 dagar från delfäendet. Beslutet *får delges som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen (434/2003).* För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är besvärstiden 30 dagar från det beslutet fattades.

I beslut genom vilket det har bestämts att förhandsavgörande inte meddelas får ändring inte sökas genom besvär.

Vad i lagen om *verkställighet* av skatter och avgifter (706/2007) *föreskrivs* om grundbesvär tillämpas inte på ärenden som avses i denna lag.

204 §

Om beloppet av den skatt som en skattskyldig ska betala eller dra av för en räkenskapsperiod, genom *ett beslut om skattens påförande* eller ett återbärings- eller rättelsebeslut eller ett beslut om ny benhandling eller ett beslut på besvär, har ändrats på ett sätt som påverkar beloppet av den skatt som skall be-

talas eller dras av för en annan räkenskapsperiod, skall beloppet av den skatt som skall betalas eller dras av för den sistnämnda perioden rättas i överensstämmelse med ändringen. En sådan rättelse kan göras också om förutläggningarna för en efterbeskattning saknas.

205 §

Har skatt genom länsrättens eller högsta förvaltningsdomstolens beslut blivit avlyft eller nedsatt, skall det belopp som har överbetalats eller inte blivit återburet återbetalas till parten så som stadgas i 187 §.

206 §

Har länsrätten eller högsta förvaltningsdomstolen med anledning av ändringssökande ansett någon vara skattskyldig eller höjt skattens belopp eller minskat det belopp som skall återbäras, skall en kopia av beslutet tillställas länsskatteverket. Detta skall utan dröjsmål bestämma en efterbetalningstid för den skattskyldige och utfärda en debetsedel enligt 184 §.

208 a §

För de skattskyldiga som inte är bokföringsskyldiga eller vars skatteperiod sammanfaller med kalenderåret, är räkenskapsperioden ett kalenderår. Räkenskapsperioden för en renbeteslagsgrupp är ett renkötselår.

218 §

Den som underlåter att behörigen fullgöra sin skyldighet enligt 209 o § eller trots uppmaning av en myndighet sin skyldighet enligt 162, 162 b eller 165 §, 166 § 2 mom., 168 § 2 mom., 169 § 1 och 2 mom., 170 § 1 mom., 170 a, 209 eller 209 a–209 c §, ska för *mervärdesskatteförseelse* dömas till böter.

talas eller dras av för en annan räkenskapsperiod, skall beloppet av den skatt som skall betalas eller dras av för den sistnämnda perioden rättas i överensstämmelse med ändringen. En sådan rättelse kan göras också om *den tidsfrist som avses i 179 § har löpt ut*.

205 §

Har skatt genom *förvaltningsdomstolens* eller högsta förvaltningsdomstolens beslut blivit avlyft eller nedsatt, *har parten rätt att få den skatt som påförts till för högt belopp eller som enligt beslut inte ska återbäras som återbäring*.

206 §

Har *förvaltningsdomstolen* eller högsta förvaltningsdomstolen med anledning av ändringssökande ansett någon vara skattskyldig eller höjt skattens belopp eller minskat det belopp som *en skattskyldig har varit berättigad att få som återbäring*, ska en kopia av beslutet tillställas *skatteverket*. Detta ska utan dröjsmål bestämma en efterbetalningstid för *betalningen av skatten och delge den skattskyldige beslutet*.

208 a §

För de skattskyldiga som inte är bokföringsskyldiga eller vars skatteperiod *är ett kalenderårskvartal eller ett kalenderår*, är räkenskapsperioden ett kalenderår. Räkenskapsperioden för en renbeteslagsgrupp är ett renkötselår.

218 §

Den som underlåter att behörigen fullgöra sin skyldighet enligt 209 o § eller trots uppmaning av en myndighet sin skyldighet enligt 162 §, *162 c § 5 mom., 162 e* eller 165 §, 166 § 2 mom., 168 § 2 mom., 169 § 1 och 2 mom., 170 § 1 mom., 170 a, 209 eller 209 a–209 c §, ska för *mervärdesskatteförseelse* dömas till böter.

1. Denna lag träder i kraft den 20 .
2. Lagen tillämpas på skatt som ska deklarerar, betalas och återbäras för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och för den skatteperiod som avses i 13 c § 4 mom. och som går ut efter lagens ikraftträdande.
3. På skatt som ska deklarerar, betalas eller återbäras för en skatteperiod som går ut före denna lags ikraftträdande tillämpas alltså jämt de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet om inte något annat föreskrivs nedan.
4. De 148 § 1 och 2 mom. som gäller vid ikraftträdandet tillämpas inte på ett belopp som den skattskyldige har betalat in som betalning för skatt efter den 1 mars 2010 och 148 § 3 mom. tillämpas inte på skatt beträffande vilken beslut om skattens påförande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter.
5. En skattskyldig har rätt att dra av ett belopp enligt den 149 § som gäller vid ikraftträdandet vilket inte dragits av för den sista skatteperioden som gick ut före ikraftträdandet för den skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft. Om den skattskyldige har fått skatt som inte dragits av som återbäring med stöd av 149 § eller 6 mom. i ikraftträdelsebestämmelse, får den inte dras av för den skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft.
6. En skattskyldig vars räkenskapsperiod med stöd av 208 a § ändras till ett kalenderår när lagen träder i kraft har rätt att som återbäring få ett belopp enligt den 149 § som gällde vid ikraftträdandet och som inte dragits av för den sista skatteperioden som gick ut före ikraftträdandet. Återbäringen betalas på basis av ansökan eller någon annan utredning och på den tillämpas i tillämpliga delar de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.
7. Lagens 149 b—149 d § tillämpas på en räkenskapsperiod som går ut den dag då lagen träder i kraft eller därefter.
8. En skattskyldig vars räkenskapsperiod med stöd av 208 a § ändras till ett kalenderår har rätt att efter ikraftträdandet få den lättnad som avses i 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut den

dag då lagen träder i kraft eller därefter av den skatt som ska redovisas för de kalendermånader före lagens ikraftträdande som ingår i räkenskapsperioden i fråga. På lättningen tillämpas i tillämpliga delar de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet. När bestämmelserna om lättning tillämpas betraktas som räkenskapsperiod de kalendermånader före ikraftträdandet som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen.

9. En skattskyldig vars räkenskapsperiod när lagen träder i kraft ändras från ett kalenderår enligt 208 a § till en räkenskapsperiod enligt bokföringslagen har rätt att få den lättning som avses i 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut efter lagens ikraftträdande av den skatt som ska redovisas för de kalendermånader efter lagens ikraftträdande som ingår i räkenskapsperioden i fråga. När bestämmelserna om lättning tillämpas betraktas som räkenskapsperiod de kalendermånader efter lagens ikraftträdande som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen.

10. Som skatteperiod för en sådan skattskyldig vars skatteperiod är en skatteperiod som avses i 162 a § 2—4 mom. betraktas enligt ansökan dock räknat från den dag då lagen träder i kraft den kortare skatteperiod som avses i nämnda lagrum förutsatt att den skattskyldige har gjort en ansökan om detta inom tre månader efter lagens ikraftträdande.

11. Om en skattedeklaration som gäller skatt som ska betalas för en skatteperiod som har gått ut före lagens ikraftträdande kommer in till skatteverket efter den 1 mars 2010, påför skatteverket den skattskyldige den skatt han deklarerat.

12. Den 182 § 1 mom. 1 punkt som gäller vid ikraftträdandet tillämpas inte på skatt som ska redovisas för en skatteperiod som har gått ut före lagens ikraftträdande och som inte har betalats inom föreskriven tid eller som uppenbarligen har betalats till för lågt belopp, om skatten har påförts den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

13. Om ett beslut om påförande av skatt som gäller skatt som ska betalas för en skatteperiod som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter, beräknas skattetillägg enligt

det 183 § 3 mom. som gälere vid ikraftträdandet på skatten till den 31 december 2009.

14. Om ett beslut om skatt som ska återbäras för en skatteperiod som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter, betalas ränta enligt det 187 § 2 mom. som gäller vid ikraftträdandet till den dag då beslutet om den skatt som ska återbäras fattas.

15. En skattskyldig som har deklarerat skatt som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande till för högt belopp eller skatt som ska avdras till för lågt belopp, får korrigera felet genom att dra av den skatt som deklarerats till för högt belopp under räkenskapsperioden för skatten för den skatteperiod som börjar den dag lagen träder i kraft eller därefter. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod ändras när lagen träder i kraft till kalenderår enligt 208 a §, kan korrigeringen göras under den räkenskapsperiod som ska tillämpas från lagens ikraftträdande.

3.

Lag

om ändring av 5 och 6 § i lagen om skatt på vissa försäkringspremier

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 20 december 1966 om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966) 5 och 6 §,

sådana de lyder, 5 § i lag 537/1982 och 6 § i lagarna 1108/1988 och 928/1992, som följer:

Gällande lydelse

5 §

För kalendermånad utgående skatt skall betalas senast den 25 dagen i följande kalendermånad. Är denna dag helgdag, helgfri lördag eller midsommarafton, får skatten betalas den första vardagen därefter.

6 §

Den skattskyldige skall avge månadsdeklaration för varje kalendermånad senast den 25 dagen i följande kalendermånad eller, om

Föreslagen lydelse

5 §

För kalendermånad utgående skatt ska betalas senast den kalendermånad efter som följer kalendermånaden i fråga vid den tidpunkt som anges i 11 § 1 mom. i skattekontolagen (/).

6 §

Den skattskyldige ska lämna in skattedeklaration för en kalendermånad senast den kalendermånad som följer efter kalendermå-

nämnda dag är en helgdag, en helgfri lördag eller midsommarafton, den första vardagen därefter.

naden i fråga vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen och med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 7 § i samma lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas på skatt som ska deklarerar och betalas för en kalendermånad som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

På skatt som ska deklarerar och betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet, om inte annat föreskrivs i någon annan lag.

4.

Lag

om ändring av lagen om skatteredovisning

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 10 juli 1998 om skatteredovisning (532/1998) 3 och 5 §, av dem 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1003/2004 och 254/2008, och fogas till lagen en ny 5 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

3 §

Redovisningstidpunkt

Intagsperiod och redovisningstidpunkt

Redovisningarna görs och redovisningsbeloppen betalas månaden efter intagsperioden och den månad då återbäringarna har betalats. Intagsperiod är den kalendermånad under vilken de inlutna medlen har registrerats på skatteuppbördsmyndighetens konto, om inte något annat föreskrivs nedan. Förskottsåterbäringar på andra i lagen om beskattningsförfarande avsedda skatter än samfundsskatter avdras dock i redovisningen för den månad då beskattningen slutförs.

Vid redovisning av förskottsinnehållningar som skall betalas på eget initiativ och arbetsgivares socialskyddsavgift bestäms intagsperioden enligt de grunder som anges i 12 § 1—3 mom. lagen om förskottsuppbörd samt 5 §

Intagsperioden för skatter som avses i skattekontolagen (/) börjar den 18 dagen i varje kalendermånad och upphör den 17 dagen i följande kalendermånad. De belopp som under intagsperioden använts som betalning för skatter på skattekontot och de återbäringar som bokförts på skattekontot redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör.

Intagsperioden för fastighetsskatten börjar den 7 dagen i varje kalendermånad och upphör den 6 dagen i följande kalendermånad. Belopp som bokförts som betalda till Skatteförvaltningens bankkonto och återbäringar som betalats till de skattskyldiga under in-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1, 2, 4 och 5 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963). Under perioden anses också ha inlutit de belopp för vilkas del skattetagarens individualiserande meddelanden under motsvarande period har anlänt till skatteverket.

Intagsperioden för fastighetsskatten börjar den sjunde dagen i varje kalendermånad och upphör den sjuätte dagen i följande kalendermånad.

De redovisningar som avses i 2 och 3 mom. görs och de redovisade beloppen betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör. Vederbörande ministerium bestämmer betalningstidpunkten.

5 §

Utdelning vid förskottsuppbörden

Vederbörande ministerium fastställer för varje skatteår för att förskottsinnehållningar, kompletteringar av förskottet och förskott som betalas vid uppbörden samt kvarskatt som betalats innan beskattningen har slutförts skall kunna uppdelas i stats-, kommunal- och kyrkoskatt samt försäkrads sjukförsäkringspremie de relativa andelar (*skattetagargruppernas utdelning*) enligt vilka skattetagarnas motsvarande andelar beräknas utfalla vid beskattningen för skatteåret. Ministeriet fastställer också grunderna för beräkning av de andelar enligt vilka den andel som har fastställts att utgöra kommunalskatt och kyrkoskatt beräknas fördela sig mellan kommunerna och församlingarna (*kommunernas och församlingarnas utdelning*).

tagsperioden redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör.

Intagsperiod för andra skatter som ska redovisas i enlighet med denna lag är en kalendermånad. Belopp som bokförts som betalda på Skatteförvaltningens bankkonto och återbäringar som betalats till de skattskyldiga under intagsperioden redovisas och betalas under månaden efter intagsperioden. Förskottsåterbäringar på andra i lagen om beskattningsförfarande avsedda skatter än samfundsskatter avdras dock i redovisningen för den månad då beskattningen slutförs.

Bestämmelser om betalningstidpunkten för redovisningarna utfärdas genom förordning av finansministeriet.

5 §

Utdelning och minimibeloppet av arbetsgivarprestationer vid förskottsuppbörden

För varje skatteår för att förskottsinnehållningar, kompletteringar av förskottet och förskott som betalas vid uppbörden samt kvarskatt som betalats innan beskattningen har slutförts ska kunna uppdelas i stats-, kommunal- och kyrkoskatt samt i den försäkrades sjukförsäkringspremie de relativa andelar (*skattetagargruppernas utdelning*) enligt vilka skattetagarnas motsvarande andelar beräknas utfalla vid beskattningen för skatteåret. Dessutom föreskrivs genom förordning av finansministeriet om det månadsvisa minimibeloppet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares socialskyddsavgift som ska betalas på eget initiativ (**minimibeloppet av arbetsgivarprestationer**) så att deras sammanlagda belopp så bra som möjligt motsvarar det faktiska totala skatteårsvisa utfallet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares socialskyddsavgift som ska betalas på eget initiativ. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs också om grunderna för beräkning av de andelar enligt vilka den andel som har fastställts att utgöra kommunalskatt och kyrkoskatt beräknas fördela sig mellan kommunerna och församlingarna (*kommunernas och församlingarnas utdelning*).

Utdelningen och minimibeloppet av ar-

Utdelningen skall justeras, om förändringar i de tillgängliga beskattningsuppgifterna eller i de andra grunderna beräknas leda till en ändring av utdelningen så att förändringen väsentligt påverkar de belopp som skall redovisas eller har redovisats till skattetagarna. Om utdelningen förändras, rättas de skatter som dittills har redovisats för skatteåret att motsvara den nya utdelningen.

Innan utdelningen fastställs och justeras skall ministeriet höra kommunernas centralorganisation, Kyrkostyrelsen, det Ortodoxa kyrkosamfundets kyrkostyrelse och Folkpensionsanstalten.

betsgivarprestationerna ska justeras, om förändringar i de tillgängliga beskattningsuppgifterna eller i de andra grunderna beräknas leda till en ändring av utdelningen och minimibeloppet av arbetsgivarprestationerna så att förändringen väsentligt påverkar de belopp som ska redovisas eller har redovisats. Om utdelningen förändras, rättas de skatter som dittills har redovisats för skatteåret att motsvara den nya utdelningen.

Innan utdelningen och minimibeloppet av arbetsgivarprestationerna fastställs och justeras ska finansministeriet höra kommunernas centralorganisation, Kyrkostyrelsen, det Ortodoxa kyrkosamfundets kyrkostyrelse och Folkpensionsanstalten.

5 a §

Garantiredovisning

Om beloppet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares socialskyddsavgifter som ska betalas på eget initiativ under intagsperioden tillsammans är mindre än 90 procent av det minimibelopp av arbetsgivarprestationerna som fastställs för den månad som motsvarar intagsperioden, redovisas skillnaden till skattetagarna som garantiredovisning. Som garantiredovisning redovisas dock högst ett belopp som motsvarar det sammanlagda beloppet av betalningar som inte hänförts till skattekonton och oanvända krediteringar på skattekontona den dag då intagsperioden upphör.

Garantiredovisningen rättas i samband med följande månadsredovisning så att skattetagarnas andelar motsvarar det faktiska intaget enligt periodskattedeclarationerna för perioden.

Närmare bestämmelser om tillämpningen av garantiredovisning utfärdas genom förordning av finansministeriet. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om garantiredovisningsförfarandet och rättelse av redovisningarna efter garantiredovisningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid redovisningarna för 2010.

5.

Lag**om ändring av lagen om förskottsuppbörd**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 20 december 1996 om förskottsuppbörd (1118/1996) 39 § 6 mom.,
 42 § 4 mom. och 43 §,
ändras 12, 21, 32 och 38 §, 39 § 7 mom., 41 §, 42 § 1 och 2 mom., 44 § 1 och 4 mom., 48 §
 1 mom. och 50 § 3 mom.,
 av dem 44 § 4 mom. sådant det lyder i lag 564/2004 samt 48 § 1 mom. och 50 § 3 mom. så-
 dana de lyder i lag 241/1008, samt
fogas till lagen en ny 33 §, i stället för den 33 § som upphävts genom lag 564/2004, samt
 nya 33 a och 33 b § som följer:

Gällande lydelse

12 §

Betalning av innehållna belopp

Den som gör en betalning skall betala de innehållna medlen till länskatteverket senast den i förordningen om förskottsuppbörd stadgade dagen i kalendermånaden efter den då innehållningen verkställdes. Belopp som innehållits på sjöarbetsinkomst som avses i 74 § inkomstskattelagen skall betalas senast motsvarande dag i den andra kalendermånaden efter den då innehållningen verkställdes.

Kommunerna, församlingarna och folkpensionsanstalten betalar de innehållna medlen så att de dras av från de belopp som enligt lagen om skatteuppbörd skall redovisas till dessa skattetagare under månaden efter den då innehållningen verkställdes. Anmälan om det belopp som skall dras av skall göras till länskatteverket senast de dagar som nämns i 1 mom.

Sättet och tidpunkten för betalning av de belopp som innehållits av staten och dess inrättningar fastställs av vederbörande ministerium.

Vederbörande ministerium kan ge sitt tillstånd till att de innehållna beloppen betalas senare än vad 1 och 2 mom. stadgar, om innehållningarna på grund av hinder som inte

Föreslagen lydelse

12 §

Betalning av innehållna belopp

Den som gör en betalning *ska* betala de innehållna medlen till *Skatteförvaltningen senast* kalendermånaden efter den då innehållningen verkställdes *vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen (/).* Belopp som innehållits på sjöarbetsinkomst som avses i 74 § i inkomstskattelagen *ska* betalas senast *nämnda tidpunkt* i den andra kalendermånaden efter den då innehållningen verkställdes.

Den som gör en betalning som avses i 32 § 4 mom. i denna lag ska betala de innehållna medlen senast den andra kalendermånaden efter den sista månaden i perioden vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom., i skattekontolagen.

Den som gör en betalning och har en deklarationsperiod som på det sätt som avses i 33 § 2 mom. förkortas mitt under en deklarationsperiod ska betala de medel som innehållits för den del av deklarationsperioden som föregick ändringen till Skatteförvaltningen senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den deklaration som avses i 33 § 1 mom. har lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen, eller vid en senare tidpunkt som

beror på betalarna inte kan betalas inom utsatt tid. Ministeriet kan bestämma att ränta skall betalas för den förlängda betalningstiden.

skatteverket bestämmer.

Kommunerna, församlingarna och Folkpensionsanstalten betalar de innehållna medlen så att de dras av från de belopp som enligt lagen om skatteredovisning ska redovisas till dessa skattetagare under månaden efter den då innehållningen verkställdes.

21 §

Överbetald förskottsinnehållning

Har i förskottsinnehållning betalats mer än vad som innehållits, kan betalaren dra av det överbetalda beloppet från beloppet av den innehållning som betalas för samma kalenderår.

Kan det inte förfaras så som 1 mom. stadgar, återbetalar länsskatteverket på ansökan det överbetalda beloppet till betalaren. En förutsättning för återbäringen är att anteckningarna i den årsdeklaration som avses i 33 § har korrigerats.

Ansökan skall göras inom sex år räknat från utgången av det år då det överstora beloppet har betalats.

32 §

Övervakningsdeklaration

En betalare skall under betalningsåret till länsskatteverket lämna in en övervakningsdeklaration enligt ett av skattestyrelsen fastställt formulär för utbetalda löner och andra betalningar samt för de förskottsinnehållningar som verkställts på dessa. *Deklarationen skall lämnas kalendermånadsvis för de betalningar som gjorts under föregående kalendermånad.*

21 §

Förskottsinnehållning som deklarerats till för högt belopp

Har i förskottsinnehållning deklarerats mer än vad som innehållits, kan den som gör en betalning rätta felet genom att avge en rättelsedeklaration till periodskattedeclarationen eller dra av det överdeklarerade beloppet från beloppet av den innehållning som deklarerats för samma kalenderår.

Om ett fel som avses i 1 mom. upptäcks först efter kalenderårets utgång, rättas periodskattedeclarationen för kalenderårets sista period med det överdeklarerade beloppet. En förutsättning för rättelse är att anteckningarna i den årsdeklaration som avses i 15 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande har rättats. Rättelsedeklaration ska göras inom sex år räknat från utgången av det år då för mycket har deklarerats i förskottsinnehållning.

32 §

Periodskattedeclaration

Den som gör en betalning ska till skatteverket anmäla utbetalda löner och andra betalningar samt den förskottsinnehållning som verkställts på dessa med en periodskattedeclaration på det sätt som föreskrivs i skattekontolagen.

Periodskattedeclarationen ska lämnas in kalendermånadsvis för de betalningar som

En arbetsgivare som betalar sjöarbetsinkomst deklarerar dock beloppet av de löner och förskotts innehållningar som betalats under den kalendermånad som föregick föregående kalendermånad.

Den som regelbundet betalar lön eller gör andra betalningar skall också anmäla om lön inte har betalats eller en annan betalning inte har gjorts.

Om den dag då deklarationen senast skall lämnas in stadgas genom förordning.

gjorts under föregående kalendermånad senast månaden efter kalendermånaden vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen.

En arbetsgivare som betalar sjöarbetsinkomst ska lämna in periodskattedeclaration på elektronisk väg över betalningar som gjorts under en kalendermånad senast den andra kalendermånaden efter kalendermånaden i fråga vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen.

Periodskattedeclarationen ska dock lämnas in kalenderårskvartalsvis senast den andra månaden efter den sista månaden i perioden vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen när

1) omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen (1336/1997) eller motsvarande avkastning för en arbetsgivare som regelbundet betalar lön är högst 50 000 euro, eller

2) den som gör en betalning inte är en arbetsgivare som regelbundet betalar lön men är mervärdesskatteskyldig och berättigad till skatteperiod enligt 162 a § 2 eller 3 mom. i mervärdesskattelagen (1501/1993).

En arbetsgivare som regelbundet betalar lön ska anmäla om att lön inte har betalats eller en annan betalning inte har gjorts. Anmälan kan göras för högst sex månader på förhand.

Som kalenderår enligt 4 mom. 1 punkten betraktas det kalenderår då den deklara-tionsperiod som det är fråga om tillämpas.

33 §

Ändringar av deklara-tionsperioden

Den som gör en betalning enligt 32 § 4 mom. ska utan dröjsmål underrätta om de villkor som föreskrivs i nämnda lagrum sannolikt inte uppfylls under kalenderåret eller följande kalenderår.

Som betalarens deklara-tionsperiod betraktas på grundval av anmälan enligt 1 mom. som gäller innevarande kalenderår en kalendermånad från ingången av den kalendermånad under vilken anmälan har gjorts. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om de förutsättningar under vilka de åtgär-

der som avses i detta moment inte behöver vidtas.

Om skatteverket på något annat sätt än det som avses i 1 mom. konstaterar att villkoren enligt 32 § 4 mom. inte uppfylls under kalenderåret, betraktas som betalarens deklara- tionsperiod en kalendermånad från ingången av kalenderåret i fråga. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om de förut- sättningar under vilka de åtgärder som avses i detta moment inte behöver vidtas.

Skatteverket kan bestämma att som dekla- rationsperiod för en sådan betalare som vä- sentligt försummar eller som på grunder som avses i 26 § 3 mom. eller på motsvarande grunder kan antas väsentligt försumma sina i 26 § 2 mom. avsedda skyldigheter i fråga om beskattningen ska i stället för ett kalender- årskvartal betraktas en kalendermånad från ingången av kalenderåret i fråga.

En betalare vars deklara tionsperiod på det sätt som avses i 2 mom. förkortas mitt under deklara tionsperioden, ska i fråga om den de- klara tionsperiod som föregick ändringen lämna in periodskattedeklara tion senast den andra kalendermånaden efter den kalender- månad då den deklara tion som avses i 1 mom. har lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen eller vid en senare tidpunkt som skatteverket bestämmer.

Skatteverket ska meddela beslut i ett ären- de som avses i 4 mom. och på den skattskyl- diges begäran meddela beslut i ett ärende som avses i 3 mom.

33 a §

Rätt att välja deklara tionsperiod

En betalare vars deklara tionsperiod enligt 32 § 4 mom. är ett kalenderårskvartal, kan på ansökan övergå till att tillämpa en dekla- rationsperiod som omfattar en kalendermå- nad. En betalare vars deklara tionsperiod är en deklara tionsperiod som valts med stöd av denna paragraf kan på ansökan övergå till att tillämpa en deklara tionsperiod enligt 32 § 2 eller 4 mom.

Deklara tionsperioden ska vara samma minst tre kalenderår efter varandra.

Den deklarationsperiod som grundar sig på ansökan enligt 1 mom. tillämpas från ingången av kalenderåret efter det då ansökan gjordes. Ansökan ska göras senast före utgången av september före kalenderåret i fråga.

33 b §

Enhetlig deklarationsperiod inom skattekontosystemet

Den som gör en betalning ska tillämpa samma deklarationsperiod som på sådan skatt enligt mervärdesskattelagen som hör till tillämpningsområdet för skattekontolagen. Om betalaren tillämpar en skatteperiod som är lika lång som kalenderåret på ovan nämnda skatt, är betalarens deklarationsperiod ett kalenderårskvartal.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på en betalare som är en sådan skattskyldig som avses i 162 a § 4 mom. i mervärdesskattelagen.

38 §

Debitering

Har betalaren delvis eller helt underlåtit att verkställa förskottsinnehållning *eller att betala det innehållna beloppet*, skall länsskatteverket debitera det belopp som inte innehållits *eller inte betalats*, om inte något annat följer av 39 §.

Förskottsinnehållning kan debiteras till högst 40 procent, om den i ett fall som avses i 1 mom. inte har verkställts.

Har förskottsinnehållning inte verkställts, skall betalaren i mån av möjlighet höras före debiteringen.

Debitering verkställs *senast* inom sex år efter utgången av det år då förskottsinnehållningen borde ha verkställts.

38 §

Debitering

Har betalaren delvis eller helt underlåtit att verkställa förskottsinnehållning, *ska skatteverket* debitera det belopp inte innehållits, om inte något annat följer av 39 §.

Förskottsinnehållning *som* debiteras är högst 40 procent *av de gjorda betalningarna*. *Betalaren ska höras före debiteringen, om det är möjligt.*

Debitering ska verkställas inom sex år efter utgången av det år då förskottsinnehållningen borde ha verkställts.

39 §

Upphävande av och avstående från debitering

I ränta på ett belopp som skall återbäras på grund av att betalningsskyldigheten eller debiteringen upphävs eller nedsatts betalas det belopp som avses i 11 § förordningen om skatteuppbörd från betalningsdagen till återbäringsdagen.

Betalningsskyldigheten upphävs inte beträffande ett skattetillägg som avses i 43 § eller en skatteförhöjning som avses i 44 § om inte något annat följer av särskilda skäl.

41 §

Debitering enligt uppskattning

Länsskatteverket uppskattar det belopp som skall debiteras, om

1) det är uppenbart att betalaren har försummat att verkställa förskottsinnehållning och han trots uppmaning inte har lämnat länsskatteverket de uppgifter som behövs för att verkställa debitering,

2) betalaren har försummat att betala en verkställd förskottsinnehållning till länsskatteverket och han trots uppmaning inte har lämnat de uppgifter som behövs för debitering,

3) det är uppenbart att det belopp som betalaren har betalt till länsskatteverket eller anmält för debitering är mindre än de verkställda förskottsinnehållningarna.

Länsskatteverket skall bereda utbetalaren tillfälle att ge en utredning. När länsskatteverket uppskattar det belopp som skall debiteras skall det beakta till exempel betalarens tidigare verksamhet och de ändringar som inträffat i den, verksamhetens art och omfattning, antalet löntagare samt beloppen av tidigare betalda löner och innehållningar. Om det är möjligt skall länsskatteverket jämföra betalarens verksamhet med andra som verkar inom samma bransch och i samma omständigheter.

39 §

Upphävande av och avstående från debitering

(6 mom. upphävs)

Betalningsskyldigheten upphävs inte beträffande en skatteförhöjning som avses i 44 § eller dröjsmålsränta som avses i 32 § i skattekontolagen om inte något annat följer av särskilda skäl.

41 §

Debitering enligt uppskattning

Skatteverket uppskattar det belopp som ska debiteras om betalaren har försummat att deklarerat förskottsinnehållning eller har deklarerat uppenbart för litet i förskottsinnehållning och han trots uppmaning inte har lämnat de uppgifter som behövs för att verkställa debitering.

I samband med en uppmaning som avses i 7 § 4 mom. i skattekontolagen delger skatteverket betalaren beloppet av den skatt som påförs och grunderna för dess påförande och ger betalaren tillfälle att ge en utredning. När skatteverket uppskattar det belopp som ska debiteras ska det beakta till exempel betalarens tidigare verksamhet och de ändringar som inträffat i den, verksamhetens art och omfattning, antalet löntagare samt beloppen av tidigare betalda löner och innehållningar. Om det är möjligt ska skatteverket jämföra betalarens verksamhet med andra som verkar inom samma bransch och i samma omständigheter.

Debitering enligt uppskattning skall verkställas inom den tid som avses i 38 §.

42 §

Rättelse av debitering enligt uppskattning

Får länskatteverket efter att ha verkställt debitering enligt uppskattning en tillförlitlig utredning om att beloppet av förskottsinnehållningarna är större än det debiterade beloppet, skall länskatteverket debitera det bristande beloppet jämte *skattetillägg och skatteförhöjningar* inom den tid som nämns i 38 §.

Får länskatteverket efter att ha verkställt debitering enligt uppskattning en tillförlitlig utredning om att beloppet av förskottsinnehållningarna är mindre än det debiterade beloppet, skall länskatteverket rätta debiteringen inom fem år från början av året efter det år då beslutet har fattats.

På ett belopp som skall återbäras på grund av rättelse av debitering enligt uppskattning betalas i ränta det belopp som avses i 11 § förordningen om skatteuppbörd från betalningsdagen till återbäringsdagen.

43 §

Skattetillägg

En betalare som har försummat att verkställa förskottsinnehållning eller att betala innehållningen skall åläggas att förutom det försummade beloppet betala skattetillägg så som 3 § lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) stadgar. Skattetillägget beräknas i samband med försummelse att både verkställa förskottsinnehållning och betala den från dagen efter den betalningsdag enligt 12 § om vilken stadgas genom förordning.

Det skall bestämmas att skattetillägget skall betalas, trots att det belopp som inte hade innehållits eller betalats redan har erlagts. Det kan bestämmas att skattetillägg skall betalas även när debitering inte påförs av särskilda skäl som avses i 39 § 2 mom. Med avvikelse från 3 § lagen om skattetillägg och förse-

42 §

Rättelse av debitering enligt uppskattning

Får *skatteverket* efter att ha verkställt debitering enligt uppskattning en tillförlitlig utredning om att beloppet av förskottsinnehållningarna *borde vara* större än det debiterade beloppet, *ska skatteverket* debitera det bristande beloppet jämte skatteförhöjningar inom den tid som nämns i 38 §.

Får *skatteverket* efter att ha verkställt debitering enligt uppskattning en tillförlitlig utredning om att beloppet av förskottsinnehållningarna är mindre än det debiterade beloppet, *ska skatteverket* rätta debiteringen inom fem år från början av året efter det år då beslutet har fattats.

 (4 mom. upphävs)

43 §

Skattetillägg

(upphävs)

ningsränta beräknas skattetillägget då till utgången av året efter det kalenderår då förskottsinnehållningen borde ha verkställts.

Länsskatteverket kan av särskilda skäl beräkna skattetillägget från en senare tidpunkt än den ovan stadgade.

Om debitering inte verkställts därför att försummelsen är obetydlig, debiteras inget skattetillägg.

44 §

Skatteförhöjning

Länsskatteverket kan höja förskottsinnehållningen

1) med högst 30 procent, om den innehållningsskyldige har försummat att inom föreskriven tid verkställa eller betala förskottsinnehållning eller uppenbart betalt för litet i förskottsinnehållning,

2) med högst 10 procent, om deklarationen eller någon annan uppgift eller handling innehåller en mindre bristfällighet och den innehållningsskyldige inte har följt en uppmaning att avhjälpa bristen,

3) med högst 20 procent, om den innehållningsskyldige utan giltigt skäl har försummat att i tid lämna in deklaration eller någon annan uppgift eller handling eller har lämnat en väsentligen bristfällig deklaration, uppgift eller handling, och högst till det dubbla beloppet, om den innehållningsskyldige även efter att ha fått en uppmaning, utan godtagbart skäl helt eller delvis har underlåtit att fullgöra sin skyldighet,

4) till högst det dubbla beloppet, om den innehållningsskyldige av grov vårdslöshet har försummat sin deklarationsskyldighet eller lämnat en väsentligen oriktig deklaration eller annan uppgift eller handling.

Kan skatten inte höjas så som avses ovan, kan skatteverket bestämma att en skatteförhöjning om högst 15 000 euro skall betalas. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter då att betalaren trots en bevisligen sänd uppmaning har försummat att lämna in registreringsanmälan eller övervakningsdeklaration

44 §

Skatteförhöjning

Skatteverket kan höja förskottsinnehållningen

1) med högst 30 procent, om den innehållningsskyldige har försummat att inom föreskriven tid verkställa förskottsinnehållning,

2) med högst 10 procent, om deklarationen eller någon annan uppgift eller handling innehåller en mindre bristfällighet och den innehållningsskyldige inte har följt en uppmaning att avhjälpa bristen,

3) med högst 20 procent, om den innehållningsskyldige utan giltigt skäl har försummat att lämna in deklaration eller har lämnat in den väsentligt för sent eller har försummat att i tid lämna in någon annan uppgift eller handling eller har lämnat en väsentligen bristfällig deklaration, annan uppgift eller handling, och högst till det dubbla beloppet, om den innehållningsskyldige även efter att ha fått en uppmaning, utan godtagbart skäl helt eller delvis har underlåtit att fullgöra sin skyldighet,

4) till högst det dubbla beloppet, om den innehållningsskyldige av grov vårdslöshet har försummat sin deklarationsskyldighet eller lämnat en väsentligen oriktig deklaration eller annan uppgift eller handling.

Kan skatten inte höjas så som avses ovan, kan skatteverket bestämma att en skatteförhöjning om högst 15 000 euro ska betalas. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter då att betalaren trots en bevisligen sänd uppmaning har försummat att lämna in registreringsanmälan eller periodskattedeklaration

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

eller har lämnat in en väsentligen bristfällig eller oriktig deklaration och att försummelsen med avseende på omständigheterna eller annars inte är obetydlig. Skatteverket kan bestämma att skatteförhöjning skall betalas på grund av grov försummelse av deklarations-skyldigheten även när det har verkställt debitering genom uppskattning och på grundval av en utredning som senare tillställts det har rättat debiteringen så att debitering inte verkställs.

eller har lämnat in en väsentligen bristfällig eller oriktig deklaration och att försummelsen med avseende på omständigheterna eller annars inte är obetydlig. Skatteverket kan bestämma att skatteförhöjning ska betalas på grund av grov försummelse av deklarations-skyldigheten även när det har verkställt debitering genom uppskattning och på grundval av en utredning som senare tillställts det har rättat debiteringen så att debitering inte verkställs.

Bestämmelser om förseningsavgift som påförs för försummelse att deklarerat skatt inom föreskriven tid finns i 9 § i skattekontolagen.

48 §

Rättelseyrkande till länsskatteverket

Ändring i ett avgörande eller ett beslut som avses i denna lag får inte sökas genom besvär förrän anhållan om rättelse av avgörandet eller beslutet har gjorts hos behörigt länsskatteverk. Om det är fråga om ett beslut enligt 40 och 42 § som gäller rättelse av debitering eller om ett förhandsavgörande som avses i 45 §, är nämnda beslut och förhandsavgöranden överklagbara utan att ny rättelse yrkas. Rättelseyrkande skall framställas senast inom fem år från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet har fattats eller ärendet har avgjorts.

48 §

Rättelseyrkande till skatteverket

Ändring i ett avgörande eller ett beslut som avses i denna lag får inte sökas genom besvär förrän anhållan om rättelse av avgörandet eller beslutet har gjorts hos behörigt skatteverk. Om det är fråga om ett beslut enligt 40 och 42 § som gäller rättelse av debitering, ett beslut enligt 33 § som gäller överföring eller om ett förhandsavgörande som avses i 45 §, är nämnda beslut och förhandsavgöranden överklagbara utan att ny rättelse yrkas. Rättelseyrkande ska framställas senast fem år från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet har fattats eller ärendet har avgjorts. *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska framställa rättelseyrkande inom 60 dagar från den dag då beslutet har fattats eller ärendet har avgjorts.*

50 §

Besvärstid och vissa andra bestämmelser som gäller besvär

Besvär som gäller förhandsavgörande enligt 45 § och fastställande av förskottsinnehållningsprocent eller förskott enligt 48 § skall tillställas länsskatteverket eller länsrätten inom 30 dagar efter delfäendet av beslutet. Skatteombudets besvärstid börjar från den

50 §

Besvärstid och vissa andra bestämmelser som gäller besvär

Besvär som gäller *beslut om ändring av deklarationsperioden enligt 33 §*, förhandsavgörande enligt 45 § och fastställande av förskottsinnehållningsprocent eller förskott enligt 48 § ska tillställas *skatteverket* eller *förvaltningsdomstolen* inom 30 dagar efter

dag då beslutet har fattats.

delfäendet av beslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt börjar från den dag då beslutet har fattats.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på en betalning som ska deklarerar och göras för en kalendermånad som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och på den förskottsinnehållning som verkställs på den.

På en betalning som ska deklarerar och göras för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande och på förskottsinnehållning som verkställs på den tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan eller någon annanstans i lag.

Som deklarationsperiod för en sådan betalare vars deklarationsperiod enligt 32 § 4 mom. är ett kalenderårskvartal betraktas dock på basis av ansökan från den dag då lagen träder i kraft en kalendermånad förutsatt att den skattskyldige har gjort ansökan inom tre månader från ikraftträdandet och att villkoren i 33 b § är uppfyllda.

Om övervakningsdeklaration som gäller förskottsinnehållning som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande kommer in till skatteverket efter den 1 mars 2010, debiterar skatteverket den förskottsinnehållning som betalaren uppgett.

Den 44 § 1 mom. 1 punkt som gäller vid ikraftträdandet tillämpas inte på förskottsinnehållning som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före ikraftträdandet och som inte har betalats inom föreskriven tid eller som uppenbart har betalats till ett för lågt belopp, om förskottsinnehållningen har påförts den dag då denna lag träder i kraft eller därefter.

Om ett beslut om debotering av förskottsinnehållning som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter, beräknas på förskottsinnehållningen skattetillegg enligt den 43 § som gäller vid ikraftträdandet till den 31 december 2009.

Om ett beslut om förskottsinnehållning som ska återbäras för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

då lagen träder i kraft eller därefter, betalas ränta enligt den 39 § 6 mom. och 42 § 4 mom. som gäller vid ikraftträdandet till den dag då beslutet om förskottsinnehållning som ska återbäras fattas.

6.

Lag**om ändring av 10 och 13 § i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen av den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) 10 § 3 mom. och 13 § 4 mom., sådana de lyder, 10 § 3 mom. i lag 1569/1995 och 13 § 4 mom. i lag 1114/2005, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §

10 §

Om socialskyddsavgift har lämnats obetald eller om den har betalats efter utsatt betalningsdag, påförs skattetillägg enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

Om socialskyddsavgift har lämnats obetald eller om den har betalats efter utsatt betalningsdag, *ska på den betalas dröjsmålsränta på det sätt som föreskrivs i skattekontolagen (/).*

13 §

13 §

En arbetsgivare som regelbundet betalar lön skall till skatteverket lämna in en deklARATION över avdrag som avses i 3 mom. på det sätt som föreskrivs i 32 och 33 § i lagen om förskottsuppbörd. *En arbetsgivare som betalar lön tillfälligt skall uppge avdragen i en bilaga till sin årsdeklARATION.*

En arbetsgivare som betalar lön regelbundet *eller tillfälligt ska* till skatteverket lämna in en deklARATION över avdrag som avses i 3 mom. på det sätt som föreskrivs i 32 § i lagen om förskottsuppbörd.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas på socialskyddsavgift som ska betalas för en kalendermånad som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter.
På socialskyddsavgift som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet, om inte annat föreskrivs nedan eller i någon annan lag.
Om debiteringen av socialskyddsavgift som ska betalas för en kalendermånad som*

gått ut före lagens ikraftträdande verkställs den dag då lagen träder i kraft eller därefter, beräknas på socialskyddsavgiften skattetillägg enligt det 10 § 3 mom. som gäller vid ikraftträdandet till den 31 december 2009.

7.

Lag

om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 december 1990 om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) 7, 14 och 16 §,
sådana de lyder, 7 § i lag 1571/1995, 14 § i lag 1393/1991 och i nämnda lag 1571/1995 samt 16 § delvis ändrad i nämnda lag 1571/1995, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

7 §

Betalning av skatt

Betalning av skatt

Den skatt som räntebetalaren har uppburit på ränteinkomst skall han betala in till det länsskatteverk inom vars tjänsteområde räntebetalarens hemkommun enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) finns. Om staten är räntebetalare, skall de innehållna beloppen betalas till Nylands länsskatteverk. De innehållna beloppen skall betalas senast den 10 dagen i kalendermånaden efter den under vilken räntan har betalats.

Den skatt som räntebetalaren har uppburit på ränteinkomst ska han betala *senast månaden efter den under vilken räntan har betalats vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen (/)*.

14 §

14 §

Gottskrivning och återbäring av källskatt

Gottskrivning och återbäring av källskatt

Källskatt som har uppburits hos räntetagaren utan grund betraktas som förskott på inkomstkatten, och på den tillämpas vad lagen om förskottsuppbörd (418/59) och lagen om beskattningsförfarande stadgar om användning och återbäring av förskott.

Källskatt som har uppburits hos räntetagaren utan grund betraktas som förskott på inkomstkatten, och på den tillämpas vad som lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) föreskriver om användning och återbäring av förskott.

Har räntebetalaren i källskatt betalt ett större belopp än vad som har uppburits i källskatt, får räntebetalaren dra av det överbetal-

Har räntebetalaren *deklarerat källskatt till ett för högt belopp, kan den skatt som deklarerats till för högt belopp dras av från käll-*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

da beloppet i samband med källskatt som erläggs senare och som hänför sig till samma år. Kan avdrag inte göras, återför räntebetalaren på ansökan det överbetalda beloppet av länsskatteverket. Ansökan till länsskatteverket skall göras inom de fem kalenderår som följer efter skattebetalningen.

skatt som ska deklarerats för samma kalenderår eller rätta felet genom att lämna in en rättelse till periodskattedeclarationen. Rättelse av periodskattedeclarationen enligt 7 § 3 mom. i skattekontolagen ska göras inom de fem kalenderår som följer efter skattebetalningen.

16 §

Uppbörd av källskatt och påföljderna av dröjsmål

Om inte något annat följer av denna lag, skall vid uppbörd, indrivning och återbetalning av källskatt iakttas vad som stadgas lagen om skatteuppbörd och med stöd av den stadgas eller föreskrivs.

På källskatt som avses i denna lag och som påförts räntetagaren eller räntebetalaren tillämpas lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

16 §

Uppbörd av källskatt och påföljderna av dröjsmål

På källskatt som avses i denna lag och som påförts räntetagaren tillämpas lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas på skatt som uppburits på ränteinkomst den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

På skatt som uppburits på ränteinkomst före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan eller i någon annan lag.

Om källskatt som ska uppbäras på ränta som betalats före lagens ikraftträdande debiteras den dag då lagen träder i kraft eller därefter, beräknas på skatten skattetillägg enligt det 16 § 2 mom. som gäller vid ikraftträdandet till den 31 december 2009.

8.

Lag**om ändring av 11 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 11 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

11 §

Har källskatt icke uppburits, men har på inkomsten innehållits förskott som avses i lagen om förskottsuppbörd, skall det innehållna förskottets belopp avdragas från det skattebelopp som den som är skyldig att uppbära skatten ålagts att enligt 8 § erlagga. *Skattetillegg som avses i lagen om förskottsuppbörd beräknas härvid på skillnaden mellan den källskatt som icke uppburits och det innehållna förskottet.*

Föreslagen lydelse

11 §

Har källskatt inte uppburits, men har på inkomsten innehållits förskott som avses i lagen om förskottsuppbörd, *ska* det innehållna förskottets belopp *dras av* från det skattebelopp som den som är skyldig att uppbära skatten ålagts att betala enligt 8 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag**om ändring av lotteriskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lotteriskattelagen av den 26 juni 1992 (552/1992) 8 § 2 mom., 10, 14 och 17 §, av dem 10 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1568/1995, och
ändras 8 § 1 mom., 9 §, 11 § 1 mom. och 13 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

8 §

Betalning av skatt och redovisningsskyldighet

Den skattskyldige skall betala lotteriskatten med det inbetalningskort som skattestyrelsen

Föreslagen lydelse

8 §

Betalning av skatt och redovisningsskyldighet

Den skattskyldige *ska* betala och *deklarera* den lotteriskatt som *ska* betalas för en kalen-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

har fastställt och samtidigt anmäla de uppgifter som skattestyrelsen bestämmer till det länskatteverk inom vars verksamhetsområde den skattskyldige har sin hemkommun.

Den som anordnar ett annat lotteri än ett varulotteri skall betala lotteriskatten för en kalendermånad senast den första dagen i den andra månaden efter kalendermånaden. Den som anordnar ett varulotteri skall betala lotteriskatten senast den första dagen i den tredje månaden efter kalendermånaden. Är den ovan avsedda dagen en helgdag eller lördag, får skatten betalas den första vardagen därefter.

dermånad senast den andra månaden efter kalendermånaden vid den tidpunkt som föreskrivs i skattekontolagen (/). Uppgifter om skatten ska anmälas med den periodskattedeclaration som avses i skattekontolagen.

(2 mom. upphävs)

9 §

Skatterättelse

Den skattskyldige har rätt att på ansökan få tillbaka överbetald skatt eller skatt som har betalats utan grund. Ansökan skall inlämnas till länskatteverket inom fem år från utgången av det år för vilket för mycket skatt har betalats.

En skattskyldig som anordnar lotteri med ensamrätt får dra av överbetald skatt för en kalendermånad senast från den skatt som skall betalas för den fjärde närmast följande kalendermånaden.

9 §

Skatterättelse

En skattskyldig som anordnar lotteri får dra av lotteriskatt som deklarerats till för högt belopp för en kalendermånad från skatt som ska betalas för samma kalenderår eller rätta felet genom att lämna in en rättelse-declaration till periodskattedeclarationen. Rättelse enligt 7 § 3 mom. i skattekontolagen av periodskattedeclarationen ska göras inom de närmaste fem kalenderåren efter det då skatten betalades.

10 §

Debitering av skatt

Om lotteriskatten inte har betalats inom utsatt tid eller om den har betalats efter utsatt tid, skall länskatteverket påföra den skattskyldige den skatt som inte har betalats och skattetillägg på den, enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

Debiteringen skall verkställas senast inom det femte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha betalats.

10 §

Debitering av skatt

(upphävs)

11 §

Debitering enligt uppskattning

Har den skattskyldige underlåtit att betala lotteriskatt inom utsatt tid eller uppenbart betalt för litet i skatt och har han inte trots uppmaning givit uppgifter som behövs för debiteringen, skall länsskatteverket verkställa den debitering som nämns i 10 § enligt uppskattning.

11 §

Debitering enligt uppskattning

Har den skattskyldige underlåtit att *deklarerera skatt eller uppenbart har deklarerat för litet i skatt och har han inte trots uppmaning gett begärda uppgifter, ska skatteverket uppskatta den skatt som inte deklarerats och påföra den skattskyldige skatten. Debiteringen ska verkställas inom fem år från utgången av det kalenderår där den kalendermånad ingår för vilken deklarationen borde ha lämnats in.*

13 §

Skatteförhöjning

Har den skattskyldige underlåtit att betala lotteriskatt helt eller delvis inom stadgad tid och kan försummelsen inte betraktas som ringa, skall den skattskyldige i samband med debiteringen påföras en förhöjning på högst 30 procent på det obetalda lotteriskattebeloppet.

13 §

Skatteförhöjning

Har den skattskyldige underlåtit att *deklarerera* lotteriskatt eller *har han deklarerat den väsentligen för sent eller lämnat in en bristfällig deklaration* och kan försummelsen inte betraktas som ringa, *kan* den skattskyldige i samband med debiteringen påföras en förhöjning på högst 30 procent *av det försummade* lotteriskattebeloppet.

14 §

Tillämpning av lagen om skatteuppbörd

Vid uppbörd, indrivning och återbäring av lotteriskatt iakttas lagen om skatteuppbörd (611/1978), om inte något annat stadgas i denna lag eller med stöd av den.

14 §

Tillämpning av lagen om skatteuppbörd

(upphävs)

17 §

Ränta på skatt som skall återbäras

Om lotteriskatt återbärs på grund av rättelse av debiteringen eller ändringssökande, skall på den skatt som skall återbäras betalas ränta enligt förordningen om skatteuppbörd (903/78) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

17 §

Ränta på skatt som skall återbäras

(upphävs)

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på lotteriskatt som ska betalas för en kalendermånad som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

På lotteriskatt som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet om inte något annat föreskrivs nedan.

Om en deklaration som gäller lotteriskatt som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande kommer in till skatteverket efter den 1 mars 2010, debiterar skatteverket den skatt som den skattskyldige deklarerat.

Om ett beslut om debitering av lotteriskatt som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter, beräknas på skatten skattetillägg enligt det 10 § 1 mom. som gäller vid ikraftträdandet till den 31 december 2009.

Om ett beslut som gäller lotteriskatt som ska återbäras för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter, betalas ränta enligt den 17 § som gäller vid ikraftträdandet till den dag då beslutet om den lotteriskatt som ska återbäras fattas.

10.

Lag**om ändring av lagen om skatteuppbörd**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 5 augusti 2005 om skatteuppbörd (609/2005) 1 §, rubriken för 15 § och 15 § 1 mom., 25 §, 27 § 2 och 3 mom., 28 § och 40 § 1 mom. samt

fogas till 17 § ett nytt 2 mom., till 21 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 240/2008, nya 2 och 3 mom., varvid de nuvarande 2—4 mom. blir 4—6 mom., och till 34 § ett nytt 4 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 §

1 §

*Tillämpningsområde**Tillämpningsområde*

Bestämmelserna i denna lag skall tillämpas på uppbörd av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) samt på uppbörd av skogsvårdsavgift, arbetsgivares socialskyddsavgift, mervärdesskatt och skatt på vissa försäkringspremier.

Bestämmelserna i denna lag tillämpas också på uppbörden av andra skatter och avgifter, om så bestäms särskilt.

Om uppbörd av mervärdesskatt i samband med import bestäms särskilt.

Denna lag *ska* tillämpas på uppbörd av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och mervärdesskattelagen (1501/1993) med undantag för de skatter och avgifter som avses i 1 § 2 och 3 mom. i skattekontolagen (/).

Lagen tillämpas *dessutom* på uppbörd av skogsvårdsavgift samt andra skatter och avgifter, om så bestäms särskilt.

Om uppbörd av mervärdesskatt i samband med import bestäms särskilt.

15 §

15 §

*Betalningsordning för debiterad skatt**Betalningsordning för debiterad skatt och skatt som överförs från skattekonto för indrivning*

De medel som uppburits eller drivits in hos den betalningsskyldige används till betalning av debiterad skatt i följande ordning:

- 1) betalningsuppskovsränta,
- 2) förseningsränta eller restavgift och dröjsmålsränta,
- 3) skattetillägg eller ränta som motsvarar dröjsmålsränta,
- 4) skatteförhöjning,

De medel som uppburits eller drivits in hos den betalningsskyldige används till betalning av debiterad skatt *eller skatt som överförs från skattekonto för indrivning* i följande ordning:

- 1) betalningsuppskovsränta,
- 2) dröjsmålsränta, förseningsränta eller restavgift,
- 3) skattetillägg eller ränta som motsvarar dröjsmålsränta,
- 4) skatteförhöjning,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5) skatt,
6) ränta på kvarskatt eller debiterad samfundsränta.

5) skatt,
6) ränta på kvarskatt eller debiterad samfundsränta.

17 §

17 §

Användning av ospecificerade betalningar

Användning av ospecificerade betalningar

Det belopp av betalningen som inte används räknas den skattskyldige till godo på skattekontot. Det belopp som inte behövs för att betala förpliktelser som finns på skattekontot återbärs till den skattskyldige.

21 §

21 §

Betalning av skatteåterbäring

Betalning av skatteåterbäring

Om den skattskyldige har försummat deklARATIONSSKYLDIGHET som föreskrivs i fråga om de skatter och avgifter som uppbärs med stöd av de lagar och bestämmelser som nämns i 1 § i skattekontolagen eller som baserar sig på bestämmelser om inkomstbeskattning eller överlåtelseskatt, eller har lämnat in en väsentligt bristfällig deklaration eller annan utredning, betalas skatteåterbäringen till den del som den inte ska användas som betalning för skatt efter att skattebeloppet har utretts.

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan kan Skatteförvaltningen betala återbäringen eller en del av den innan skattebeloppet utreds, om bristen är liten och det är sannolikt att återbäringen inte behövs eller endast en del av den behövs för betalning av de skatter och avgifter som är under utredning.

25 §

25 §

Skattekvittning

Skattekvittning

Skatteuppbördsmyndigheten använder skatteåterbäringen till kvittning mot skatterest, om de förutsättningar för kvittning som anges

Skatteuppbördsmyndigheten använder skatteåterbäringen till kvittning mot skatterest och obetalda förpliktelser på skattekon-

i detta kapitel föreligger. Skattekvittning verkställs även för betalning av en sådan skatterest som mottagaren av återbäringen helt eller delvis ålagts att ansvara för.

tot, om de förutsättningar för kvittning som anges i detta kapitel föreligger. Skattekvittning verkställs även för betalning av en sådan skatterest och obetald förpliktelse på skattekontot som mottagaren av återbäringen helt eller delvis ålagts att ansvara för.

27 §

Kvittningsordning för skatterester

Skatter som preskriberas under ett och samma år kvittas i följande ordning:

1) skatter och avgifter som avses i 1 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande samt förskott eller annat belopp som debiterats med stöd av lagen om förskottsuppbörd samt sjukförsäkringslagen (364/1963),

2) arbetsgivares socialskyddsavgift,

3) fastighetsskatt,
4) övriga skatter till staten,

5) skogsvårdsavgift,
6) konjunkturdeposition.

Utländska skatter som drivs in i Finland med stöd av ett handräckningsavtal samt försumelseavgifter som avses i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och som ålagts den uppgiftsskyldige kvittas sist.

28 §

Skattekvittningsdag

Skattekvittningsdagen är den dag då skatteuppbördsmyndigheten får kännedom om återbäringen. Då förskott som skall återbäras kvittas mot skatterest, är skattekvittningsdagen den dag då beskattningen har slutförts.

27 §

Kvittningsordning för skatterester

Skatter som preskriberas under ett och samma år kvittas i följande ordning:

1) skatter och avgifter som avses i 1 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande samt förskott eller annat belopp som debiterats med stöd av lagen om förskottsuppbörd och sjukförsäkringslagen (364/1963) och skatt eller avgift som avses i lagen om förskottsuppbörd och som med stöd av 21 § i skattekontolagen överförs från skattekontot för indrivning jämte dröjsmålspåföljder,

2) arbetsgivares socialskyddsavgift samt arbetsgivares socialskyddsavgift som överförs från skattekontot för indrivning jämte dröjsmålspåföljder,

3) fastighetsskatt,

4) andra skatter som tillfaller staten samt skatter och avgifter som tillfaller staten och som överförs från skattekontot för indrivning jämte dröjsmålspåföljder,

5) skogsvårdsavgift,

6) konjunkturdeposition.

Obetalda förpliktelser på skattekontot, utländska skatter som drivs in i Finland med stöd av ett handräckningsavtal samt försumelseavgifter som avses i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och som ålagts den uppgiftsskyldige kvittas sist.

28 §

Skattekvittningsdag

Skattekvittningsdag är den dag då skatteuppbördsmyndigheten får kännedom om återbäringen. Då förskott som ska återbäras kvittas mot skatterest eller obetalda förpliktelser på skattekontot, är skattekvittningsda-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

gen den dag då beskattningen har slutförts.

34 §

34 §

*Indrivningsmetoder**Indrivningsmetoder*

Obetald skatt som avses i 133 s § 1 mom. och 188 a § 1 mom. i mervärdesskattelagen kan dock sändas för indrivning i utsökningsväg eller fogas till en betalningsuppsmaning eller konkursansökan enligt konkurslagen (120/2004) inom två veckor efter det att den skattskyldige anses ha fått del av meddelandet om skatten.

40 §

40 §

*Åläggande av ansvar**Åläggande av ansvar*

Skatt skall påföras den skatt- eller betalningsskyldige och dem som ansvarar för skatten solidariskt. De ansvariga skall antecknas i skattemyndighetens skatte- eller debiteringsbeslut *eller* på debetsedeln eller inbetalningskortet.

Skatt ska påföras den skatt- eller betalningsskyldige och dem som ansvarar *för* skatten solidariskt. De ansvariga *ska* antecknas i skattemyndighetens skatte- eller debiteringsbeslut, på debetsedeln eller inbetalningskortet *eller på skattekontoutdraget eller ett annat meddelande som skickas till den skattskyldige om obetalda förpliktelser på skattekontot enligt 21 § i skattekontolagen.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.**Lag****om ändring av 1 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1995 om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995)
 1 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Vid försummelse att inom utsatt tid betala skatt som avses i 1 § lagen om skatteuppbörd (611/1978) och som skall betalas till stat, kommun, församling eller folkpensionsanstalten beräknas skattetillägg och förseningsränta på skatt enligt denna lag. Denna lag tillämpas också på andra skatter som skall betalas till stat och kommun och på prestationer som kan jämföras med skatter.

Föreslagen lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Vid försummelse att inom utsatt tid betala skatt som avses i 1 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005) beräknas skattetillägg eller förseningsränta på skatten enligt denna lag. Denna lag tillämpas också på andra skatter som ska betalas till stat och kommun och på prestationer som ska jämföras med skatter, om inte något annat föreskrivs om påföljderna av försummad eller fördröjd betalning i någon annan lag.

 Denna lag träder i kraft den

 20 .

12.

Lag**om ändring av 21 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 1999 om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) 21 § som följer:

Gällande lydelse

21 §

Publicering av uppgifter om skatterester

Såsom specialindrivningsåtgärd kan uppgifter om sådana förfallna och obetalda skatter i fråga om mervärdesskatt samt förskottsinnehållning och arbetsgivares socialskyddsavgift vilka uppbärs med stöd av lagen om skatteuppbörd (611/2005) anmälas för publicering.

Uppgifter som publiceras är den skattskyldiges eller den betalningsskyldiges

- 1) namn,
- 2) firma samt affärs- och samfundssignum,

3) av skatteförvaltningen kända hemkommun, om inte något annat följer av 24 § 1 mom. 31 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet eller av 25 § 4 mom. i befolkningsdatalagen,

4) skatterestbelopp jämte dröjsmålspåföljder samt vilket skatteslag skatteresten består av.

Föreslagen lydelse

21 §

Publicering av uppgifter om skatterester

Såsom specialindrivningsåtgärd kan uppgifter om sådana förfallna och obetalda skatter i fråga om mervärdesskatt samt förskottsinnehållning och arbetsgivares socialskyddsavgift vilka uppbärs med stöd av lagen om skatteuppbörd (609/1978) och skattekontolagen (/) anmälas för publicering.

Uppgifter som publiceras är den skattskyldiges eller den betalningsskyldiges

- 1) namn,
- 2) firma samt företags- och organisationsnummer,

3) av Skatteförvaltningen kända hemkommun, om inte något annat följer av 24 § 1 mom. 31 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet eller av 25 § 4 mom. i befolkningsdatalagen,

4) skatterestbelopp jämte dröjsmålspåföljder samt vilket skatteslag skatteresten består av.

Denna lag träder i kraft den 20 .